

SØ- OG HANDELSRET TEN DOM

afsagt den 25. august 2026

Sag BS-18245/2025-SHR

Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG
(advokat Signe Lundorf (prøve) og advokat Jeppe Brinck-Jensen)

mod

VESTAS WIND SYSTEMS A/S
(advokat Kenneth Kvistgaard-Aaholm)

Denne afgørelse er truffet af dommer Mette Skov Larsen og de sagkyndige medlemmer Mikkel Roed Trier og Casper Struve.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der blev anlagt den 2. april 2025, udspringer af et forskningssamarbejde mellem parterne og angår medopfinderskab til en række patentansøgninger, som Vestas Wind Systems A/S har indleveret, og et udstedt amerikansk patent, samt om Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG retmæssigt kan føre sagen på vegne af to ansatte. Dernæst angår sagen en vurdering af eventuelle brud på en mellem parterne indgået samarbejdsaftale.

Sagsøger, Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG, har nedlagt følgende en-
delige påstande:

Påstand 1: Vestas Wind Systems A/S påbydes skriftligt at anmode de relevante patentmyndigheder om at notere Markus Schroetz og Konrad Geissler som medopfindere på

- US 12035480

og følgende internationale patentansøgninger:

- WO 2024/125741
- WO 2024/125742
- WO 2024/125743
- WO 2024/125744
- WO 2024/125745
- WO 2024/125746
- WO 2024/160324
- WO 2024/160326
- WO 2024/160328
- WO 2024/160329
- WO 2024/160330

og opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske og afholde de hermed forbundne udgifter.

Påstand 2:

Principal

Vestas Wind Systems A/S påbydes skriftligt at anmode de relevante patentmyndigheder om at notere Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG som medindehaver på US 12035480 og som medansøger på de i påstand 1 nævnte internationale patentansøgninger og opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske og afholde de hermed forbunde udgifter.

Subsidiært

Vestas Wind Systems A/S skal anerkende, at Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG er berettiget til vederlagsfrit at kommercielt udnytte og sublicense opfindelserne i US 12035480 og de i påstand 1 nævnte internationale patentansøgninger i overensstemmelse med punkt 7.5 i Collaboration Agreement (bilag 1).

Påstand 3:

Vestas Wind Systems A/S skal anerkende, at Vestas Wind Systems A/S har misligholdt Collaboration Agreement (bilag 1).

Sagsøgte, VESTAS WIND SYSTEMS A/S, har nedlagt følgende endelige påstande:

Over for Olins påstand 1 og Olins principale påstand 2 nedlægger Vestas principalt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Over for Olins subsidiære påstand 2 samt påstand 3 nedlægger Vestas påstand om frifindelse.

Vestas' selvstændige påstand, som retten alene skal tage stilling til, hvis retten giver Olin medhold i sin påstand 3:

Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG skal anerkende, at Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG har misligholdt Collaboration Agreement (bilag 1).

Overfor VESTAS WIND SYSTEM A/S' selvstændige påstand har Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Sagens parter og det tekniske område

Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG (herefter Olin) er en global virksomhed, der arbejder med fremstilling og distribution af kemiske produkter, herunder epoxy. Olin leverer epoxy til en række brancher og er blandt andet leverandør til Vestas Wind Systems A/S, der anvender epoxyen i sin produktion af vindmøllevinger.

Vestas Wind Systems A/S (herefter Vestas) er en global virksomhed, der arbejder inden for levering af energiløsninger, herunder vindenergiløsninger. Vestas er verdens største producent af vindmøller, herunder vindmøllevinger, og designer, installerer og servicerer land- og havvindmøller.

Vindmøllevinger kan være fremstillet af forskellige materialer, herunder træ, glasfibre, carbonfibre, epoxy, polyester og termoplastik. En vindmøllevinge vil derudover ofte omfatte andre elementer, som for eksempel et lynafledningssystem. I vindmøllevingerne anvendes ofte en komposit- eller sandwichstruktur, der består af lag af eksempelvis fibre og epoxyresin.

Epoxy er en hærdeplast, der almindeligvis består af to komponenter; en resin og en hærder. Epoxy kan påføres mellem glasfibre i vindmøllevinger, og når epoxyen hærder, fastholdes vingens form, idet epoxyen samtidig giver styrke til vindmøllevingerne i samspil med fibrene.

Dreamwind og DecomBlades

I marts 2016 indgik Aarhus Universitet (AU), Dansk Teknologisk Institut (DTI) og Vestas et samarbejde under titlen "Designing REcyclable Advanced Materials for WIND energy" (Dreamwind). Olin tilsluttede sig Dreamwind i januar 2017. Formålet med Dreamwind var at udvikle et kompositmateriale, der kunne adskilles i komponenter og genanvendes, og dermed muliggøre genanvendelse af kompositmaterialet i vindmøllevinger. Dreamwind-samarbejdet blev afsluttet i februar 2020 og var forløberen for CETEC-samarbejdet.

Vestas deltog derudover i projektsamarbejdet DecomBlades, der blev lanceret i januar 2021. Fokus i DecomBlades var genanvendelse af eksisterende vindmøllevinger.

CETEC-samarbejdet, hændelsesforløbet og fællespatentansøgningen

I maj 2021 indgik DTI, AU, Vestas og Olin samarbejdsaftalen om "Circular Economy for Thermoset Epoxy Composites" forkortet CETEC. I CETEC-samarbejdsaftalen blev DTI og AU samlet omtalt "the Institutions", Vestas og Olin blev samlet omtalt "the Companies", og samlet blev DTI, AU, Vestas og Olin omtalt "Project Participants". I projektplanen fremgår om CETEC-projektets vision og formål blandt andet:

"CETEC has the vision of striving for 100% recyclable wind turbine blades ... The key barrier for realizing this ambitious vision is a lack of recycling technologies preserving both fiber and epoxy resin in a condition allowing use in new high value products.

In CETEC's predecessor ..., Dreamwind, the circular economic efforts showed a way to a zero-waste wind turbine ... and highlighted the need for valorizing both the epoxy and fiber fraction upon disassembly to make this economically viable.

...

... CETEC [was formed] with the aim of developing a circular economic recycling route for epoxy-based composites in two steps: 1) disassembly of the composite into a fiber and epoxy fraction followed by 2) chemcycling of the disassembled epoxy...

The disassembly technology developed in Dreamwind, ..., must now be advanced to industrial scale. Today, the fiber fraction can be valorized via existing technologies – these technologies are not a focus in CETEC. Contrarily, no recycling technology valorizing the epoxy fraction exists – this is remedied by CETEC.

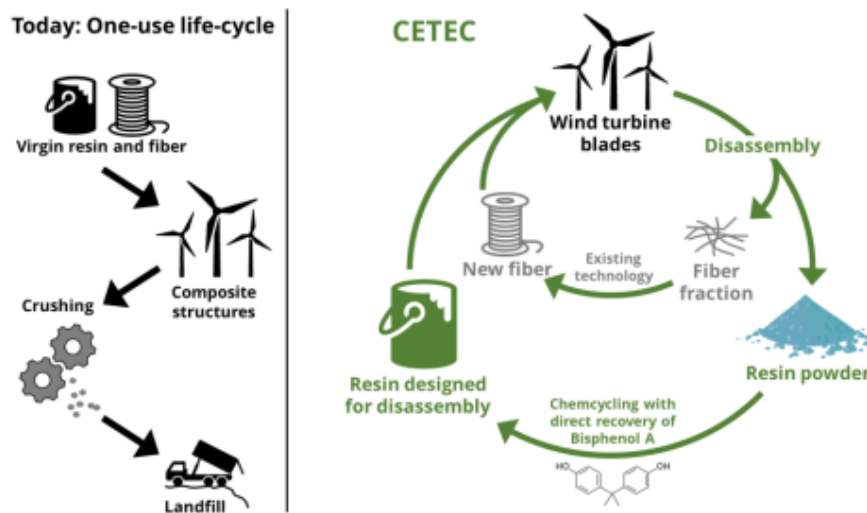

Figure 1. The CETEC project in overview. Left hand side shows the current lifecycle for thermoset composites. The right-hand side shows the recyclable composite lifecycle."

Af CETEC-samarbejdsaftalen fremgår blandt andet:

" ...

1. DEFINITIONS AND INTERPRETATION

...

Confidential Information

confidential knowledge and information of a technical, research or commercial nature, including Background Knowledge, Foreground Knowledge, the project description, biological reagents, drawings, documents, programs, formulas, methods, analysis results and other know-how received by a Party in connection with the Project and any information or material that has either been identified as confidential in writing or where it is apparent from the circumstances that such information or material is confidential.

...

Foreground Knowledge

results created by the Project Participants while performing the Project, including software, utility models, Inventions, patent applications, patents, know-how, data, and any other intellectual property rights.

...

Invention

Foreground Knowledge which may enjoy protection as patent or utility model or software under the generating Project Participant's national law.

...

Project

The Project entitled "Circular Economy for Thermoset Epoxy Composites" as further defined in Exhibit 1 to the Investment Agreement.

...

6. RIGHTS AND OWNERSHIP

6.1 Background Knowledge which a Project Participant brings into the Project shall remain the sole property of that Project Participant during as well as after the completion of the Project. Appendix 2 contains a non-exhaustive list of the Parties' Background Knowledge.

6.2 Foreground Knowledge shall be owned by the Project Participant which has created such Foreground Knowledge.

6.3 Any Foreground Knowledge created jointly by several Project Participants shall be jointly owned by these Project Participants in proportion to their respective shares of intellectual contribution. Any use of a jointly owned Invention which is not licensed to a Company in accordance with section 7 shall require agreement between the owners of such Invention.

...

7. TRANSFER OF RIGHTS

7.1 The Parties shall have a non-exclusive right, with the right to sub-license to its suppliers and customer, to utilize, free of charge, any Foreground Knowledge generated and exchanged within the Project and not constituting an Invention during and after the Project. Publishing of the Foreground Knowledge belonging to another Party shall require that Party's consent, cf. Clause 12.

7.2 The Companies shall have a time limited (per Clause 8) first option to negotiate a nonexclusive, royalty-bearing license within its Field of Use to make commercial and research use of an Institution's Invention developed in the Project or an Institution's share in joint Inventions on reasonable and fair market terms taking into consideration the Company's contribution to the activities that resulted in said Invention. Such license shall include any Background Knowledge to the extent necessary to exploit the license.

7.3 Each Company shall have a time limited (per Clause 8) first option, to negotiate an exclusive, royalty-bearing license within its Field of Use to make commercial and research use of an Institution's Invention developed in the Project or an Institution's share in joint Inventions on reasonable and fair market terms taking into consideration the Company's contribution to the activities that resulted in said Invention. Where two or more Companies' Field of Use is overlapping, and two or more Companies exercise their option under this Clause 7.3, the exclusive license shall be converted into a co-exclusive license. Such license shall include any Background Knowledge to the extent necessary to exploit the license.

...

7.5 In case an Invention is jointly owned by an Institution and a Company(-ies), the Parties agree that the co-owning Company(-ies) shall be entitled to exploit such Invention free of charge for the Company's(-ies') own commercial purposes. The Company(-ies) may sub-license said Invention to its affiliated entities, suppliers and customers to the extent required for the company's own exploitation. The co-owning Institution(s) shall be free to exploit the co-owned Invention both commercially and non-commercially without paying any compensation to the co-owning Company including by way of non-exclusive sub-licensing to third parties.

...

7.7 Foreground Knowledge created by a Company

7.7.1 Subject to giving written notification to other Company(-ies), each Company shall be entitled at its option to obtain within its Field of Use a non-exclusive, irrevocable license with the right to sub-license to its suppliers and customers to Invention(-s) use the solely created by the other Company(-ies). The license fee and other license terms shall be determined by negotiation between the Companies on market terms taking into account, with the effect of reducing the licensee fee compared to a market price, that the Party wishing to obtain a license has by way of its participation in the Project indirectly contributed to facilitating the creation such Invention. If the Companies fail to agree on the terms and conditions of a license within 90 calendar days from the receipt of the notification, they may bring the matter to a competent independent third party appointed by the Danish Institute of Arbitration who shall determine the terms and conditions for such license.

8. REPORTING OF INVENTIONS

8.1 If an Invention that is deemed patentable is made by a Project Participant's staff in the course of collaboration under this Collaboration Agreement, the inventor(s) will immediately inform the other Project Participants and the Steering Committee of this. If a Company deems an Invention patentable, made entirely or partially by an Institution's employee, and provided that the Invention falls within the scope of the Company's Field of Use, the Company shall notify the Institution within ninety (90) days from receipt of the information about the Invention whether it wishes to make use of any of its option set out in Clause 7.2-7.3.

9. RIGHT TO FILE PATENTS ON FOREGROUND KNOWLEDGE

The right to file patent applications based on Foreground Knowledge belongs to the owner of the relevant Foreground Knowledge. The right to file

patent applications based on jointly owned Foreground Knowledge belongs to the owners of the relevant Foreground Knowledge jointly, unless otherwise agreed. In the event a Company elects to exercise its option to negotiate an exclusive license to an Invention or otherwise requests that an Institution file a patent application on any such Foreground Knowledge, the Company shall be obligated to pay all patent expenses.

...

11. CONFIDENTIALITY

11.1 Confidential Information exchanged between the Project Participants during the Project may be used solely for the purpose of completing the Project.

11.2 The Project Participants shall be bound to maintain confidentiality with respect to Confidential Information and shall ensure that no such Confidential Information is passed on to any unauthorised third party. The Project Participants shall ensure that persons involved in the Project assume a duty of confidentiality that is no less restrictive than the confidentiality obligations set forth in this Collaboration Agreement.

11.3 The duty of confidentiality under section 11.2 does not apply to information and knowledge which

- at the time of receipt is or later becomes available to the public without such availability being the result of breach of the duty of confidentiality as set forth in this Collaboration Agreement;
- was lawfully in the receiving Project Participant's possession at the time of receipt without any confidentiality restrictions,
- was received from a third party who appeared to be entitled to lawfully disclose such information, or
- was developed independently of the Project by the receiving Project Participant.

11.4 In the event of disagreement between the Project Participants, the receiving Project Participant has the burden of proof that the information received is comprised by section 11.3.

...

11.7 The duty of confidentiality under this section 11 terminates 3 years after termination of the Project, for whatever reason.

...

13. CONFLICT OF INTEREST

13.1 The Project Participants shall inform each other of any conflict of interest. In the event that a Project Participant becomes aware of or suspects that a conflict of interest has emerged, such Project Participant shall inform the other Project Participant hereof without delay for the purpose of finding a joint solution. The Project Participants are permitted to provide information about conflicts of interest, e.g. in connection with publication of its Fore-ground Knowledge, cf. section 12, if such is required.
 ...”

CETEC-samarbejdet var organiseret med en projektkoordinatorgruppe også betegnet den tekniske gruppe og en styregruppe. Den tekniske gruppe stod for det daglige arbejde og fremdrift i projektet og afrapporterede til styregruppen. Arbejdet i den tekniske gruppe var organiseret i en række arbejdsplaner ("work packages"), og ifølge CETEC-samarbejdsaftalen krævede den tekniske gruppes beslutninger enstemmighed. Styregruppen stod for den strategiske ledelse af projektet og havde den overordnede beslutningskompetence. I både den tekniske gruppe og styregruppen var alle CETEC-samarbejdets medlemmer repræsenteret.

Den 7. december 2021 afholdt den tekniske gruppe et møde, hvor første arbejdsplan blev drøftet. Af en præsentation på mødet fremgår blandt andet:

”WP1 ...

Primary goals

1. To further develop a resin that can be disassembled in a specific liquid while retaining the mechanical properties of the unmodified system.

...”

Den 13. januar 2022 afholdt den tekniske gruppe nyt møde, hvor forsøg med eddikesyre (acetic acid) blev drøftet. På mødet deltog blandt andet Konrad Geissler og Markus Schroetz fra Olin samt Mie Elholm Birkbak (i dag: Mie Rehmeier) fra Vestas. Af referatet fra mødet fremgår blandt andet:

”...

WP1: Andreas [DTI]: Still working with time lapse setup to quantify how long time it takes to decompose the epoxies.

Andreas and Mie [Vestas] had looked into data from Dreamwind to find learnings to decide on relevant parameters to test.

Showed time lapse video (over 20 days) of Olin epoxy in various acetic acid concentrations. Between 60 and 80% acidic acid to water ratio is the optimal concentration for this epoxy. Maybe a little better at 80% acetic acid.

...

Based on discussion at a check-in meeting: Andreas [DTI] made literature study to investigate if acid rain will be a problem which could cause degeneration for the wind turbine blades when the new technology is implemented. Comment from Markus [Olin]: organic acid better for disintegration than inorganic acids.

..."

På mødet den 13. januar 2022 fremviste DTI en præsentation, hvor blandt andet følgende fremgår:

"...

Todo list

- Find a new superior additive
- An extra camera for timelapse
- 760E
- Formic acid?

..."

Den 6. maj 2022 afholdt den tekniske gruppe endnu et møde, hvor blandt andet Konrad Geissler og Markus Schroetz samt Mie Elholm Birkbak deltog. På mødet gennemgik DTI en præsentation med data om forsøg med myresyre (formic acid) sammenlignet med andre typer syre og nedbrydning af resinen efter henholdsvis 18 og 42 timer i myresyre samt i koncentrationer fra 20-100 %. Af referatet fra mødet fremgår blandt andet:

"...

Start: WP1

Considerations of changing type of acid as formic acid breaks down the epoxy much better than acetic acid.

Formic acid also works on currently used epoxies in wind turbine blades. This may hence be a solution for recycling currently running wind turbine blades.

Olin and Vestas had a meeting yesterday that if this works this puts further pressure on the catalysis development.

Simon [DTI]: Safety for handling formic acid is an issue for working environment, should be handled.

Formic acid is considered an improvement by all attendees.

Konrad [Olin]: Metal working shops has closed systems for safety handling harmful chemicals in a process where people may not be used to handle chemicals – they use chlorinated solvents and other nasty solvents. Similarly, formic acid should be possible to handle.

Discussion of how the overall solution will be received by the public if it was acetic acid vs. formic acid. The story can be spined either way – especially if we use the argument that formic acid can be generated from CO₂.

Konrad [Olin]: We should consider if it would be wise of the project to ensure IP-rights before publication of any of these results.

The pressure of finding a resin that can easily be disabled is lowered considerable if using formic acid. It still makes sense to develop the epoxy which is disabled as easily as possible, to get the fastest possible degradation.

...

WP2: Alex[AU]:

...

Water, acetic acid, and formic acid were added to the catalytic degradation of Airstone epoxy. While water and acetic acid resulted in no yield, the formic acid was accepted as the reaction conditions. This is a big improvement by using formic acid compared to acetic acid (as suggested by the WP1 presentation. Formic acid lowers the yield (56% to 24%), compared to a standard reaction, but it is not killing the catalyst as acetic acid does.

..."

På mødet den 6. maj 2022 gennemgik DTI en præsentation, hvor blandt andet følgende fremgår:

"...

Pros and cons with formic acid

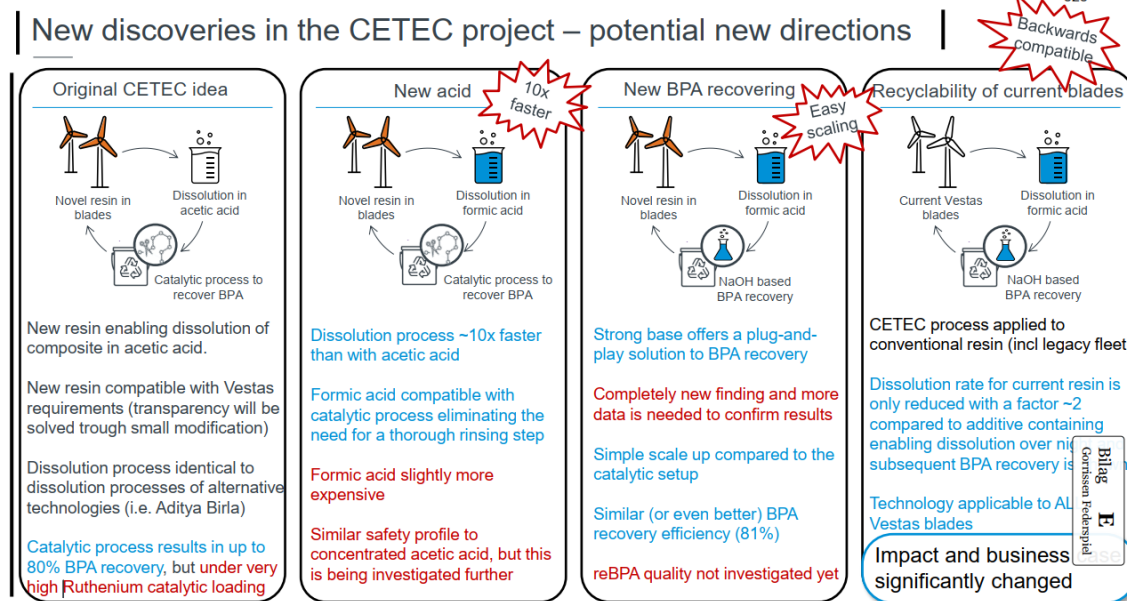
- More acidic than acetic acid
- Lower LD₅₀ (3,31 g/kg) for Acetic acid and 1,10 g/kg for Formic acid
- Faster – much faster degradation
- Could work with ruthenium (likely to disproportionate)

..."

I juni 2022 udarbejdede Vestas følgende præsentationsslide betegnet "CETEC status overview":

" ...

Confidential

" ...

Den 1. august 2022 blev der i CETEC-samarbejdet afholdt et møde med det formål at sætte den fremtidige retning for CETEC. Af en præsentation udarbejdet af DTI til brug for mødet fremgår blandt andet:

" ...

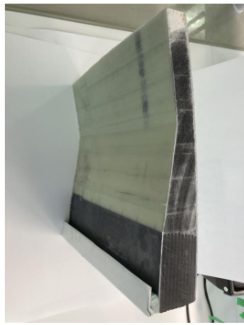
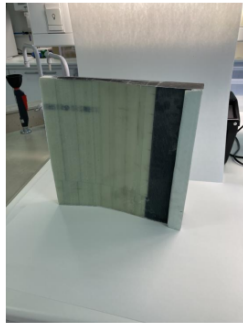
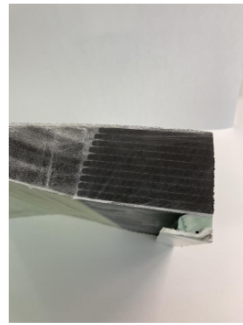
1. Recommend formic acid for future work
 - Validated by technical and operational evaluation
 - Minimum consequences for returning to acetic acid

" ...

Den 9. september 2022 afholdt den tekniske gruppe et møde om status på arbejdsplanen 1. Af DTI's præsentation fremvist på mødet fremgår blandt andet følgende billeder af forsøg med et stykke af en Vestas vindmøllevinge nedlagt i myresyre:

" ...

Laminates from Lem (Vestas)

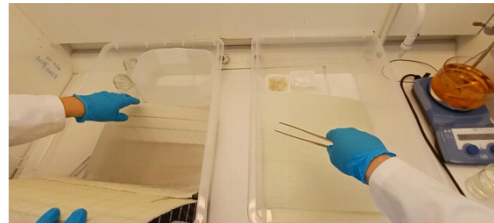
- Paint
- Composite (fiberglass and epoxy)
- Foam
- Carbon fibers
- Green glue
- White hard structural unit

Wind turbine blade is placed in formic acid

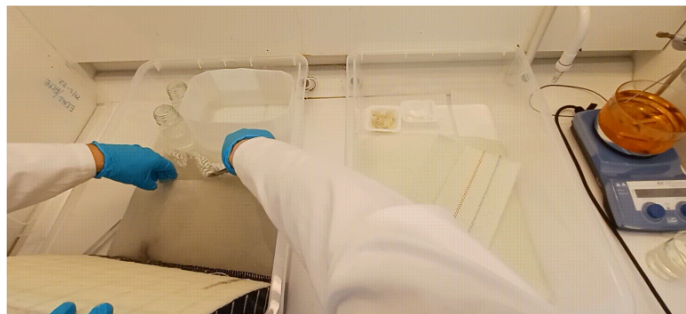

...

Fiberglass mats are removed easily

Metalgrid is removed

..."

Den 30. september 2022 afholdt styregruppen et møde, hvor blandt andet Allan Korsgaard Poulsen fra Vestas og Leif Ole Meyer fra Olin deltog. Af referatet fra mødet fremgår blandt andet:

"...

The SC [styregruppen] decides that focus should be on the path consisting of formic acid and NaOH moving forward ... the test results validates this.

...

2. Patents status

AU is soon able to submit their patent on the NaOH process – they are currently finalizing it.

DTI has a patent attorney looking into the possibility of patenting the formic acid process. DTI will inform the SC on status as soon as the possibilities are known and whether DTI is going to patent the process. There is also a perspective with the freedom to operate. The patent flow process is linked to in the minutes (see above).

..."

Den 6. oktober 2022 indleverede AU patentansøgning WO 2024/074703 A1 med titlen "Base-mediated deconstruction of epoxy resins" (herefter AU-ansøgningen).

Den 4. november 2022 underrettede AU de øvrige CETEC-partnere om indleveringen af AU-ansøgningen og sendte samtidig patentansøgningen til CETEC-partnerne.

Den 8. november 2022 afholdt den tekniske gruppe et møde, hvor blandt andet Konrad Geissler, Markus Schroetz og Mie Elholm Birkbak deltog. På mødet blev det drøftet, hvem der i den tekniske gruppe havde bidraget med hvilket arbejdet undervejs i CETEC. Af referatet fra mødet fremgår blandt andet:

"...

- Andreas [DTI]:
 - o I have played a major role in the development. We have prepared all relevant studies and experiments with formic acid and presented them for discussion in the technical group. Samples have been chosen, prepared and provided by both Olin and Vestas.
 - o I will try to go through this chronologically:
 - o Formic acid development started in 2021
 - Preliminary ideas formed meetings internally at DTI with Emil + Aske: Discussion: We are annoyed that we do not know the mechanism for disassembly.

- Discussion: Can we use another solvent? Are there other solvents that work? Andreas: Chloroform and DMF works. Hypothesis: They are small – this might be relevant.
 - It would be interesting to investigate supercritical CO₂ or smaller compounds similar to acetic acid, such as formic acid.

...

- Comments from: Olin
 - No disagreement on what Andreas has said. We will comment on our contribution later
- Comments from: AU
 - No comments or disagreements.
- Comments from Vestas
 - Aligns quite well with what we think.

...

- Konrad – Olin
 - The initial idea to use formic acid came up at a meeting in early 2022. The suggestion to use formic acid came from Markus Schroetz.
 - We gave this thought to investigate formic acid further push from Olin's side.
 - We consider that there is some part of the invention that is being made by Olin. We acknowledge that the initial idea to use acids in general was done by DTI. The further work and refinement of the idea was done by DTI.
 - We have contributed in the form that Markus brought up the idea to use specifically formic acid in the technical meeting. The exact date is uncertain.
 - We elaborated on what is possible on a larger scale in a chemical plant. That formic acid is not a no-go.
 - We gave the input of going under 80% of formic acid in terms of flammability and toxicity.
 - Andreas [DTI] comments:
 - Agree on the pushing from Olin to test formic acid and going below 80%
 - First mention in a group meeting on formic acid could have come from Markus Schroetz. Would have to have been in late 2021.
 - Alexander [AU] comments:
 - I do not remember the timeline.
 - Remember that Markus Schroetz at some point came up with an idea to test formic acid
 - Mie [Vestas] comments:
 - I agree. Olin contributed a valuable part.

- The technical group agrees on the above. There were no further comments.
- Mie - Vestas
- I agree on the overall story presented so far.
- My perception is that we have had a lot of valuable discussions in the technical group for the last 10 months specifically related to this invention.
- Specific ideas: The idea to screen acids came up during phone call with Andreas with that purpose. We listed a long range of inorganic and organic acids. Time of phone call uncertain. I would assume that the time of the call was January-February.
 - This conversation led to the investigation of acids
- Another part of the invention: Mie contributed to the realization that the results on the conventional system, i.e. a conventional resin such as 760/766, is a very important aspect regarding the formic acid discovery.
- Based on the results on clear cast and laminates: Mie pushed that the project should test formic acid on wind turbine blade samples/real world samples.
- My impression is that this has very much been a collaborative effort.
- Comment from DTI:
 - Acid rain was discussed at a check-in meeting before January 13th 2022
 - 5 inorganic and organic acids, HCl, H₂SO₄, citric acid, lactic acid, NaAc were screened after the call with Mie.
 - Results were presented at a meeting in February.
 - Andreas do not have a list of the acids discussed in the call.
 - A lot of nice discussions at meetings early 2022, including that organic acids are more interesting than inorganic in terms of disassembly.
- Comments from AU/Alex:
 - Agree on technical discussions.
 - No disagreements.
- Comments from Olin:
 - We agree on what Mie has said.
 - Wording for the contribution by Vestas could be: Idea shaping.
 - Comment from Mie: Many intellectual contributions in the discussions in the technical group.
- The technical group agrees on the above. There were no further comments.

...”

Dagen efter, den 9. november 2022, afholdt styregruppen et møde, hvor blandt andet Leif Ole Meyer og Allan Korsgaard Poulsen deltog. Formålet med mødet

var at drøfte bidrag til opfindelsen og fordeling af patentandele. Af referatet fra mødet fremgår blandt andet:

"...

Decisions

The steering committee agrees to propose that the invention is a joint invention between Olin, Vestas and DTI.

...

1) Round the table

Leif Ole [Olin]: Great to see the minutes from the technical group and see that the group agreed. Leif concludes that there is contribution from three partners: Olin, Vestas and DTI

Allan [Vestas]: Happy to see the minutes from the technical group. The minutes shows clearly that it is a collaboration and that several partners are part of the invention, the partners being Olin, Vestas and DTI. It is only the inventors, persons from the technical project group, that can tell us who and how they have contributed with the intellectual input to the patent application.

...

2) Discussion in patent shares

...

Leif Ole [Olin]: It is challenging to make this decision, hence Leif Ole proposed to try to avoid further conflicts by propose a distribution of 1/3 to each partner.

Allan [Vestas]: I would also propose a distribution of 1/3 to each partner to the patent based on both the minutes and inputs from own participants. It is clear from input from own member of the technical group and based on the minutes from the technical group meeting that all have equally contributed with intellectual inputs and this needs to be reflected in the distribution of 1/3 to each partner.

Helle [DTI]: It is difficult to decide on the distribution of shares. From DTI's view on our contribution to the work and ideas, Helle proposed 60 % share to DTI and the remaining 40 % for distribution between Olin and Vestas.

..."

Den 20. september 2023 sendte AU den opdaterede AU-ansøgning til CETEC-partnerne med information om, at eventuelle mindre ændringer skulle fremsendes til DTI inden udløbet af prioritetsansøgningen den 6. oktober 2023.

Den 5. oktober 2023 svarede Vestas på AU's e-mail og efterspurgte, at visse afsnit blev slettet fra AU-ansøgningen. Denne anmodning imødekom AU og slettede blandt andet omtalen af myresyre fra AU-ansøgningen.

Den 13. december 2023 indleverede DTI, Vestas og Olin en fælles patentansøgning med titlen "A method of extracting thermoset resin fractions for decomposition and reuse" og ansøgningsnummer WO 2024/125740 A1 (herefter Fællesansøgningen). Ansøgningen havde prioritet fra den 13. december 2022. I Fællesansøgningen var Andreas Sommerfeldt, Emil Damgaard-Møller og Simon Frølich fra DTI, Mie Elholm Birkbak fra Vestas samt Konrad Geissler og Markus Schrotz fra Olin angivet som opfindere.

Af Fællesansøgningens krav 1 fremgår:

"...

PATENT CLAIMS

1. A method of extracting of thermoset epoxy fractions from a composite structure comprising thermoset epoxy matrix and embedded solid element(s), wherein the thermoset epoxy matrix has a network structure, the method comprising
 - providing a swelling fluid
 - soaking the composite structure with the swelling fluid and allowing the thermoset epoxy matrix to swell the swelling fluid into the network structure of the thermoset epoxy matrix for a sufficient time to 10 mechanically break up the network structure to form a multitude of thermoset epoxy fractions liberated from the solid element(s) and
 - separating at least a portion of said thermoset epoxy fractions from the solid element(s) to obtain a swelling fluid slurry comprising said portion of said thermoset epoxy fractions in said swelling fluid, is

wherein the swelling fluid comprises at least 1 mol/L of formic acid, such as at least 3 mol/L, such as at least 5 mol/L, such as at least 10 mol/L, such as at least 18 mol/L, such as at least 20 mol/L, such as at least 22 mol/L, such as at least 24 mol/L, such as at least 26 mol/L of formic acid.

..."

Stridsrettighederne

Nedenstående 11 patentansøgninger og det udstedte amerikanske patent omtales herefter samlet "stridsrettighederne".

Den 13. december 2023 indleverede Vestas seks internationale patentansøgninger med prioritet fra 13. december 2022. Nedenstående skema opsummerer patentansøgningsnr., titel, abstract og opfindere:

Patent-ansøgningsnr.	Titel	Abstract	Opfindere
WO 2024/125741 A1 (WO 741)	METHOD OF TRANSPORTING PIECES OF COMPOSITE MATERIAL	A method of transporting pieces of composite material, the pieces of composite material comprising reinforcement fibres embedded in a matrix material, the method comprising: loading the pieces into a container; and then transporting the container, the method further comprising softening the matrix material before transporting the container by treating the pieces with a liquid, wherein the liquid transforms the pieces into softened pieces, the softened pieces form a pile of softened pieces in the container, and at least some of the pieces change shape after they have been softened.	Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen
WO 2024/125742 A1 (WO 742)	METHOD OF RECYCLING COMPOSITE MATERIAL	A method of recycling composite material, the composite material comprising reinforcement fibres embedded in a matrix material. The method comprises: loading the composite material into a container; treating the composite material in the container with a liquid; transporting the container to a recycling station, wherein the liquid degrades the matrix material in the container during the transporting of the container; and at the recycling station, recycling the reinforcement fibres by separating them from the matrix material.	Mie Elholm Birkbak, Troels Bach Nielsen og Torben Ladegaard Baun
WO 2024/125743 A1 (WO 743)	WIND TURBINE BLADE PROCESSING	A method of preparing a wind turbine blade for recycling. At least a portion of the wind turbine blade is subjected to a first chemical treatment. The first chemical treatment is selected to degrade a first binding material of the wind turbine blade portion to a significantly greater extent than a second binding material of the wind turbine blade portion. A part of the wind turbine blade portion is separated from the remainder of the wind turbine blade portion after the first chemical treatment has sufficiently degraded the first binding material to release the part from the remainder of the wind turbine blade portion and before the first chemical treatment has significantly degraded the second binding material. This separation of materials	Mie Elholm Birkbak, Troels Bach Nielsen og Henrik Thede

		by chemical treatment improves the ability of the blade to be recycled.	
WO 2024/125744 A1 (WO 744)	WIND TURBINE BLADE MANUFACTURE	A wind turbine blade is disclosed. The wind turbine blade comprises a core material, a first fibre reinforced plastic and a spar cap comprising a third fibre reinforced plastic, and a shear web comprising a second fibre reinforced plastic. The first fibre reinforced plastic, the second fibre reinforced plastic, and the spar cap each comprise a chemically disassemblable polymer. Further disclosed is a method of disassembling such a wind turbine blade by exposing the wind turbine blade to an acid to cause the chemically disassemblable polymer to disassemble; and recovering fibres from at least one of the first fibre reinforced plastic, the second fibre reinforced plastics and the third fibre reinforced plastic.	Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen
WO 2024/125745 A1 (WO 745)	WIND TURBINE BLADE MANUFACTURE	A wind turbine blade is disclosed. The wind turbine blade comprises a core material, a first fibre reinforced plastic, a shear web comprising a second fibre reinforced plastic and an adhesive. The shear web is adhered to the blade shell with the adhesive and the first fibre reinforced plastic, the second fibre reinforced plastic, and adhesive each comprise an acid breakable epoxy polymer. Further disclosed is a method of disassembling such a wind turbine blade by exposing the wind turbine blade to an acid to cause the acid breakable epoxy polymer to disintegrate into particles of swelled epoxy polymer; and recovering fibres from the first fibre reinforced plastic and/or the second fibre reinforced plastics.	Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen
WO 2024/125746 A1 (WO 746)	METHOD OF TREATING AN- CILLARY ARTI- CLES USED IN MANUFACTURE OF EPOXY POLYMER CON- TAINING ITEM	A method of treating an ancillary article used in manufacturing of an epoxy polymer containing item is provided. The method comprises providing an ancillary article used in manufacturing of an epoxy polymer, wherein the ancillary article is contaminated with a 5 contaminant comprising an uncured, partially cured and/or fully cured epoxy polymer. Furthermore exposing the contaminated ancillary article to a release agent to release the contaminant from the	Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen

		ancillary article and forming a contaminant byproduct comprising the release agent and the contaminant and finally separating the ancillary article from the contaminant byproduct. In this method, the epoxy polymer is an acid breakable epoxy 10 polymer, and the release agent comprises an acid.	
--	--	---	--

Vestas har i relation til de ovenstående seks patentansøgninger fremlagt fem dokumenter betegnet "Invention Disclosures". "Formic acid" fremgår ikke af de fem fremlagte Invention Disclosures. Nedenfor er de fem Invention Disclosures oplistet med titel og datering:

- Invention Disclosure angående WO 744 og WO 745 er dateret den 9. december 2021 med titlen "Fully recyclable wind turbine blades by use of one single epoxy technology for all organic component".
- Invention Disclosure angående WO 741 er dateret den 31. januar 2022 med titlen "Partial dissolution of recyclable resin for lower transport cost".
- Invention Disclosure angående WO 746 er dateret den 31. januar 2022 med titlen "Separation of waste fractions based on epoxy-recyclability technology".
- Invention Disclosure angående WO 742 er dateret den 13. september 2022 med titlen "Dissolution of blades during transport for enhanced efficiency of recycling process".
- Invention Disclosure angående WO 743 er dateret den 13. september 2022 med titlen "Wind turbine blade designed for disassembly".

Den 31. januar 2024 indleverede Vestas yderligere fem internationale patentansøgninger med prioritet fra 31. januar 2023. Nedenstående skema opsummerer patentansøgningsnr., titel, abstract og opfindere:

Patent-ansøgningsnr.	Titel	Abstract	Opfindere
WO 2024/160324 A1 (WO 324)	A METHOD FOR RECYCLING A COMPOSITE STRUCTURE WITH A METAL CONTAINING MEMBER	A method for recycling a composite structure (6, 6a) is disclosed The composite structure (6, 6a) comprises a metal containing member (11), such as a metal mesh, arranged at or near a surface of the composite structure (6, 6a). A release agent (12) is applied to the surface of the composite structure (6, 6a), the applied release agent (12) softening the surface of the composite structure (6, 6a). The metal containing member (11) is mechanically removed from the composite structure (6, 6a), and the composite structure (6, 6a) is	Troels Bach Nielsen og Aksel Petersen

		subsequently processed for at least partly recycling of the material of the composite structure (6, 6a).	
WO 2024/160326 A1 (WO 326)	RECYCLING PRINTED CIR- CUIT BOARDS USING SWELLING AGENT	Methods and systems for recycling a printed circuit board (PCB). The printed circuit board is exposed to a swelling agent that causes an epoxy matrix of the printed circuit board to swell and disintegrate into particles. The particles of epoxy are then separated from the printed circuit board, leaving behind reinforcing fiber and metal containing components thereof. These remaining components are separated from each other and recycled separately using suitable processes. The epoxy particles are also recovered, and may be reduced to a monomer for use in synthesizing new epoxy. The swelling agent includes formic acid as an active ingredient.	Mie Elholm Birkbak og Jesper Rømer Hansen
WO 2024/160328 A1 (WO 328)	METHOD OF RECONDITION- ING A COMPOS- ITE BODY	According to the present invention there is provided a method of reconditioning a composite body (10) comprising at least one layer of reinforcing material (12) embedded in a thermoset epoxy matrix (14) having a crosslinked network structure. The method comprises identifying a region (16) of the composite body (10) for reconditioning; arranging a temporary barrier (18) on a surface of the composite body (10) to define an application area (22) comprising the identified region (16). The method further comprises applying a dissociation fluid (24) to the surface of the composite body (10) in the application area (22) to at least partially degrade the thermoset epoxy matrix (14) in the application area (22) to thereby dissociate one or more layers of reinforcing material (12) from the thermoset epoxy matrix (14).	Benjamin Green og Payam Java- dian
WO 2024/160329 A1 (WO 329)	METHOD OF ASSESSING CONSTITUENT COMPONENTS OF A COMPOS- ITE STRUCTURE	According to the present invention there is provided a method of assessing constituent components of a composite structure (10). The composite structure (10) comprises a plurality of layers of fibre material (12) embedded in a thermoset epoxy matrix having a cross-linked network structure. The method comprises exposing the composite structure to a treatment fluid (22) to at least partially degrade the thermoset epoxy	Benjamin Green og Payam Java- dian

		matrix. The treatment fluid (22) comprises formic acid and/or acetic acid. The method further comprises temporarily restraining the composite structure during exposure to the treatment fluid to maintain the order and/ or orientation and/or number of the layers of fibre material. Further, the method includes separating one or more layers of fibre material from one or more other layers of fibre material to thereby assess the constituent components of the composite structure (10).	
WO 2024/160330 A1 (WO 330)	WIND TURBINE AND METHOD FOR RECOVERING MATERIAL FROM WIND TURBINE	According to the present invention there is provided a wind turbine with a rotor blade comprising a first fibre reinforced epoxy polymer and a further component comprising a second fibre reinforced epoxy polymer. Wherein the first and second fibre reinforced epoxy polymers are configured to be disintegrated by the same acid treatment. Further is provided a method of recovering material from a wind turbine comprising a rotor blade comprising a first fibre reinforced epoxy polymer and a further component comprising a second fibre reinforced epoxy polymer. The method comprising: disintegrating the first fibre reinforced epoxy polymer of the rotor blade by acid treatment; recovering first material from the disintegrated first fibre reinforced epoxy polymer; disintegrating the second fibre reinforced epoxy polymer of the further component by acid treatment; and recovering second material from the disintegrated second fibre reinforced epoxy polymer.	Benjamin Green, Stephen Sandercock og David Williams

Den 9. juli 2024 fik Vestas udstedt det amerikanske patent US 12,035,480 B1 (herefter US 480) med prioritet fra 31. januar 2023 og titlen "RECYCLING PRINTED CIRCUIT BOARDS USING SWELLING AGENT". Mie Elholm Birkbak og Jesper Rømer Hansen står angivet som opfindere. Af det udstedte patent fremgår blandt andet:

"...

ABSTRACT

Methods and systems for recycling a printed circuit board (PCB). The printed circuit board is exposed to a swelling agent that causes an epoxy

matrix of the printed circuit board to swell and disintegrate into particles. The particles of epoxy are then separated from the printed circuit board, leaving behind reinforcing fiber and metal containing components thereof. These remaining components are separated from each other and recycled separately using suitable processes. The epoxy particles are also recovered, and may be reduced to a monomer for use in synthesizing new epoxy. The swelling agent includes a carboxylic acid, preferably formic acid, as an active ingredient.
 ...”

Øvrig dokumentation

Den 8. april 2022 blev en videnskabelig artikel af W. Ballout m.fl. med titlen ”High performance recycled CFRP composites based on reused carbon fabrics through sustainable mild solvolysis route” (herefter Ballout-artiklen) udgivet.

Af artiklen fremgår blandt andet:

” ...

A novel environmentally friendly recycling method is developed for large carbon-fibers reinforced-polymers composite panels whose efficiency is demonstrated through a proof-of-concept fabrication of a new composite part based on recycled fibers. The recycling process relies on formic acid as separation reagent at room temperature and atmospheric pressure with efficient recycling potential of the separating agent.

...

Despite the high economical and environmental processing cost of carbon fibers reinforced polymer matrix composite (CFRP) solutions, the global demand for these materials keep raising due to the increasing numbers of applications in cars, boats, trains, windmills and airplanes.

...

This paper presents the main findings of an investigation on the reuse, relying on formic acid digestion, of fully reclaimed intact woven CF fabrics originating from an aerospace-grade composite made with a high-performance epoxy resin used in primary structural applications.

...

The process uses formic acid as separation reagent. The choice of formic acid has been motivated by several arguments. Among organic acids, formic acid presents the advantage that it is the strongest one with the highest acid density and the lowest chemical oxygen demand. Moreover, compared to inorganic acids, formic acid does not release nitrogen, phosphorous or sulfur that can cause eutrophication. Environmentally speaking, formic acid is an efficient and environmentally compatible alternative.

...

Materials and experimental details

Materials. The epoxy resin used in this study is the HexFlow® RTM6 supplied by Hexcel Composites, which is qualified for aerospace applications. The carbon fiber (CF) fabrics used as reinforcement consist of HexForce® G0926 (HTA 6k) with a 5 harness satin weave (375 g/m²) manufactured by Hexcel Composites. The solvent for the acid digestion is the formic acid 98-100% from Sigma-Aldrich.

...

Conclusion

...

To our knowledge, no similar studies have been reported yet. This investigation, although not yet fully optimized, is the first of its kind and paves the way for scaling up the concept to industrial level. This recycling process preserves the virgin woven architecture and format, which can be directly used to manufacture reclaimed CFRPs. A remarkable feature is that excellent properties are attained with incomplete, and thus faster, digestion which generates a mechanical interlocking effect from the resin residues left at the fiber surface. Moreover, the interest of this process is that it can treat mixed and contaminated materials with glass fiber fabrics, painted surfaces, foam cores or metal inserts, typically present in composite structures. The process is very sustainable owing to mild room temperature/ambient pressure conditions and the possibility to recycle the acid.

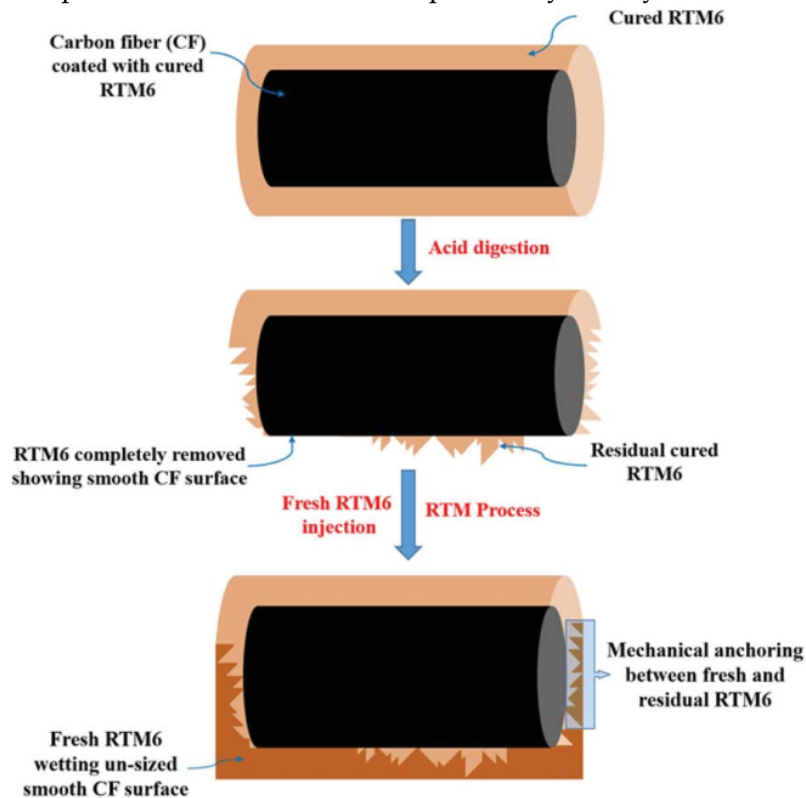

Figure 14. Schematic representation of the interface between fresh, residual cured epoxy and unsized carbon fibers before and after acid treatment.

...

Den 1. maj 2024 afholdt Olin og Vestas et møde, hvor Olin fremlagde en præsentation med titlen "Circular Wind Resin Path Forward". Olin fremsendte den 2. maj 2024 præsentationen til Vestas.

I aftale af 6. juni 2024 overdrog Markus Schroetz som ansat sine rettigheder til opfindelsen med titlen "A METHOD OF EXTRACTING THERMOSET RESIN FRACTIONS FOR DECOMPOSITION AND REUSE" til sin arbejdsgiver Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG. Ligeledes overdrog Konrad Geissler i aftale af 6. juni 2024 sine rettigheder til opfindelsen med titlen "A METHOD OF EXTRACTING THERMOSET RESIN FRACTIONS FOR DECOMPOSITION AND REUSE" til sin arbejdsgiver BC Switzerland GmbH, der er koncernforbundet med Olin. Ved overdragelsesaftale betegnet "Internal Assignment Agreement (Employer Invention)" underskrevet den 26. juni 2025 blev rettighederne til opfindelsen med titlen "A METHOD OF EXTRACTING THERMOSET RESIN FRACTIONS FOR DECOMPOSITION AND REUSE" i medfør af artikel 332 i den Schweiziske retsplejelov overdraget til Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG.

Markus Schroetz og Konrad Geissler underskrev derudover begge den 30. juni 2025 enslydende fuldmagter, hvoraf fremgår blandt andet:

" ...

This authorisation concerns the invention entitled "A METHOD OF EXTRACTING THERMOSET RESIN FRACTIONS FOR DECOMPOSITION AND REUSE" for which a Danish patent application was filed on 13 December 2022 under the number PA 2022 70607 ("the **Invention**").

I, the undersigned Inventor, hereby declare that I have authorized Olin with full power and authority to act on my behalf in all matters relating to the enforcement of my inventor rights concerning the Invention in the legal proceedings pending in Denmark under case no. BS- 18245/2025-SHR, including the right to obtain acknowledgement and registration of coinventorship.

This authorisation shall remain in effect unless revoked in writing by the Inventor.

..."

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af Leif Ole Meyer, Konrad Geissler, Markus Schroetz, Mie Rehmeier (tidligere Mie Elhom Birkbak), Troels Bach Nielsen, Henrik Thede, Benjamin Green, Payam Javadian, Kasper Roed Jensen og Allan Korsgaard Poulsen.

Leif Ole Meyer har forklaret blandt andet, at han er uddannet maskiningeniør og er specialiseret i materialevidenskab med fokus på polymerer og kompositter. Derudover har han en PhD i materialevidenskab. Han har arbejdet 15 år hos Olin, hvor han på nuværende tidspunkt er ansat som leder for udviklingsteamet med ansvar for alle Olins epoxyprodukter i EMEA-regionen.

Han var involveret i Dreamwind-projektet, der havde til formål at udvikle en ny epoxyresin eller modificere en eksisterende resin for at muliggøre senere adskillelse af resinen og fibrene. I Dreamwind blev en modificeret resin identificeret på laboratorieniveau, men denne var ikke praktisk skalérbar. Derfor fortsatte samarbejdet i CETEC.

Der var to faktorer fra Dreamwind, der motiverede CETEC-projektet, henholdsvis den manglende mulighed for at opskalere resultatet fra Dreamwind, og at DTI, Vestas og Olin var kommet frem til den indsigt, at det ikke var cirkulært alene at adskille de to materialer i kompositten – der skulle tillige arbejdes med en genanvendelsesproces.

I CETEC var han Olins repræsentant i styregruppen, og derudover styrede han de tekniske ressourcer, som Olin bidrog med til CETEC-projektet. I styregruppen var Vestas repræsenteret af Allan Korsgaard Poulsen, fra DTI deltog Helle Svendsen og fra AU deltog Troels Skrydstrup. Formålet med CETEC var dels at skabe en genanvendelig epoxyresin, der kunne nedbrydes – ligesom i Dreamwind – således at vindmøllevingen kunne skilles ad ved at adskille glasfibre fra epoxyfraktionerne. Anden del af projektets formål var gennem kemisk genanvendelse at klippe epoxy byggesten ud, der efterfølgende kunne genanvendes i ny epoxy.

CETEC-projektets fokus var primært på epoxy infusionssystemer, hvilket er teknologien, der anvendes til at fremstille størstedelen af alle vindmøllevinger. CETEC-samarbejdets formål udviklede sig imidlertid undervejs, hvilket skyldtes opdagelsen af, at myresyre var i stand til at opløse epoxyen i eksisterende og kommercielt tilgængelige epoxy infusionssystemer. Før opdagelsen var CETEC-projektets formål at skabe en modificeret resin, hvorefter fremtidige vindmøllevinger ville kunne genanvendes. Opdagelsen medførte imidlertid, at eksisterende vindmøllevinger produceret og opsat de seneste 20 år kunne genanvendes. Opdagelsen medførte en central ændring i CETEC-projektets formål.

Drøftelserne om myresyre startede i et projektmøde, der må have været afholdt i slutningen af 2021. På mødet blev CETEC-projektets fremskridt og resultater drøftet. Alle resultaterne var forud for dette møde baseret på forsøg med eddikesyre, og de kunne ikke identificere en systematik på baggrund af resultaterne. Under mødet blev det drøftet, om der skulle testes med andre syrer end eddikesyre. Hans kollega, Markus Schroetz, bemærkede, at organiske syrer burde

være de mest effektive syrer til at nedbryde epoxy, og at myresyre har små molekyler og derfor burde være en effektiv syre.

Han blev selv overbevist omkring foråret 2022, hvor resultaterne af DTI's første forsøg med myresyre forelå. De forsøg viste, at myresyre sammenlignet med eddikesyre havde en signifikant højere nedbrydningsrate, og derudover blev referenceprøven med kommercielt tilgængelige og ikke modificerede epoxyresiner også nedbrudt i en acceptabel hastighed.

Det var overraskende, at myresyre virkede på kommercielt tilgængeligt og ikke modificeret epoxy Airstone 760E. De første myresyreforsøg blev foretaget med ren myresyre, hvilket kunne indebære en fare for arbejdsmiljøet, da det er en yderst brandbar væske. I relation til muligheden for at opskalere udgjorde ren myresyre således en risiko. Hans kollega Konrad Geissler foreslog imidlertid, at risikoen ved at arbejde med myresyre ville blive betydeligt formindsket, hvis koncentrationen var under 80%. Senere koncentrationsforsøg viste en sammenhæng mellem koncentration og nedbrydningshastighed, men i 80% koncentration var det stadig brugbare resultater.

Under CETEC udførte DTI et forsøg på et stykke af en vindmøllevinge, der var stillet til rådighed af Vestas. Resultaterne var succesfulde og viste, at myresyre ikke alene virkede på små laboratorieprøver, men tillige på rigtige vindmøllevingedele. Den anden observation var, at der var dele af vindmøllevingen, der ikke blev nedbrudt. Derudover blev der under CETEC testet en del forskellige epoxymolekyler og hærdermolekyler, og forsøgene viste, at der var forskelle i nedbrydningshastigheder, og derudover var der ét materiale fra pultrudering, der slet ikke blev nedbrudt.

Han deltog i styregruppemødet den 9. november 2022. I ugerne op til mødet havde der været drøftelser og uenighed om, hvilke af CETEC-partnerne der havde bidraget til opdagelsen af myresyre som et middel til at nedbryde epoxyen. Der havde været afholdt et møde i den tekniske gruppe dagen før, hvor det var blevet drøftet, hvilke parter der havde bidraget med hvad, og på basis af hvad den tekniske gruppe var blevet enige om, vedtog styregruppen det samme, dvs. at der var tale om en fælles opfindelse mellem DTI, Vestas og Olin. Han var både dengang og i dag enig i fordelingen af bidrag til opfindelsen. På dette møde var der ingen af deltagerne, der udfordrede, hvorvidt opfindelsen kunne patenteres. Med hans egne ord mener han, at opfindelsen i Fællesansøgningen er en metode til at nedbryde epoxyresinen i en kompositstruktur, som f.eks. en vindmøllevinge, hvor koncentrationen af myresyren har betydning for styringen af nedbrydningsprocessen.

Han stiftede første gang bekendtskab med Ballout-artiklen omkring sommeren 2022 på et styregruppemøde, hvor Allan Korsgaard Poulsen fra Vestas gjorde

styregruppen opmærksom på artiklen. Det blev herefter drøftet, om artiklen identificerede præcis det samme, som de i CETEC-projektet havde fundet ud af. Konklusionen i styregruppen var, at DTI skulle følge op på artiklen, hvilket imidlertid ikke skete, og det blev derfor ikke drøftet yderligere, om artiklen var prior art i forhold til deres opfindelse. Han husker ikke, om styregruppen delte Ballout-artiklen med det tekniske team. Forskellen på Ballout-artiklen og Fællesansøgningen er, at Ballout-artiklen alene handler om at genanvende kulstof-fibre, og artiklen interesserer sig ikke for resiner. En yderligere forskel er typen af resin, der undersøges og omtales i Ballout-artiklen, hvor der er tale om en særlig resin, der kun anvendes i rumfartindustrien. I Ballout-artiklen omtales epoxyresinen HexFlow RTM6, der er forskellig fra resiner anvendt i vindmølleindustrien på en række områder, herunder er der forskelle i egenskaber, reaktion ved forskellige temperaturer, forskelle i mekanisk ydeevne og udstrækningen af den tidsmæssige holdbarhed samt forskelle i epoxymolekylernes kemi. Ved at læse Ballout-artiklen ville man derfor ikke vide, hvorvidt myresyre virkede i forhold til nedbrydning af vindmøllevinger. Det kan sammenlignes med de pultrusions-forsøg, hvor myresyren ikke havde den ønskede effekt, selvom der alene var tale om mindre forskelle. Ud fra Ballout-artiklen ville man derfor ikke vide, om myresyre virkede på andre typer af epoxy. Fællesansøgningen nævner et par resiner, der er blevet testet, og disse resiner er forskellige fra HexFlow RTM6. Fællesansøgningens formulering af patentkrav 1 er ikke begrænset til specifikke resiner.

Under CETEC-samarbejdet var han ikke bekendt med, at Vestas udarbejdede egne patentansøgninger. Han blev først bekendt med Vestas' patentansøgninger, da han i sommeren 2024 åbnede Olins interne patentsporingsrapport, hvor han så, at der udover Fællesansøgningen var seks separate patentansøgninger fra Vestas. Han slog derefter de seks patentansøgninger op og blev yderst overrasket over at finde omtale af myresyre i alle patentansøgningerne. Elementet med myresyre, der stammer fra CETEC, er at finde i alle Vestas patentansøgninger. Derudover indeholder Vestas opfindelser også andre elementer fra Fællesansøgningen. Vestas' patentansøgninger begrænser Olins mulighed for at agere på markedet i relation til opfindelsen i Fællesansøgningen.

Der blev udarbejdet et "Memorandum of Understanding" mellem Vestas, Olin og Stena Recycling A/S (herefter Stena). Dette blev initieret på grund af, at myresyre kunne anvendes til at nedbryde og genanvende eksisterende vindmøllevinger, der havde været i produktion og opsat de seneste 20-25 år. Nedbrydning af eksisterende vindmøllevinger med myresyre etablerede en genvej til opskalering og genanvendelse af vindmøllevinger. Efter at Fællesansøgningen var indleveret, var der drøftelser mellem Vestas og Olin om opskalering af den kemiske genanvendelsesproces, hvor Vestas bragte Stena ind. AU og DTI var bekendt med, at Vestas og Olin indgik i drøftelser med Stena. Han deltog i mødet afholdt den 1. maj 2024 mellem Vestas og Olin. Mødet blev afholdt for at under-

søge muligheden for at indgå i et tredelt samarbejde mellem Vestas, Olin og Stena, om fælles udvikling af et genbrugsanlæg. Under forhandlingerne blev det imidlertid klart, at Vestas og Olin på en række områder ikke kunne blive enige. Præsentationen, der er fremlagt i sagen, blev udarbejdet og vist på mødet den 1. maj 2024. I præsentationen illustreres den cirkulære genanvendelsesproces for vindmøllevinger med integration af Olins værdikæde. Præsentationen viser, at Olin skulle bygge en ny facilitet for at muliggøre genanvendelse af Vestas' vindmøllevinger og integrere dette i Olins produktion. Præsentationen gav således et eksempel på, hvordan et samarbejde med Stena kunne se ud. Præsentationen blev af Olin alene delt med Vestas. Vestas og Olin endte ikke med at indgå i et samarbejde med Stena. Vestas og Olin informerede formentlig på et styregruppemøde AU og DTI om det mulige samarbejde med Stena. Samarbejdet med Stena havde til formål troværdigt at demonstrere skalérbarheden af genanvendelsesprocessen.

I referatet fra den tekniske gruppes møde den 13. januar 2022 omtales en patentproces hos Olin. På det tidspunkt blev der hos Olin arbejdet på at udvikle en modificeret epoxyresin, der kunne nedbrydes og samtidig levede op til Vestas' krav til, at resinen kunne anvendes til at bygge vindmøllevinger. Der var sendt prøver fra arbejdet til Vestas' produktionsfacilitet i Storbritannien, hvor der var bygget en del af en vindmøllevinge med den modificerede epoxyresin. Der var dengang et ønske om, at der skulle søges om patent for den modificerede epoxyresin. Der blev imidlertid aldrig søgt om et patent. Dette skyldtes dels, at der ville være et begrænset rum til at søge om et sådant patent, der således ikke ville være et særligt stærkt patent, og dels gjorde opdagelsen af myresyre arbejdet med en modificeret resin forældet, idet myresyre havde kommerciel værdi i relation til kommercielt tilgængelige resiner anvendt i eksisterende vindmøllevinger.

Olin arbejdede ikke på andre patenter relateret til epoxyresiners nedbrydning under CETEC-samarbejdet. I relation til den kemiske genanvendelse har Olin ansøgt om patenter efter afslutningen af og ikke under CETEC-samarbejdet.

Olin har, som nævnt i den afsluttende CETEC-projektrapport til Innovationsfonden, udarbejdet en markedsundersøgelse. I kontekst angik den første del af CETEC-projektet den tekniske løsning og myresyre-opdagelsen. Den anden del af CETEC-projektet angik imidlertid kommercialiseringen af den kemiske genanvendelsesproces, hvor epoxymolekylerne adskilles ved at blive klippet i dele, der efterfølgende kan genbruges. AU havde udviklet processen i mindre laboratorieskala, og i CETEC skalerede Olin processen med omkring en faktor 100, hvilket fortsat var laboratorieskala. Dette var en del af CETEC-projektet. Han husker ikke præcis, hvilken arbejdsopgave det angik, men emnemæssigt hørte det til arbejdet med økonomisk rentabilitet af genanvendelsen.

I relation til AU-ansøgningen, hvor AU sendte information til CETEC-partnerne forud for indlevering af AU-ansøgningen, kan han ikke huske, om Olin fremsendte input til AU. Han ville formentlig være den, der havde fremsendt eventuelle bemærkninger fra Olin. Hans kollegaer Konrad Geissler og Markus Schroetz var vist ikke en del af den pågældende e-mailtråd.

Konrad Geissler har forklaret blandt andet, at han er uddannet kemiker og har en PhD i industriel kemi. Han begyndte at arbejde med epoxyer og vindmølleindustrien i 2012, hvor han stod for teknisk service og udvikling af vindmølleprodukter og havde ansvaret for en række markeder, blandt andet Europa, Mellemøsten, Indien og Afrika. I 2015 opkøbte Olin hans daværende arbejdsplads, og han har arbejdet hos Olin siden. I sit arbejde har han haft Vestas som kunde. Hans nuværende rolle hos Olin er nogenlunde den samme – han er ansat som "Research Scientist", og han er kontaktperson for Olins vindmølleprodukter i Europa og servicerer vindmølleprodukter for disse kunder.

Dreamwind var han ikke direkte involveret i, men han fik løbende information om, hvad der foregik i Dreamwind.

Han mener, at CETEC-projektet startede omkring august 2021, men han blev først en del af CETEC fra omkring oktober eller november 2021, hvor han overtog fra en kollega. I CETEC var hans rolle at koordinere Olins bidrag og det arbejde, som Olin stod for. De fire projektdeltagere bidrog med forskelligt input – Vestas med viden fra vindmølleindustrien, Olin som materialeleverandør, DTI undersøgte det første genanvendelsestrin, og AU undersøgte det andet genanvendelsestrin. Han koordinerede den indledende indsats fra Olin om udvikling af nye produkter og nedbrydning af disse produkter, samt kommercialiseringen af produkterne. I CETEC samarbejdede han primært med Mie Elholm Birkbak fra Vestas, Andreas Sommerfeldt fra DTI og Alexander Ahrens fra AU.

Formålet med CETEC var at muliggøre end-of-life genanvendelse af vindmøllevinger, hvor epoxyresin og glasfibre er de primære komponenter, og udfordringen bestod derfor i at separere fibrene fra epoxy-matrixen, og dernæst i kemisk genanvendelse, hvor epoxymolekylerne deles til mindre molekyler, hvorefter disse kan genanvendes. Formålet i CETEC ændrede sig undervejs, idet formålet indledningsvist og afledt fra Dreamwind var at udvikle nye eller modificerede epoxyer for at muliggøre genanvendelse. Dette var udfordrende grundet krav til egenskaber ved materialet i vindmøllevinger. Efterfølgende fandt de i CETEC-projektet ud af, at kommercielt tilgængelige standardvindmøllevingematerialer kunne genanvendes, hvilket CETEC-partnerne ikke havde forventet. Det blev derfor besluttet af CETEC-styregruppen, at CETEC skulle fokusere arbejdet på genanvendelse af kommercielt tilgængelige vindmøllevingesystemer. Fordelen ved at fokusere på kommercielt tilgængelige vindmøllevingesystemer

var, at genanvendelsen kunne igangsættes med det samme, hvorimod et modificeret vindmøllevingsesystem først ville kunne genanvendes om ca. 20 år.

Den indledende idé til at anvende myresyre kom omkring udgangen af 2021 på et online møde, hvor det blev drøftet, hvilke syrer der kunne anvendes i stedet for eddikesyre til at teste nedbrydningsrater. Han husker tydeligt, at det var Markus Schroetz, der foreslog at anvende myresyre. På det første møde, hvor myresyre blev bragt op, var det alene på et eksperimentelt plan, og der var derfor heller ikke nogen, der argumenterede imod at forsøge med myresyre. De var enige om, at myresyre kunne testes, og så måtte man se, hvad der kom ud af det.

Efter at DTI havde foretaget de aftalte test, blev det relativt hurtigt besluttet, at arbejdet skulle fokusere på myresyre, da det viste sig at være mere effektivt end eddikesyre. Derefter rejste Vestas og DTI spørgsmålet om, hvorvidt myresyre kunne anvendes i et kommercielt format, hvilket blev undersøgt, og det blev identificeret, at der var måder at håndtere arbejdsmiljorisici, således at myresyre kunne indgå i en industriel proces. Ren myresyre er en relativt farlig syre, hvorimod eddikesyre er mindre farlig og for eksempel kan drikkes og fordøjes. Olin fandt derfor et sikkerhedsdatablad for myresyre i 78% koncentration, hvor syren ikke var giftig eller brandbar og dermed betydeligt lettere at håndtere. Olin havde som kemikalievirksomhed erfaring med at arbejde med kemikalier, herunder farlige kemikalier, og Olin kunne på denne baggrund understøtte argumentet om, at myresyre kunne håndteres sikkert også i en stor kommerciel proces.

De fandt fra forsøg ud af, at myresyre ved stuetemperatur var meget mere effektivt end eddikesyre til at nedbryde epoxyen i vindmøllevinger. Han husker ikke præcist, hvor stor forskellen var, men myresyre var betydeligt mere effektivt. DTI havde udarbejdet en række timelapse-videoer, hvor der let kunne ses forskel på de to syrers nedbrydningshastighed. At myresyre ville virke, var et kvalificeret gæt, som gav videnskabelig mening, men det var ikke klart, at det ville virke, da den tekniske gruppe ikke kendte mekanismen bag nedbrydningen. Den tekniske gruppe håbede derfor på gode forsøgsresultater, men forventede det ikke.

I CETEC drøftedes koncentrationer af myresyre, og der blev også udarbejdet forsøg med forskellige koncentrationer, men i CETEC kendte de ikke mekanismen bag nedbrydningen. Der blev derfor arbejdet ud fra en trial-and-error-proces med koncentrationerne, for hvis man kunne bruge lavere koncentrationer af myresyre, kunne det være billigere og nemmere at håndtere syren. Det var derfor relevant at finde myresyrekoncentrationen med den bedste effekt. Han deltog selv i en del af den tekniske gruppes møder, hvor tilrettelægningsen af

forsøg blev drøftet, så der var enighed om, hvordan forsøgene skulle udføres, hvilket efterfølgende blev efterlevet.

Myresyre i 80% koncentration fungerede godt. Det betød ikke, at koncentrationen var helt optimal, men den koncentration var en af de bedst virkende, idet lavere koncentrationer medførte langsommere nedbrydning. I teknisk henseende var det overraskende, at 80% koncentrationen virkede bedre end 100% koncentrationen, idet man almindeligvis, hvis der var tale om en ren kemisk proces, ville tænke, at en syre var mere effektiv ved 100% koncentration. I dette tilfælde skete der imidlertid en opsvulmning af epoxyen under nedbrydningen ved brug af myresyre, som kunne have betydning.

I CETEC var et af de vigtigste forsøg, der blev udført, et forsøg, hvor et stykke af en vindmøllevinge blev nedsunket i myresyre. Der blev således startet med et stykke af en vindmøllevinge, der indeholdt næsten alle relevante dele, herunder et glasfiberlag, et skumlag og en belægning, hvorefter hver del blev adskilt og lagt ud, så det var klart, at de forskellige dele kunne adskilles. Fotos fra forsøget blev vist i præsentationen på mødet for den tekniske gruppe den 2. september 2022. De pågældende fotos i præsentationen viser princippet om, at hver del af vindmøllevingen kan blive adskilt til genanvendelse, herunder at belægningen kan tages af som et separat stykke.

Han deltog i mødet den 8. november 2022. Baggrunden for mødet var, at DTI ønskede at patentere processen med nedbrydning i myresyre. I den forbindelse havde både Vestas og Olin gjort gældende, at virksomhederne begge havde bidraget til opfindelsen. Mødet var en relativt formel drøftelse, hvilket adskilte sig fra den tekniske gruppes andre møder, der almindeligvis var uformelle. Under mødet fik alle deltagere mulighed for at fremkomme med deres mening og input, hvilket også ses af referatet fra mødet. Referatets indhold er retvisende for indholdet af mødet, herunder at det var hans kollega Markus Schroetz, som foreslog at udføre forsøg med myresyre, og at det var Olin, der havde bidraget med datasikkerhedsarket, der viste, at brug af myresyre med 78% koncentration indebar en betydelig begrænsning af risikoen. På mødet var der enighed om det, der blev ført til referatet. Han husker ikke specifikt Mie Elholm Birkbaks bemærkninger på mødet, men han husker, at Vestas pressede på for at være medopfinder, og at Vestas anerkendte, at Olin var medopfinder. Olin bidrog i hvert fald til opfindelsen i samme omfang som Vestas. På mødet var der ingen, der satte spørgsmålstegn ved, at der var tale om en patenterbar opfindelse.

Opfindelsen i Fællesansøgningen er en metode til at nedbryde en kompositstruktur af fiber, epoxy og eventuelt yderligere elementer ved at nedsænke strukturen i en væske, der indeholder myresyre, og efter denne proces er gennemført, adskille de faste dele af kompositstrukturen. Der var tale om en fælles

opfindelse gjort i den tekniske gruppe, hvor flere personer bidrog til opfindelsen. Hans eget bidrag til opfindelsen var at indgå i drøftelserne og planlægningen af forsøgene, samt indgå i analysen af forsøgsresultaterne og presse på for, at myresyren kunne anvendes sikkert i en industriel proces.

Ballout-artiklen har han ikke set under CETEC-samarbejdet. Efter CETEC-samarbejdets afslutning har han set artiklen for at evaluere, om der var tale om prior art. Der er en række forskelle mellem Ballout-artiklen og opfindelsen fra CETEC, herunder at der i Ballout blev anvendt HexFlow RTM6, som har en helt anderledes kemisk formulering end epoxyen anvendt i CETEC. For at forklare den kemiske forskel er det vigtigt at forstå, at vindmøllevingers epoxy består af to komponenter, en resin og en hærder, hvor hovedandelen af epoxyresinen almindeligvis består af bisphenol A. En anden forskel er fibrene. I Ballout-artiklen er der tale om kulstoffibre, der ikke reelt reagerer med epoxy, hvilket står i modsætning til glasfibre. Der er således forskel på at nedbryde en forbindelse mellem fibre, der stærkt bindes i epoxyen, i forhold til en forbindelse, hvor fibre er bundet mindre stærkt i epoxyen. Derudover forsøgte Ballout-artiklen at genanvende fibrene, hvorimod CETEC forsøgte at genanvende materialet fra kompositmatrixen. Det er i Ballout-artiklen uklart, hvad der skete med kompositmatrixen. Sammenfattende vil en læser af Ballout-artiklen ikke vide, om myresyre ville virke på vindmøllevinger. Hvis CETEC-partnerne havde kendt til Ballout-artiklen før myresyreforsøgene, ville parterne måske have haft mere positive forventninger til forsøgsresultaterne.

Han deltog i et møde relateret til CETEC-samarbejdet i juni 2022, men han husker ikke, at Ballout-artiklen skulle være drøftet på dette møde. HexFlow RTM6 kan han ikke huske den præcise kemiske sammensætning af, men det adskiller sig fra det, der blev testet i CETEC. HexFlow RTM6 har andre egenskaber og kan blandt andet tåle langt højere temperaturer. Ballout-artiklen omhandler potentielle teknologiløsninger til generelt at genanvende kompositstrukturer, og selvom teknologierne potentielt kunne anvendes til vindmøllevinger, så omtaler artiklen ikke, at teknologierne for eksempel er anvendt på vindmøllevinger. Vindmøllevinger bygges ikke af HexFlow RTM6 af en række årsager, herunder at HexFlow RTM6 har egenskaber, der går ud over, hvad der er nødvendigt for vindmøllevinger.

Under CETEC-samarbejdet var Olin ikke klar over, at Vestas sideløbende udarbejdede selvstændige patentansøgninger. Han har læst Vestas' patentansøgninger – i sagen omtalt Stridsrettighederne – og såfremt Vestas' patentansøgninger var blevet indleveret efter Fællesansøgningen, ville der være tale om afhængige opfindelser, fordi der tydeligt er et overlap med Fællesansøgningen. For eksempel svarer krav 1 og 19 i patentansøgningen WO 326 præcist til de krav, der fremgår af Fællesansøgningen. Ligeledes er for eksempel krav 10 i WO 329 taget fra CETEC-resultaterne. Han har ikke set eksempler fra Stridsrettighederne,

der viser, hvordan Vestas er kommet frem til de nævnte resultater. Han er derudover ikke stødt på forsøgseksempler i Vestas' patentansøgninger. Det fremgår af Fællesansøgningen fra CETEC, hvordan CETEC-partnerne kom frem til resultaterne nævnt i ansøgningen, men det fremgår ikke af Vestas' patentansøgninger. Stridsrettighederne reflekterer også hans bidrag til CETEC-opfindelsen.

I Fællesansøgningen nævnes nederst i krav 1 en række koncentrationer i mol/L. Han ved ikke, hvad de angivne mol/L svarer til, hvis de regnes om til koncentrationer i %, og han ved heller ikke, hvorfor det er angivet i mol/L i stedet for %. Der står ikke i krav 1, at koncentrationen skal være under 80%, men første krav i en patentansøgning er almindeligvis bredt formuleret, hvorefter der typisk sker en indsnævring i senere patentkrav. Det er første gang, at han læser kravet formuleret som i linje 15 i patentkrav 1, hvor det hele er samlet i ét krav. Han ville selv have opdelt det i flere krav, men det kan være formuleret sådan for at dække mere. I relation til CETEC-opfindelsen synes 80 % koncentration ved rumtemperatur at være ideelt, men det optimale kunne også være i en koncentration på 75%, 76% eller 77%. Patentets figur 10 kan der ikke udledes noget selvstændigt om koncentrationer ud fra. Han var den i CETEC-samarbejdet, der foreslog at gå under 80% i koncentrationen. Af krav 1 og 19 i WO 326 fremgår det ikke, at koncentrationen skal være under 80%, og ifølge formuleringen af krav 19 omfattes teoretisk helt op til 100% koncentration af myresyre. Det samme gælder for krav 10 i WO 329. Han kan ikke huske, om det med koncentration af myresyre blev nævnt på den tekniske gruppes møde den 8. november 2022.

Formuleringen af Fællesansøgningens krav 1, mener han, omfatter HexFlow RTM6, men han er ikke sikker, da han ville være nødt til at slå den præcise struktur for HexFlow RTM6 op. Formuleringen af Fællesansøgningens krav 1 omfatter også adskillelse af glasfibre og metal fra kompositstrukturen.

Sammenholdes Fællesansøgningen og Ballout-artiklen er der en forskel på det, der fokuseres på. Ballout-artiklens fokus var at separere de faste elementer og genbruge de værdifulde kulstoffibre, hvorimod CETECs og Fællesansøgningens fokus var at skabe cirkulær genbrug af epoxy, mens glasfibre og andre faste elementer var biprodukter i nedbrydningsprocessen.

Han har bemyndiget Olin til at forfølge hans rettigheder, og han erklærer, at han vil respektere udfaldet af sagen.

Markus Schroetz har forklaret blandt andet, at han har en diplomuddannelse i organisk kemi, en PhD i elektroorganisk kemi og arbejder som forskningskemiker. Han har arbejdet med epoxy og hærdere i hele sin professionelle karriere, som er omkring 29 år. Han har været ansat hos Olin siden oktober 2015 og er i dag ansat som "Technical Service and Development Manager". Hans arbejdsop-

gaver består blandt andet i at udvikle nye produkter samt introducere eksisterende produkter for at imødekomme Olins kunders behov, herunder opfinde og udvikle nye epoxyer og hærder.

Epoxysystemet består af to dele, henholdsvis en epoxyresin og en hærder. Epoxyresinen kan udgøres af forskellige kemikalier, men et af de mest almindeligt anvendte er bisphenol A. Epoxysystemer har den fordel, at de er yderst holdbare og har god kemisk resistens, hvilket gør epoxysystemer vanskelige at nedbryde, særligt på en måde hvor molekyledelene kan genanvendes.

De typiske epoxysystemer, der anvendes i kompositsystemer i vindindustrien, består af en epoxyresin baseret på bisphenol-A-diglycidyl-syre og en reaktiv fortynder som butanediol-diglycidyl-syre samt en hærder baseret på en cykloalifatisk amin kaldt isophorone diamin og en anden amin som polyetheramin.

I Dreamwind var han involveret som konsulent for sin kollega, idet kollegaen var relativt ny hos Olin. Formålet med Dreamwind var at integrere svage led i epoxynetværket, således at de svage led kunne assistere ved behov for nedbrydning af epoxysystemet. Projektet handlede i højere grad om nedbrydning end om genanvendelse.

I CETEC-projektet havde han en rolle senere i projektet, fordi hans ekspertise blandt andet er epoxidering, og han skulle derfor undersøge, hvorvidt der kunne genvindes egnet materiale til reepoxidering. Der er mange biprodukter, der kan forstyrre udviklingen af epoxy, og det er derfor centralt at have materiale af den korrekte kvalitet til genanvendelse. Bisphenol A er den typiske byggesten, der anvendes i epoxymolekyler, og det meste af verdens epoxy består af bisphenol A. Fra bisphenol A produceres det, der almindeligt omtales flydende epoxyresin, der er en del af kompositstrukturen i vindmøllevinger. I CETEC var opgaven blandt andet at adskille epoxyresinen, således at bisphenol A kunne ekstraheres. Efter hans opfattelse var dette også mere eller mindre en del af CETEC-samarbejdets oprindelige mål.

CETEC-projektet ændrede undervejs formål. Det oprindelige tekniske mål var at udvikle et modificeret epoxyssystem, som skulle gøre nedbrydningen mere realiserbar, men de modificerede epoxysystemer viste sig at være slørede og ikke gennemsigtige. I vindindustrien er der imidlertid behov for gennemsigtige epoxysystemer for at kunne se eventuelle fejl eller skader i vindmøllevingen. Derfor blev CETEC-arbejdet i stedet målrettet eksisterende kommercielle epoxyprodukter som for eksempel Olins Airstone epoxy, hvor resinen typisk består af bisphenol-A-diglycidyl-syre og butanediol-diglycidyl-syre, og hærderen typisk består af isophorone diamin (IPDA) og polyetheramine.

Han foreslog, at de skulle teste myresyre. Han vil skulle slå op i referaterne for at finde den præcis dato for mødet, hvor han fremkom med forslaget, men det må have været i slutningen af 2021 eller begyndelsen af 2022. Der blev lyttet til hans idé på mødet, men der var behov for, at han understøttede idéen, fordi 100% koncentreret myresyre er en brændbar væske, hvorimod andre syrer ikke er brændbare. Myresyre var derfor ikke førstevalget, men det blev taget med i forsøgene. Han foreslog myresyre, fordi det er kendt, at organiske syrer som eddikesyre og mælkesyre ødelægger epoxy, for eksempel epoxygulve, så hvis man spilder syltede agurker, mælk eller mælkeprodukter på gulvet, kan syren heri påvirke de mekaniske egenskaber ved samt ødelægge epoxygulvet. Derudover var hans idé, at der kunne anvendes myresyre, fordi myresyre har et mindre molekyle end eddikesyre.

Han blev overbevist om myresyrens anvendelsesmuligheder, da han så de første forsøgsresultater med nedbrydning af "dog bones". Han var overrasket over, hvor hurtigt nedbrydning ved brug af myresyre var sammenholdt med eddikesyre. Myresyren var vist mindst dobbelt så hurtig til at nedbryde "dog bones", som eddikesyren var, men han er ikke helt sikker, idet han gennemgik forsøgsresultaterne, men ikke selv udførte forsøgene. De pågældende forsøg blev udført med "dog bones" af Olins kommercielt tilgængelige Airstone epoxy. Der blev således i disse test anvendt kommercielt tilgængelige gennemsigtige epoxysystemer bestående af resin og hærdere. Der var derudover ikke fibre i epoxyprøvestavene anvendt i forsøgene.

Forsøgene, hvor et stykke af en vindmøllevinge blev nedsænket i myresyre, var centrale, fordi forsøgene var med et stykke rigtig vindmøllevinge, og forsøgene blandt andet gav et hvidt pulver, der var hærdet epoxy, som var blevet adskilt fra fibrene i en genanvendelig form, hvilket havde været et af målene for CETEC-projektet.

Under CETEC-samarbejdet blev koncentrationen af myresyre tillige drøftet. Hans kollega Konrad Geissler bragte diskussionen op, idet 100% koncentreret myresyre er brændbart, og derfor var spørgsmålet, om der var en koncentration af myresyre, der havde en bedre sikkerhedsprofil og dermed lettere kunne håndteres industrielt. Han husker det sådan, at det var Konrad Geissler, der på mødet den 8. november 2022 gentog det i referatet angivne om, at myresyre kunne anvendes i større industriskala samt forslaget om at sænke koncentration af myresyre til under 80% for at nedbringe brændbarhed og toksicitet. Udfaldet af mødet den 8. november 2022 blev, at der blandt deltagerne var enighed om, at alle ejede en del af opfindelse, og at der således var tale om en fælles opfindelse. Han kan ikke huske Mie Elholm Birkbaks kommentar. Under mødet den 8. november 2022 var der ikke nogen af deltagerne, der satte spørgsmålstejn ved, hvorvidt den fælles opfindelse kunne patenteres.

Med hans egne ord er opfindelsen i Fællesansøgningen en metode til at adskille et termohærdet epoxysystem i fibermateriale og epoxy, således at fibre og epoxypulveret kan genanvendes. For ham er opfindelsen grundlæggende, at adskillelsen er mulig ved nedsænkning af epoxysystemet i myresyre. Hans idé om at anvende myresyre er dermed en central del af opfindelsen, idet alle andre syrer, der blev testet, ikke var så effektive og ikke gav så brugbart et epoxypulver, som brugen af myresyre gjorde.

Han var ikke bekendt med, at Vestas sideløbende med CETEC-samarbejdet udarbejdede Vestas' egne patentansøgninger. Han har gennemset Vestas' patentansøgninger og kan genfinde sit bidrag til CETEC-opfindelsen om nedbrydning ved brug af myresyre i alle Vestas' patentansøgninger.

Ballout-artiklen stiftede han ikke bekendtskab med under CETEC-samarbejdet. Han har imidlertid efter CETEC læst Ballout-artiklen, og selvom artiklen handler om epoxy og myresyre, er en generel forskel fra opfindelsen i Fællesansøgningen, at den epoxyresin, der anvendes i Ballout-artiklen, er anderledes end den type af epoxyresin, der anvendes i vindmølleindustrien. HexFlow RTM6 er en epoxyresin anvendt til "Resin Transfer Molding", hvilket er en proces, der adskiller sig fra "Vacuum injection molding", der anvendes i Airstone-systemer. I HexFlow RTM6 er epoxyresinen desuden bundet til en amin, der adskiller sig fra Airstone, der består af bisphenol-A-diglycidyl-syre. HexFlow RTM6 ville derudover ikke binde sig stærkt til kulstoffibre, hvorimod Airstone-systemerne er kendt for at binde sig stærkt til blandt andet glasfibre. Endvidere har HexFlow RTM6 en høj viskositet, hvorimod Airstone-systemerne har en lav viskositet. Der er også betydelige forskelle mellem HexFlow RTM6 og Airstone-systemernes glasovergangstemperatur. Hærderne er også forskellige, idet der i HexFlow RTM6 anvendes aromatiske aminer, hvorimod der i Airstone-systemerne anvendes cyklisk-alifatiske aminer. Temperaturen, som HexFlow RTM6 og Airstone-systemerne hærdes ved, adskiller sig endvidere også betydeligt. Derudover er en stor forskel, at HexFlow RTM6 er en aminoepoxy, som anvendes i rummet, og derfor er et epoxysystem af særlig høj kvalitet. En yderligere forskel er, at Ballout-artiklen undersøger genvinding af kulstoffibre, og ikke ser på genanvendelse af andet materiale. Artiklen omtaler således ikke, hvad der sker med epoxyresinen, efter kulstoffibre er genvundet. Sammenfattende er både HexFlow RTM6 og Airstone epoxysystemer, men med forskellige byggesten og dermed forskellige egenskaber. Ved at læse Ballout-artiklen ville man således ikke vide, om myresyre ville virke på epoxysystemer anvendt i vindmøllevinger, samt om der kunne genvindes brugbart epoxyresinpulver.

Fællesansøgningen er ikke i sin ordlyd begrænset til Airstone-epoxysystemer, idet der i krav 1 står "thermoset epoxy", hvilket teoretisk vil omfatte HexFlow RTM6 og andre epoxysystemer, da der er en bred og ikke begrænset formulering i kravet. Omtalen i krav 1 af "embedded solid elements" omfatter også

glasfibre, kulstoffibre og andre indlejrede elementer, for eksempel af metal. I forhold til koncentrationerne nævnt i krav 1 linje 15, mener han ikke, at ordlyden begrænser koncentrationen, men opfindelsen vil ikke være industrielt brugbar, hvis der anvendes en koncentration helt op til 26 mol/L. CETEC-projektet var imidlertid, så vidt han husker, ikke begrænset til kommercielle løsninger. Løsningerne fra CETEC-projektet skulle være gennemførlige og praktiske, men ikke nødvendigvis kommercielt rentable. Hvis Fællesansøgningens krav 1 sammenholdes med krav 3, er der imidlertid en indskrænkning, da det fremgår, at der skal være tale om en "aqueous solution", hvilket dog ligeledes teoretisk kunne være en koncentration op til 99%.

Sine bidrag til CETEC-opfindelsen genfinder han i Vestas' patentansøgninger, fordi disse nævner brugen af myresyre til at nedbryde typiske vindmøllevinger, der almindeligvis består af Airstone-epoxysystemer. I WO 741 krav 1 nævnes alene nedsænkning i en uspecificeret væske, men det er hans formodning, at den anvendte væske må være myresyre, og at patentet således kan udgøre et afhængigt patent. Ordlyden af WO 741 omtaler væsker generelt og således også eddikesyre, men han har ikke set forsøgsresultater, der viser, at eddikesyre ville kunne blødgøre et vindmøllevingeepoxysystem.

Han har bemyndiget Olin til at forfølge hans rettigheder, og han erklærer at ville respektere udfaldet af sagen.

Mie Rehmeier har forklaret blandt andet, at hun, indtil hun blev gift, hed Mie Elholm Birkbak, og at hun har en PhD i nanoteknologi og er materialespecialist. Hun har arbejdet i et interdisciplinært institut, som blandt andet var tilknyttet kemisk institut, men hun vil ikke betegne sig selv som kemiker. Hun arbejder i dag som lead materialespecialist hos Vestas, hvor hun har arbejdet siden januar 2021.

Dreamwind-samarbejdet var hun ikke med i, men hun har kendskab til det. Decomblades-samarbejdet var hun heller ikke involveret i, men hun er bekendt med det, og at det startede få måneder før CETEC-samarbejdet.

Hun var med i CETEC-samarbejdets tekniske team, hvor hendes rolle var at være Vestas tekniske ansvarlige med afsæt i hendes baggrund inden for materiale-teknologi. Formålet med CETEC var at udvikle en resin, der muliggjorde genanvendelse af vindmøllevinger i en cirkulær proces, således at materialet i vindmøllevinger kunne genbruges enten i nye vindmøllevinger eller i andre materialer med høje mekaniske egenskaber. CETEC-samarbejdets formål ændrede sig ikke undervejs, men det tekniske team blev klogere på, hvordan vindmøllevinger kunne indgå i en cirkulær materialestrøm.

Fællesansøgningen beskriver en metode til at ekstrahere epoxyfragmenter fra en kompositstruktur, der sweller, hvorefter man kan adskille de forskellige materialer i kompositstrukturen. Denne proces sker ved at nedsænke kompositstrukturen i myresyre.

Fællesansøgningen blev til på baggrund af CETEC-samarbejdet. CETEC-projektet var målrettet mod at udvikle en ny resin til brug i vindmøllevinger, og den indledende hypotese var, at der skulle tilsættes forskellige additiver i epoxy-resinen for at muliggøre opløsning af resinen i eddikesyre. Under CETEC-samarbejdet blev der udviklet en ny resin, som havde en række af de ønskede egenskaber, herunder at det var stærkt nok til at bygge vindmøllevinger af og samtidig kunne nedbrydes i eddikesyre. På den baggrund blev der bygget en stor prøve af en 15 meter lang vingspids med den nye resin. Der opstod imidlertid internt i Vestas en bekymring for, om en vindmøllevinge bygget til at blive nedbrudt i syre ville kunne modstå for eksempel 30 år med syrerregn. Denne overvejelse førte til en drøftelse af, hvordan det kunne sikres, at en modificeret resin ikke ved en fejl blev nedbrudt af noget, som der ikke var taget højde for i udviklingsprocessen. Derfor ringede hun til DTI og diskuterede en række forskellige syrer og satte en forsøgsrække op for at afklare forholdene. Senere blev myresyre også inkluderet i forsøgsrækken, og forsøgsresultaterne viste, at effekten af myresyre klart overgik eddikesyrens effektivitet til at nedbryde epoxy. Forsøgsresultaterne overraskede CETEC-partnerne, og nedbrydning ved brug af myresyre blev på den baggrund senere en del af Fællesansøgningen. I CETEC-projektet blev der indledningsvis udført test af specialresinen med forskellige typer af syrer, hvor den almindelige resin fungerede som referenceprøve, og det var blandt andet her, at CETEC-partnerne opdagede effektiviteten af myresyre. Derudover viste forsøgsrækken, at en mindre prøve blev nedbrudt hurtigere end en større prøve. Efterhånden som det gik op for CETEC-partnerne, at både de nye designerresiner og de eksisterende konventionelle resiner kunne blive nedbrudt, fandt hun et stykke af en vindmøllevinge, som der blev udført forsøg med myresyre på, hvor myresyren medførte en swelling, der muliggjorde en efterfølgende adskillellesproces.

I CETEC-projektet havde hun de første samtaler om anvendelse af forskellige syrer med Andreas Sommerfeldt fra DTI over telefonen. Derudover har forskellige syrer været drøftet på den tekniske gruppes møder i starten af 2022. Der var livlige tekniske diskussioner på den tekniske gruppes møder, og hun har svært ved at genkalde sig præcist, hvem der har sagt hvad på møderne. Det har været i foråret 2022, at CETEC-partnerne fandt ud af, at myresyre var effektivt til at nedbryde vindmøllevinger. I starten af CETEC-projektet var fokus på designerresinerne, og at myresyre var hurtigere til at nedbryde epoxysystemerne end eddikesyre, og så gik der derefter et stykke tid, før det stod klart for CETEC-partnerne, at det var referenceprøven, der var det mest interessante. Det var omkring maj 2022, at denne erkendelse forelå i den tekniske gruppe.

Fællesansøgningen indeholder et yderst bredt spektrum af koncentrationer, konkret omkring mellem 4-100% koncentration. I Fællesansøgningen er nævnt koncentrationer mellem 1 mol/L og 26 mol/L, og en mol beskriver, hvor mange molekyler man har per liter, og hvis det omregnes til et volumenmål, svarer det således til mellem 4-100%. Under CETEC var CETEC-partnerne opmærksomme på, at kemien skulle være praktisk håndterbar, og parterne forholdt sig i den forbindelse til sikkerheden ved brug af myresyre, men hun husker ikke, at 80% koncentrationen skulle være noget særligt. Det er standard at opsætte syreforsøg med forskellige koncentrationer, hvilket også var blevet gjort under Dreamwind. CETEC-partnerne undersøgte, om der skulle være en usædvanlig sammenhæng i forhold til nedbrydningseffektivitet for myresyre, men fandt en helt lineær sammenhæng. Dette gjorde sig derimod ikke gældende for eddikesyre, som CETEC-partnerne også testede, og som, de fandt, umiddelbart havde en lidt højere effektivitet ved 80% end ved 100% koncentration, hvilket de tilskrev en mekanisme, der på en eller anden måde var betinget af tilstedeværelsen af vand. Der blev ikke set en sammenlignelig effekt ved myresyre. I forhold til anvendelsen af myresyre i yderst høje koncentrationer, over 98%, kan myresyre nedbrydes og danne gasser, og derudover skal stærke syrer altid håndteres med en vis forsigtighed, men hun vil ikke kunne pege på en særlig grænse for koncentrationen af myresyre. Hvis en syre skulle anvendes i en industriel proces, var der en række kriterier, der skulle lægges vægt på, herunder: effektivitet, sikkerhed, håndterbarhed, pris og forsyningssikkerhed. I CETEC-projektet var man opmærksom på, at der i landbrugssektoren blev anvendt myresyre i 78% koncentration, og på den baggrund var der en forventning om, at den koncentration var let tilgængelig.

Hendes bidrag til Fællesansøgningen var primært at være med til at opnå erkendelsen om, at myresyre ikke alene var bedre end eddikesyre i forhold til designerresiner, men at myresyre ligeledes var effektivt i forhold til eksisterende kommercielt tilgængelige resiner. Dengang var hun frustreret over, at Olin var længere tid om at ville skifte fokus i CETEC fra designerresiner til eksisterende kommercielt tilgængelig resiner.

Den 8. november 2022 blev der afholdt et møde i den tekniske gruppe. Årsagen til mødet var, at DTI ønskede at indlevere en patentansøgning på baggrund af viden fra CETEC. Både Vestas og Olin var overraskede over dette, og på mødet opstod en relativt ophedet diskussion om opfinderskab, hvilket efterfølgende blev drøftet i styregruppen. Idet selve arbejdet var foregået i den tekniske gruppe, skulle den tekniske gruppe på mødet den 8. november 2022 skrive ned, hvem der specifikt havde bidraget med hvad med det formål at identificere opfinderne. På mødet den 8. november 2022 kan hun ikke huske, at det skulle være drøftet, at Olin havde bidraget til erkendelsen af, at nedbrydningsprocessen skulle fungere effektivt, hvis koncentrationen af myresyre var under 80%.

Mødet blev afholdt således, at alle deltagere fik mulighed for at sige, hvad de havde bidraget med, hvorefter mødets øvrige deltagere skulle tilkendegive, om de var enige eller uenige. Hun var på mødet enig i, at den tekniske gruppe havde haft mange gode drøftelser, som Olin havde været en del af, og hun havde derfor ikke i forhold til det drøftede specifikke detaljer, som hun opponerede kraftigt imod. Hun husker, at deltagerne på mødet var yderst omhyggelige med at få diskuteret alle bidrag samt få ført disse drøftede bidrag nøjagtigt til referat. På mødet blev deltagernes løbende input godkendt, ligesom referatet blev godkendt efterfølgende. Såfremt Olin havde bidraget med erkendelsen af, at forskellige typer epoxy nedbrydes i forskellige hastigheder, skulle det fremgå af mødereferatet fra den 8. november 2022, hvis der var tale om et vigtigt bidrag. Det var et møde med en anderledes tone og tilgang end det, der havde været normalen for den tekniske gruppe under CETEC-samarbejdet. På den baggrund kan hun ikke forestille sig, at noget ikke er kommet med ved en forglemmelse.

I mødereferatet fra den tekniske gruppes møde den 8. november 2022 står der, at hun udtalte "I agree. Olin contributed a valuable part", hvilket skal forstås sådan, at der var gjort et godt stykke teknisk arbejde, som lå til grund for Fællesansøgningen. I den tekniske gruppe havde de arbejdet tæt sammen og haft mange drøftelser, og Olin havde bidraget primært med viden om, hvordan den kemiske industri fungerer, hvilket var et værdifuldt bidrag. Hun kan fra det indledende arbejde huske, at hun og Andreas Sommerfeldt fra DTI drøftede forskellige syrer, og at der efterfølgende var drøftelser i den tekniske gruppe, men hvem der har sagt præcis hvad, kan hun ikke huske. Hun opfatter det, der senere blev til Fællesansøgningen som resultatet af et godt samarbejde i CETEC-projektets tekniske gruppe. Hun havde ingen grund til at betvivle det, som Olins medarbejdere sagde på mødet, og hvis Markus Schroetz og Konrad Geisler kunne huske, at de havde bragt noget på banen, måtte hun antage, at det var korrekt. Fokus for mødet var at komme tilbage til den gode arbejdsrelation, der havde eksisteret tidligere. Hvis man havde erklæret sig uenig, ville det være blevet opfattet som konfrontatorisk. Desuden var hun enig i, at alle på mødet forsøgte at redegøre for, hvad de mente, de hver især havde bidraget med.

Hun har kendskab til Ballout-artiklen, der beskriver nedbrydning af epoxysystemer ved brug af myresyre. Hun kan ikke præcist huske, hvornår hun blev bekendt med artiklen, men hun kan huske, at artiklen blev drøftet i juni 2022. I juni 2022 var CETEC-partnerne, konkret både den tekniske gruppe og styregruppen, samlet fysisk hos Olin, og selvom Ballout-artiklen ikke var et officielt punkt på dagsordenen, kan hun huske, at den blev drøftet i det regi. Artiklen var lidt sensitiv, fordi artiklen indeholdt et overlap med de opfindelser, der var gjort i CETEC-projektet, idet myresyre blev anvendt i både Ballout-artiklen og CETEC. Ballout-artiklen henviser til det generelle begreb epoxy, og så er der et eksempel på en konkret epoxy, HexFlow RTM6. Der er ikke noget i artiklen, der

begrænser artiklens konklusioner til en specifik type epoxy. Såfremt artiklen alene angik en specifik type epoxy, ville det klart fremgå af artiklen, hvilket ikke er tilfældet. I CETEC-projektet var der ikke et fokus på glasfibre eller generelt et fokus på de specifikke typer af fibre, der var indlejret i resinen. Derimod var fokus for CETEC-projektet på resinen, herunder hvordan resinen reagerede med syren samt behovet for, at resinen var gennemsigtig. Hendes umiddelbare læsning af Ballout-artiklen var, at det, der skete ifølge artiklen, også ville være relevant ved brug af myresyre i lavere koncentrationer. Såfremt det ikke var tilfældet, skulle der for eksempel i artiklen have stået, at vand kunne ødelægge processen, hvilket der ikke står.

Hun er ikke kemiker, og hun kan derfor ikke forklare eventuelle kemiske forskelle på HexFlow RTM6 og Airstone-systemerne. Både HexFlow RTM6 og Airstone-systemerne er kommercielt tilgængelige.

Efter hendes opfattelse kan det af Olin beskrevne bidrag, der vedrører erkendelsen af, at forskellige typer epoxy nedbrydes i forskellige hastigheder, ikke findes i Fællesansøgningen. Hun har heller ikke en erindring om, at hun skulle have drøftet dette med Olin under CETEC-projektet. Fokus for de indledende CETEC-forsøg med designerresinerne var primært på nedbrydningshastighed. Forsøgene ledte til erkendelsen af, at epoxy kunne nedbrydes i forskellige hastigheder, hvilket kunne anvendes i relation til designet af vindmøllevinger. Denne erkendelse var imidlertid allerede før CETEC-projektet gjort af Vestas-medarbejderen Henrik Thede. Derefter blev der i CETEC-projektet udført forsøg på et stykke af en rigtig Vestas vindmøllevinge, der indeholdt en række forskellige materialer, herunder forskellige resinsystemer, og som blev anset for repræsentativ for sammensætningen af Vestas' vindmøllevinger generelt. Det var hende, der tilvejebragte vindmøllevingedelen, som forsøgene blev udført på, og det var DTI, der udførte forsøgene. Olins eneste bidrag i relation hertil var, at Olin var en del af CETEC-projektet. Olin bidrog imidlertid ikke selvstændigt til de pågældende forsøg.

Begrebet pultrudering angår en proces, hvor man kan skabe en komposit ved at trække fibre igennem en form, imens kompositten hærdes i den ønskede struktur. Pultrudering refererer til produktionsmetoden, der kan udføres med forskellige typer fibre og resiner. Under CETEC-projektet blev der blandt andet testet pultruderede kompositter tilvejebragt af både Vestas og Olin. De pultruderinger, der var inde i Vestas' vindmøllevingestykke, blev imidlertid ikke opløst i myresyre, hvorimod de pultruderinger, der var tilvejebragt af Olin blev nedbrudt i myresyre. Vestas får fra underleverandører leveret færdigproducerede pultruderinger, der indgår i Vestas' vindmøllevinger, og når disse bestilles, er de mekaniske egenskaber specificeret, men det er de kemiske egenskaber ikke. Pultruderingerne i Vestas' vindmøllevinger behøver således ikke være fremstillet af epoxy.

Internt i Vestas var hun med til at afholde to fysiske workshops og en online workshop i november og december 2022. Fokus for disse workshops var hele Vestas' værdikæde, og der var derfor inviteret Vestas-medarbejdere med fra et bredt udsnit af Vestas' afdelinger, herunder vingedesign, service af vindmøller, og innovations- samt kommunikationsafdelingerne. Konkret var deltagerne i de tre workshops også personer, der genfindes som medopfindere på en række af Vestas' patenter. Formålet med disse workshops var at beskytte Vestas' værdikæde. Dette skete i lyset af, at CETEC-projektet ville gå ud offentligt og fortælle, at vingegenbrug kunne realiseres. I vindmølleindustrien er det centralt at beskytte sin forretning gennem blandt andet patenter, og det var derfor vigtigt for Vestas, at værdikæden var gennemgået for at sikre, at Vestas frit kunne agere på markedet. På de pågældende workshops viste Vestas en video, hvor man ser et stykke af en Vestas vindmøllevinge, der bliver swullet i myresyre og adskilt i forskellige dele, og det blev fortalt, at væsken var myresyre, at forsøgene blev udført ved rumtemperatur, og at forsøgene blev foretaget uden omrøring. Der blev ikke delt information om myresyrens koncentration, og deltagerne på workshoppene havde endvidere ikke særlig kemisk viden eller baggrund. Der kom over 40 idéer ud af hver af de tre workshops, og idéerne var kendetegnet ved, at de angik deltagernes kerneområder. Efterfølgende blev idéerne gennemgået og sorteret, og herefter blev idéerne beskrevet for Kasper Roed Jensen, der var med til at beslutte, hvilke idéer der skulle patenteres.

Hun ved, at DTI også har anvendt teknologien fra CETEC-samarbejdet til blandt andet skiudstyr. Derudover har Olin med Vestas delt information om, hvordan Olin så skaleringen af processen fra CETEC.

I relation til Stridsrettighederne er WO 741 en opfindelse, der beskriver en transportmetode, hvilket løser det problem, at når man skal transportere kompositten, der vægtmæssigt er relativt let, men fylder ret meget, kan man ved at blødgøre kompositmaterialet pakke containeren mere effektivt. I Invention Disclosure af 31. januar 2022 beskrives et møde, som hun havde med den anden opfinder i patentansøgning WO 741, Troels Bach Nielsen, hvor de drøftede, hvordan man kunne løse problemet med effektiv transport af kompositter. Det fremgår af Invention Disclosure, at opfindelsen blev udviklet under et møde mellem hende og Troels Bach Nielsen den 13. januar 2022. Dateringen i enhver Invention Disclosure fra Vestas system er den dato, hvor opfindelsen er registreret i systemet. I den pågældende Invention Disclosure nævnes eddikesyre, men ikke myresyre, fordi hun i januar 2022 havde en forventning om, at eddikesyre var det middel, der kunne anvendes til at nedbryde kompositstrukturer, men da myresyre senere blev kendt, blev myresyre tilføjet til patentansøgningen. I dag mener hun ikke, at eksisterende vindmøllevinger vil kunne nedbrydes i eddikesyre, men idéen til opfindelsen i WO 741 opstod inden, man kendte til myresyre. I Vestas var håbet, at der ville komme noget ud af CETEC, og der-

udover var man i Vestas bekendt med andre produkter på markedet, som Recyclamin, der var designet til at kunne nedbrydes i eddikesyre. Opfindelsen i WO 741 angår komposit, der kan opløses i en syre, og en eksisterende vindmøllevinge med Airstone vil formentlig ikke kunne blødgøres med eddikesyre. Opfindelsen angår imidlertid kompositmateriale, hvor der allerede er en metode til at blødgøre kompositmaterialet.

I WO 742 er kernen i opfindelsen en metode til at foretage en effektiv genanvendelse ved så tidligt som muligt at påbegynde nedbrydningsprocessen allerede, når man pakker kompositten ned i en container. Når nedbrydningsprocessen kan påbegyndes i containeren, kan containeren således enten blive stående eller blive transporteret, alt imens nedbrydningsprocessen allerede er i gang. Når kompositmaterialet når frem til genanvendelsesfaciliteten, er en central del af processen således allerede udført.

I WO 743 søger opfindelsen at løse det problem, at en vindmøllevinge består af forskellige materialer herunder kulstoffibre og glasfibre. Opfindelsen muliggør således adskillelse af forskellige af vindmøllevingens materialer i flere trin. Kerne af opfindelsen er med andre ord en metode til at designe og producere en vindmøllevinge, som kan adskilles effektivt således, at de anvendte materialer kan genanvendes. Eksempelvis kunne en vindmøllevinge designes således, at man havde kulstoffibre indkapslet i en termoplast, der ikke gik i opløsning, således at der ved første nedbrydning kunne ske en adskillelse af for eksempel glasfibre, hvorefter termoplasten kunne smeltes og kulstoffibrene ligeledes kunne genvindes og genanvendes. I den til opfindelsen tilhørende Invention Disclosure er det alene hende og Troels Bach Nielsen, der er angivet som opfindere, og Henrik Thede er også angivet, som opfinder i patentet. Dette skyldes, at det under modningsarbejdet af hende og Troels Bach Nielsens idé kom frem, at Henrik Thede havde gjort sig lignende tanker, og derfor blev opfindelserne samlet i patentansøgningen.

I WO 744 er opfindelsen en metode til at designe og producere en vindmøllevinge, der er optimeret til genanvendelse, ved at ensrette alle organiske elementer i vindmøllevingen, hvorefter den samme genanvendelsesproces kan anvendes på alle de forskellige dele af vindmøllevinger. For eksempel kunne det kernemateriale – skum – som vindmøllevinger indeholder, tillige fremstilles af epoxy, så der ved genanvendelse var én samlet fraktion, der kunne genanvendes uden, at der skulle ske en sortering af de organiske fraktioner.

I WO 745 er kernen i opfindelsen et ønske om at have én samlet metode til at genanvende alle organiske dele af vindmøllevingen. Opfindelsen er specialiseret til de resiner, der kan swelles og adskilles, hvilket er lidt anderledes end en opløselig resin, da der i opfindelsens tilfælde skal fjernes resin-partikler. Idéen

er imidlertid den samme om, at hele matrixen skal være den samme for at fjerne adskillelsestrinnet i genanvendelsesprocessen.

I WO 746 angår opfindelsen problemet i Vestas' produktion, hvor der anvendes relativt store mængder engangsmateriale, fordi materialet i dag er forurenet af epoxy i forskellige hærdegrader, hvilket gør materialet vanskeligt at genanvende. Opfindelsen går derfor ud på, at man kan swelle og fjerne epoxyfragmenter, således at man efterfølgende har en ren termoplastfraktion, der kan genanvendes. Hvad angår kendskab til myresyres nedbrydning af komposit, var det kendt både fra Ballout-artiklen og CETEC-samarbejdet, og det var derudover overraskende generelt, at eddikesyre også havde virket relativt godt.

I WO 326 angår opfindelsen printplader (forkortet pcb'er), og hvordan de forskellige materialer i printpladerne kan genanvendes. Materialet i printpladerne har typisk en højere værdi end materialet i vindmøllevinger, idet kompositter er bygget af billigt materiale, og genanvendelsesværdien er derfor lavere sammenlignet med genanvendelsesværdien for materialerne i printplader. Det vigtige i opfindelsen er at muliggøre genanvendelse af materialer med højere værdi. Idéen opstod, fordi det krævede stor volumen at få en god forretning ud af at genanvende kompositmaterialet, hvorimod andre brancher havde værdifulde materialer indlejret i kompositter, hvilket gav grundlag for en mere rentabel genanvendelse. For Vestas var printplader oplagt, fordi ulig vindmøllevinger, der er på markedet i adskillige årtier, så er printplader kortere tid på markedet før, at der skal ske en genanvendelse. I CETEC-projektet var fokus imidlertid alene på vindmølleindustrien og ikke andre brancher.

Fælles for de nævnte Stridsrettigheder er, at patentansøgningerne nævner myresyre. Det centrale element i patentansøgningerne er imidlertid det, som hun netop har gennemgået. Myresyre er alene et middel til at nå et mål, men myresyren er ikke målet i sig selv, og selve målet kunne også opnås ved brug af andre syrer. De nævnte opfindelser kan dermed anvendes med en hvilken som helst resin, der muliggør, at kompositten kan nedbrydes.

Hun er ikke sikker på, om der i de pågældende patentansøgninger henvises til Ballout-artiklen.

Myresyre nævnes ikke i de omtalte Invention Disclosures, da myresyre blev tilføjet undervejs i udarbejdelsen af patentansøgningerne, hvor det er almindeligt at nævne eksempler på, hvordan en given opfindelse vil kunne realiseres. Vestas kendte til myresyre fra udførte forsøg og fra relevant faglitteratur. De forsøg, som hun henviste til, var de forsøg, som blev udført i CETEC, og relevant faglitteratur var en henvisning til Ballout-artiklen. Hun kan ikke sige, om der findes andre fagartikler om brugen af myresyre. Hun mener fortsat, at Ballout-artiklen blev drøftet i regi af CETEC-projektet på et møde i juni 2022. Hun ved

ikke, om hun har læst artiklen inden mødet i juni 2022. På den tekniske gruppes møde den 6. maj 2022 deltog hun ikke, men hun læste mødereferatet fra mødet i maj inden mødet i juni. Derfor vidste hun på mødet i juni 2022, at CETEC havde identificeret, at myresyre kunne anvendes på kommercielt tilgængelige vindmøllevinger. Hun kan ikke præcist huske, hvornår hun første gang læste Ballout-artiklen.

I Vestas' patentansøgninger omtalt ovenfor indgår der ikke laboratorieeksempler, men ansøgningerne læner sig op ad eksempler i faglitteraturen på, at epoxy-systemer kan nedbrydes og adskilles. Hun opfatter Ballout-artiklen sådan, at artiklen beskriver nedbrydning af epoxy generelt, og at eksempler i artiklen derfor er repræsentative. I ansøgningerne sandsynliggøres det derfor også, at opfindelserne vil kunne realiseres i den virkelige verden.

I det amerikanske patent US480 er hun ikke bekendt med, om Ballout-artiklen er nævnt som prior art til de amerikanske patentmyndigheder.

I Fællesansøgningen er der en række sene krav, hvor der nævnes forskellige typer produkter, som kompositstrukturen indgår i for at undgå, at patentet fortolkes yderst snævert. Hun tror, at der i den forbindelse er nævnt både fly, printplader (pcb'er), skibe, campingvogne og andet.

WO 741, WO 742, WO 743, WO 744, WO 745 og WO 746 er alle indleveret samme dag som Fællesansøgningen, fordi man hos Vestas var yderst opmærksomme på, at Vestas' ansøgninger ikke skulle være nyhedsskadelige for Fællesansøgningen. Selvom de nævnte patentansøgninger er helt forskellige fra CETEC-opfindelsen i Fællesansøgningen, anvendes i de nævnte patentansøgninger eksempelvis brug af myresyre, hvilket også anvendes i Fællesansøgningen. Derfor var det sikrest at indlevere de omtalte patentansøgninger samme dag som Fællesansøgningen. Patentstrategien er ikke hendes kernefelt, og hun var ikke en del af beslutningen, men hun er bekendt med, at der kan opstå patentretlig konflikt ved overlappende eksempler. Hun har ikke en patentuddannelse eller baggrund, og hun har heller ikke selv udarbejdet de omtalte patentansøgninger.

Uanset at hun ikke er uddannet kemiker, kan hun godt beskrive forskellen på myresyre og eddikesyre, der er to tæt beslægtede syrer, hvor myresyre har et kulstofatom mindre end eddikesyre. Forskel i atomstørrelse har almindeligvis betydning for atomets fysiske egenskaber, og det er hendes antagelse, at myresyren i forhold til selve nedbrydningsprocessen har lettere ved at trænge ind i strukturen og iværksætte den omtalte swelling, fordi myresyreatomet er mindre. Hun er ikke bekendt med de to syrers surhedsgrad, men hun vil gætte på, at myresyren er en stærkere syre.

Hun er enig i indholdet af hendes citat i pressemeddelelsen fra Vestas dateret 8. februar 2023, herunder at der i CETEC-samarbejdet blev udviklet en ny og god metode. Hun har imidlertid ikke selv formuleret citatet, men alene godkendt citatet inden publicering af pressemeddelelsen.

Troels Bach Nielsen har forklaret blandt andet, at han er uddannet kemiingeniør og har arbejdet 10 år i olie- og gasbranchen. I 2020 startede han hos Vestas, hvor han primært har arbejdet med genanvendelse af vindmøllevinger.

Dengang CETEC-projektet blev igangsat, var fordelingen sådan, at han fokuserede på eksisterende vindmøllevinger og derfor ikke var en del af CETEC, og Mie Elholm Birkbak fokuserede på fremtidige vindmøllevinger og var en del af CETEC. Han havde dengang skrivebord ved siden af Mie Elholm Birkbak, så de to kunne følge med i, hvad den anden arbejdede med. I CETEC var han med til at skrive projektansøgningen. Formålet med CETEC var at videreføre arbejdet fra Dreamwind, og ambitionen var at udvikle en kommercielt tilgængelig resin, der kunne adskilles og bruges, når vingerne var nået til enden af deres livscyklus.

Decomblades foregik parallelt med CETEC-projektet, men startede lidt før CETEC-projektet. Decomblades var et samarbejde mellem aktører i vindmølleindustrien og forskere. I Decomblades fokuserede arbejdet på vindmøllevinger og kompositter, der allerede var i brug, og håndteringen af affald og genbrug af materialer. Mie Elholm Birkbak var ikke involveret i Decomblades.

I Vestas blev der afholdt to fysiske workshops, en i Aarhus og en på Isle of Wight, og en online workshop omkring november og december 2022. Han deltog selv i den fysiske workshop i Aarhus. I de pågældende workshops deltog medarbejdere fra Vestas' forskellige funktioner, som, Vestas ønskede, bidrog til arbejdet. Formålet med den workshop, han deltog i, var at bidrage med sagkundskab, idet de blev præsenteret for den forudsætning, at en vindmøllevinge kunne nedbrydes i forskellige delkomponenter, og spurgt om, hvad hver af Vestas' medarbejdere fra de forskellige funktioner så ville bruge dette faktum til i deres arbejde. Deltagerne skulle således undersøge, hvad den viden kunne bibringe af andre måder at gøre tingene på. Deltagerne i workshoppen kom fra en række forskellige funktioner hos Vestas, herunder transport, bygning af vinger, sortering af affald og andre funktioner. Han har svært ved at huske præcist, hvad de blev præsenteret for på workshoppen. Deltagerne på workshoppen skulle imidlertid antage, at man kunne nedbryde og adskille vindmøllevingekompositter. Der blev også vist en timelapsevideo på workshoppen af en vindmøllevinge nedsænket i en væske. Han var bekendt med, at væsken, der blev anvendt i videoen, var myresyre, men han kan ikke huske, om det blev introduceret på workshoppen, eller om han vidste det fra Mie Elholm Birkbak.

Han mener, at workshoppen i Aarhus blev afholdt i slutningen af 2022, fordi det stemmer overens med datoerne i de omtalte Invention Disclosures. Slutningen af 2022 stemmer også med, hvor CETEC-projektet var henne. Han har alene haft noget med de fremlagte Invention Disclosures at gøre og har ikke været involveret i den efterfølgende indlevering af Vestas' patentansøgninger.

Han kan ikke huske, om timelapsevideoen blev vist på workshoppen i Aarhus, men han kan huske, at han har set en timelapsevideo, og at han, da han så videoen, var bekendt med, at væsken, som vindmøllevingen lå nedsunket i, var myresyre. Han har derudover set et billede af et stykke af en vindmøllevinge, der lå i en gennemsigtig beholder med myresyre. Han kan imidlertid ikke huske, hvornår han så billedet, og om det var i forbindelse med workshoppen i Aarhus.

I WO 741 er han angivet som opfinder, og opfindelsen angår det tidspunkt, hvor en vindmøllevinge skal skrotes, og i den forbindelse skæres vindmøllevingen i stykker for at kunne blive transporteret i en container. En vindmøllevinge er imidlertid vanskelig at skære i stykker på en måde, der udnytter transportcontainerens kapacitet. Hvis kompositten derimod kan blødgøres og dermed nemmere pakkes i containeren, kan man i højere grad udnytte containerens vægtn maksimum. I Invention Disclosure dateret 21. januar 2022 står der, at idéen fremkom på mødet den 13. januar 2022. Den omtalte Invention Disclosure nævner eddikesyre, som en måde at blødgøre resiner på, hvorimod myresyre ikke nævnes, da han på det tidspunkt ikke kendte til myresyre, men han vidste, at eddikesyre kunne blødgøre. Dateringen af Invention Disclosures er enten dagen, hvor opfinderne kom frem til idéen eller dagen, hvor opfinderne indrapporterede idéen i opfinderportalen hos Vestas.

Ud fra patentets beskrivelse omfatter patentet koncentration af myresyre mellem 50-100%. Når effekten af en syre skal testes, er det endvidere oplagt at opstille en testmatrice, hvor der testes forskellige koncentrationer af syren, samt testes ved forskellige temperaturer. Når der skal vælges en specifik koncentration af en syre, vil det udover effekten indgå i vurderingen, hvad prisen på syren og procesudstyret er, sikkerheden for de folk, der skal håndtere syren, samt hvor lang procestiden er. Han kan godt huske, at han den 13. januar 2022 havde et møde med Mie Elholm Birkbak, hvor de talte om opfindelsen, men han kan ikke huske, om Mie Elholm Birkbak tidligere samme dag havde været til et møde i CETEC. Han kan ikke huske, om myresyre blev nævnt på mødet.

I WO 742 har opfindelsen sin baggrund i et ønske om kemisk at adskille og genbruge kompositter, og for at dette kan lade sig gøre, er der behov for proceskapacitet, idet en genanvendelsesfacilitet vil koste noget forskelligt alt efter kapacitet, det vil sige alt efter hvor meget volumen, der skal igennem, og hvor lang tid dette tager. Det vil imidlertid kunne gøre genanvendelsesprocessen billi-

gere, hvis en komposit har påbegyndt blødgøringsprocessen allerede i containeren under transporten til genanvendelsesfaciliteten, idet der så er et mindre behov for proceskapacitet.

I WO 743 er opfindelsen baseret på det forhold, at en vindmøllekomposit består af flere forskellige materialer, og når man skal genbruge de materialer, er det en fordel, hvis man kan adskille disse materialer, så man for eksempel får glas- og kulstoffibre for sig. Hvis al resin i vindmøllevingerne er den samme og dermed går i opløsning på samme tid, så bliver materialerne blandet sammen. Derfor er opfindelsen at designe en vindmøllevinge på en måde, hvorefter visse dele af vindmøllevingen nedbrydes før andre, således at det er muligt at separere de forskellige materialer i en genanvendelsesproces.

I WO 744 bygger opfindelsen på viden om, at visse resinsystemer kan nedbrydes sådan, at man kan adskille materialerne. I dette tilfælde vil det give mening at bygge en vindmøllevinge af materialer, som, man ved, kan nedbrydes, idet dette muliggør genanvendelse af materialer, når vindmøllevingen har nået enden af produktets livscyklus.

I WO 745 minder opfindelsen grundlæggende om WO 744, men i denne er der i højere grad fokus på epoxy, men baseret på samme tilgang med at bygge en vindmøllevinge af materialer, der kan nedbrydes, og derved muliggøre genanvendelse af materialerne i vindmøllevingen.

Samlet set angår WO 743, WO 744 og WO 745 alle tre opfindelser af tekniske designs for fremtidige vindmøllevinger.

I WO 746 beror opfindelsen på, at når Vestas bygger vindmøllevinger og andre kompositelementer, anvendes der hjælpematerialer, også betegnet "consumables", hvilket typisk er termoplastmateriale, der som udgangspunkt kan genanvendes. Hjælpematerialet er imidlertid i praksis ofte forurenet af resin, men hvis resinen kunne blødgøres eller nedbrydes, ville hjælpematerialerne kunne renses og genanvendes. Der er en kendt genbrugsvej for hjælpematerialet, såfremt materialet er rensat for resin.

I WO 324 er baggrunden for opfindelse, at Vestas, når en vindmøllevinge bygges, lægger et aluminiumsnet ned i overfladen af vindmøllevingen for at beskytte imod lynnedslag. Hvis materialet fra vindmøllevingen efterfølgende skal genanvendes ved for eksempel at omsmelte glasfibrene, giver forureningen med metal udfordringer. Hvis det imidlertid er muligt at blødgøre resinen og fjerne aluminiumsnettet, således at materialet ikke er forurenet med aluminium, vil det muliggøre genbrugsruter for resten af materialerne i vindmøllevingen. Et eksempel på en vigtig genbrugsrute er omsmelting af glasfibrene ved pyrolyse. Pyrolyseprocessen kan formentlig håndtere metallet, men gensmeltnings-

processen er yderst følsom over for alle slags metaller. Arbejdet med pyrolyseprocessen foregik i regi af Decomblades.

Selvom WO 741, WO 742, WO 743, WO 744, WO 745, WO 746 og WO 324 nævner myresyre, er myresyre ikke et centralt element i opfindelserne. Det centrale i opfindelserne er, at kompositten kan blødgøres, hvilket muliggør opfindelserne. Opfindelserne kan derfor realiseres med eller uden anvendelse af myresyre, så længe den anvendte resin kan opløses i et eller andet opløsningsmiddel. Han anser de omtalte patenter for mekaniske og ikke kemiske patenter.

Han ved ikke, hvorfor de omtalte patentansøgninger blev indleveret samme dag som Fællesansøgningen.

Eksisterende vindmøllevinger kan opløses i andre syrer end myresyre for eksempel salpetersyre og eddikesyre. Forskellen på disse to syrer og myresyre er imidlertid, at de to syrer kræver betydeligt længere tid og højere temperaturer, hvilket indebærer et behov for at tryksætte de temperaturer, der arbejdes under. En designerresin vil imidlertid kunne nedbrydes uden behov for at tryksætte.

For at kunne realisere opfindelsen i for eksempel WO 741 kræver det, at vindmøllevingematerialet kan blødgøres. Han er i dag bekendt med, at myresyre kan blødgøre vindmøllevingematerialet. På Invention Disclosure tidspunktet vidste han imidlertid ikke noget om myresyre. Med udgangspunkt i Invention Disclosure af 22. januar 2022 var det på tidspunktet, hvor opfindelsen blev gjort, det vil sige den 13. januar 2022, offentligt kendt, at der var to resiner, herunder en epoxyresin, der kunne nedbrydes af eddikesyre. I januar 2022 var der ikke ham bekendt data på, at eksisterende vindmøllevinger med Airstone-systemer kunne nedbrydes med eddikesyre. Han har ikke som opfinder noget at gøre med, at der i patentansøgningen nævnes myresyre. I praksis indleverer man en Invention Disclosure, og så kan der efterfølgende være dialog mellem opfinder og den, der skriver patentansøgningen. Konkret indleverede han en Invention Disclosure på 1,5 side, hvilket blev til en patentansøgning på 25 sider. Han ved ikke, om der i de nævnte patentansøgninger indgår eksempler fra forsøg med myresyre. Han kender ikke til forsøg udført internt i Vestas med myresyre. Da han startede ved Vestas i 2020, var det den videnskabelige konsensus, at epoxyresiner ikke kunne nedbrydes kemisk, i hvert fald ikke i den skala der var nødvendig for kommercialisering. Den videnskabelige konsensus har imidlertid ændret sig på området. Han mener, at eddikesyre kan blødgøre epoxy, herunder eksisterende vinger af Airstone-epoxy, ved højere temperaturer og langsommere end myresyre. Han har set sammenligninger af nedbrydningsrater ved brug af myresyre og eddikesyre.

Han har set Ballout-artiklen før og kan bekræfte, at artiklen beskriver anvendelsen af myresyre til at adskille en fiberholdig kompositstruktur. Han bekræfter, at vindmøllevinger er en fiberholdig kompositstruktur. I Ballout-artiklen anvendes en epoxy, der hedder HexFlow RTM6. Artiklens konklusioner er imidlertid ikke begrænset til den specifikt anvendte epoxy. Han bekræfter derfor, at konklusionerne fra artiklen kan overføres til andre resiner. Konkret er der små forskelle mellem HexFlow RTM6 og Airstone 760E/766H, og han ville derfor antage ud fra Ballout-artiklen, at myresyre også kunne anvendes på Airstone-systemer. I forlængelse heraf er både HexFlow RTM6 og Airstone 760E/766H epoxybaserede og har aminbaserede hærdersystemer. Når Vestas i dag bygger vindmøller, anvendes "vacuum assisted infusion", hvilket indebærer, at der sættes en vakuumpose på, hvorefter resinen flyder ind i vingen. Ved "Resin Transfer Molding" (forkortet RTM) vil der i stedet blive anvendt en fast form uden en vakuumpose, hvilket betyder, at der kan pumpes resin ved et højere tryk. Begge metoder kan anvendes til at bygge vindmøllevinger. Ballout-artiklen omtaler en RTM resin, men denne resin kan også anvendes i en vindmøllevinge, og han er bekendt med, at det i den videnskabelige litteratur er undersøgt, om det er fordelagtigt at bygge hele eller dele af vindmøller ved RTM fremstillingsmetoden. Dette har været testet langt tilbage i tid, i hvert fald siden 2011.

I Mie Elholm Birkbaks citat i pressemeddelelsen af 8. februar 2023 omtales en syre, der er "highly compatible for industrialisation". Eddikesyre virker imidlertid langsommere og kræver højere temperaturer under trykforhold, der gør det kommercielt vanskeligt at anvende eddikesyre. Eddikesyre er dermed ikke "highly compatible for industrialisation".

Henrik Thede har forklaret blandt andet, at han er uddannet elektroingeniør og har arbejdet ved Vestas siden 2008. Hos Vestas har han arbejdet med udvikling og global leverandørstyring frem til 2016, hvorefter han har arbejdet mere direkte med innovation og genanvendelse af vindmøllevinger.

Han blev i 2016-2017 involveret i Dreamwind, hvor hans arbejde angik leverandørerne og fokuserede på, hvorvidt det materiale, der blev frigivet ved genanvendelse, kunne aftages af Vestas leverandører. I Dreamwind blev der set på de materialer, der indgår i en vindmøllevinge, og hvorvidt der kunne arbejdes med epoxymatricen og gøre det lettere at opløse epoxyen efterfølgende. I Dreamwind kom man frem til, at man over tid med en syre kunne opløse nogle af bindingerne i epoxysystemerne, og det blev særligt drøftet at indbygge såkaldte svage led i matricen, således at man ved brug af kemi kunne frigøre materialerne. Han kan huske, at der i Dreamwind blev drøftet en række forskellige syrer, men han kan ikke huske, om der i Dreamwind blev arbejdet eller drøftet anvendelsen af myresyre.

Han har deltaget i den fysiske Vestas workshop, der fandt sted i Aarhus omkring november 2022. På workshoppen i Aarhus var Mie Elholm Birkbak til stede. Han ved, at intentionen med workshoppen var, at den skulle være bredt funderet med deltagere fra hele Vestas' værdikæde. Tanken var, at Vestas' folk fra hele værdikæden skulle se på, hvordan de kunne anvende det faktum, at man kunne frigøre materialer fra epoxyen ved brug af en kemisk proces. Hvad kunne det for eksempel medføre af forbedringer på transportsiden eller andre steder i værdikæden. Hvad var vigtigt for Vestas i forhold til ikke at blive begrænset i, hvordan man kunne anvende denne viden. Han kan ikke huske, om der konkret blev givet særlige oplysninger af teknisk karakter. Rammen for arbejdet på den pågældende workshop var en forudsætning om, at materialet i anvendte epoxysystemer kunne frigøres. Hvad der blev vist og sagt, kan han ikke huske i detaljer. Han kan huske, at han har set en timelapse video, men han kan ikke huske, hvornår han så videoen. Han ved heller ikke, hvilken væske vindmøllevingen ligger i på den pågældende timelapse video, men han husker, at de på workshoppen talte om både eddikesyre og myresyre. Det var Mie Elholm Birkbak, der viste ham timelapse videoen, som indeholder billeder af en vindmøllevingedel, men han kan fortsat ikke genkalde sig, om timelapse videoen blev vist på den fysiske workshop i Aarhus.

I WO 743 er han angivet som opfinder sammen med Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen. Kernen i opfindelsen går ud på, at det er muligt at frigøre materiale fra en vindmøllevinge og gradvist frigøre materialerne ved brug af kemi. Grundlæggende for opfindelsen var det således, at man kunne frigøre materialerne i en sekvens. Det, han bidrog med til opfindelsen, var baseret på tanker, som han havde gjort sig under Dreamwind, hvor der var blevet arbejdet med indarbejdning af såkaldte svage led i kompositstrukturen. Ved at indarbejde svage led med forskellige resiner kunne man få en stepvis forandrings- eller nedbrydningsproces. Opfindelsen i WO 743 stammer for ham tilbage til Dreamwind fra 2017, og efter workshoppen blev han opmærksom på, at der var andre fra Vestas med samme idé. På den baggrund gennemlæste han og kom med input til et udkast til patentansøgningen. Hans bidrag til opfindelsen er antallet af trin, idet der ved indsætning af flere trin kan opnås adskillelse af flere materialer. Opfindelsen i WO743 er opdelingen i trin, hvilket ikke er afhængigt af anvendelse af myresyre. Man kan forestille sig mange trin, der kan tilføjes, og anvendelse af forskellige typer af syre.

Han har ikke før set invention disclosure dateret 13. september 2022, og han har derfor heller ikke en holdning hertil. En Invention Disclosure udtrykker alene, at der var andre hos Vestas, der havde fået samme tanke som ham selv.

Det er ikke ham, der har tilføjet myresyre i patentansøgningen, og han ved ikke, om der er data relateret til myresyre i patentansøgningen.

Han var ikke en del af CETEC-projektet, og han ved derfor ikke, hvad der blev undersøgt i CETEC. Han ved imidlertid, at parterne i Dreamwind var udfordrede på nedbrydningstiden, og det var derfor naturligt, at CETEC-projektet ønskede at speede processen op.

Han var ikke bekendt med, at WO 743 patentansøgningen blev indleveret samtidig med Fællesansøgningen fra CETEC.

Benjamin Green har forklaret blandt andet, at han er uddannet rumfartsingeniør og har en PhD i kompositmateriale. Han har været ansat i Vestas siden 2010 og arbejder fra Vestas' kontor på Isle of Wight, Storbritannien. Hos Vestas har han arbejdet i forskellige roller, idet han indledningsvis arbejdede i vindmøllevingeteamet for forskning og udvikling herunder af materialer og processer, senere har han arbejdet med fremstilling af vindmøllevinger, og i de sidste 12-13 år har han primært arbejdet med service af vindmøllevinger, herunder i de sidste 8-9 år med blandt andet strategi, innovation og udvikling af nye løsninger til servicering af Vestas' vindmøller.

CETEC-projektet var han ikke direkte involveret i, men han blev bekendt med CETEC gennem deltagelse i en workshop og på baggrund af blandt andet pressemeddelelser, som Vestas har publiceret. Han var ikke involveret i hverken Decomblades eller Dreamwind.

Workshoppen, han deltog i, foregik på Isle of Wight, men han kan ikke huske præcis, hvornår workshoppen blev afholdt. Det var for omkring 3-4 år siden. Det kunne godt have været omkring november eller december 2022. I workshoppen deltog to personer fra Vestas Danmark. Det var også de to danskere, der organiserede workshoppen. De to danske organisatorer var vist fra CETEC-projektet. En af de to danskere, der organiserede workshoppen, var Mie Elholm Birkbak, og den anden var en mand, som han ikke husker navnet på. Derudover var der tre deltagere fra Isle of Wight kontoret, herunder ham selv, og to fra andre kontorer der arbejdede med materialer og processer relateret til vindmøllevingemoduler. Formålet med workshoppen var, at CETEC-projektet var nået til et punkt, hvor CETEC-projektet skulle til at publicere den teknologi, der var blevet udviklet i projektet, og før det skete, skulle Vestas undersøge, om der var andre for Vestas relevante måder at anvende teknologien på. Han kan ikke i præcise detaljer huske det, som de blev præsenteret for på workshoppen, men der blev vist et overblik over teknologien, der relaterede sig til nedbrydning af kompositstrukturer i vindmøllevinger. På workshoppen blev der givet en kort introduktion, hvor teknologien blev forklaret på et overordnet niveau, og som en del heraf blev der vist en timelapse video med en lille del af en vindmøllevinge. Der blev ligeledes givet overordnede informationer om den væske, som vindmøllevingen var blevet nedsænket i. Han kan ikke huske, om myresyre blev drøftet på workshoppen, men myresyre kan godt være blevet drøftet, da

han kan huske begrebet myresyre. Han husker ikke, at der på workshoppen blev drøftet koncentrationsniveauer.

I WO 328 er han angivet som opfinder, og opfindelsen relaterer sig til teknologien, der kan opløse og fjerne resinen i laminaterne, idet teknologien kan anvendes til at reparere vindmøllevinger. Den nuværende reparationsproces indebærer, at man identificerer det ødelagte og mekanisk sliber det ødelagte område ned, så de ødelagte dele kan udskiftes, hvilket er en yderst tidskrævende proces. På den baggrund er reparationsprocessen også relativt omkostningsfuld, særligt da omkostningerne ved reparationen primært drives af den tidskrævende proces, som den mekaniske slibning indebærer. Opfindelsen i WO 328 angår derfor en metode, hvor man kan opløse resinen og fjerne et meget mindre område, laminere området igen og således nedbringe omkostningerne forbundet med reparation af vindmøllevinger. Han bidrog til opfindelsen ved at komme med forslag til den konkrete anvendelse af den omtalte teknologi, der kan opløse resinen i laminaterne, til reparation af vindmøllevinger. Kravene i WO 328 nævner en "dissociation fluid", og ordlyden i patentet begrænser derfor ikke patentet til en specifik væske. Derudover nævnes i krav 3 både eddikesyre og myresyre, hvilket betyder at begge syrer kan anvendes. Det var ikke et centralt element i opfindelsen at anvende myresyre. Opfindelsen kan anvendes med enhver resin, der kan opløses. Kemisiden af patentet er imidlertid ikke hans fokus. Hans fokus var derimod på anvendelsessiden. Beskrivelsen i WO 328 indeholder endvidere ikke en begrænsning af myresyrens koncentration, og som han læser beskrivelsen, dækker dette alt mellem 20-100% koncentration.

Han kom frem til opfindelsen i WO 328 under den omtalte workshop, hvor deltagere blev præsenteret for den omtalte teknologi. Med sin baggrund i service-ring af vindmøller så han et optimeringspotentiale, idet teknologien muliggjorde en reparationsproces, hvor der ikke mekanisk skulle slibes materiale af vindmøllevingen. Når han omtaler den præsenterede teknologi, henviser han til teknologien, der kunne opløse epoxyresin ved brug af syrevæske og dermed nedbryde vindmøllevingens bestanddele. Han har imidlertid ikke en kemisk baggrund og kan derfor ikke sige, hvilken syre der blev anvendt. I workshoppen blev teknologien overordnet introduceret så vidt han husker af Mie Elholm Birkbak. Han kan ikke huske, om teknologien, der blev præsenteret, var fra CETEC, men det kunne godt være tilfældet. Der blev på workshoppen talt om et projekt, der handlede om genanvendelse af vindmøllevinger, men han ved ikke om det var CETEC. For at realisere opfindelsen i WO 328 var det essentielt, at det var muligt at nedbryde vindmøllevingerne.

I dag repareres vindmøllevinger uden epoxyresin nedbrydning.

I WO 329 er han angivet som opfinder, og opfindelsens baggrund er en idé om, at hvis man har en vindmøllevinge, hvor man ikke kender den præcise struktur

af vingelaminatet, så kan man opløse resinen og se de forskellige fiberlag og strukturen bagved, hvilket kan anvendes til at udføre reparationer af vindmøllevinger, hvor strukturen af vindmøllevingen er ukendt. Opfindelsen kan for eksempel anvendes til reparation af Vestas' konkurrenters vindmøllevinger. Ordlyden af krav 1 og krav 5 i WO 329 indebærer efter hans forståelse, at der kan vælges imellem eddikesyre og myresyre. Myresyre er ikke et centralt element i opfindelsen, idet hans opfindelses fokus er anvendelse af nedbrydnings-teknologien.

Det er ikke ham, der har skrevet selve patentansøgningerne. Hans input til patentansøgningerne angik alene anvendelse og ikke kemi-delen, og han var derfor heller ikke med til at tilføje myresyre til patentansøgningerne. Han er ikke bekendt med, hvor myresyre kom ind i patentansøgningerne fra. Der blev vist ført et referat fra workshoppen, der indeholdt de idéer, deltagerne på workshoppen var kommet frem til. Dette referat blev overgivet til Vestas' patentteam. Så vidt han ved, var det referatet fra brainstormen på workshoppen, der blev anvendt til at udarbejde den pågældende patentansøgning.

Han kender ikke til forsøg eller data relateret til brugen af myresyre, og han kender heller ikke til, at interne forsøg hos Vestas angående brugen af myresyre er blevet udført.

Payam Javadian har forklaret blandt andet, at han er uddannet kemiingeniør og har en PhD i anvendt fysik. Han har arbejdet i vindmølleindustrien i 10 år, herunder arbejdet for Vestas i perioden 2017-2024 i afdelingen, der arbejdede med vindmøllevinger. Han er vingespecialist og har arbejdet med både produktion, design og servicering af vindmøllevinger.

Han var ikke involveret i hverken CETEC-projektet, Decomblades eller Dreamwind.

Han deltog i den interne fysiske workshop på Vestas' hovedkontor i Aarhus. Workshoppen fandt sted i 2022 i slutningen af året. Deltagerne i workshoppen kom fra forskellige dele af Vestas' værdikæde, herunder vindmøllevinger, leverandørstyring og indkøb, design, produktion samt service og reparation. På workshoppen blev deltagerne præsenteret for en innovation, hvorefter der var en brainstorm, hvor deltagerne skulle komme med idéer til, hvordan innovationen kunne anvendes i praksis inden for deres område. Innovationen var, at de havde en syrebaseret væske, der kunne anvendes til at nedbryde epoxyresinen, så epoxyresinen kunne genanvendes. Han ved, at den syrebaserede væske var myresyre, da det blev nævnt på workshoppen. Han kan ikke huske, om der på workshoppen blev drøftet koncentrationsniveauer.

Idéen eller innovationen, han omtaler, blev præsenteret på workshoppen ved visning af en video, hvor et stykke af en vindmøllevinge var blevet undersøgt efter at være blevet lagt i en syre. På videoen kunne man se, hvad der skete med vindmøllevingen over tid. Han kan ikke huske detaljerne udover, at det var myresyre, der blev anvendt i videoen. Videoen blev på workshoppen præsenteret af Mie Elholm Birkbak. Han er ikke bekendt med, hvor forsøget fra videoen kom fra, men han ved, at der var nogle initiativer i Vestas sammen med Olin, og det blev præsenteret på workshoppen, at det, de så i videoen, var det, man vidste nu. Efter videoen blev vist på workshoppen, fik workshopdeltagerne at vide, at de skulle brainstorme videre på baggrund af konceptet om, at en syre kunne nedbryde epoxy. På workshoppen blev det ikke drøftet, om myresyre virkede bedre end eddikesyre, det blev blot præsenteret, at myresyre virkede. Han er bekendt med, at der findes forskellige epoxytyper, men nedbrydning afhænger af kemien i epoxyen.

I WO 328 er han opfinder sammen med Benjamin Green, og patentansøgningen kom ud af workshoppen, han deltog i. Opfindelsen drejer sig om, at man kan anvende syreopløsningen til at nedbryde epoxyresinen i et begrænset område, når man skal reparere en vindmøllevinge, hvorefter man kan orientere sig i de forskellige glasfiberlag og foretage en reparation. Opfindelsen letter således arbejdet med reparationer. Han arbejdede dengang i service, reparation og vedligehold af vindmøllevinger, og det var med det perspektiv, han bidrog til opfindelsen. Den nuværende reparationsproces er manuel og indebærer, at der skal slibes en masse materiale af der, hvor reparationen skal udføres. Tanken med opfindelsen var, at man kunne undgå en masse slibearbejde, der er omkostnings- og ressourcetungt. Syren skulle derfor anvendes i stedet og derved optimere reparationsprocessen. I WO 328 krav 1 omtales "applying a dissociation fluid", hvilket ud fra ordlyden kan være en hvilken som helst opløsningsvæske. Ifølge ordlyden af patentansøgningens krav 3 kan der vælges imellem at anvende enten eddikesyre eller myresyre eller en kombination af de to. Den tekniske løsning i patentet kan således udføres, uanset om der anvendes myresyre eller en anden syre, ligesom der kan anvendes forskellige resiner, der kan opløses. Ved læsning af beskrivelsen forstår han det sådan, at der omtales en koncentration fra 20% og opefter. Ud fra ordlyden er det ikke helt klart, hvor høj koncentrationen kan blive, men formentlig helt op til 100%. Generelt ville han for at optimere en koncentration udføre forsøg med forskellige koncentrationsniveauer. Hvis han som kemiker skulle vælge en koncentration, ville han derudover generelt se på typen af epoxy, herunder påvirkning af epoxyen ved temperatur og tryk, og hvilke bestanddele epoxyen bestod af, samt overveje sundhedsmæssige aspekter. Udgangspunktet for hans undersøgelser ville være, hvad der minimum skal til for at fyldestgøre den funktion, han er ude efter. Der er ikke grund til at have en højere koncentration end den funktionsmæssigt nødvendige af hensyn til både det omkostnings- og sundhedsmæssige. Det er

kendt, at høj koncentration af myresyre er brandfarligt og indebærer en risiko ved håndteringen.

I WO 329 angår opfindelsen igen et serviceperspektiv, hvor tanken er, at hvis man skal ud til en ukendt vinge, som man ikke kender designet eller arkitekturen af, kan innovationen, der blev præsenteret på workshoppene, anvendes til at identificere, hvordan arkitekturen og fiberorienteringen for vindmøllevingen er. Derefter kan vindmøllevingens struktur repliceres. I krav 1 i WO 329 omtales "treatment fluid comprising formic acid and/or acetic acid", og han mener derfor, at der efter ordlyden gælder præcis det samme som for WO 328, det vil sige at der kan vælges frit imellem eddike- og myresyre samt en kombination heraf. Ved læsning af beskrivelsen forstår han den samme formulering som i WO 328 på samme måde, således at ordlyden omfatter koncentration mellem 20-100%. I denne opfindelse er det ligeledes nødvendigt at have en syre, der kan nedbryde epoxyen, således at vindmøllevingens arkitektur kan identificeres. Han ved ikke, om der er eksempler i patentet på, at eddikesyre virker, og han ved heller ikke, om eddikesyre faktisk virker, men det formoder han. Han formoder, at eddikesyre virker, men kan ikke basere det på data. Hans viden om, at myresyre virker, har han, fordi det blev præsenteret på workshoppene.

Han har ikke selv skrevet nogen af patentansøgningerne. Han har derfor heller ikke skrevet ordet myresyre i patentansøgningen. I forlængelse heraf ved han heller ikke, hvorfor der i krav 2 i WO 328 alene nævnes myresyre og ikke eddikesyre. Fra hans synspunkt er det ikke relevant, hvilken syre der anvendes, det er alene funktionen, der er relevant. Han går ud fra, at formuleringen i patentansøgningerne kommer fra vedkommende, der har skrevet patentansøgningen, som, han mener, er Jesper Rømer Hansen, der var patentagent ved Vestas.

Han er ikke bekendt med, at der er designet særlige resiner, der kan nedbrydes med eddikesyre. Han har stiftet bekendtskab med studier, der viser, at epoxyresiner kan nedbrydes ved brug af forskellige syrer. Han var imidlertid ligeglad med den specifikt anvendte syre i forhold til hans opfindelser.

Kasper Roed Jensen har forklaret blandt andet, at han er uddannet bygningsingeniør og er ansat som chef for innovation og koncepter hos Vestas og arbejder med nye teknologier. Han har været ansat hos Vestas de sidste ni år og har i hele den tid arbejdet med samme område.

CETEC-projektet lå i hans portefølje om genanvendelse, hvilket indebærer, at han havde det overordnede ansvar for projektets resultater. Han var ikke en del af arbejdet i hverken den tekniske gruppe eller styregruppen. Formålet med CETEC-projektet var at finde en ny resin, der kunne bruges til at genanvende vindmøllevinger. Han er bekendt med Fællesansøgningen fra CETEC, men han har ikke nærlæst patentansøgningen. Han er også bekendt med, at der internt i

Vestas blev afholdt workshops, men han deltog ikke selv i de pågældende workshops. Han var heller ikke med til at beslutte, at de pågældende workshops skulle afholdes. Formålet med at afholde de omtalte workshops var, at der blev brainstormet og udviklet nye idéer. Han så et filtreret antal af de idéer, der var fremkommet på de tre workshops. Han sad som formand for patentkomiteen indenfor det pågældende område, og han var derfor med til at beslutte, hvilke idéer der var værd at gå videre med.

Vestas' patentansøgninger, der blev indleveret samme dag som Fællesansøgningen, blev indleveret den dag for ikke at skade Fællesansøgningen.

Han har deltaget i møder med Olin, og han mener, at han også deltog i mødet den 1. maj 2024, hvor den omdiskuterede præsentation dateret 1. maj 2024 blev vist. Han ved ikke, hvorfor han ikke er med i mailkorrespondancen den 2. maj 2024, der blev sendt i forlængelse af mødet. Præsentationen var udarbejdet af Olin, idet Vestas ønskede at få en idé om grundladet for business casen, det vil sige, hvad det ville koste at kommercialisere idéen, herunder hvad det ville koste at etablere fabrikker. Mødet den 1. maj 2024 handlede om, hvordan arbejdet fra CETEC skulle kommercialiseres. Præsentationen viser, at Olin anvendte arbejdet fra CETEC i Olin's egen værdikæde. Det var hans forståelse, at CETEC-partnerne var berettiget til at anvende resultaterne fra CETEC i deres egen værdikæde. Formålet med at indgå i samarbejder som CETEC-projektet var netop, at parterne kunne bruge resultaterne efterfølgende. Han var ikke selv med til at udarbejde CETEC-samarbejdsaftalen, men han har set samarbejdsaftalen i overskrifter. Det var hans læsning, at Vestas kunne bruge information fra CETEC i Vestas' videre arbejde. Han har imidlertid ikke været inde i detaljerne. Han mener også, at Olin har været inde og bruge information fra CETEC, hvilket fremgår af præsentationen dateret den 1. maj 2024, hvor Olin havde arbejdet videre med for eksempel prissætning. Han er ikke bekendt med, om Olin har udarbejdet egne patentansøgninger.

Vestas modtog den 27. september 2024 et indsigelsesbrev fra Olin angående Stridsrettighederne. DTI var ligeledes involveret i indsigelsesdrøftelserne. Han var fra Vestas' side involveret i at håndtere indsigelserne, og han deltog i den forbindelse i møder med både DTI og Olin. DTI har efterfølgende frafaldet deres indsigelser.

Allan Korsgaard Poulsen har forklaret blandt andet, at han er uddannet civilingeniør i kemi og har en PhD. Han har arbejdet i innovationsafdelingen hos Vestas siden 2019, hvor han er leder af materialeudviklingsgruppen.

Han var involveret i Dreamwind i projektets sidste år, hvor han blev ansat i Vestas. I Dreamwind blev der arbejdet på at udvikle en resin, hvor der kunne til sættes et additiv, der muliggjorde senere nedbrydning af resinen. I Dreamwind

blev der arbejdet på at finde ud af, hvordan mekanismen bag nedbrydningen virkede, og det var dette afsæt, CETEC-projektet byggede videre på. Han kan huske, at der i Dreamwind blev drøftet mange syrer, herunder særligt eddikesyre, men han kan ikke huske, om myresyre var en af dem. Eddikesyre og myresyre ligner hinanden rent kemisk. Parallelt med CETEC foregik Decomblades-projektet, som han var med til at initiere. Overordnet var Dreamwind og CETEC fokuseret på nye teknologier, hvorimod Decomblades undersøgte eksisterende teknologier til at genanvende vindmøllevinger, herunder pyrolyse, co-processering og mekanisk neddeling. Kemisk genanvendelse og ny teknologi, som myresyre, blev ikke drøftet i regi af Decomblades.

Han var med til at indgå CETEC-investeringsaftalen med innovationsfonden og udarbejde CETEC-projektplanen. CETEC-projektet var opdelt i fem arbejdsplaner, og CETEC-projektet blev også styret i overensstemmelse med de aftalte arbejdsplaner. I CETEC-projektet angik den første arbejdsplan udvikling af en ny resin, og den anden arbejdsplan angik genanvendelse af bisphenol-A materialet i resinen.

I CETEC-projektet var han formand for styregruppen og havde ansvaret for det strategiske arbejde, herunder at CETEC-projektet holdt sig inden for rammerne givet af Innovationsfonden og fastsat i samarbejdsaftalen samt overholdt budgetterne. Formålet med CETEC-projektet var at udvikle en ny epoxyresin, der kunne defragmenteres i bestanddele, som efterfølgende kunne genanvendes. Når en ny resin var udviklet, og en vindmøllevinge med resinen havde nået end-of-life, skulle epoxyresinen adskilles, hvorefter epoxyfraktionerne skulle klippes ned i de enkelte molekyler, der kunne genbruges i ny epoxyresin. Formålet i CETEC ændrede sig ikke undervejs, det var hele tiden, at der skulle udvikles en resin, der kunne nedbrydes, hvorefter resinstykkerne skulle konverteres tilbage til ny epoxy. På den baggrund udførte man i CETEC forsøg med nedbrydning af epoxy ved hjælp af forskellige væsker, og i den forbindelse blev der i CETEC opnået den erkendelse, at myresyre virkede rigtig godt til at nedbryde monolitepoxyen. Under arbejdet i arbejdsplan 1 opnåede man i CETEC erkendelsen om myresyre, hvilket medførte, at styregruppen på baggrund af en grundig proces besluttede at foretage et mindre fokusskifte og arbejdede videre med myresyre. Han mener, at dette mindre skifte i CETEC-projektets fokus kunne holdes inden for rammen af arbejdsplan 1. Det var på styregruppens møde den 30. september 2022, at styregruppen besluttede, at CETEC-arbejdet skulle fokusere på myresyre.

I CETEC-styregruppen var der et godt samarbejde med fokus på at nå de fælles milepæle. Det var styregruppens ansvar, og ultimativt formanden for styregruppens ansvar, at CETEC-partnerne leverede det aftalte arbejde, og han oplevede et samarbejde, hvor man respekterede hinanden og også hinandens forret-

ninger. I styregruppen betragtede man således ikke de øvrige CETEC-partnere som konkurrenter.

Opfindelsen i Fællesansøgningen er grundlæggende, at en monolitisk komposit- eller epoxystruktur tilsættes myresyre, hvorefter epoxystrukturen nedbrydes, og det, der har været indkapslet i epoxyen, i samme proces frigives. Det blev drøftet i CETEC's tekniske gruppe på et møde den 8. november 2022, hvem af CETEC-partnerne der har bidraget med hvad til CETEC-opfindelsen. Han var ikke en del af den tekniske gruppe og deltog derfor heller ikke i den tekniske gruppes møde den 8. november 2022. Han deltog imidlertid i styregruppens opfølgende møde den 9. november 2022, hvor Vestas, Olin, AU og DTI drøftede, om alle CETEC-partnerne havde bidraget intellektuelt til CETEC-opfindelsen, der er beskrevet i Fællesansøgningen. Styregruppen baserede drøftelserne på referatet fra den tekniske gruppes møde den 8. november 2022, og i fællesskab blev det erkendt på mødet den 9. november 2022, at Vestas, Olin og DTI alle havde bidraget intellektuelt til CETEC-opfindelsen, men at dette ikke var tilfældet for AU. Derudover blev fordeling af ejerskab til CETEC-opfindelsen drøftet, men Vestas, Olin og DTI kunne ikke på mødet nå til enighed. På mødet den 9. november 2022 indstillede både Vestas og Olin, at Vestas, Olin og DTI havde bidraget ligeligt til opfindelsen. DTI indstillede imidlertid en ejerfordeling på 60/40 med 60% ejerskab til DTI. På et senere tidspunkt blev Vestas, Olin og DTI enige om lige fordeling af ejerskabet. På styregruppens møde den 9. november 2022 blev referatet fra den tekniske gruppes møde dagen før gennemgået, og indholdet af referatet blev respekteret og fulgt af styregruppen.

Ballout-artiklen har han læst, og artiklen blev også drøftet under CETEC-samarbejdet, fordi artiklen angik nedbrydning af termoplast med myresyre. Han kan ikke huske, om Ballout-artiklen omhandler vindmøllevinger, men artiklen omhandler epoxykompositter, hvilket er det, som en vindmøllevinge er. Han mener, at Vestas fandt Ballout-artiklen i forbindelse med drøftelserne om indlevering af Fællespatentansøgningen. Erkendelsen om, at myresyre var særligt effektivt til at nedbryde epoxykompositter, var søgt patenteret igennem Fællesansøgningen, men der var imidlertid også omtale af myresyre i videnskabelig litteratur inden, og CETEC-partnerne var derfor ikke de første til at anvende myresyre på epoxy. Han kan ikke huske de præcise artikler, men der fandtes videnskabelige artikler. Ballout-artiklen blev også drøftet i styregruppen, og han talte også med Mie Elholm Birkbak om artiklen. Generelt gav Ballout-artiklen anledning til bekymring i CETEC-projektet. Tidsmæssigt blev Ballout-artiklen drøftet i styregruppen, inden Fællesansøgningen blev indleveret. Det var således Vestas, der havde fundet Ballout-artiklen, som han tog med til styregruppen, fordi artiklen udgjorde en risiko for Fællesansøgningen. Han kan ikke forestille sig, at Ballout-artiklen har været drøftet i den tekniske gruppe, men han ved det ikke.

I Vestas blev der afholdt tre workshops, hvor han deltog i den fysiske workshop i Aarhus og i online workshoppen. De pågældende workshops blev ikke afholdt på hans initiativ. Han mener, at de pågældende workshops blev afholdt på Mie Elholm Birkbaks initiativ. Baggrunden for, at de tre workshops blev afholdt, var, at Vestas ville beskyttes imod, at teknologien i Fællesansøgningen blev anvendt til at begrænse Vestas forretning og ageren på markedet, når Fællesansøgningen blev publiceret, idet andre – efter Fællesansøgningen var publiceret – kunne søge om patent på opfindelser baseret på Fællesansøgningen. De tre workshops tog udgangspunkt i den teknologi, der er beskrevet i Fællesansøgningen.

Han kunne ikke deltage i workshoppen på Isle of Wight, men han ved, at Mie Elholm Birkbak deltog i workshoppen afholdt på Isle of Wight. De øvrige deltagere på de tre workshops var eksperter fra hele Vestas' værdikæde, herunder transport, produktion og vedligehold. På de to workshops, hvor han deltog, blev der givet en præsentation for deltagerne, hvor der blev vist en timelapsevideo af en vindmøllevinge, der blev opløst. I videoen stod der på dansk, at vingestykket blev opløst i myresyre, men de engelsktalende deltagere må også have regnet ud, at det var myresyre, der blev anvendt. At der i forsøget blev anvendt myresyre, blev dog ikke sagt i timelapsevideoen. Myresyre var imidlertid ikke vigtigt, idet fokus for workshoppen var mekanismen med nedbrydning. Derudover var de eneste workshopdeltagere med kemibaggrunde ham og Mie Elholm Birkbak, og information af kemisk relevans ville derfor som udgangspunkt gå over hovedet på de øvrige workshopdeltagere.

Det var hans opfattelse, at CETEC-partnerne måtte anvende viden fra og videreudvikle arbejdet fra CETEC-projektet. Der var selvfølgelig grænser for brugen af viden fra CETEC, men alle CETEC-partnerne havde interne udviklingsarbejder, der foregik sideløbende med udviklingen i for eksempel CETEC-projektet. Et eksempel på et sideløbende udviklingsarbejde var Decomblades-projektet, som Vestas var involveret i sideløbende med CETEC-projektet. En af baggrundene for, at Vestas indgår i projekter som CETEC, er, at Vestas kan udvikle på de teknologier, som udvikles i sådanne projekter. Vestas ville ikke indgå i den form for samarbejder, hvis der ikke bestod en mulighed for, at Vestas kunne videreudvikle teknologien fra sådanne projekter. Innovationsfondens involvering understøtter tillige en forventning om, at parterne kan videreudvikle teknologien og skabe forretning på baggrund heraf. Hvis et projekt ikke indebærer en mulighed for Vestas for at skabe forretning, vil Vestas ikke indgå i projektet.

I forhold til videreudvikling af teknologien fra CETEC ved han, at DTI samtidig med CETEC-projektet var i dialog med virksomheden Atomic om anvendelse af teknologien til skiindustrien. Derudover er han bekendt med, at DTI havde samtaler med LM om nedbrydning af deres polyestervinger. Derudover har Olin i 2024 på verdens største kompositmesse omtalt muligheden for at skabe

cirkulære epoxymolekyler, og i 2025 omtalte Olin på samme messe "recycled bisphenol-A" (forkortet RBPA). Olin udarbejdede derudover en præsentation, der blev fremvist på et møde mellem Vestas og Olin afholdt den 1. maj 2024, hvor han deltog.

På mødet den 1. maj 2024 deltog kun ansatte fra Vestas og Olin, herunder ansatte fra Olin i USA. Omdrejningspunktet for Olins præsentation på mødet var, hvordan Vestas og Olin sammen kunne producere RBPA. Olin foreslog, at Vestas og Olin skulle indgå en fælles udviklingsaftale med Stena, og med afsæt i et fælles udviklingssamarbejde havde Olin opsat en ramme for beskyttelse af DTIs, Vestas' og Olins immaterielle rettigheder og opstillet en business case over 10 år, der viste, hvordan nedbrydningsteknologien kunne kommerialiseres. I bund og grund var budskabet, at hvis Vestas ønskede at finansiere projektet med flere millioner, ville Olin stille RBPA til rådighed for Vestas til brug i for eksempel produktion af vindmøllevinger. Olins præsentation indeholdt derudover en tegning, der viste, hvordan CETEC-opfindelsen kunne integreres i Olins værdikæde. Olin har på den baggrund direkte anvendt teknologien fra CETEC, blandt andet ved at udarbejde en kommerciel forretningsplan for RBPA, der passer ind i Olins fabrik. Allerede i februar 2023 blev et "Memory of Understanding" (MoU) underskrevet mellem Vestas, Olin og Stena. Baggrunden for MoU var, at der i CETEC var fokuseret på BPA og således ikke var set på værdistrømme af andre materialer i en vindmøllevinge for eksempel glasfibre. Formålet med MoU var således at opstille en troværdig kommercialiseringsplan for cirkulært at genanvende en hel vindmøllevinge og alt materiale i den. Under NDA delte Vestas og Olin derfor også information om, hvordan teknologien fra CETEC kunne realiseres.

På mødet den 1. maj 2024 mener han, at Olin havde arbejdet videre med opfindelse fra CETEC for at identificere, hvordan CETEC-opfindelsen kunne se ud i industriel skala og indgå i Olins egne processer. Formålet med mødet var således at undersøge, hvordan Olin kunne skabe forretning baseret på opfindelsen i Fællesansøgningen.

Parternes synspunkter

For Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG er der i det væsentlige proceduret i overensstemmelse med sammenfattende processkrift af 4. maj 2026, hvoraf fremgår blandt andet:

"...

2. Formalitet

2.1 Påstand 1 og 2 (principalt) er ikke uklare

Vestas gør gældende, at påstand 1 og påstand 2 (principalt) er uklare. Det bestrides.

Påstand 1 og 2 (principalt) er egnede til fuldbyrdelse. Påstandene forpligter alene Vestas til at foretage de skridt, som Vestas som ansøger/indehaver sædvanligvis kan og skal foretage over for de relevante patentmyndigheder.¹

Påstandenes primære pligtindhold er konkrete, idet de knytter sig til en identificerbar og afgrænset handling. Formuleringen om, at Vestas skal "opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske" gør ikke påstandene uklare. Tværtimod præciserer denne formulering, at påbuddet ikke kan udhules ved, at anmodningen om notering indgives på en måde, der ikke kan realitetsbehandles, eller ved, at Vestas undlader at efterkomme myndighedens sædvanlige formalia (fx underskriftskrav, fuldmagter, formularer, gebyrbetaling og lignende), hvilket kan variere afhængig af den relevante patentmyndighed.

Det er ikke muligt på forhånd nærmere at præcisere de formelle krav, der måtte blive stillet af de respektive patentmyndigheder, hvorved bemærkes at sagen vedrører en række internationale patentansøgninger, samt ét udstedt amerikansk patent.

Påstandene pålægger ikke Vestas at opfylde "umulige" krav eller fremtvinge tredjemands medvirken.

2.2 Rette sagsøger

Vestas gør gældende, at Olin ikke er rette sagsøger for så vidt angår påstand 1, der vedrører Markus Schroetz' og Konrad Geisslers medopfinderskab til Stridsrettighederne.

Det bestrides.

Det følger af retspraksis, at en part kan anlægge sag i eget navn på grundlag af en klar bemyndigelse fra den materielle rettighedshaver, når hensynet til modparten iøvrigt ikke taler afgørende imod.²

¹ Source Technology mod SP Steel m.fl. (Sø- og Handelsrettens dom af 4. november 2025 i sagerne BS-38523/2021-SHR, BS-47558/2021-SHR, og BS-12974/2022-SHR

² U.1999.20H, U.2010.937Ø, og U.2020.3530.

Markus Schroetz og Konrad Geissler har givet Olin fuldmagt, hvorefter Olin udtrykkeligt er bemyndiget til på deres vegne at håndhæve deres medopfinderrettigheder (**E1329, E1331**). Bemyndigelserne dækker klart Markus Schroetz' og Konrad Geisslers medopfinderrettigheder udspringende af Fællesansøgningen. Der foreligger dermed ingen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved, at dette spørgsmål prøves i nærværende sag. Det er klart, hvis rettigheder der håndhæves, og bemyndigelsen udelukker risiko for, at Vestas efterfølgende skulle blive mødt med samme krav rejst af opfinderne selv. Hensynet til Vestas taler derfor ikke afgørende imod og Markus Schroetz og Konrad Geissler vil i øvrigt begge i sagen afgive vidneforklaring.

Hertil kommer, at Olin har en selvstændig og aktuel retlig interesse i korrekt opfinderangivelse, idet Markus Schroetz' og Konrad Geisslers rettigheder til eventuelle opfindelser gjort som led i deres ansættelse er overdraget til Olin (**E1295, E1297, E1325**). Spørgsmålet om korrekt opfinderangivelse er derfor ikke et isoleret "personligt" forhold, men har direkte betydning for Olins adkomst og retsstilling i relation til Stridsrettighederne.

Vestas' indsigelse kan derfor ikke begrunde afvisning af påstand 1.

3. Sagens baggrund

Sagen angår en tvist mellem Olin og Vestas om rettighederne til en række patentansøgninger og et udstedt amerikansk patent, US 12035480 B1 ("**US480**"). US480 og patentansøgningerne angivet i påstand 1 benævnes samlet "**Stridsrettighederne**".

Twisten udspringer af parternes samarbejde under et projekt vedrørende Circular Economy for Thermoset Epoxy Composites ("**CETEC**"), hvor Olin, Vestas, Dansk Teknisk Institut ("**DTI**") og Aarhus Universitet ("**AU**") indgik en samarbejdsaftale den 10. maj 2021 ("**Samarbejdsaftalen**").

Under CETEC blev der indleveret en fælles patentansøgning af Olin, Vestas og DTI (WO 2024/125740) ("**Fællesansøgningen**"), hvor bl.a. Olins medarbejdere Markus Schroetz og Konrad Geissler er angivet som medopfindere.

Fællesansøgningen vedrører en metode, hvor en "swelling fluid" i form af myresyre (*formic acid*) i bestemte koncentrationer anvendes til at gennemvæde en kompositstruktur, så strukturens epoxy matrix svulmer og nedbrydes mekanisk, hvorefter termohærdede epoxyfraktioner kan udvindes til videre genanvendelse.

Samme dag som indleveringen af Fællesansøgningen indleverede Vestas 6 af de 11 omtvistede patentansøgninger (WO741-WO746) uden at informere Olin eller de øvrige deltagere i CETEC-samarbejdet. Den 31. januar 2024 indleverede Vestas resten af de omtvistede patentansøgninger (WO324-WO330) uden at informere Olin mv.

4. Oversigt over anbringender

Olin gør gældende, at Stridsrettighederne helt eller delvist er baseret på viden og projektresultater om anvendelsen af myresyre til nedbrydning af kompositstrukturer, som er fremkommet og udvekslet under CETEC-samarbejdet, og som er beskrevet i Fællesansøgningen.

Olin gør gældende, at Stridsrettighederne også beror på Olins bidrag, og at dette både giver anledning til krav om korrekt (med)opfinder- og (med)ejerangivelse samt udgør misligholdelse af Samarbejdsaftalen.

Olin gør gældende, at en person har krav på medopfinderskab, hvis personen har ydet *et selvstændigt og intellektuelt bidrag* til opfindelsen, jf. Sø- og Handelsrettens dom afsagt den 24. april 2007 i sag V-141-04 (Bazig v DMA Sorption).

Markus Schroetz og Konrad Geissler har ydet et selvstændigt og intellektuelt bidrag til de løsninger, der søges beskyttet ved Stridsrettighederne, navnlig i relation til anvendelsen af myresyre, herunder de koncentrationsintervaller, der gør anvendelsen teknisk og kommercielt praktisk. Når disse bidrag genfindes i Stridsrettighedernes tekniske løsninger, skal Markus Schroetz og Konrad Geissler noteres som medopfindere.

Det bestrides, at Stridsrettighederne alene er resultatet af Vestas' interne ideudvikling og synspunktet kan under ingen omstændigheder føre til frifindelse, når Stridsrettighederne i det væsentlige beror på de erkendelser og resultater, der blev tilvejebragt under CETEC-samarbejdet og indgår i Fællesansøgningen.

Som følge af rettighedsovergangen fra Markus Schroetz og Konrad Geissler til Olin, har Olin krav på at blive noteret som medansøger/medindehaver af Stridsrettighederne.

Hertil kommer, at Samarbejdsaftalens bestemmelser om ejerskab til Foreground Knowledge og om retten til at indlevere patentansøgninger *baseret* på Foreground Knowledge indebærer, at indlevering af en patentansøgning baseret på en fælles opfindelse og fælles projektresultater ikke kan indleveres ensidigt. Efter Olins opfattelse er Stridsrettighederne i hvert fald

delvist baseret på Foreground Knowledge skabt under CETEC-samarbejdet, hvorfor Olin i kraft af Samarbejdsaftalens pkt. 9 også har krav på at blive anført som medejer/medansøger.

Vestas har ved indlevering af Stridsrettighederne tillige misligholdt Samarbejdsaftalen, navnlig ved ikke at underrette de øvrige projektdeltagere om Stridsrettighederne (pkt. 8 i Samarbejdsaftalen), ved at indlevere Stridsrettighederne, som er baseret på Foreground Knowledge uden den aftalemæssigt forudsatte fælles håndtering (pkt. 9 i Samarbejdsaftalen), ved at anvende fortrolig information udvekslet som led i CETEC (pkt. 11 i Samarbejdsaftalen) samt ved ikke rettidigt at håndtere den åbenbare interessekonflikt, som er opstået ved Vestas' indlevering af Stridsrettighederne, idet beskyttelsesomfanget overlapper med Fællesansøgningen (pkt. 13.1 i Samarbejdsaftalen).

Hvis Olin ikke gives medhold i påstand 1 og påstand 2 (principalt), gør Olin subsidært gældende, at Olin under alle omstændigheder har krav på den vederlagsfri udnyttelses- og sublicensret, der følger af Samarbejdsaftalens licensregime for fællesejede opfindelser, jf. pkt. 7.5.

Endelig bestrider Olin selv at have misligholdt Samarbejdsaftalen ved videregivelse og brug af fortrolig information til andre formål. De oplysninger, som Vestas henviser til i den forbindelse, blev efter Olins opfattelse alene delt som led i et fortroligt, fælles kommercielt spor, som parterne selv etablerede i forlængelse af CETEC med henblik på at opskalere og kommercialisere den udviklede teknologi. Olin mener derudover ikke, at Vestas er påtaleberettiget i forhold til en eventuel misligholdelse overfor AU eller DTI af Samarbejdsaftalen.

5. Sagsfremstilling

5.1 Parterne

Olin er en global virksomhed inden for fremstilling og distribution af kemiske produkter. Virksomheden leverer bl.a. avancerede poxyprodukter til en bred vifte af produkter inden for vindenergi, elektronik, byggeri og bilindustrien.

Vestas er en global virksomhed inden for vindenergiløsninger. Vestas designer, fremstiller, installerer og servicerer vindmøller over hele verden.

5.2 CETEC

Den 10. maj 2021 indgik Olin, Vestas, DTI og AU CETEC-samarbejdet. Samarbejdsaftalen var i kraft indtil 9. maj 2024.

Samarbejdsaftalen (E263) er vedlagt som bilag 5 til en Investeringsaftale (Grand Solutions) ("**Investeringsaftalen**") indgået mellem Innovationsfonden Danmark og Olin, Vestas, DTI og AU (E289).

CETEC-samarbejdet er beskrevet i en projektplan vedlagt som bilag 1 til Investeringsaftalen (E309).

Forud for CETEC deltog Vestas, DTI, AU og Olin i Dreamwind-projektet, som havde til formål at udvikle et kompositmateriale til vindmøllevinger, der kunne adskilles og genbruges (E1291).

Som led i Dreamwind indleverede DTI, AU og Vestas den 13. september 2017 patentansøgningen WO 2018/050189 A1, som senere blev opgivet (E197).

Dreamwind var forløber til CETEC, og det fremgår af projektplanen, at man med CETEC skulle arbejde videre på den disassembly-teknologi og viden, der var udviklet under Dreamwind med henblik på videreudvikling til industriel skala (E310).

Det overordnede formål med CETEC var, at "*develop new technologies for reusing the materials used to build the wind turbines*", jf. CETEC hjemmesiden (E1379).

Det er understøttet af projektplanens side 2 (E310): "*CETEC has the vision of striving for 100% recyclable wind turbine blades by moving epoxy composites into the >300b EUR global circular economy. The key barrier for realizing the ambitious vision is a lack of recycling technologies preserving both fiber and epoxy resin in a condition allowing use in new high value products.*

(...)

"The disassembly technology developed in Dreamwind, patented by Vestas and partners, must now be advanced to industrial scale. Today, the fiber fraction can be valorized via existing technologies – these technologies are not a focus in CETEC. Contrarily, no recycling technology valorizing the epoxy fraction exists – this is remedied by CETEC."

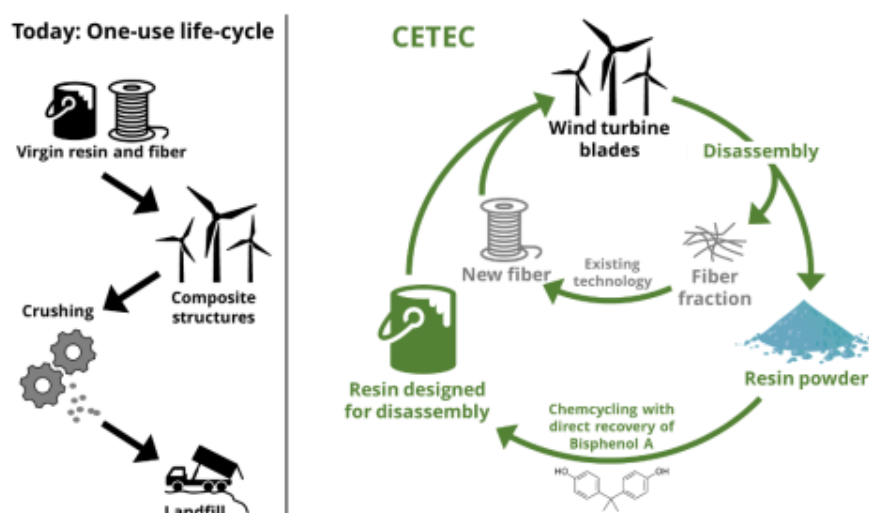
Tilsvarende fremgår det på hjemmesiden for CETEC projektet (E1377):

“Wind turbines are 85-90 percent recyclable, with turbine blade material currently constituting the remaining percentage that cannot be recycled, due to the nature of thermoset composites. CETEC is aiming to close this recycling gap and enable a significant step forward in the elimination of waste across the wind energy industry.”

Målet med CETEC var (E310):

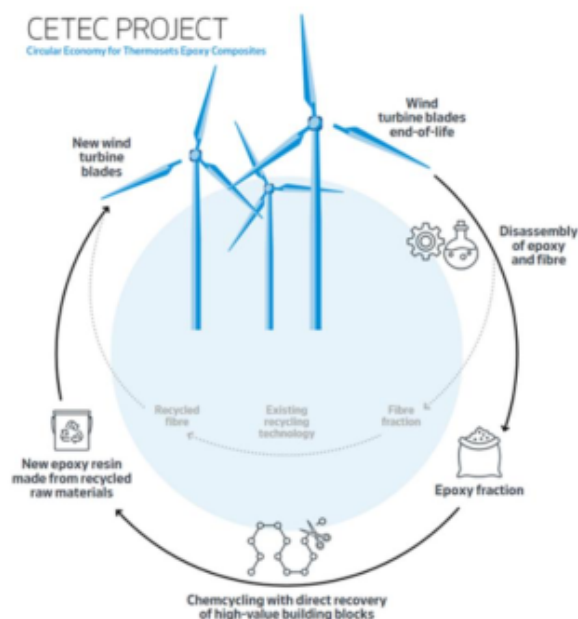
“(...) developing a circular economic recycling route for epoxy-based composites in two steps: 1) disassembly of the composite into a fiber and epoxy fraction followed by 2) chemcycling of the disassembled epoxy. [...]

En oversigt over CETEC projektet findes i figur 1 på side 2 i projektplanen:

CETEC og samarbejdet er også beskrevet på: CETEC webpage. Illustrationen nedenfor fra CETEC hjemmesiden illustrerer projektet med den sorte cirkel (E1378).

Målet var at adskille epoxy- og fiberfraktioner i udtjente vindmøllevinger, isolere epoxy fraktionen og derefter gennem kemiske processer at genvinde høj-værdi råmaterialer (high-value building blocks) med henblik på at kunne fremstille ny epoxyharpiks af de genvundne råmaterialer, som så kan indgå i produktionen af nye vindmøllevinger.

5.3 CETEC WP1-WP5

CETEC projektplanen beskriver bl.a. 5 arbejdsplaner ("WP1-WP5").

Om WP1 anføres (E316) (vores fremhævnings):

"In work package 1 the recyclable resin system will be developed and tested based on previous results from Dreamwind. The work is headed by DTI with the primary development effort taking place in their laboratories.

(...)

The first three months of the project will be used to identify, evaluate and select the main candidates for resin modification and disassembly. After this, the focus will be to advance these candidates as efficiently as possible to ensure that the critical milestone M1.2 in month 18 is met by demonstrating that a resin that can be scaled industrially can be disassembled. After this, the focus will be on scale up of the system and optimization of disassembly process."

Den forventede timeline i forhold til WP1-WP5 blev overhalet af, at Olin, DTI og Vestas undervejs erfarede, at brugen af myresyre (*formic acid*) i "swelling fluid" virkede væsentligt hurtigere og mere effektivt til opløsning af kompositstrukturer end eddikesyre (*acetic acid*), herunder at det virkede på eksisterende kompositstrukturer, dvs. eksisterende vindmøllevinger. Dette betød, at det ikke længere var samme fokus på at udvikle en ny epoxy resin med henblik på at kunne fremstille en 100% genanvendelig vindmøllevinge.

Det understøttes af CETEC status overview fra 2022, der har titlen "New discoveries in the CETEC project – potential new directions" (E525). Som det fremgår af sidste teksts boks, står der under "Recyclability of current blades", at "CETEC process applied to conventional resin (inkl. legacy fleet)"

5.4 Samarbejdsaftalen

De relevante bestemmelser i Samarbejdsaftalen er:

5.4.1 Foreground knowledge (pkt. 6.2, 6.3 og 7.1)

Foreground Knowledge er defineret (E268):

"results created by the Project Participants while performing the Project, including software, utility models, Inventions, patent applications, patents, know-how, data, and any other intellectual property rights"

Det fremgår af pkt. 6.2 og 6.3, at (E270-E271):

"6.2 Foreground Knowledge shall be owned by the Project Participant which has created such Foreground Knowledge.

6.3 Any Foreground Knowledge created jointly by several Project Participants shall be jointly owned by these Project Participants in proportion to their respective shares of intellectual contribution[...]"

Det følger af pkt. 7.1 (E271):

"The Parties shall have a non-exclusive right, with the right to sub-license to its suppliers and customer, to utilize, free of charge, any Foreground Knowledge generated and exchanged within the Project and not constituting an Invention during and after the Project. Publishing of the Foreground Knowledge belonging to another Party shall require that Party's consent, cf. Clause 12."

5.4.2 Licensbestemmelsen (pkt. 7.5)

Det følger af pkt. 7.5 (vores fremhævning) (E272):

7.5 In case an Invention is jointly owned by an Institution and a Company(-ies), the Parties agree that the co-owning Company(-ies) shall be entitled to exploit such Invention free of charge for the Company's(-ies') own commercial purposes. The Company(-ies) may sub-license said Invention to its affiliated entities, suppliers

and customers to the extend required for the Company's own exploitation. The co-owning Institution(s) shall be free to exploit the co-owned Invention both commercially and non-commercially without paying any compensation to the co-owning Company including by way of non-exclusive sub-licensing to third parties.

If the Company does not make use of the right set out in Clause 7.3 to an Invention made by an Institution belonging to the Institution, or if the Parties fail to execute a license agreement, either (i) prior to the end of the Negotiation Period or (ii) thirty (30) days following the decision from the appointed third party, then the Institution(s) shall be entitled to dispose of the Invention in question to a Third Party on market terms with no further obligation to the Company."

5.4.3 Underretningspligt (pkt. 8.1)

I pkt. 8.1 fremgår følgende underretningspligt i (vores fremhævning) (E273):

"8.1 If an Invention that is deemed patentable is made by a Project Participant's staff in the course of collaboration under this Collaboration Agreement, the inventor(s) will immediately inform the other Project Participants and the Steering Committee of this. If a Company deems an Invention patentable, made entirely or partially by an Institution's employee, and provided that the Invention falls within the scope of the Company's Field of Use, the Company shall notify the Institution within ninety (90) days from receipt of the information about the Invention whether it wishes to make use of any of its option set out in Clause 7.2-7.3."

5.4.4 Retten til at indlevere Patentansøgninger (pkt. 9)

Det følger af pkt. 9 (E273):

"The right to file patent applications based on Foreground Knowledge belongs to the owner of the relevant Foreground Knowledge. The right to file patent applications based on jointly owned Foreground Knowledge belongs to the owners of the relevant Foreground Knowledge jointly, unless otherwise agreed. [...]"

5.4.5 Fortrolighed (pkt. 11)

Confidential Information er defineret (E267):

“confidential knowledge and information of a technical, research or commercial nature, including Background Knowledge, Foreground Knowledge, the project description, biological reagents, drawings, documents, programs, formulas, methods, analysis results and other know-how received by a Party in connection with the Project and any information or material that has either been identified as confidential in writing or where it is apparent from the circumstances that such information or material is confidential.”

I pkt. 11 fremgår en fortrolighedsforpligtelse (vores fremhævning) (E274):

“11.1 Confidential Information exchanged between the Project Participants during the Project may be used solely for the purpose of completing the Project.

11.2 The Project Participants shall be bound to maintain confidentiality with respect to Confidential Information and shall ensure that no such Confidential Information is passed on to any unauthorised third party. The Project Participants shall ensure that persons involved in the Project assume a duty of confidentiality that is no less restrictive than the confidentiality obligations set forth in this Collaboration Agreement.

The duty of confidentiality under section 11.2 does not apply to information and knowledge which

- *at the time of receipt is or later becomes available to the public without such availability being the result of breach of the duty of confidentiality as set forth in this Collaboration Agreement;*
- *was lawfully in the receiving Project Participant’s possession at the time of receipt without any confidentiality restrictions,*
- *was received from a third party who appeared to be entitled to lawfully disclose such information, or*
- *was developed independently of the Project by the receiving Project Participant.*

11.4 In the event of disagreement between the Project Participants, the receiving Project Participant has the burden of proof that the information received is comprised by section 11.3.”

5.4.6 Interessekonflikter (pkt. 13)

Der fremgår i pkt. 13 (vores fremhævning) (E275):

"The Project Participants shall inform each other of any conflict of interest. In the event that a Project Participant becomes aware of or suspects that a conflict of interest has emerged, such Project Participant shall inform the other Project Participant hereof without delay for the purpose of finding a joint solution. The Project Participants are permitted to provide information about conflicts of interest, e.g. in connection with publication of its Foreground Knowledge, cf. section 12, if such is required."

Og af pkt. 22 om adgangen til at deltage i lignende projekter/andre aktiviteter (E279):

"Nothing in the Collaboration Agreement shall imply any restrictions of competition between the Project Participants. Thus, the Project Participants shall be entitled to participate in similar projects or carry out other activities including, but not limited to, commercial activities with third parties."

5.5 CETEC møderne

Under CETEC-samarbejdet blev der i perioden 2021-2023 afholdt en række tekniske projektmøder og Steering Committee-møder. Vi henviser til **støttebilag 1** (tidslinje).

Den 7. december 2021 blev der afholdt et teknisk projektmøde. Præsentationer blev givet af DTI (E329), AU (E357), Olin (E371) og Vestas (E387). Af DTI's præsentation fremgår, at arbejdet under WP1 var fokuseret på udviklingen af en skalerbar disassembly-teknologi og en ny resin, der kunne adskilles i en bestemt væske (E339). Der var fokus på nedbrydning i eddikesyre, herunder spørgsmålet om at finde *"the perfect epoxy additive, that degrades the epoxy in acetic acid"* (E342).

Den 13. januar 2022 blev der afholdt endnu et projektmøde (E405). DTI's præsenterede timelapse-data for Olin-epoxy i forskellige koncentrationer af eddikesyre og oplyste, at ca. 60-80 % eddikesyre/vand var optimalt for den pågældende epoxy (E406).

Af mødereferat fremgår, at Markus Schroetz bemærkede, at organiske syrer var mere interessante end uorganiske for disassembly (E406). Endvidere blev DTI's to-do-liste præsenteret, hvoraf punktet *"Formic Acid?"* fremgår (E406, E415).

Den 8. april 2022 er publiceret en videnskabelig artikel af Ballout m.fl. med titlen *"High performance recycled CFRP composites based on reused carbon fabrics through sustainable mild solvolysis route"*, (**"Ballout Artiklen"**) (E487). Ballout Artiklen beskriver udviklingen og afprøvningen af en genanvendelsesmetode for kulfiberforstærkede polymerkompositter (CFRP), hvor gen-

anvendelsesprocessen bygger på brug af myresyre som separationsreagens ved stuetemperatur og atmosfærisk tryk.

Den 6. maj 2022 blev der afholdt endnu et CETEC projektmøde. Af referatet fremgår overvejelser om at skifte syretype, fordi myresyre nedbrød epoxy-systemet væsentligt bedre end eddikesyre, og at myresyre også virkede på aktuelt anvendte epoxysystemer i eksisterende vindmøllevinger (E504).

Det fremgår endvidere, at Olin og Vestas havde haft et møde dagen forinden samt at myresyre blev anset som en forbedring af alle deltagere, og at Konrad Geissler rejste spørgsmålet om at sikre IP beskyttelse før offentliggørelse af resultaterne. DTI præsenterede resultaterne fra timelapse tests ved brug af bl.a. myresyre på mødet den 6. maj 2022 (E513-514).

Vestas udarbejdede i juni 2022 et CETEC overview omkring *"new discoveries in the CETEC project – potential new directions"* (E525).

Den 1. juli 2022 blev der afholdt endnu et CETEC projektmøde, hvor DTI præsenterede, at det videre arbejde i CETEC herefter bl.a. omfattede *"formic acid optimization"* og *"formic acid degradation of laminates"* (E529). På samme møde fremlagde DTI resultater fra timelapse-forsøg i 78 % myresyre på Olin epoxy prøver, herunder 760E/766H (Airstone) og VE102464/5 og 11-14 (E534).

Den 1. august 2022 udarbejdede DTI en decision-tree-analyse med det formål at understøtte beslutningen om projektets videre retning, og analysen mandede ud i en anbefaling om fremtidigt at arbejde med myresyre (E541).

Den 5. august 2022 blev der afholdt endnu et CETEC projektmøde, hvor både Olin (E551) og DTI (E555) gav præsentationer. DTI rapporterede i præsentationen bl.a. om timelapse-data for Olins epoxy prøver og arbejde med pultrusionsprøver (E559-E561).

Den 2. september 2022 blev der afholdt endnu et CETEC projektmøde, hvor DTI gav en præsentation (E563). Præsentationen omfattede update på pultrusionsprøver og en billedserie af en vindmøllevinge nedsænket i myresyre.

Den 30. september 2022 blev der afholdt et Steering Committee-møde, hvor styregruppen besluttede, at fokus fremadrettet skulle være sporet bestående af myresyre, fordi decision tree-analysen pegede i den retning, og fordi testresultaterne understøttede dette valg (E597). Det blev på samme møde noteret, at DTI havde en patentadvokat til at vurdere muligheden for at patentere myresyreprocessen.

Den 8. november 2022 blev der afholdt et særskilt CETEC projektmøde med det udtrykkelige formål at give Steering Committee input om opfin-

delsen vedrørende myresyre, samt klarlægge hvem der havde bidraget med hvad (E713).

Referatet viser, at DTI gennemgik forløbet kronologisk, herunder at spørgsmålet om myresyre var blevet rejst på det tekniske projektmøde den 13. januar 2022, at der senere var konstateret meget hurtigere nedbrydning i myresyre end i eddikesyre, og at resultaterne fra et vindmøllevingestykke nedsænket i 78 % myresyre var blevet præsenteret på det tekniske projektgruppemøde den 2. september 2022 (E714).

Specifikt omkring de forskellige deltageres bidrag fremgår (E715) (vores fremhævninger):

"Konrad – Olin

- *The initial idea to use formic acid came up at a meeting in early 2022. The suggestion to use formic acid came from Markus Schroetz. We gave this thought to investigate formic acid further push from Olin's side.*

We consider that there is some part of the invention that is being made by Olin. We acknowledge that the initial idea to use acids in general was done by DTI. The further work and refinement of the idea was done by DTI.

- *We have contributed in the form that Markus brought up the idea to use specifically formic acid in the technical meeting. The exact date is uncertain.*

(...)

Dette blev bekræftet af de andre CETEC deltagere, herunder Vestas' ansatte, Mie Birkbak (vores fremhævning):

"Andreas comments:

- *Agree on the pushing from Olin to test formic acid and going below 80%*
- *First mention in a group meeting on formic acid could have come from Markus Schroetz. Would have to have been in late 2021*

Alexander comments

- *I do not remember the timeline.*
- *Remember that Markus Schroetz at some point came up with an idea to test formic acid*

Mie comments:

- *I agree. Olin contributed a valuable part."*

Den 9. november 2022 på et Steering Committee-møde drøftede styregruppen opfindelsesbidrag og fordeling af patentandele (E719). Styregruppen besluttede på dette møde at foreslå, at opfindelsen skulle anses som en fælles opfindelse mellem Olin, Vestas og DTI, og at patentansøgningen skulle færdiggøres og indleveres hurtigst muligt. Det blev samtidigt i referatet noteret, at både Olin, Vestas og DTI på mødet tilkendegav, at de anså opfindelsen for at være fælles.

Den 13. december 2022 indleverede Olin, Vestas og DTI den prioritetsskabende ansøgning (PA2022 70607) for Fællesansøgningen.

Den 25. januar 2023 blev der afholdt et møde mellem DTI og Olin, hvor DTI præsenterede resultater af nedbrydningsforsøg i 78 % myresyre på pultrusionsprøver leveret af Olin. Det fremgik, at referencesamples ikke blev nedbrudt inden for 7 dage i modsætning til prøverne 1-5 (E989).

Den 15. august 2023 sendte Alexanders Ahrens (AU) en mail til de andre CETEC deltagere, hvor Ballout Artiklen var vedhæftet (E1187).

5.6 Fællesansøgningen

Efter indlevering af den prioritetsskabende ansøgning i december 2022, indleverede Olin, Vestas og DTI den 13. december 2023 Fællesansøgningen vedrørende brug af myresyre i en metode til *"extracting thermoset resin fractions for decomposition and reuse"* (E727).

Det er ubestridt, at Fællesansøgningen vedrører en opfindelse, der er gjort under CETEC projektet, og at ejerskabet til Fællesansøgningen er fordelt lige mellem Olin, Vestas og DTI.

Opfinderne af Fællesansøgningen er Andreas Sommerfeldt, Emil Damgaard-Møller og Simon Frølich fra DTI, Mie Elholm Birkbak fra Vestas, og Markus Schroetz og Konrad Geissler fra Olin (E727).

Fællesansøgningen vedrører en metode til udvinding af termohærdede epoxyfraktioner til nedbrydning og genbrug ved brug af myresyre i en "swelling fluid". I Fællesansøgningen beskrives især behovet for nye og effektive metoder til at udvinde termohærdede epoxyfraktioner fra *store kompositstrukturer*.

I Fællesansøgningen er udtrykket "kompositstruktur" defineret som *"any structure comprising a thermoset epoxy matrix and at least one embedded solid element, which is not of thermoset epoxy"*. Som eksempler på kompositstrukturer nævnes vindmøllevinger, fly, skibe, brodæk, både, fly og printplader (E740, E753).

Om opfindelsen anføres på side 3, linje 26-28 og side 4, linje 1-10 (vores fremhævning) (E731):

“The inventors of the present invention have found that a surprisingly effective method of breaking down epoxy from even large and complex composite structures to relatively small fractions of epoxy may be provided by using a swelling fluid comprising formic acid as defined in the claims. Beyond being extremely effective, the method requires very low manpower and it thereby very economically attractive. In addition, it has been found that the swelling fluid may be reused in the method thereby also result in very low cost for the swelling fluid”

I forhold til koncentrationen af myresyre anføres det på side 9, linje 10-15 (vores fremhævning) (E737):

“The desired concentration of formic acid in the swelling fluid may depend on the composition and/or crosslinking density of the thermoset epoxy matrix.

Advantageously, the swelling fluid comprises at least 3 mol/L of formic acid, such as at least 5 mol/L, such as at least 10 mol/L, such as at least 18 mol/L, such as at least 20 mol/L, such as at least 22 mol/L, such as at least 24 mol/L, such as at least 26 mol/L of formic acid”.

Fællesansøgningen indeholder beskrivelse af en række forsøg og data vedrørende effektiviteten af myresyre, bl.a. vedrørende gennemførte sammenlignende forsøg på standardiserede epoxyprøver, hvor myresyre blev sammenholdt med blandt andet eddikesyre, propionsyre, mælkesyre samt saltsyre og svovlsyre. Det fremgår, at myresyre i disse forsøg gav en væsentligt hurtigere fraktionering end de øvrige undersøgte syrer, herunder omtrent 11 gange hurtigere end eddikesyre.

På side 35, linje 17-25 (vores fremhævning) (E763):

“Solutions investigated includes: a swelling fluid of formic acid (75 v/v % in water), acetic acid (75 v/v % in water), propionic acid (75 v/v % in water), lactic acid (75 v/v % in water), hydrochloric acid (37 v/v % in water) and sulfuric acid (50 v/v % in water).

From this experiment it was possible to extract an approximate rate of degradation for such specimen in this medium, revealing that swelling fluid comprising formic acid leads to a swelling induced fractionation with an approximately 11-fold acceleration compared to using a solvent with acetic acid, and that even larger compared to using solvent with other acids such as propionic acid and lactic acid, which also induce fractionation, however, at a significantly slower rate than swelling fluid comprising formic acid. For example, after 300 hours the fractionation rate using solvent with lactic acid was practically zero.

Endvidere fremgår det, at der er gennemført forsøg med forskellige koncentrationer af myresyre i vand, nærmere bestemt for at måle fraktioneringshastigheden for standardiserede epoxyprøver.

På side 36, linje 20-28 og på side 37, linje 1-2 anføres (vores fremhævning) (E764):

“Solutions investigated includes swelling fluids comprising formic acid in water with respectively 20 v/v % (5 mol/L), 40 v/v % (10 mol/L), 60 v/v % (16 mol/L), 80 v/v % (21 mol/L), 100 v/v % (26 mol/L) volume percentage of formic acid in water.

*From this experiment it was possible to extract an approximate rate of 25 degradation for such specimen in these solutions, **revealing that swelling fluid comprising formic acid leads to a swelling induced fractionation even when diluted with water to a 20% volume with water, and likely even in lower concentrations when extrapolating from data points.** Also, the experiment reveals that the more concentrated the formic acid solution, the faster the fractionation occurs.”*

Fællesansøgningen indeholder også en beskrivelse af forsøg med 11 forskellige Olin epoxy- og hærderformuleringer, hvor resultatet var, at den anvendte myresyreopløsning kunne fraktionere en række forskellige epoxyformuleringer med varierende hastighed fra “faster” og “same” til “slower” og “much slower”, jf. eksempel 17 (s. 44) (E772) og tabel 1 (s. 45) (E773).

I den forbindelse fremgår (vores fremhævning) (E774):

*“As described above, **the fractionation rate for respective thermoset epoxy composites may be optimized, e.g. by adjusting the composition of the swelling fluid** or performing the soaking at increased temperature and/or pressure”*

Krav 1 i Fællesansøgningen lyder (E778):

“A method of extracting of thermoset epoxy fractions from a composite structure comprising thermoset epoxy matrix and embedded solid element(s), wherein the thermoset epoxy matrix has a network structure, the method comprising

- providing a swelling fluid

- soaking the composite structure with the swelling fluid and allowing the thermoset epoxy matrix to swell the swelling fluid into the network structure of the thermoset epoxy matrix for a sufficient time to mechanically break up the network structure to form a multitude of thermoset epoxy

fractions liberated from the solid element(s) and

- separating at least a portion of said thermoset epoxy fractions from the solid element(s) to obtain a swelling fluid slurry comprising said portion of said thermoset epoxy fractions in said swelling fluid,

wherein the swelling fluid comprises at least 1 mol/L of formic acid, such as at least 3 mol/L, such as at least 5 mol/L, such as at least 10 mol/L, such as at least 18 mol/L, such as at least 20 mol/L, such as at least 22 mol/L, such as at least 24 mol/L, such as at least 26 mol/L of formic acid."

Opfindelsen i Fællesansøgningen vedrører således brugen af myresyre (*formic acid*) i bestemte koncentrationer til at gennemvæde en kompositstruktur som fx en vindmøllevinge og derved få strukturen til at svulme op og nedbrydes mekanisk og frigive adskilte termohærdede epoxyfraktioner i forskellige hastigheder, som derefter kan genvindes til genbrug i efterfølgende processer ("**Myresyreopfindelsen**").

DTI, Vestas og Olin har indgået en Joint Ownership Agreement vedrørende det fælles ejerskab til Fællesansøgningen (**E1169**).

Under behandlingen af Fællesansøgningen ved Patent- og Varemærkestyrelsen ("**PVS**") samt ved den internationale patentmyndighed er WO 2017/175100 A1 fremdraget som modhold, D1 ("**D1**") (**E171**).

PVS har i sin første tekniske undersøgelse vurderet, at opfindelsen i Fællesansøgningen både er ny og har opfindelseshøjde over D1 (**E1180**). Tilsvarende i den foreløbige internationale patenterbarhedsvurdering (**E1302**).

Fællesansøgningen er videreført ved EPO samt i Sydkorea, Kina og Australien.

I Vestas' egen pressemeddelelse vedrørende opfindelsen i Fællesansøgningen anføres (**E1165**):

"The newly discovered chemical process shows that epoxy-based turbine blades, whether in operation or sitting in landfill, can be turned into a source of raw material to potentially build new turbine blades. As the chemical process relies on widely available chemicals, it is highly compatible for industrialization, and can therefore be scaled up quickly. This innovation would not have been possible without the ground-breaking CETEC collaboration between industry and academia enabling our progress until this point"

5.7 Stridsrettighederne

Parallelt med CETEC-samarbejdet, og mens Samarbejdsaftalen var i kraft, indleverede Vestas 15 internationale patentansøgninger og en amerikansk patentansøgning³ uden at informere Olin, DTI eller AU.

Nærværende sag vedrører US480 og følgende 11 af de i alt indleverede 15 ansøgninger. Vi henviser til oversigten over Stridsrettighederne i **støttebilag 2**.

5.7.1 Stridsrettighederne med samme prioritetsdato som Fællesansøgningen (13. december 2022)

Vestas indleverede følgende 6 patentansøgninger samme dag, som Fællesansøgningen blev indleveret den 13. december 2023:

- 1) WO 2024/125741 ("**WO 741**") med titlen "method of transporting pieces of composite material" beskriver en metode til at blødgøre kompositmaterialer ved behandling med en væske i forbindelse med transport af disse i en container samt genvinding heraf. Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 7, linje 10 og side 9, linje 21 og myresyre indgår i krav 14 og 15 (**E805**).
- 2) WO 2024/125742 ("**WO 742**") med titlen "method of recycling composite material" beskriver en metode til nedbrydning kompositmaterialer ved behandling med en væske samt genvinding af disse kompositmaterialer. Mie Elholm Birkbak, Troels Bach Nielsen og Torben Ladegaard Baun er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 8, linje 39 og side 9, linje 6 og myresyre indgår i krav 10 og 11 (**E839**).
- 3) WO 2024/125743 ("**WO 743**") med titlen "wind turbine blade processing" beskriver en metode til at forberede udtjente vindmøllevinger til genvinding ved kemisk behandling. Mie Elholm Birkbak, Troels Bach Nielsen og Henrik Thede er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 2, linje 29 og side 7, linje 16-17 og myresyre indgår i krav 2 (**E873**).

Vestas har fremlagt en International Preliminary Report on Patentability vedrørende WO 743 (**E1307**), hvoraf fremgår, alle krav 1-15 er nye, men alene krav 6, 7 og 10-13 har opfindelseshøjde.

- 4) WO 2024/125744 ("**WO 744**") med titlen "Wind Turbine Blade Manufacture" beskriver bl.a. en metode til at adskille udtjente vindmøllevinger ved syrebehandling med henblik på genvinding. Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen er anført som opfindere. Bru-

³ US 2024/0260199 er udstedt som US 12035480 B1.

gen af myresyre beskrives eksempelvis på side 7, linje 8-10 og myresyre indgår i krav 11 (E905).

- 5) WO 2024/125745 ("**WO 745**") med titlen "wind turbine manufacture" vedrører bl.a. en metode til at adskille udtjente vindmøllevinger ved behandling med en syre med henblik på genvinding. Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 7, linje 16-18 og myresyre indgår i krav 2 (E933).
- 6) WO 2024/125746 ("**WO 746**") med titlen "Method of Treating Ancillary Articles Used in Manufacture of Epoxy Polymer Containing Item" beskriver en metode til behandling (rensning) af en hjælpearartikel, der anvendes i fremstillingen af genstande indeholdende epoxypolymerer med en "release agent" omfattende en syre med henblik på at muliggøre genbrug af hjælpearartiklen. Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 4, linje 7 og side 10, linje 12 og myresyre indgår i krav 2 (E959).

Vestas har fremlagt en International Preliminary Report on Patentability vedrørende WO 746 (E1315), hvoraf fremgår at alene krav 7, 13-15, 17 og 18 er nye, men at ingen af kravene 1-18 har opfindelseshøjde.

5.7.2 Stridsrettighederne med senere prioritet end Fællesansøgningen (31. januar 2023)

Vestas indleverede derudover følgende 5 patentansøgninger den 31. januar 2024. US 480 er indleveret den 14. juli 2023 med kræver prioritet fra den 31. januar 2023.

- 7) WO 2024/160324 ("**WO 324**") med titlen "*A Method for Recycling a Composite Structure with a Metal Containing Member*" beskriver en metode til genindvinding af kompositstrukturer ved behandling med en "release agent", som blødgør/opløser kompositmaterialet, så metaldel kan udtages. Troels Bach Nielsen og Aksel Petersen er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 10, linje 7 og i krav 13 omfatter "release agent" en syre, og myresyre nævnes i beskrivelsen som en meget effektiv "release agent" (E991).
- 8) WO 2024/160326 ("**WO 326**") med titlen "*Recycling Printed Circuit Boards Using Swelling Agent*" beskriver en metode til behandling af printplader med en "swelling agent" omfattende carboxylsyre fortrinsvis myresyre med henblik på efterfølgende adskillelse af epoxypartiklerne (fraktionen) fra de resterende dele af printpladen og genvinding af epoxypartiklerne, såvel som af øvrige komponent-

materialer fra printpladen. Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Nielsen er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 5, linje 20-25 og myresyre indgår i krav 1 (E1017).

- 9) WO 2024/160328 ("**WO 328**") med titlen "*Method of reconditioning a composite body*" beskriver en metode til rekonditionering/reparation af kompositstrukturer med mindst et lag forstærkningsmateriale indlejret i en termohærdet epoxymatrix ved behandling med en væske, som (delvist) adskiller fortsærkningsmaterialet fra den termohærdede epoxymatrix. Benjamin Green og Javadian Payam er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 3, linje 7-12 og myresyre indgår i krav 2 og 3 (E1043).
- 10) WO 2024/160329 ("**WO 329**") med titlen "*method of assessing constituent components of a composite structure*" beskriver en metode til vurdering af bestanddelene i en kompositstruktur, som består af flere lag fibermateriale indlejret i en termohærdende epoxymatrix ved behandling af kompositstrukturen med en væske omfattende eksempelvis myresyre, som (delvist) nedbryder den termohærdede epoxymatrix. Benjamin Green og Javadian Payam er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 3, linje 18-22 og myresyre indgår i krav 1 og 10 (E1079).

Vestas har fremlagt en International Preliminary Report on Patentability vedrørende WO 329 (E1335), hvoraf fremgår, at krav 3, 4, 6-12 og 14-16 er nye, men at alene krav 11, 12 og 14 har opfindelseshøjde.

- 11) WO 2024/160330 ("**WO 330**") med titlen "*wind turbine and method for recovering material from wind turbine*" beskriver bl.a. en metode til at genvinde materiale fra en vindmølle omfattende et rotorblad fremstillet af fiberforstærkede epoxypolymerer ved syrebehandling. Benjamin Green, Steven Sandercock og David William er anført som opfindere. Brugen af myresyre beskrives eksempelvis på side 3, linje 7-8 og side 13, linje 21-22 og myresyre indgår i krav 5 (E1115).

Vestas har fremlagt en International Preliminary Report on Patentability vedrørende WO 330 (E1343), hvoraf fremgår, at krav 7, 9, 12-14, 17 og 18 er nye, men at ingen af kravene 1-18 har opfindelseshøjde.

- 12) US 12035480 B1 ("**US 480**") med titlen "*Recycling Printed Circuit Boards Using Swelling Agent*" beskriver en metode til behandling af printplader med en "swelling agent" omfattende carboxylsyre fortrinsvis myresyre med henblik på efterfølgende adskillelse af epoxypartiklerne (fraktionen) fra de resterende dele af printpladen og genvinding af epoxypartiklerne, såvel som af øvrige komponentmaterialer fra printpladen. Mie Elholm Birkbak og Troels Bach Niel-

sen er anført som opfindere. Myresyre indgår i krav 1, 15, 16 og 18 (E1145).

5.7.3 Tilblivelsen af Stridsrettighederne

Vestas har selv anført følgende omkring tilblivelsen af Stridsrettighederne (E53) (vores fremhævning):

”Opfindelserne bag Stridsrettighederne er blevet til på forskellig vis, herunder er enkelte gjort forud for, at CETEC Projektets deltagere eksperimenterede med brugen af myresyre til at ekstrahere epoxy resin fraktioner, som ledte til Fællesansøgningen. En betydelig andel var imidlertid resultatet af to fysiske brainstorm sessioner samt en online ideudvikling, som alle blev afholdt internt i Vestas. I disse deltog en række Vestas-medarbejdere med varierende baggrunde fra forskellige dele af Vestas, herunder Mie Rehmeier (tidligere Mie Elholm Birkbak), der også var en del af CETEC Projektet, samt ansatte fra produktion, service, design af vingestruktur, kvalitet, reparation, HSE (Health, Safety and Environment) og kommunikation.

Deltagerne blev ikke præsenteret for detaljerne i Fællesansøgningen, men de blev præsenteret for et overordnet sammendrag af resultaterne fra CETEC-projektet og opfordret til at kombinere muligheden for at genbruge vinger med deres eget ekspertiseområde. Opdraget var herefter at komme på ideer, hvor resultatet af at have anvendt metoden i Fællesansøgningen kunne anvendes andre steder i Vestas’ værdikæde eller generelt.

Idéerne blev indsamlet ved hjælp af en idéformular (”Idea Submission Form”), hvor titel, bidragydere, emne og beskrivelse blev noteret. De mere end 40 idéer blev efterfølgende evalueret af Jesper Rømer Hansen, Mie Rehmeier, Sara Nejad og Torben Baun, som grupperede idéerne efter emne og besluttede, om de skulle gå videre til enten yderligere undersøgelse, patentering eller offentliggørelse. De ideer, der blev vurderet til at have et patenterbart indhold, blev præsenteret for Vestas’ Vice President for New Concepts, Kasper Roed Jensen. Herfra blev 9 ideer anbefalet til patentering, og der blev skrevet en ansøgning baseret på bidrag fra opfinderne”

Vestas har fremlagt fem interne ”Invention Disclosures” (E417, E585, E591, E399, E423) vedrørende WO741- WO746, som er dateret henholdsvis 9. december 2021, 31. januar 2022 og 13. september 2022.

Myresyre (*formic acid*) er ikke nævnt i nogen af de fremlagte Invention Disclosures.

5.7.4 Olin bliver bekendt med Stridsrettighederne

Olin blev først senere (og løbende) den 24. juni, 6. august og 11. september 2024 bekendt Stridsrettighederne.

Den 27. september 2024 sendte Olin et brev til Vestas, hvor Olin anførte, at man anså indleveringen af patentansøgningerne for en overtrædelse af Samarbejdsaftalen (E1285).

Den 5. november 2024 svarede Vestas og afviste enhver overtrædelse af Samarbejdsaftalen (E1287). Vestas oplyste i den forbindelse om en række yderligere patentansøgninger, som ligeledes var blevet indleveret uden underretning af Olin, DTI eller AU.

Twistbilæggelsesprocessen som indeholdt i pkt. 25.1 i Samarbejdsaftalen blev efter aftale igangsat den 25. november 2024 og der blev afholdt en række møder mellem Olin og Vestas uden at dette førte til nogen løsning.

Den 2. april 2025 anlagde Olin derfor nærværende sag.

5. Andre patentansøgninger indleveret under CETEC-samarbejdet

Fællesansøgningen var ikke den eneste patentansøgning, der blev indleveret under CETEC-samarbejdet.

Den 9. februar 2023 indleverede AU og DTI en patentansøgning, WO 2023/152245 A1 ("**WO 245**") (E429). WO 245 har titlen "*Transition metal-catalyzed disassembly of epoxy-based polymers and fibre-reinforced composites thereof*" og kræver prioritet fra to europæiske ansøgninger (EP 22156129.3) ansøgt den 10. februar 2022 og (EP 22190568.0) den 16. august 2022.

Den 6. oktober 2023 indleverede AU en yderligere ansøgning, WO 2024/074703 A1 ("**WO 703**") (E651). WO 703 har titlen "*Base-mediated deconstruction of epoxy resins*" og kræver prioritet fra en europæisk ansøgning (EP 22200007.7) ansøgt den 6. oktober 2022.

AU (og DTI) underrettede i overensstemmelse med Samarbejdsaftalens pkt. 8.1. både Olin og Vestas om opfindelserne indeholdt i WO 245 og WO 703 (tilsammen "**AU Ansøgningerne**").

AU underrettede om indleveringen af den prioritetsskabende ansøgning for WO 703 den 4. november 2022 (E711).

Myresyre fremgår ét sted i prioritetsansøgningen til WO 703, (E620), jf. side 15, linje 27 (vores fremhævnning):

*"In one embodiment of the present disclosure, the pre-treatment step comprises contacting the epoxy-based polymer or a composite thereof with a swelling agent. In one embodiment the swelling agent is selected from the group consisting of carbon-based acids, such as **formic acid**, acetic acid,*

or propionic acid; and mineral acids, such as hydrochloric acid, nitric acid or sulphuric acid, preferably acetic acid."

Den 20. september 2023 sendte AU den opdaterede patentansøgning for WO 703 forud for indlevering den 6. oktober 2023 (E1189).

Den 5. oktober 2023 svarede Vestas på underretningen fra AU bl.a. med anmodning om, at henvisning til myresyre blev fjernet (E1191, E1193).

Myresyre blev herefter slettet i WO 703 ansøgningen (E1245).

Hverken Olin eller Vestas ønskede at gøre brug af mulighederne for at licensere WO 245 i henhold til Samarbejdsaftalens pkt. 7.2-7.3. Både Olin og Vestas underrettede imidlertid AU om en interesse i at licensere WO 703 i overensstemmelse med punkt 7.2-7.3 i Samarbejdsaftalen og deltog i drøftelser med AU om dette. Der er på nuværende tidspunkt ikke indgået licensaftale for så vidt angår opfindelsen i WO 703.

5.9 Drøftelserne om samarbejde med Stena Recycling

I slutningen af 2022 indledte Vestas og Olin drøftelser om at indgå et MoU (Memorandum of Understanding) sammen med Stena Recycling A/S ("**Stena Recycling**") på baggrund af Myresyreopfindelsen beskrevet i Fællesansøgningen.

Formålet var at forhandle en JDA (Joint Development Agreement) mellem Vestas, Olin og Stena Recycling med henblik på at arbejde videre med opskalering af den udviklede teknologi til genanvendelse af vindmøllevinger. MoU'et blev underskrevet den 3. februar 2023 (E1157), og den 10. marts 2023 blev der afholdt en "JDA workshop", som var arrangeret af Vestas.

Efter workshoppen indledte parterne forhandlinger om en JDA på baggrund af et udkast udarbejdet af Vestas. Udkastet indeholdt bestemmelser om kommerciel prissætning samt IP- og licensrettigheder, som Olin ikke kunne acceptere, og det lykkedes ikke – trods forhandlinger i mere end ét år – at nå til enighed om en alternativ ordlyd. Forhandlingerne blev løbende koordineret med relevante forretningsansvarlige hos Olin.

Som et forsøg på at løse den fastlåste situation i JDA-forhandlingerne besluttede Olins forretningsteam at udarbejde en overordnet omkostnings- og opskaleringsmodel for epoxy-cirkularitet og præsentere denne for Vestas på et møde den 1. maj 2024 (E1251, **markeret fortrolig**).

Præsentationen indeholdt dels en figur (**E1385**), dels en tilpasset figur fra Olins kundemateriale, hvortil der var tilføjet en skematisk skitse af et genanvendelsesanlæg og visuelle markeringer (pile) for at illustrere, hvordan et koncept for genanvendelse af vindmøllevinger kunne integreres i Olins fremstillingssetup.

Præsentationen blev holdt for Vestas på forretningsmødet som led i drøftelserne om en fælles forretningsmodel for genanvendelse af vindmøllevinger og med henblik på at finde en vej frem i forhandlingerne om en JDA og blev efterfølgende delt med Vestas på deres egen opfordring (**E1259**).

Der blev aldrig indgået en JDA med Stena Recycling.

6. Retsgrundlag

6.1 Patentloven

Patentlovens § 1, stk. 1, lyder (**MS187**):

”Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lov ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt. Opfindelser kan patenteres på alle teknologiske områder.”

Patentlovens forarbejder forudsætter, at en opfindelse kan ejes i fællesskab, men forarbejderne definerer ikke det bidrag, der kræves for, at en person kan anerkendes som medopfinder (**MS203**).⁴ Kravets nærmere indhold er udviklet i retspraksis og juridisk litteratur.

Den påståede opfinder skal have ydet *”en indsats af en intellektuel karakter rettet mod opfindelsen som sådan”*⁵ (**MS528, MS535**). Det anføres i litteraturen, at kravet til bidraget er udtrykt i U 2004.1018 H, hvor Højesteret lagde vægt på, hvem der måtte anses som *”ophavsmand til den idé, som [opfindelsen] er udviklet på grundlag af”* (**MS216, MS528**).⁶

Dansk retspraksis stiller ikke krav om, at (med)opfinderes bidrag i sig selv er en opfindelse eller *”opfinderisk”*. Den danske retstilstand antages i

⁴ Forslag til Patentlov af 9. november 1967, bemærkninger til § 9

⁵ Schovsbo m.fl., Immaterialret (7. udg.) 2024, s. 356, og Schovsbo m.fl., Patentloven og brugsmodelloven (1. udg.) 2024, s. 183

⁶ Schovsbo m.fl., Immaterialret (7. udg.) 2024, s. 356

denne henseende at svare til norsk ret⁷ (MS494), som er sammenfattet således (vores fremhævnings) (MS518):

*“For at en person skal anses som oppfinner, må han ha ytt et selvstendig, intellektuelt bidrag til oppfinnelsen. En rent praktisk medvirkning er ikke nok. En ingeniør som foretar beregninger o.l. etter instruksjoner fra en overordnet, eller en mekaniker som bygger en prototyp etter tegninger han får seg forelagt, kan således ikke anses som medopffinner. Det samme gjelder den som har finansiert eller organisert arbeidet, f.eks. i egenskap av arbeidsgiver. På den annen side er det ikke nødvendig at bidraget utgjør en oppfinnelse i seg selv. Det kan f.eks. etter omstendighetene være nok å ha stilt problemet, selv om andre har funnet frem til løsningen. Det kan neppe stilles krav om at innsatsen er vesentlig, men en helt ubetydelig innsats bør en formentlig se bort fra.”*⁸

Omvendt kan bidrag, som ikke er *selvstendige* eller *intellektuelle*, ikke begrunde medopffinderstatus, fx hvis man alene medvirker til en opfindelse efter instruktion fra en anden. Tilsvarende gjelder for ikke-tekniske bidrag⁹ (MS229). Derudover følger det af retspraksis, at det er utilstrækkeligt til at etablere medopfinderskab, hvis kravet herom alene støttes på, at den påståede opfinder har bidraget med et informationsindhold, der på prioritetsdatoen, eller indleveringsdatoen, var kendt¹⁰ (MS281, MS322, MS537-MS538).

Det er fast retspraksis, at en (med)opfinder har ret til medopfinderskab af en patentansøgning eller et patent indleveret af en anden, hvis ansøgningen bygger på viden opnået under omstændigheder, hvor (med)opfinderens med rette kunne forvente, at ansøgeren ville respektere (med)opfinderens ret til at søge patent. Ifølge retspraksis gjelder det navnlig i tilfælde hvor opfindelsen er fremkommet som led i et samarbejde.

Dette er fastslået af Østre Landsret i *Novozymes v Danisco* (U.2021.264) (vores fremhævnings) (MS333):

“Det er i retspraksis i bl.a. dommen offentliggjort i UfR 1965.720, Sø- og Handelsrettens dom af 2. december 2014 i sag T-0011-12 offentliggjort som SH2014.T-0011-12 og forudsætningsvis Højeste rets dom offentliggjort i UfR 2015.3294 og Østre Landsrets dom af 5. november 2018 i sag

⁷ Jeppe Brinck-Jensen, *Patenter i sameje i dansk ret*, NIR 2/2013, s. 182

⁸ Are Stenvik, *Patentrett*, (4. udg.) 2020, s. 256

B-29218, Coloplast A/S mod Hollister Incorporated, anerkendt, at den, der er opfinder eller medopfinder eller afleder sin ret fra en sådan (med)opfinder, kan kræve ejendomsret eller delvis ejendomsret til en patentansøgning (eller et udstedt patent) om den pågældende opfindelse, som er indgivet af en anden, hvis patentansøgeren har baseret sin ansøgning på viden, som er opnået under omstændigheder, hvorunder adkomsthaveren til opfindelsen med rette kunne forvente, at patentansøgeren ville respektere adkomsthaverens ret til opfindelsen, og herunder adgangen til at søge om patent herpå. I retspraksis er ejendomsret eller medejendomsret navnlig anerkendt i tilfælde, hvor parterne har haft et samarbejde, som har ledt til den opfindelse, som søges patenteret, jf. f.eks. Sø- og Handelsrettens førnævnte dom af 2. december 2014".

7. Olins bidrag 1-3 til Myresyreopfindelsen

Det er ubestridt, at Olins ansatte, Markus Schroetz og Konrad Geissler, som led i CETEC-samarbejdet begge har ydet et *selvstændigt* og *intellektuelt* bidrag til opfindelsen i Fællesansøgningen og dermed ubestridt er medopfindere af Fællesansøgningen.

Markus Schroetz og Konrad Geisslers bidrag relaterer sig til;

- 1) brug af myresyre til effektivt at nedbryde vindmøllevinger ("**Bidrag 1**"),
- 2) brug af myresyre i særlige koncentrationsintervaller ("**Bidrag 2**")
og
- 3) brug af myresyre til adskillelse af forskellige typer epoxy i forskellige hastigheder ("**Bidrag 3**").

Bidrag 1-3 genfindes alle i Fællesansøgningen, jf. ovenfor i pkt. 5.6 samt nedenfor i pkt. 8.

7.1 Bidrag 1 – brugen af myresyre til effektiv at nedbryde vindmøllevinger

Markus Schroetz og Konrad Geissler har som led i CETEC-samarbejdet bidraget til erkendelsen af, at myresyre var særdeles effektiv sammenlignet med fx eddikesyre til at adskille vindmøllevinger med henblik på genanvendelse.

Parternes respektive bidrag til Fællesansøgningen blev udtrykkeligt drøftet og nedfældet i mødereferatet fra det tekniske projektmøde den 8. november 2022, der netop vedrørte bidragene til opfindelsen i Fællesansøgningen.

Referatet dokumenterer, at det var Markus Schroetz, der bragte idéen om specifikt at teste myresyre op. Disse forhold blev samtidig bekræftet af de øvrige CETEC deltagere – herunder af Vestas' deltager (Mie Birkbak), som tilkendegav, at Olin "*contributed a valuable part*".

7.2 Bidrag 2 - brug af myresyre i særlige koncentrationsintervaller

Markus Schroetz og Konrad Geissler har som led i CETEC-samarbejdet også bidraget til erkendelsen af, hvilke koncentrationsintervaller for myresyre, der er egnet i nedbrydningsprocessen, herunder som både har en acceptabel sikkerhedsprofil industrielt, samtidig med at processen forbliver effektiv.

Brugen af myresyre i ren/koncentreret form er farlig, da myresyre er stærkt ætsende og kan forårsage alvorlige kemiske forbrændinger på hud og i øjne samt ætsning af slimhinder ved indånding af dampe/tåger.

Der henvises igen til mødereferatet fra projektmødet den 8. november 2022 vedrørende parternes respektive bidrag til opfindelsen i Fællesansøgningen, som dokumenterer, at Olin "*pushed*" for at undersøge myresyre nærmere, ligesom Olin bidrog med input om at gå under 80% af myresyre af bl.a. sikkerhedsmæssige hensyn (E715).

I referatet er det også beskrevet, hvordan der er gennemført et konkret forsøg med myresyre i en koncentration under 80%.

Referatet dokumenterer således, at der i CETEC-samarbejdet er arbejdet med myresyre ved lavere koncentrationer end koncentreret/ren myresyre, herunder, at der er udført forsøg med myresyre ved lavere koncentrationer, og at idéen til at teste myresyre i koncentration under 80% kom fra Olin.

7.3 Bidrag 3 - brug af myresyre til adskillelse af forskellige typer epoxy i forskellige hastigheder

Markus Schroetz og Konrad Geissler har som led i CETEC-samarbejdet bidraget til erkendelsen, at myresyre var særligt egnet til at adskille blandinger af flere typer af epoxy og andre komponenter, som findes i vindmøllevinger.

Særligt identificerede man, at myresyre kunne anvendes til at adskille kompositstrukturer bestående af en kombination af (1) amine-hærdet epoxy, (2) anhydrid-hærdet epoxy og/eller polyuretanharpiks samt (3) komponenter som metal (fx metalmesh), glasfibre m.v., og navnlig at myresyre er veleg-

net til at separere forskellige epoxyer, fordi de nedbrydes med forskellig hastighed.

Under CETEC blev en væsentlig del af det arbejdsforløb, der er relevant for erkendelsen af, at forskellige epoxyharpikser adskilles eller nedbrydes med forskellig hastighed, udviklet gennem sammenlignende eksperimenter og tests af flere af Olins formuleringer, hvor "hastighed/tid" (herunder timelapse-test og målinger af tiden til nået slutpunkt) blev anvendt som et centralt karakteriseringsmål. Dette omfattede timelapse-arbejde, der specifikt var rettet mod Olins prøveserie VE102464 (E527, E551, E555, E563, E981).

Adskillelse af flere typer epoxy og andre komponenter blev også fremhævet som en del af det innovative udviklet under CETEC (vores fremhævelse) (E1249):

"Our innovation redefines circularity for epoxy-based turbine blades. It precisely separates glass, carbon fibers, core material, metal components, and resin for dedicated recycling, optimizing reuse and enhancing circular value chains. Featuring cutting-edge chem-cycling, it breaks down epoxy resin into chemical monomers, ensuring recycled materials achieve virgin-grade properties. Emphasizing sustainability, it operates efficiently using non-toxic, standardized chemicals with minimal energy input. Tailored for conventional epoxy-based turbine blades, it addresses an industry gap, supported by waste handlers' interest and ongoing industrial scaling, promising swift lab-to-large-scale implementation."

8. Olins bidrag 1-3 genfindes i Stridsrettighederne

Olin gør gældende, at bidrag 1, 2 og/eller 3 genfindes i alle Stridsrettighederne.

Vi henviser til **støttebilag 2** og anfører følgende om de enkelte Stridsrettigheder:

8.1 WO 741

I WO 741 (E805) genfindes bidrag 1 og 2.

Myresyre som "liquid/separation agent" fremgår af krav 15, jf. krav 14 (bidrag 1) og koncentrationer er nævnt i beskrivelsen på side 7 og 9 (bidrag 2):

- Af krav 15 (E823) fremgår, at (vores fremhævelse) "The method

*according to claim 14, wherein the acid is acetic acid or **formic acid**...*" (bidrag 1).

- Af beskrivelsen (E813) fremgår (vores fremhævnings); *"In another embodiment, the liquid softening agent comprises **at least 50% formic acid**."* Og videre i beskrivelsen (E815) (vores fremhævnings): *"Optionally, the separation agent is a solution of dilute (20-80%) **formic acid**."* (bidrag 2)

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 741.

8.2 WO 742

I WO 742 (E839) genfindes bidrag 1 og 2.

Myresyre som "liquid/separation agent" fremgår af krav 11, jf. krav 10 (bidrag 1) og koncentrationer er nævnt i beskrivelsen på s. 7 og 9 (bidrag 2):

- Af krav 11 (E856) fremgår, at (vores fremhævnings) *"The method according to claim 10, wherein the acid is acetic acid or **formic acid**..."* (bidrag 1).
- Af beskrivelsen (E847) fremgår (vores fremhævnings); *"In another embodiment, the liquid softening agent comprises **at least 50% formic acid**."* Og videre i beskrivelsen (E849) (vores fremhævnings): *"Optionally, the separation agent is a solution of dilute (20-80%) **formic acid**."*

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 742.

8.3 WO 743

I WO 743 (E873) genfindes bidrag 1 og 3.

Myresyre fremgår af krav 2 (bidrag 1) og krav 1 angår en kemisk behandling, som er udvalgt til at nedbryde ét bindingsmateriale væsentligt mere end et andet og dermed muliggøre selektiv adskillelse af dele af vindmøllevingen (bidrag 3):

- Af krav 1 (E886) fremgår (vores fremhævnings): *"A method of preparing a wind turbine blade for recycling, the method comprising: subjecting at least a portion of the wind turbine blade to a first chemical treatment, wherein the first chemical treatment is selected to degrade a first binding material of the wind turbine blade portion to a signifi-*

cantly greater extent than a second binding material of the wind turbine blade portion; and separating a part of the wind turbine blade portion from the remainder of the wind turbine blade portion after the first chemical treatment has sufficiently degraded the first binding material to release the part of the remainder of the wind turbine blade portion and before the first chemical treatment has significantly degraded the second binding material." (bidrag 3)

- Af krav 2 (E886) fremgår (vores fremhævning), at "*the first chemical treatment is an acid treatment, preferably the acid treatment is using formic acid or acetic acid*". (bidrag 1)

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 743.

8.4 WO 744

I WO 744 (E905) genfindes bidrag 1 og 3.

Myresyre fremgår af krav 11 (bidrag 1) og krav 9 angår to kemisk adskillelige polymerer, som kan nedbrydes under samme procesbetingelser, men med forskellig hastighed, således at den ene komponent nedbrydes hurtigere end den anden (bidrag 3):

- Af krav 9 (E922) fremgår (vores fremhævning): "*The wind turbine blade of claim 6, wherein the chemically disassemblable polymer of the first component and the chemically disassemblable polymer of the second component are chemically disassemblable under a first set of process conditions, where the chemical disassembly of the first component under the first set of process conditions is faster than the chemical disassembly of the second component under the first set of process conditions.*" (bidrag 3)
- Af krav 11 (E922) fremgår (vores fremhævning): "*A method of disassembling a wind turbine blade according to any one of the claims 1-9 comprising the steps of: exposing the wind turbine blade to an acid to cause the chemically disassemblable polymer to disassemble; preferably the acid comprises formic acid (..) "* (bidrag 1)

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 744.

8.5 WO 745

I WO 745 (E933) genfindes bidrag 1, 2 og 3.

Myresyre fremgår af krav 2 og 10 (bidrag 1), og koncentrationer er nævnt i beskrivelsen på s. 12 og 14 (bidrag 2) og krav 9 angår to syrenedbrydelige epoxypolymerer, som under samme procesbetingelser svulmer med forskellig hastighed, således at den ene komponent påvirkes hurtigere end den anden (bidrag 3):

- Af krav 2 (E949) fremgår (vores fremhævning): *"The wind turbine blade of claim 2, wherein the acid breakable epoxy polymer of each of the first reinforced plastic, the second fibre reinforced plastic, and the adhesive is acid breakable in an acidic fluid comprising acetic acid and/or **formic acid**, preferably the acid breakable epoxy polymer if each of the first fibre reinforced plastic, the second fibre reinforced plastic, and the adhesive is based on amine cured epoxy resins"* (bidrag 2)
- Af krav 9 (E950) fremgår (vores fremhævning): *"The wind turbine blade of claim 6 or 7, wherein the acid breakable epoxy polymer of the first component and the acid breakable epoxy polymer of the second component are swellable under a first set of process conditions, **where the swelling of the acid breakable epoxy polymer of the first component under the first set of process conditions is faster than the swelling of the acid breakable epoxy polymer of the second component under the first set of process conditions.**"* (bidrag 3)
- Af krav 10 (E950) fremgår (vores fremhævning): *"(..) preferably the acid comprises **formic acid**, and (...)"*
- I beskrivelsen anføres det (E945) (vores fremhævning): *"For example, each polymer-based material may be configured to disassemble into monomers and/or oligomers upon exposure to **formic acid at a concentration of between 20% to 50% in water.**"* (bidrag 2)
- Og videre i beskrivelsen (E947) (vores fremhævning): *"The blade pieces are the exposed to acid solution such as submersing or spraying the blade pieces with a water-based solution with a concentration of for example **40% formic acid in water**"*. (bidrag 2)

Olin Airstone 760' nævnes som eksempel på en aminhærdet epoxyresin (E935).

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 745.

Vestas har fremlagt "decision to grant" (E1375) samt "Text intended for grant (clean copy)" vedrørende EP4644692 afdelt fra WO 745 (E1349) og

fremhævet, at myresyre (formic acid) ikke længere fremgår af kravene i den afdelte ansøgning.

Det er imidlertid irrelevant for vurderingen af, hvorvidt bidrag 1, 2 og 3 genfindes i WO 745. Endvidere bemærkes, at bidrag 3 fortsat fremgår af krav 6 i "text intended for grant" og bidrag 1 og 2 fremgår i beskrivelsen (E1364).

8.6 WO 746

I WO 746 (E959) genfindes bidrag 1 og 2.

Myresyre som "release agent" fremgår af krav 2 (bidrag 1) og koncentrationer er nævnt i beskrivelsen på s. 4 og 10 (bidrag 2):

- Af krav 2 (E972) fremgår (vores fremhævnings): *"The method of claim 1, wherein the release agent comprises an organic acid, preferably **the release agent comprises formic acid** and/or acetic acid"* (bidrag 1)
- Af beskrivelsen (E963) fremgår (vores fremhævnings): *"Particularly release agents comprising formic acid was found to provide a fast release with higher acid concentrations, such as above **50 weight% formic acid in aqueous solution, preferably 60 weight-% to 100 weight-% formic acid in aqueous solution and more preferably 75 weight-% to 95 weight-% formic acid in aqueous solution.**"* (bidrag 2)
- Af beskrivelsen (E969) fremgår (vores fremhævnings): *"The acetic acid or formic acid of the release agent preferably has a **concentration of 60% to 90% in water**"*.

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 746.

8.7 WO 324

I WO 324 (E991) genfindes bidrag 1 og 2.

Ifølge krav 13 omfatter "release agent" en syre og myresyre omtales på s. 9 og 10 i beskrivelsen som en meget effektiv "release agent" (bidrag 1) samt er koncentrationer nævnt i beskrivelsen på s. 9 (bidrag 2):

- Af krav 13 (E1007) fremgår (vores fremhævnings): *"The method according to any of the preceding claims, wherein the **release agent comprises acid**"* (bidrag 1)

- Af beskrivelsen (E1001) fremgår : *"The release agent may, e.g., comprise formic acid. Formic acid is readily available at low cost. Furthermore, formic acid is considered safe to humans as well as with regard to the environment. Finally, the inventors of the present invention have found that formic acid is an efficient release agent with respect to epoxy resins applied in some relevant epoxy composite structures, such as certain wind turbines blades. Accordingly, formic acid is a suitable, safe, and cost effective choice for the release agent."* (bidrag 1)
- Af beskrivelsen (E1000) fremgår (vores fremhævnings): *"It was found by the inventors of the present invention that such epoxy composite structures or epoxy based coatings were particularly advantageous in being readily softened by release agent comprising consisting of formic acid, and preferably more than 50 wt-% formic acid"*. (bidrag 2)

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 324.

8.8 WO 326

I WO 326 (E1017) genfindes bidrag 1 og 2.

Metoden i krav 1 i WO 326 er i alt væsentligt den samme som i krav 1 i Fællesansøgningen. Fællesansøgningen nævner også specifikt printplader som et eksempel på en kompositstruktur omfattet af Fællesansøgningen, jf. side 25, linje 1-2.

Myresyre fremgår af krav 1 og 19 (bidrag 1) og koncentrationer er nævnt i krav 19 samt fremgår af beskrivelsen (s. 4, 5 og 6) (bidrag 2):

- Af krav 1 (E1034) fremgår (vores fremhævnings): *"A method of processing a printed circuit board including an epoxy-based composite material, comprising: exposing the printed circuit board to a swelling agent until the epoxy has swollen sufficiently to disintegrate into swelled epoxy particles; and separating the epoxy particles from a remaining portion of the printed circuit board, wherein the swelling agent includes an effective amount of formic acid"* (bidrag 1)
- Af krav 19 (E1036) fremgår (vores fremhævnings): *"The method of any of the preceding claims, wherein the swelling agent includes formic acid in a concentration of at least 20% by volume."* (bidrag 2)
- Af beskrivelsen fremgår (E1022) (vores fremhævnings): *"In another embodiment of the method, the swelling agent may include formic acid in a concentration of at least 20% by volume."* (bidrag 2)

- Af beskrivelsen fremgår (E1023) (vores fremhævnings): *"Swelling agents with **at least 50wt-% formic acid** at ambient temperature and pressure is typically found to be effective"*. (bidrag 2)

Olin Airstone 760' nævnes som eksempel på en aminhærdet epoxyresin (E1023).

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 326.

8.9 WO 328

I WO 328 (E1043) genfindes bidrag 1 og 2.

Myresyre indgår i krav 2 og 3 (bidrag 1) og koncentrationer nævnes i beskrivelsen (s. 5) (bidrag 2):

- Af krav 2 (E1067) fremgår (vores fremhævnings): *"The method of claim 1, wherein the dissociation fluid is a swelling fluid comprising **formic acid**, and wherein applying the dissociation fluid to the surface of the composite body in the application area comprises applying a swelling fluid to the composite body to swell the thermoset epoxy matrix in the application area"* (bidrag 1)
- Af krav 3 (E1067) fremgår (vores fremhævnings): *"The method of claim 1, wherein the dissociation fluid is a chemical dissambler fluid comprising acetic acid and/or **formic acid**"* (bidrag 1)
- Af beskrivelsen fremgår (E1048) (vores fremhævnings): *In some examples, the dissociation fluid may comprise **at least 20 wt-% formic acid**, preferably **at least 50 wt-% formic acid**, more preferably **at least 80 wt-%**."* (bidrag 2)

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 328.

8.10 WO 329

I WO 329 (E1079) genfindes bidrag 1 og 2.

Myresyre indgår i krav 1 og 10 (bidrag 1) og koncentrationer nævnes i krav 10 samt i beskrivelsen (s. 3, 10 og 17) (bidrag 2):

- Af krav 1 (E1102) fremgår (vores fremhævnings): *"A method of*

*assessing constituent components of a composite structure, the composite structure comprising a plurality of layers of fibre material embedded in an thermoset epoxy matrix having a cross-linked network structure, and the method comprising: exposing the composite structure to a treatment fluid to at least partially degrade the thermoset epoxy matrix, **the treatment fluid comprising formic acid** and/or acetic acid (.....)" (bidrag 1)*

- Af krav 10 (E1103) fremgår (vores fremhævning): *"The method of any preceding claim, wherein the treatment fluid comprises **at least 20 wt-% formic acid**, preferably **at least 50 wt-% formic acid**, more preferably **at least 80 wt-% formic acid**."* (bidrag 1 + 2)
- Af beskrivelsen fremgår (E1083) (vores fremhævning): *"For formic acid, a solution of **at least 50 wt% formic acid** at ambient temperature and pressure was found to be highly effective".* (bidrag 2)
- Af beskrivelsen fremgår (E1090) (vores fremhævning): *In some examples, the treatment fluid may comprise **at least 20 wt-% formic acid**, preferably **at least 50 wt-% formic acid**, more preferably **at least 80 wt-%. formic acid**".* (bidrag 2)
- Af beskrivelsen fremgår (E1097) (vores fremhævning): *"In some preferred examples the treatment fluid may comprise **at least 50 wt-% formic acid**".* (bidrag 1 + 2)

Olin Airstone 760' nævnes som eksempel på en aminhærdet epoxyresin (E1083).

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 329.

8.11 WO 330

I WO 330 (E1115) genfindes bidrag 1, 2 og 3.

Myresyre indgår i krav 5 (bidrag 1) og koncentrationer er nævnt i beskrivelsen (s. 3 og 13) (bidrag 2). Endvidere angår krav 1 en vindmølle med to forskellige fiberforstærkede epoxypolymerer, som begge er konfigureret til at kunne nedbrydes ved den samme syrebehandling (bidrag 3):

- Af krav 1 (E1134) fremgår (vores fremhævning): *"A wind turbine comprising a rotor blade comprising a first fibre reinforced epoxy polymer; and a further component comprising a second fibre reinforced epoxy polymer, wherein the first and second fibre reinforced epoxy polymers*

are configured to be disintegrated by the same acid treatment."
(bidrag 3)

- Af krav 5 (E1134) fremgår (vores fremhævning): *"The wind turbine according to any preceding claim, wherein the acid treatment comprises exposure to a **treatment liquid comprising** acetic acid and/or **formic acid**"* (bidrag 1)
- Af beskrivelsen fremgår (E1119) (vores fremhævning): *"Optionally the acid treatment comprises exposure to acid at a **concentration of between 20% to 100% in aqueous solution.**"* (bidrag 2)
- Af beskrivelsen fremgår (E1129): *"The treatment liquid may comprise a water-based solution with a concentration of for example **80% formic acid in water**"*. (bidrag 2)

Olin Airstone 760' nævnes som eksempel på en aminhærdet epoxyresin (E1127).

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i WO 330.

8.12 US 480

I US 480 (E1145) genfindes bidrag 1 og 2.

Metoden beskrevet i US 480 er i realiteten den samme som i Fællesansøgningen, og Fællesansøgningen nævner specifikt printplader som et eksempel på en kompositstruktur omfattet af Fællesansøgningen, jf. side 25, linje 1-2.

Myresyre indgår i krav 1, 15, 16 og 18 (bidrag 1) og koncentrationer i krav 16 (bidrag 2):

Af krav 1 (E1155) fremgår, at (vores fremhævning) *"wherein the swelling agent includes **an effective amount** of at least one of **formic acid** and acetic acid..."* (bidrag 1).

- Af krav 16 (E1155) fremgår (vores fremhævning); *"The method of claim 1, wherein the swelling agent includes the formic acid in a **concentration of at least 20% by volume**"*. (bidrag 2).
- I beskrivelsen fremgår (E1152) (vores fremhævning): *"By way of another example, an **effective amount of formic acid may be about 75% concentration by volume** for the same sample exposed to the*

swelling agent for 24 hours at the same temperature and pressure with agitation. In contrast, **the effective amount of formic acid would only be about 20% concentration by volume** for the same sample exposed to the swelling agent for 62 hours the same temperature and pressure without agitation". (bidrag 2).

Der er ingen praktiske udførelseseksempler i US 480.

9. Myresyreopfindelsen var ikke kendt

9.1 Ballout Artiklen

Vestas anfører, at Ballout Artiklen viser, at brugen af myresyre til anvendelse på vindmøllevinger var kendt. Det bestrides.

Ballout Artiklen tager udgangspunkt i fuldt genvundne, intakte vævede kulfiberstoffer fra et aerospace-grade CFRP-kompositpanel fremstillet med en højtydende epoxy (HexFlow® RTM6) (E488).

Det er ikke beskrevet i Ballout Artiklen, at kompositstrukturer i form af vindmøllevinger kan gennemvædes med myresyre, hvilket får strukturen til at svulme op og nedbrydes mekanisk og frigive adskilte termohærdede epoxyfraktioner, som derefter kan genvindes til genbrug i efterfølgende processer.

Den epoxyharpiks, der er anvendt og testet i Ballout Artiklen, er HexFlow® RTM6 leveret af Hexcel Composites. Denne specifikke harpiks er kvalificeret til luftfartssapplikationer. Egenskaberne og molekylerne i HexFlow® RTM6-epoxyharpiks, som beskrives i Ballout Artiklen, adskiller sig både med hensyn til harpiks- og hærderkemi fra den epoxyharpiks, der blev testet under CETEC, nemlig Olin Airstone 760E/766H. Vi henviser til **støttebilag 31 (E1387)**.

Ballout Artiklen omhandler epoxy-/kulfiberkompositter, mens CETEC-samarbejdet primært vedrørte glasfiberkompositter (materialer til vindmøllevinger) og/eller transparente støbninger i resin. Man ville derfor ikke på baggrund af Ballout Artiklen vide, om myresyre ville virke for vindmøllevinger som testet under CETEC.

Ballout Artiklen angiver, at *"the solvent for the acid digestion is the formic acid 98–100% from Sigma-Aldrich"* (E488). Ballout Artiklen beskriver endvidere forsøgsopsætningen som nedsækning i et myresyrebad i 48 timer ved stuetemperatur og atmosfærisk tryk (uden omrøring) uden at angive eller diskutere alternative koncentrationer. At myresyre i koncentrationer under

80% er egnet til nedbrydning af en kompositstruktur (som fx vindmøllevinger) var således heller ikke kendt.

Ballout Artiklen vedrører genbrug/genanvendelse af vævede kulfiberlag fra en aerospace-grade epoxykomposit via "formic acid digestion". Ballout Artiklen indeholder ikke en beskrivelse af separation af flere forskellige epoxyharpikser i vindmøllevinger, som fx amine-hærdet vs. anhydrid-hærdet epoxy, og Ballout Artiklen beskriver ikke, at myresyre udnyttes til selektiv separation af epoxy i kompositstrukturer igennem nedbrydning ved forskellige hastigheder.

Bidrag 1-3 fremgår således ikke af Ballout Artiklen.

9.2 "Sustainable decommissioning: Wind Turbine Blade Recycling Report"

Vestas henviser også til, at HexFlow® RTM6 nævnes på side 41 i "*Sustainable decommissioning: Wind Turbine Blade Recycling Report*" (E258).

Henvisningen i bilag AB til HexFlow® RTM6 ændrer ikke ved at Myresyreopfindelsen ikke var kendt, idet henvisningen til side 41 i "*Sustainable decommissioning: Wind Turbine Blade Recycling Report*" relaterer sig til Alpha Recyclage-studiet "*Using steam thermolysis to recycle carbon fibres from composite waste*", som angår "*steam thermolysis*", dvs. en termokemisk vanddampsproces, og ikke en myresyrebaseret "swelling fluid"/syrebehandling som i CETEC (E1371-E1372).

9.3 WO 2017/175100 A1 - D1

Myresyreopfindelsen som beskrevet i Fællesansøgningen kan heller ikke anses at mangle nyhed i lyset af D1, fordi "*formic acid*" nævnes blandt en række andre syrer i krav 5 (E192).

Det er også bekræftet både af PVS og den internationale patentmyndighed (E1180, E1302).

9.4 Effektiviteten af myresyre beror på den konkrete resin-kompositstruktur

Vestas anfører endvidere, at "*kan myresyre bruges til én resin kompositstruktur, kan den også bruges til andre*" (E140). Det bestrides.

Vestas har selv gjort gældende, at den eneste CETEC test på en kompositstruktur med forskellige resinsystemer viste, at de to epoxyvarianter reage-

rede forskelligt i forhold til nedbrydningshastighed (E144). Det understøtter netop, at virkningen ikke uden videre kan generaliseres fra én resin til en anden. Olin bemærker endvidere, at der også blev stillet prøver af anhydridhærdede pultrusionsresiner til rådighed under CETEC, som ikke blev nedbrudt af myresyre.

9.5 AU ansøgningerne

Vestas anfører, at *"prioritetsansøgningen og udkast til WO 703 indeholdt passager vedrørende myresyre og anvendelse af myresyre som "swelling agent". Det fremgår deraf, at AU betragtede forhold omkring myresyre som alment kendt eller i det mindste ikke et væsentligt element"* (E52).

Det bestrides. Og fremstår i øvrigt som udokumenteret.

AU's orientering om indholdet af prioritetsansøgningen (E711) kom efter indleveringen af ansøgningen 4. november 2022. Det var derfor ikke muligt for hverken Olin eller Vestas, at reagere på indholdet. Det er derfor heller ikke korrekt, når Vestas anfører, at Olin ikke synes at *"have samlet sig nogen særlig interesse i at værne om Fællesansøgningen eller blot i forhold om myresyre"* (E52).

Myresyre er nævnt som én mulighed blandt mange i prioritetsansøgningen, og eddikesyre (*acetic acid*) nævnes som den foretrukne.

Tilføjelsen af myresyre i prioritetsansøgningen for WO 703 betyder derfor ikke, at AU *"betragtede forhold omkring myresyre som alment kendt eller i det mindste ikke et væsentligt element"*. Tværtimod - AU var alene bekendt med Myresyreopfindelsen igennem CETEC projektet.

Myresyre blev efterfølgende også slettet fra den indleverede WO 703 ansøgning, da det ellers ville kunne svække Fællesansøgningen, der blev indleveret lidt over en måned senere. Det er i den forbindelse uden betydning, at det var Vestas, der havde korrespondancen med AU omkring indholdet af WO 703 ansøgningen. Hvis noget understøtter det, at Vestas *selv* anså myresyreopfindelsen som ny.

AU var til stede på CETEC mødet, hvor idéen om myresyre blev nævnt første gang (E7134). AU var derfor bekendt med den mulige brug af myresyre som *"swelling agent"* som følge af CETEC projektet på tidspunktet for indleveringen af prioritetsansøgningen for WO 703 den 6. oktober 2022.

Som det fremgår af mødereferatet bekræftede deltageren fra AU (Alexander Ahrens), at AU ikke har været særligt involveret i Myresyreopfindel-

sen, og at man ikke mener, AU har nogle rettigheder til Fællesansøgningen. AU er derfor heller ikke medansøger på Fællesansøgningen.

9.6 E-mail fra Henrik Thede

Vestas gør med henvisning til Dreamwind samarbejdet og en e-mail fra Henrik Thede (Vestas) gældende, at bidrag 3 allerede var kendt før CETEC. Det bestrides.

Dreamwind byggede på forsøg med eddikesyre, mens CETEC netop ændrede retning, da parterne erfarede, at myresyre virkede væsentligt hurtigere og mere effektivt på eksisterende kompositstrukturer.

Brugen af myresyre er slet ikke nævnt i mailen fra Henrik Thede (E724-25).

10. Stridsrettighederne kan ikke effektivt udnyttes uden brugen af myresyre

Opfindelserne i Stridsrettighederne kan ikke effektivt udnyttes uden brugen af myresyre.

Som redegjort for ovenfor genfindes bidrag 1, 2 og/eller 3 i Stridsrettighederne. Olin bestrider ikke, at Stridsrettighederne indeholder yderligere aspekter, som ligger udover CETEC-samarbejdet (herunder Fællesansøgningen). Det er imidlertid irrelevant for en vurdering af, hvorvidt Stridsrettighederne helt eller delvist bygger på eller er baseret på viden, som hidrører fra CETEC-samarbejdet, og som Olin dermed har bidraget til.

De yderligere aspekter, der indgår i Stridsrettighederne, kan ikke realiseres - og slet ikke industrielt/kommercielt - uden brug af myresyre i effektive koncentrationer til at nedbryde kompositstrukturerne i vindmøllevingerne. Derfor er erkendelsen af at bruge netop myresyre, herunder i bestemte koncentrationer relevant for udnyttelsen af alle de beskrevne opfindelser i Stridsrettighederne.

11. Brugen af myresyre fremgår ikke af Vestas' Invention Disclosures

Vestas' Invention Disclosures er alle udarbejdet og indleveret, mens CETEC samarbejdet var aktivt, og mens Vestas og de øvrige projektdeltagere udvekslede idéer og resultater. De afskærer derfor ikke i sig selv, at Stridsrettighederne – som blev indleveret under samarbejdet – delvist bygger på viden og resultater udvekslet under CETEC.

Det centrale er imidlertid, at myresyre (*formic acid*) ikke er nævnt i de fremlagte Invention Disclosures. Hvor de fremlagte Invention Disclosures nævner en syre, er det derimod eddikesyre (*acetic acid*) eller en generisk "acid solution". Brugen af myresyre – som Olin gør gældende danner grundlag for medopfinderskab – kan ikke udledes af Vestas' interne Invention Disclosures, men er først tilføjet til Stridsrettighederne på et senere tidspunkt parallelt med udviklingen og arbejdet med myresyre og Fællesansøgningen under CETEC.

Dateringerne af de fremlagte Invention Disclosures siger derfor intet om, hvornår – og på hvilket grundlag – myresyre blev inddraget i de løsninger, som faktisk søges beskyttet ved Stridsrettighederne.

Olin har opfordret Vestas til at oplyse, hvornår og på hvilket grundlag myresyre blev indarbejdet/tilføjet til Stridsrettighederne, samt hvad der ligger til grund for Vestas' beslutning om først at indlevere Stridsrettighederne langt senere og netop på samme dag som Fællesansøgningen.

Vestas har i den forbindelse anført (vores fremhævning), at "*de relevante patentansøgningerne blev udarbejdet i den sidste del af 2022 på baggrund af den viden, Vestas på daværende tidspunkt havde om de mulige implementeringsmuligheder for genanvendelse af vindmøllevinger. På dette tidspunkt var myresyre én af flere kendte muligheder, og den blev derfor medtaget i ansøgningsteksten.*" (E166).

Olin bestrider, at brugen af myresyre til effektivt at nedbryde vindmøllevinger "*på dette tidspunkt*" var kendt for Vestas udover som følge af CETEC-samarbejdet.

Endvidere er udsagnet heller ikke underbygget. Vestas har ikke dokumenteret, at viden om anvendelsen og effektiviteten af myresyre til nedbrydning af vindmøllevinger hidrørte fra anden side end CETEC-samarbejdet. Tværtimod blev myresyre først tilføjet Stridsrettighederne i slutningen af 2022 umiddelbart forud for indleveringen af Fællesansøgningen.

Hvis Vestas allerede inden indleveringen af Fællesansøgningen var i besiddelse af selvstændig og uafhængig viden om, at myresyre var en relevant og effektiv løsning, ville det have været nærliggende, at dette var blevet tilkendegivet under CETEC-forløbet. Det er imidlertid ikke sket. At myresyre i stedet først tilføjes en række af Stridsrettighederne umiddelbart op til indleveringen (samme dag som Fællesansøgningen) taler tværtimod for, at denne viden udsprang af CETEC-samarbejdet.

12. De fremlagte International Preliminary Reports on Patentability ("IPRP") er ikke relevante

Vestas gør gældende, at et foreløbigt negativt resultat i en international foreløbig patenterbarhedsvurdering indebærer, at et bidrag til en opfindelse "per definition" ikke kan være opfinderisk. Det bestrides.

For det første er en IPRP alene en foreløbig og ikke-bindende vurdering, som ikke endeligt fastlægger hverken kravenes gyldighed, rækkevidde eller de enkelte bidrags betydning for den opfindelse, der søges beskyttet.

For det andet er det ikke afgørende, om bidrag 1-3 *isoleret set* har opfindelseshøjde. Det afgørende er, om bidrag 1-3 udgør selvstændige og intellektuelle bidrag til den samlede tekniske løsning, som er defineret i Stridsrettighedernes krav, og dermed indgår som relevante elementer i den kombination af træk, der påberåbes.

Patentkrav vurderes netop som en kombination af tekniske træk. Hvis brugen af myresyre eller erkendelsen af de relevante egenskaber ved myresyre indgår som en del af det, der søges beskyttes, bidrager dette nødvendigvis til kravets patenterbarhed, selv om dette element ikke i sig selv opfylder patenterbarhedsbetingelserne.

Bidrag 1-3 behøver derfor ikke hver for sig at udgøre en selvstændig, isoleret patenterbar opfindelse for at kunne begrunde medopfinderskab. Det afgørende i denne sag er, om bidrag 1-3 udgør selvstændige og intellektuelle bidrag til den løsning, der søges beskyttet i Stridsrettighederne.

Derudover bemærkes, at de foreløbige internationale vurderinger vedrører patenterbarhed og ikke spørgsmålet om medopfinderet. Vurderingen af opfinderskab bedømmes i forhold til den ansøgte opfindelse, og en senere *foreløbig* vurdering fra patentmyndighederne af, om patent kan meddeles, eller på hvilket grundlag ansøgningen eventuelt senere må begrænses, ændrer ikke i sig selv ved det bidrag som Markus Schroetz og Konrad Geissler har ydet til Stridsrettighederne.

Vestas kan derfor ikke udlede af de foreløbige internationale vurderinger, at bidragene fra Markus Schroetz og Konrad Geissler ikke kan begrunde medopfinderskab.

13. Olins ansatte er medopfindere af Stridsrettighederne

Efter retspraksis har en person krav på medopfinderskab, hvis personen har ydet *et selvstændigt og intellektuelt bidrag* til opfindelsen, jf. Sø- og Han-

delsrettens dom afsagt den 24. april 2007 i sag V-141-04 (Bazig v DMA Sorption) (**MS229**).

Olin gør gældende, at Markus Schroetz og Konrad Geissler i medfør af deres bidrag til Fællesansøgningen tilsvarende har ydet selvstændige og intellektuelle bidrag til Stridsrettighederne, idet Stridsrettighederne helt eller delvist bygger på viden og resultater vedrørende anvendelsen af myresyre til nedbrydning af kompositstrukturer, som fx vindmøllevinger, som blev frembragt og udvekslet under CETEC-samarbejdet, og som er beskrevet i Fællesansøgningen.

Det er ubestridt, at Markus Schroetz og Konrad Geissler er medopfindere af Fællesansøgningen, som angår anvendelsen af myresyre i bestemte koncentrationer til nedbrydning af kompositstrukturer. Deres bidrag til Fællesansøgningen, som sammenfattet i bidrag 1-3, er dokumenteret ved mødereferatet af 8. november 2022 (**E713**) samt præsentationerne fra CETEC (**E527, E551, E555, E563, E981**).

Bidrag 1, 2 og/eller 3 genfindes i alle Stridsrettighederne. I det omfang Stridsrettighederne angår anvendelsen af myresyre, forudsætter de således den viden og de forsøgsresultater, der blev tilvejebragt under CETEC-samarbejdet, og hvortil Markus Schroetz og Konrad Geissler ubestridt har ydet selvstændige og intellektuelle bidrag.

Vestas har ikke dokumenteret, at viden om anvendelsen og effektiviteten af myresyre til nedbrydning af vindmøllevinger hidrører fra anden side end CETEC-samarbejdet. Vestas' indsigelse om, at Stridsrettighederne alene er resultatet af Vestas' interne ideudvikling bestrides og kan under ingen omstændigheder føre til frifindelse, eftersom de tekniske løsninger, der søges beskyttet ved Stridsrettighederne ihvertfald delvist er baseret på bidrag, som Markus Schroetz og Konrad Geissler har ydet som led i CETEC-samarbejdet.

Det skal i den forbindelse tillægges vægt, at Vestas selv har erkendt, at Vestas' ansatte er blevet præsenteret for *"for et overordnet sammendrag af resultaterne fra CETEC-projektet og opfordret til at kombinere muligheden for at genbruge vinger med deres eget ekspertiseområde"* (**E53**), samt at der ikke i en eneste af Stridsrettighederne er beskrevet udførelseseksempler.

14. Olin har ret til at blive anført som medansøger/medindehaver

Olin gør gældende, at Markus Schroetz og Konrad Geissler begge som led i deres arbejde under CETEC-samarbejdet har ydet selvstændige og intellektuelle bidrag til opfindelserne beskrevet i Stridsrettighederne, jf. ovenfor.

Markus Schroetz og Konrad Geissler har overdraget deres rettigheder til opfindelserne, der er omfattet af Stridsrettighederne til Olin. Som følge af denne rettighedsovergang har Olin krav på at blive noteret som medansøger/medindehaver af Stridsrettighederne. Dette er i overensstemmelse med den retsstilling, som allerede er lagt til grund ved, at Olin er anført som medansøger på Fællesansøgningen, der vedrører den under CETEC i fællesskab frembragte opfindelse.

Hertil kommer, at Olin har et selvstændigt krav på at blive noteret som medansøger/medindehaver af Stridsrettighederne efter Samarbejdsaftalens pkt. 9, hvorefter retten til at indlevere patentansøgninger baseret på fællesejet Foreground Knowledge tilkommer ejerne i fællesskab, medmindre andet er aftalt.

Det gøres gældende, at Stridsrettighederne i hvert fald delvist er baseret på Foreground Knowledge, der er fremkommet under CETEC, og som – som følge af Olin's medarbejderes bidrag – ikke tilkommer Vestas alene. Under disse omstændigheder tilkommer ejerskabet af Stridsrettighederne ikke alene Vestas efter Samarbejdsaftalens pkt. 9. Olin har derfor – allerede i medfør af Samarbejdsaftalen – krav på at blive anført som medejer/medansøger af Stridsrettighederne, da de bygger på fællesejet Foreground Knowledge.

15. Vestas har misligholdt Samarbejdsaftalen

Olin gør gældende, at Vestas har misligholdt Samarbejdsaftalens pkt. 8.1, pkt. 9, pkt. 11 og pkt. 13.1.

15.1 Manglende underretning (pkt. 8.1.)

I henhold til pkt. 8.1 (E273) i Samarbejdsaftalen har hver projektdeltager pligt til at underrette de øvrige projektdeltagere om *enhver* opfindelse, der findes patentbar, og som er gjort som led i samarbejdet.

Under nærværende sag gøres det gældende, at Stridsrettighederne helt eller delvist bygger på de samme erkendelser, resultater og projektbidrag vedrørende myresyre, som blev udviklet og delt under CETEC, og som er beskrevet i Fællesansøgningen. Som nævnt genfindes bidrag 1, 2 og/eller 3 i alle Stridsrettighederne. Opfindelserne indeholdt i Stridsrettighederne udspringer således af den opfindelse, der er beskrevet i Fællesansøgningen, som parterne har skabt i fællesskab under CETEC-samarbejdet.

Vestas indleverede Stridsrettighederne uden at underrette Olin, DTI og AU, hvilket udgør en misligholdelse af Samarbejdsaftalens pkt. 8.1.

15.2 Retten til at indlevere Stridsrettighederne (pkt. 9)

Det følger af Samarbejdsaftalens pkt. 9 (E273), at retten til at indlevere patentansøgninger baseret på Foreground Knowledge tilkommer ejeren af den relevante Foreground Knowledge, og at retten til at indlevere patentansøgninger baseret på fællesejet Foreground Knowledge tilkommer ejerne i fællesskab, medmindre andet er aftalt.

Det gøres gældende, at Stridsrettighederne i hvert fald delvist er baseret på Foreground Knowledge, der er fremkommet under CETEC, og som - som følge af Olins medarbejders bidrag - ikke tilkommer Vestas alene. Under disse omstændigheder har Vestas misligholdt Samarbejdsaftalens pkt. 9 ved ensidigt at indlevere Stridsrettighederne.

15.3 Fortrolighed (pkt. 11)

Fortrolighedsbestemmelsen i Samarbejdsaftalens pkt. 11 (E274) etablerer en bred og projektförankret beskyttelse af de oplysninger, der udveksles mellem projektdeltagerne under CETEC.

“Confidential Information” omfatter i henhold til Samarbejdsaftalen *enhver* fortrolig viden af teknisk, forskningsmæssig eller kommerciel karakter udvekslet i forbindelse med CETEC projektet, herunder udtrykkeligt både Background Knowledge og Foreground Knowledge, samt bl.a. metoder, analyseresultater og øvrigt know-how.

Efter pkt. 11.1 må sådan “Confidential Information” alene anvendes med henblik på gennemførelse af CETEC projektet, og efter pkt. 11.2 må “Confidential Information” ikke videregives til personerne udenfor projektet.

I nærværende sag indebærer dette, at oplysninger og resultater, som er udvekslet under CETEC (herunder eksempelvis forsøgsdesign, testresultater, metodeparametre og konkrete erkendelser knyttet til anvendelsen af myresyre mv.), som udgangspunkt ikke kan anvendes uden for projektformålet, medmindre Vestas kan støtte sig på én af undtagelserne i pkt. 11.3, herunder navnlig hvis oplysningerne var offentligt kendte, hvis oplysningerne allerede lovligt var i Vestas’ besiddelse, lovligt blev modtaget fra tredjemand, eller er blevet udviklet af Vestas uafhængigt af CETEC projektet.

Det følger udtrykkeligt af pkt. 11.4, at bevisbyrden i tilfælde af uenighed påhviler den modtagende projektdeltager, hvilket i denne sag indebærer, at

det er Vestas, der skal godtgøre, at de påberåbte oplysninger/resultater falder ind under en undtagelse – herunder at de relevante erkendelser og eventuelle forsøg/eksperimenter faktisk er udviklet uafhængigt af CETEC (dvs. ved egne, selvstændige aktiviteter) og dermed ikke bygger på information udvekslet under samarbejdet.

Vestas har ikke dokumenteret, at brugen af myresyre til effektivt at nedbryde fx vindmøllevinger var kendt eller at man har foretaget egne eksperimenter vedrørende brugen af myresyre eller andre syrer til at nedbryde vindmøllevinger. I den forbindelse bemærkes, at Stridsrettighederne ikke indeholder praktiske udførelseseksempler.

Vestas gør gældende, at Samarbejdsaftalens pkt. 7.1 giver projektdeltagerne ret til frit at anvende ikkepatenterbar projektviden, uanset om den er fortrolig, og at pkt. 7.1 derfor udgør *lex specialis* i forhold til fortrolighedsbestemmelsen. Olin er uenig.

Olin synspunkt er, at pkt. 11 i Samarbejdsaftalen netop har til formål at beskytte projektets udvekslede viden og resultater mod ekstern anvendelse uden for projektformålet, og at pkt. 7.1 ikke kan læses således, at fortrolighedsbeskyttelsen reelt sættes ud af kraft.

Hertil kommer, at parternes fælles håndtering af erkendelsen om myresyre som patenterbar (herunder gennem indlevering af Fællesansøgningen) efter Olin opfattelse understreger, at den relevante viden netop ikke kan karakteriseres som "ikke-patenterbar" projektviden, der frit kan anvendes uden hensyn til aftalens øvrige mekanismer.

Det gøres gældende, at Stridsrettighederne i hvert fald delvist er baseret på viden og resultater fra CETEC-samarbejdet, jf. Vestas' egen udlægning omkring tilblivelsen af Stridsrettighederne, hvorefter Vestas ansatte "*blev præsenteret for et overordnet sammendrag af resultaterne fra CETEC-projektet og opfordret til at kombinere muligheden for at genbruge vinger med deres eget ekspertiseområde. Opdraget var herefter at komme på ideer, hvor resultatet af at have anvendt metoden i Fællesansøgningen kunne anvendes andre steder i Vestas' værdikæde eller generelt*" (E53).

Vestas har ved at indlevere og forfølge Stridsrettighederne dermed anvendt og videregivet fortrolig information udvekslet under CETEC-samarbejdet i strid med Samarbejdsaftalens pkt. 11.1 og 11.2.

15.4 Interessekonflikt (pkt. 13)

Efter Samarbejdsaftalens pkt. 13.1 (E275) skal projektdeltagerne informere hinanden om enhver interessekonflikt, og hvis en projektdeltager bliver bekendt med eller har mistanke om, at en interessekonflikt er opstået, skal den pågældende deltager uden ophold orientere de øvrige projektdeltagere med henblik på at finde en fælles løsning.

Det gøres gældende, at Vestas' ensidige indlevering af en række af Stridsrettighederne på samme dag som Fællesansøgningen – som delvist overlapper med og bygger på projektets fælles resultater vedrørende myresyre – åbenbart gav anledning til en interessekonflikt i forhold til de øvrige projektdeltageres rettigheder og mulighed for at videreudvikle og kommercialisere projektresultaterne fra CETEC. Ved ikke at orientere Olin, DTI og AU om Stridsrettighederne har Vestas ikke givet de øvrige projektdeltagere mulighed for at håndtere konflikten i fællesskab, som Samarbejdsaftalen forudsætter.

Vestas har ved at indlevere og forfølge Stridsrettighederne dermed overtrådt pkt. 13.1 i Samarbejdsaftalen.

15.5 Olin har under alle omstændigheder ret til en vederlagsfri licens

Hvis Olin ikke gives medhold i påstand 1 og påstand 2 (principalt), gør Olin subsidiært gældende, at Olin under alle omstændigheder har krav på den vederlagsfri udnyttelses- og sublicensret i overensstemmelse med pkt. 7.5 i Samarbejdsaftalen, således at Olin ikke stilles anderledes, end hvis Samarbejdsaftalens mekanismer for fælles håndtering og rettidig underretning var blevet respekteret.

Olin gør i den forbindelse gældende, at Stridsrettighederne falder ind under pkt. 7.5 (E272) i Samarbejdsaftalen, da DTI på samme vis som Olin burde have været anført som medansøger/medindehaver af Stridsrettighederne, da de bygger på viden og resultater om brugen af myresyre udvekslet under CETEC og som beskrevet i Fællesansøgningen, som DTI også har bidraget til og er anført som medansøger på.

16. Bevisbyrde

Olin har godtgjort, at Stridsrettighederne ihvertfald delvist bygger på viden og resultater vedrørende anvendelsen af myresyre til nedbrydning af kompositstrukturer, som fx vindmøllevinger, som blev frembragt og udvekslet under CETEC-samarbejdet, og som er beskrevet i Fællesansøgningen.

Olin har dermed løftet sin bevisbyrde.

Det påhviler Vestas - i medfør af Samarbejdsaftalens pkt. 11.4, jf. ovenfor - at godtgøre, at viden og resultater vedrørende anvendelsen af myresyre til nedbrydning af kompositstrukturer, som blev frembragt og udvekslet under CETEC-samarbejdet i givet fald falder ind under én af undtagelserne i pkt. 11. Vestas har ikke løftet bevisbyrden for dette.

17. Olin har ikke misligholdt Samarbejdsaftalen

Vestas gør gældende, at Olin har misligholdt Samarbejdsaftalens pkt. 11 ved "*videregivelse og brug af fortrolig information til andre formål*".

Det bestrides.

Olin gør gældende, at præsentationen på mødet den 1. maj 2024 (E1251) ikke udgjorde nogen uberettiget videregivelse eller noget misbrug af fortrolige oplysninger. Præsentationen fandt sted som led i et fælles, kommercielt spor, som parterne selv havde etableret i forlængelse af CETEC-samarbejdet med henblik på at opskalere teknologien gennem en MoU og en efterfølgende JDA med inddragelse af Stena Recycling.

De omhandlede slides blev således alene præsenteret for Vestas i en fortrolig forretningsmæssig sammenhæng og med det formål at understøtte de igangværende forhandlinger om en fælles forretningsmodel. Der var derfor ikke tale om, at Olin anvendte eller videregav oplysninger til uvedkommende eller til formål uden for parternes fælles drøftelser.

Olin gør endvidere gældende, at Vestas under alle omstændigheder ikke er påtaleberettiget i forhold til en eventuel misligholdelse over for AU eller DTI af Samarbejdsaftalen.

18. Sagens økonomiske værdi

Olin har skønsmæssigt fastsat sagens økonomiske værdi til 500.000 kr. Fastsættelsen er begrundet i, at værdien af de omtvistede Stridsrettigheder er usikker og bl.a. afhænger af, om patentansøgningerne bliver udstedt. Der er ikke i sagen nedlagt påstand om erstatning eller andre betalingspåstande.

19. Omkostninger

Olin anmoder om at blive tilkendt omkostninger i henhold til sin omkostningsopgørelse, der vil blive fremlagt under hovedforhandlingen.

..."

For VESTAS WIND SYSTEMS A/S er der i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sammenfattende processkrift af 4. maj 2026, hvoraf fremgår blandt andet:

"...

B FORMALITET

1 Olin er ikke rette sagsøger i forhold til Olins påstand 1

5. Vestas gør gældende, at Olins påstand 1 skal afvises, allerede fordi Olin ikke er rette sagsøger.
6. Olins påstand 1 vedrører Markus Schroetz og Konrad Geissler's påståede medopfinderskab til Stridsrettighederne. Markus Schroetz og Konrad Geissler er imidlertid ikke parter i sagen.
7. Medopfinderskab er en personlig ret, der tilkommer den eller de fysiske person(er), der måtte have gjort en opfindelse, og det samme gælder den deraf afledte ret til at blive registreret som medopfinder på et patent, der omhandler den pågældende opfindelse [Karnovs noter til Patentloven § 1; MS188, Stenvik; MS518 og Lindgreen et. al; MS535]. Olin søger med sin påstand at tildele rettigheder til Markus Schroetz og Konrad Geissler i form af registrering som medopfindere, uden at de er indtrådt som parter i sagen. Olin er altså ikke rette sagsøger.

1.1 Procesfuldmagter gør ikke Olin til rette sagsøger

8. Olin har forsøgt at imødegå Vestas' afvisningspåstand ved at fremlægge procesfuldmagter fra Markus Schroetz og Konrad Geissler [bilag 24; E1329 og bilag 25; E1331]. En procesfuldmagt er imidlertid alene et processuelt instrument, som regulerer, hvem der kan repræsentere en part under sagens behandling. Spørgsmålet om, hvem der er rette sagsøger, afgøres derimod af det materielle retsgrundlag og går logisk forud for ethvert spørgsmål om procesrepræsentation.
9. Herudover relaterer procesfuldmagterne sig alene til Fællesansøgningen og ikke til Stridsrettighederne. Stridsrettighederne udgør selvstændige opfindelser adskilt fra Fællesansøgningen. Olin kan ikke konstruere en søgsmålsadkomst, endnu mindre en klar søgsmålsadkomst, ved at fremlægge fuldmagter, der ikke dækker det retsobjekt, som påstand 1 vedrører.
10. Procesfuldmagterne fra Markus Schroetz og Konrad Geissler kan således ikke afhjælpe den grundlæggende mangel, at det ikke er

dem, der optræder som sagsøger i sagen. Da spørgsmålet om rette sagsøger ikke kan løses gennem procesrepræsentation, er spørgsmålet, om Olin selv har en selvstændig retlig interesse i de nedlagte påstande. Det må afvises.

1.2 Olin har ikke en selvstændig retlig interesse i de nedlagte påstande

11. Det følger af retspraksis, at en sagsøger alene har retlig interesse i en påstand, hvis påstanden angår sagsøgerens egen ret eller pligt, og sagen har umiddelbare konsekvenser for sagsøger [Terp; MS175 og MS182 og Wetterling; MS49]. Da dette ikke er tilfældet, må påstanden afvises. En påstand vedrørende en andens ret eller pligt kan heller ikke nedlægges, selv om sagsøgeren måtte have en indirekte eller afledt interesse i sagens udfald, jf. U 2022.4515 H [Terp; MS177], U 2012.1228 H [MS87 og Terp; MS177].
12. Olin gør gældende, at *“Olin har en selvstændig, retlig interesse i, at Markus Schroetz og Konrad Geissler bliver korrekt anført, idet de som led i deres ansættelses hos Olin har overdraget deres rettigheder til Olin”*. Olins anbringende forudsætter, at Olin ikke kan opnå medejerskab til patenterne uden forudgående registrering af selskabets ansatte som medopfindere. Dette er imidlertid ikke korrekt.
13. Medejerskab og medopfinderskab er selvstændige retlige spørgsmål, der kan behandles uafhængigt af hinanden. Det retlige grundlag for medejerskab forudsætter således generelt ikke en forudgående anerkendelse af medopfinderstatus. Hertil kommer, at registrering af Markus Schroetz og Konrad Geissler som opfindere i patentregistrene, ikke er nødvendigt for registrering af Olins påståede ejerskab.
14. Da retten til at blive registreret som medopfinder på en patentansøgning ikke tilkommer Olin, og da sagens udfald for så vidt angår denne påstand heller ikke vil have retsvirkninger for Olin, mangler Olin den fornødne retlige interesse i søgsmålet. Påstanden skal derfor afvises.
15. Realiteten er da også, at påstanden om medopfinderskab i praksis er et anbringende til støtte for påstanden om medejerskab. Det følger af fast retspraksis og juridisk litteratur, at påstande nedlagt som støtte for andre påstande, og som derfor har karakter af et anbringende, må afvises, jf. U 2012.1228 H [MS87] samt Wetterling [MS52] og Backhausen & Grønborg Juul [MS59].

1.3 Hensynet til Vestas taler afgørende imod Olins bemyndigelseskonstruktion

16. Olin har anført at en part kan anlægge sag i eget navn på grundlag af en klar bemyndigelse fra den materielle rettighedshaver, når hensynet til modparten i øvrigt ikke taler afgørende imod. Til støtte for sit synspunkt påberåber Olin sig dommene U.1999.20H, U.2010.937Ø og U.2020.3530.
17. Olins anbringender bestrides. Selv hvis der forelå en klar bemyndigelse fra de(n) materielle rettighedshaver(e) (hvilket bestrides, jf. afsnit B1.1) taler hensynet til Vestas afgørende imod at Olins bemyndigelseskonstruktion anerkendes af flere grunde.
18. Væsentligst begrænser de fremlagte procesfuldmagter fra Markus Schroetz og Konrad Geissler ikke de pågældendes adgang til selv at anlægge sag om medopfinderskab på et senere tidspunkt. Markus Schroetz og Konrad Geissler er ikke parter i nærværende sag og vil dermed ikke — i modsætning til Olin — være bundet af en eventuel dom sagen.
19. Til støtte for sin påstand om at være rette sagsøger henviser Olin til U 1999.20 H (Domicilia/Globe Meat Technology) [MS79]. I den sag lagde Højesteret imidlertid særlig vægt på, at Stadtparkasse Hannover skriftligt havde erklæret ikke at ville gøre fordringen gældende mod indstævnte i konkurrence med appellant. Noget tilsvarende gælder ikke i denne sag. Endvidere vedrørte den sag en formueretlig rettighed, det vil sige en rettighed, der per definition kan overdrages. Medopfinderskab er, som allerede nævnt, en personlig og uoverdragelig rettighed.
20. Heller ingen af de øvrige domme, Olin påberåber sig, understøtter Olins synspunkt i nærværende sag:
21. I U 2010.937 Ø (Rolf Barfoed/Urban Factory) [MS83] vedrørte retten også en formueretlig rettighed, nemlig retten til at varsle og inddrive leje-forhøjelse. Landsretten lagde særlig vægt på tre konkrete omstændigheder, der alle er fraværende i nærværende sag: (i) der var personsammenfald i ledelsen og ejerskabet af de to selskaber (udlejer og ejendomsadministrator), (ii) Rolf Barfoed A/S havde allerede forud for retssagen varslet lejeforhøjelsen på vegne af ejendommens ejer, og (iii) der forelå en klar og specifik skriftlig fuldmagt. I nærværende sag er identiteten af den rette rettighedshaver kernen i sagen.

22. U 2020.3530 Ø (C ApS som mandatar for arkitekt D) [MS149] angik håndhævelse af ophavsret til arkitekttegninger. Dommen er den eneste af de tre, der vedrører en personlig immaterialrettighed. Den understøtter imidlertid ikke Olins synspunkt — tværtimod. Landsretten tillagde det afgørende vægt, at D selv var part i sagen, mens C ApS alene optrådte som mandatar og procesfælle. Markus Schroetz og Konrad Geissler er imidlertid netop ikke parter, men, som til lige bemærket af Olin, alene anmeldt som vidner. Dommen bekræfter, at den personlige rettighedshaver selv skal være part, for at sagen kan fremmes.

2 Olins påstand 1 og principale påstand 2 er ikke egnede til fuldbyrdelse

23. Olins påstand 1 og principale påstand 2 er formuleret på en så uklar måde, at de ikke egner sig til fuldbyrdelse.
24. Olins påstande søger at pålægge Vestas at "*... opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske...*".
25. Denne formulering er behæftet med væsentlig uklarhed. Det fremgår for det første ikke hvilke konkrete formelle krav, der henvises til, eller hvad disse krav nærmere indebærer. For det andet kan formuleringerne betyde, at Vestas bliver forpligtet til at opfylde formelle krav, som det ikke er muligt for Vestas at opfylde.
26. Olin har anført, at det "*primære pligtindhold*" i Olins påstand 1 og principale påstand 2 er konkret, idet det vedrører, at Vestas "*påbydes skriftligt at anmode de relevante patentmyndigheder om at notere*", og at en sådan forpligtelse er egnet til fuldbyrdelse, idet den knytter sig til en identificerbar og afgrænset handling. Synspunktet bestrides.
27. Vestas er for så vidt enig i, at formuleringen "*påbydes skriftligt at anmode de relevante patentmyndigheder om at notere*" isoleret set knytter sig til en identificerbar handling. Påstandene kan imidlertid ikke bedømmes isoleret til den formulering.
28. At Olin opdeler den enkelte påstand i et "*primært pligtindhold*" og en efterfølgende tilføjelse er semantisk, ikke juridisk. Det er nødvendigvis den samlede påstand – herunder den ubegrænsede tilføjelse om at opfylde fremtidige, ukendte krav fra patentmyndigheder – der skal være egnet til fuldbyrdelse. En påstand er ikke egnet til og kan ikke ved dom fuldbyrdes blot fordi den indeholder en del, der er klar, hvis den er uløseligt forbundet med en uklar del.

29. Olin har selv anført, at formuleringen om, at Vestas skal "*opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske*" er nødvendig for at sikre, at påbuddet ikke kan udhules ved, at anmodningen indgives på en måde, der ikke kan realitetsbehandles, eller ved, at Vestas undlader at efterkomme myndighedernes formalia. Olin medgiver dermed selv, at forpligtelsens rækkevidde ikke lader sig fastlægge på forhånd. En påstand, der eksplicit indeholder forpligtelser afhængige af fremtidige, ukendte krav fra patentmyndigheder, er uegnet til fuldbyrdelse [Wetterling; MS49].
30. Hertil kommer, at det ikke kan udelukkes, at de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille, forudsætter medvirken fra tredjemand – eksempelvis de påståede medopfindere eller medejere. Vestas kan ikke fremtvinge en sådan medvirken. I det omfang påstandes opfyldelse – helt eller delvist – beror på tredjemands frivillige handlinger, vil en dom være umulig at fuldbyrde, jf. U 2005.2134 H og U 2018B.123 [Wetterling; MS49]
31. Det er derfor også forkert, når Olin anfører, at påstandene alene retter sig mod Vestas' egen handlepligt. Ordlyden af Olins påstande 1 og principale påstand 2 er således ikke begrænset til handlinger, der påhviler Vestas.
32. Påstande formuleret som resultatpåbud skal afvises, når opfyldelsen beror på forhold uden for sagsøgtets rådighedssfære, herunder tredjemands dispositioner [Wetterling; MS49].
- 3 Olin har ikke oplyst sagen tilstrækkeligt**
33. Det har været et gennemgående tema i denne sag, at Olin ikke med den fornødne præcision har redegjort for, hvad Olin gør gældende som grundlag for sine påstande. Det har således gennem hele sagens forberedelse været uklart for Vestas, hvad Vestas overhovedet har skullet forsvare sig imod.
34. Olin har eksempelvis flere gange gentaget, at Stridsrettighederne skulle være "baseret på konfidentielle resultater, know-how og/eller opfindelser skabt af projektdeltagerne som led i CETEC projektet", uden at præcisere (i) hvilke konkrete "konfidentielle resultater, know-how og/eller opfindelser" der angiveligt er tale om, (ii) hvordan disse er skabt som led i CETEC-projektet, eller (iii) hvordan disse angiveligt kommer til udtryk i Stridsrettighederne.

35. Olin har anvendt denne uklare floskel til at understøtte tre fundamentalt forskellige retlige påstande – (1) at Stridsrettighederne er en del af CETEC Projektet, og at Olin derfor har ret til licens, (2) at Vestas har misligholdt Samarbejdsaftalen, og (3) at Olin er medejer af Stridsrettighederne – uden at redegøre for, hvordan den påståede "brug af information" retligt skulle føre til disse vidt forskellige konsekvenser.
36. Ud over gentagne opfordringer løbende i Vestas' processkrifter, indleverede Vestas også en opfordring på minretssag.dk den 31. oktober 2025 [bilag P; E89]. Olins svar af 6. november 2025 [bilag Q; E91] var dog reelt indholdsløst.
37. Først med Processkrift 1 har Olin foretaget en vis præcisering ved at beskrive tre konkrete bidrag. Selvom Olin i processkriftet forlod ovenstående uklare floskel, led Olins argumentation fortsat af betydelig uklarhed, og derfor fremsatte Vestas to opfordringer i sit processkrift A i et forsøg på forud for hovedforhandlingen at få svar på (i) om Olin mener, at Stridsrettighederne bygger på fortrolig information ud over de tre bidrag og (ii) om Olin gør gældende, at anvendelse af oplysninger udvekslet under CETEC Projektet i sig selv – uanset om der er ydet et opfinderisk bidrag – kan danne basis for medejerskab.
38. Olin angiver i processkrift 2 at svare på Vestas' opfordringer. Der er imidlertid reelt tale om 'ikke - svar'. I forhold til opfordring (1) angiver Olin igen uden præcisering, at Stridsrettighederne "helt eller delvist bygger på fortrolig viden og projekteresultater om anvendelsen af myresyre til nedbrydning af kompositstrukturer". Derefter angiver man, at det er "nærmere konkretiseret ved de tre bidrag (bidrag 1-3)" [Processkrift 2, punkt 10; E161]. Herefter står det imidlertid fortsat hen i det uklare, om Olin med dette har skåret sagen til, og alene påberåber sig bidrag 1-3 eller om der fortsat er (endnu) udefinerede forhold, som Olin påberåber sig.
39. I forhold til opfordring (2) svarer Olin ubehjælpstomt, at Olin støtter sine påstande om medejerskab på, at Stridsrettighederne "helt eller delvist bygger på fortrolig viden og projekteresultater, som Olin (via Markus Schroetz og Konrad Geissler) har bidraget til, og/eller at Stridsrettighederne bygger på Foreground Knowledge skabt i fællesskab" samt videre, at Stridsrettighederne er "i hvert fald delvist baseret på Foreground Knowledge" [Processkrift 2, punkt 10; E161]. Det gør imidlertid ikke Vestas klogere på det egentlige spørgsmål i opfordring (2), nemlig om "Olin gør gældende, at anvendelse af for-

trolige oplysninger og resultater fra et fælles projekt i sig selv kan danne basis for medejerskab"? Alle fremhævelser er vores.

40. Sagens materielle kerne har således siden Olins indlevering af stævningen i april 2025 gradvist bevæget sig fra en løst funderet hypotese om myresyrens angivelige centrale rolle i samtlige Stridsrettigheder via et endnu vagere sæt af ukonkrete påstande om "konfidentielle resultater" for omsider at lande på tre mere konkretiserede, om end stadig upræcise, bidrag, som Olin mener at have ydet til Stridsrettighederne. Det er en udvikling, der i sig selv illustrerer, at Olins sag aldrig har haft det retlige fundament, der skal til for at bære de vidtgående krav, der rejses.
41. Det er uhensigtsmæssigt, at disse forhold efter forberedelsens afslutning fortsat er uklare, og det fratager Vestas muligheden for at føre et rimeligt forsvar. Olins manglende besvarelse af Vestas' opfordringer skal tillægges processuel skadevirkning. For det første skal Olins mangelfulde svar på Vestas' opfordringer fortolkes indskrænkende, således at Olin alene påberåber sig de tre konkrete bidrag, jf. retsplejelovens § 344 (bidrag 1-3) [Retsplejeloven § 344 med Karnovs noter; MS585 og Dahlager & Kynde Nielsen; MS594]. For det andet skal Olins systematiske unddragelse af klare og relevante svar på Vestas' opfordringer have omkostningsmæssige konsekvenser, jf. retsplejelovens § 318 [Retsplejeloven § 318 med Karnovs noter; MS615 og Kirk; MS621].
- 4 Olin har ikke løftet sin bevisbyrde**
42. Det er et gennemgående træk i Olins processkrifter, at Olin opfordrer Vestas til at fremlægge dokumentation for dette og hint og gør gældende, at Vestas ikke har "dokumenteret" diverse forhold. Der er generelt tale om en fejlagtig fremstilling af bevisbyrdefordelingen i sagen.
43. Det er Olin, der er sagsøger. Det er Olin, der gør gældende, at Vestas har handlet i strid med Samarbejdsaftalen, at Olins ansatte er medopfindere på Stridsrettighederne, og at Olin er berettiget til medejerskab og licens. Bevisbyrden for samtlige disse påstande påhviler Olin [Rammeskow Bang-Pedersen et. al; MS575-577 og Kistrup; MS582]. Denne bevisbyrde løftes ikke ved at opfordre Vestas til at modbevise Olins udokumenterede påstande, herunder ikke mindst, når Vestas i praksis vil blive pålagt at føre negativt bevis.

C OPSUMMERENDE ANBRINGENDER

1 Indledende bemærkninger

44. Indledningsvis bemærkes, at allerede definerede termer i de tidligere processkrifter anvendes med tilsvarende betydning i dette sammenfattende processkrift. Derudover anvendes betegnelsen "[Exx]" til angivelse af sidetallet i ekstrakten, hvor det relevante bilagsmateriale kan findes og [Mxx] den side i materialesamlingen, hvor det pågældende materiale findes.
45. Nærværende sag handler om (i) ejerskabet til 11 internationale patentansøgninger indleveret af Vestas samt et udstedt amerikansk patent tilhørende Vestas, der alle er oplistet i Olins påstand 1 (Stridsrettighederne) herunder om to af Olins ansatte skal noteres som medopfindere til Stridsrettighederne, og om Olin skal noteres som medindehaver på Stridsrettighederne, og (ii) om Vestas og Olin hver især har misligholdt Samarbejdsaftalen indgået mellem Vestas, Olin, Teknologisk Institut (DTI) og Aarhus Universitet (AU) i forbindelse med CETEC Projektet.

2 Sagens parter

46. Vestas er en global virksomhed inden for bæredygtige energiløsninger, herunder vindenergiløsninger. Vestas designer, producerer, installerer og servicerer land- og havvindmøller verden over, og er en af verdens største producenter af vindmøller. Som en del af disse aktiviteter designer og fremstiller Vestas vinger til vindmøller.
47. En moderne vindmølle omfatter tre hovedkomponenter; et tårn, en nacelle ('huset' på toppen) og en rotor. Vindmøllen fungerer grundlæggende på den måde, at vinden påvirker rotoren på samme vis som en flyvinge skaber opdrift når et fly bevæger sig fremad. Her får vinden blot rotoren til at rotere. Rotoren er (direkte eller indirekte) forbundet til en generator i nacellen. I generatoren konverteres den mekaniske rotationsenergi til elektrisk energi, der i sidste ende overføres til elnettet, hvor den udnyttes af de laster (loads), der er koblet til elnettet. Rotoren består (oftest) af tre vinger, der er monteret på et nav (hub). Vingerne kan være fremstillet af forskellige materialer, herunder træ, glasfibre, carbonfibre, epoxy, polyester og termoplastik. Ud over de elementer, der giver vingen dens form, styrke og fleksibilitet, vil en vinge også typisk omfatte andre elementer, for eksempel et lynafledningssystem. For at give vingerne den nødvendige styrke anvendes ofte en komposit- eller sandwichstruktur, der består af lag af eksempelvis fibre og epoxy resin.

48. Olin er en global virksomhed inden for fremstilling og distribution af kemiske produkter. Virksomheden leverer bl.a. epoxyprodukter til en bred vifte af produkter inden for vindenergi, elektronik, byggeri og bilindustrien. Epoxy kan eksempelvis i flydende form påføres på/mellem glasfibre, der indgår i en vindmøllevinge, og når den hærder, vil den fastholde vingens form samt give den styrke i samspil med fibrene. Olin er blandt andet leverandør af epoxy til Vestas, som Vestas anvender i sin produktion af vinger.

3 Vestas' bæredygtighedsstrategi

49. Det stigende energiforbrug stiller høje krav til produktionscyklussen, der leverer bæredygtig energi. Derfor er der hos Vestas stort fokus på øget bæredygtighed i vindmøller.
50. Før CETEC Projektet blev den gennemsnitlige Vestas-vindmølle anset for 85 procent genanvendelig. Den resterende procentdel udgøres af blandt andet vindmøllevingerne, som er den største hindring for realiseringen af fuldstændigt genanvendelige vindmøller. Dette skyldes, at størstedelen af vindmøllevingerne består af kompositmaterialer bestående af glasfiber og epoxy resin, der historisk ikke har været nogen effektiv metode til at genbruge.
51. Som led i Vestas' bæredygtighedsstrategi, og for at nå målet om fuldstændig genanvendelige vindmøller inden 2040, har Vestas deltaget i flere initiativer, der har haft som mål at genbruge vindmøllevinger, herunder projekterne Dreamwind, DecomBlades og CETEC.
52. I marts 2016 indgik Vestas i et samarbejde med DTI og AU vedrørende et projekt under titlen "Designing REcyclable Advanced Materials for WIND energy" (Dreamwind Projektet) [bilag A; E1291]. I januar 2017 tilsluttede Olin Epoxy (daværende Blue Cube Operations LLC) sig ligeledes projektet. Projektet sluttede i februar 2020. Formålet med Dreamwind Projektet var at udvikle et nyt højstyrke kompositmateriale til vindmøllevinger, som kan adskilles og genbruges i nye vindmøller.
53. Som led i Dreamwind Projektet indleverede DTI, AU og Vestas den 13. september 2017 en fælles patentansøgning omhandlende en ny epoxy resin WO 2018/050189 A1 "CLEAVABLE EPOXY COMPOSITIONS BASED ON AMINE- AND DISULFIDE-CONTAINING ADDITIVES" [bilag B; E197]. Ansøgningen nævner eksempelvis eddikesyre (acetic acid) som en mulig separationsvæske af kompositmateriale.

54. Efter aftale mellem DTI, AU og Vestas, valgte parterne imidlertid bevidst ikke at svare på en "Intention to grant", hvorefter patentansøgningen blev "Deemed withdrawn" den 25. maj 2023. Forinden dette skete, blev Olin tilbudt at overtage patentansøgningen, hvilket dog ikke havde Olins interesse.
55. En af konklusionerne fra Dreamwind Projektet var, at der var behov for yderligere forskning og udvikling for, at (i) løsningen kunne anvendes i industriel skala og (ii) skabe økonomisk værdi ved at genanvende både epoxy- og fiberfraktionen i adskilleelsesprocessen.
56. Efterfølgende – i februar 2020 – lancerede Vestas sin bæredygtighedsstrategi med titlen "Sustainability in Everything We Do". Strategien inkluderer fire centrale mål inden for bæredygtighed, heriblandt et mål om produktion af fuldt genanvendelige vindmøller i 2040.
57. I Vestas' nuværende bæredygtighedsstrategi er særligt to initiativer hos Vestas relevante, nemlig DecomBlades, som blev lanceret i januar 2021 og CETEC Projektet, som blev lanceret i maj 2021. Om de to projekter anfører Vestas blandt andet følgende på sin hjemmeside:

"At Vestas, we're now on full speed to achieve our goal of zero-waste turbines by 2040 as we concentrate our efforts on two major initiatives, DecomBlades and CETEC. Each of the two initiatives is working with different technologies fulfilling different purposes, which ultimately will supplement each other. In brief, DecomBlades is addressing recycling of existing blades while CETEC is developing a new resin technology for future blades in a circular economy." [vores fremhævelse] [bilag C; E1293]

58. DecomBlades beskæftigede sig således med genanvendelse af eksisterende vinger, mens CETEC Projektet gik ud på at udvikle en ny epoxy resin-teknologi til fremtidige vinger i en cirkulær økonomi.
59. Vestas er partner i både DecomBlades og CETEC Projektet, mens Olin alene er part i CETEC Projektet.

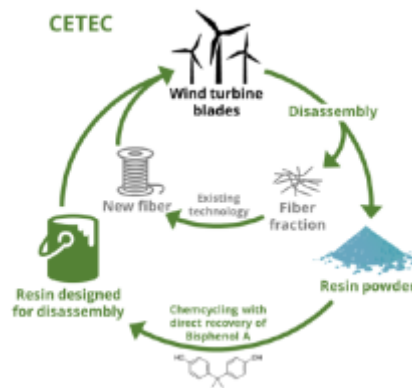
4 CETEC-projektet

4.1 Baggrund og formål

60. CETEC Projektet, som var delvist finansieret af Innovationsfonden, blev etableret den 10. maj 2021. Vestas stod som førende leverandør

af bæredygtige energiløsninger i spidsen for CETEC Projektet, og de øvrige projektdeltagere var Olin, DTI og AU. CETEC Projektet udspringer af Dreamwind Projektet, som involverede de samme parter. CETEC er således efterfølger til Dreamwind, hvor de første vigtige skridt blev taget i retning af at gøre epoxykompositter genanvendelige gennem en adskillelse af fibre og epoxy resin.

61. Olin har forsimplet anført, at målet med CETEC Projektet var at adskille epoxy og fiber fraktioner i udtjente vindmøllevinger, isolere epoxy fraktionen og derefter gennem kemiske processer at genvinde høj-værdi råmaterialer med henblik på at kunne fremstille ny epoxyharpiks.
62. Denne udlægning er ikke decideret forkert, men giver ikke det fulde billede. Det fremgår på side 2 i Projektplanen [bilag 3; E310], at formålet med CETEC Projektet var at udvikle en cirkulær økonomisk genanvendelseskæde for epoxybaserede kompositter i to trin: 1) adskillelse af kompositten i en fiber og en epoxy resin fraktion og 2) kemisk genanvendelse af den adskilte epoxy resin (chemcycling).
63. Olin har imidlertid undladt at præcisere, at CETEC Projektet oprindeligt omfattede nogle på forhånd definerede og afgrænsede opgaver i relation til udviklingen af en cirkulær værdikæde for genanvendelse af vindmøller. CETEC Projektet blev således iværksat med det formål at udvikle en ny epoxy resin baseret på Dreamwind-teknologien og tankegangen, som skulle gøre det muligt at fremstille en genanvendelig vindmøllevinge, hvorfra den nye epoxy kunne ekstraheres og siden genanvendes. Det havde den erkendte udfordring, at genanvendelsen først ville ske, når nye vindmøllevinger baseret på den nye epoxy nåede deres 'end of life' 20-25 år efter produktionen. De vindmøllevinger, der allerede er eller bliver produceret med den traditionelle epoxy, og som når 'end of life' indenfor de næste 20- 25 år, var ikke fokus for CETEC Projektet.
64. Dette illustreres også på figur 1 på side 2 i Projektplanen [bilag 3; E310], der i den yderste cirkel illustrerer formålet med CETEC Projektet, nemlig den cirkulære epoxy resin-værdikæde, som omfatter den nye epoxy resin der særligt skulle udvikles med adskillelse for øje ("Resin designed for disassembly") og chemcycling heraf. Det bemærkes, at den inderste cirkel vedrørende fibre (heller) ikke var en del af CETEC Projektet.

65. Dette understøttes ligeledes af side 4 i Projektplanen [bilag 3; E312], hvoraf det fremgår, at

“CETEC will build on this knowledge to develop a modified epoxy allowing disassembly of the composite using other small molecules and hereby, move beyond state-of-the-art.” [vores fremhævning]

66. Det fremgår desuden under beskrivelsen af WP1 på side 8 i Projektplanen [bilag 3; E316], at

“The primary goals of the work package are to:

- 1) further develop a resin that can be disassembled in a specific liquid while retaining the mechanical properties of the unmodified system.*
- 2) demonstrate scalability of the disassembly technology.”*

[vores fremhævning]

67. Det bekræftes også i Innovationsfondens slutrapport af 6. september 2024 [bilag R; E1272-1273].

68. Det er derfor også forkert, når Olin under henvisning til Projektplanen samt CETEC hjemmesiden [bilag 29; E1377] anfører, at det overordnede formål med CETEC Projektet var at udvikle ny teknologi med henblik på genbrug af udtjente, eksisterende vindmøllevinger. Henvisningerne er således taget ud af kontekst.

69. Olin har selv anført, at “Dette betød, at det ikke længere var samme fokus på at udvikle en ny epoxy resin med henblik på at kunne fremstille en 100% genanvendelig vindmøllevinge” [Replik, punkt

2.1.; E78] hvilket tyder på, at Olin i realiteten er enig i, at formålet oprindeligt var noget andet, end det endte ud med at være.

4.2 Arbejdspakker (WP1-WP5)

70. Oprindeligt var CETEC Projektet struktureret i 5 arbejdspakker: arbejdspakke 1 om udvikling af en ny kemisk modificeret epoxy resin, som effektivt kunne adskilles i en separationsvæske, som består af almindelige og lettilgængelige kemikalier, f.eks. en blanding af eddikesyre og vand (WP1), arbejdspakke 2 om kemisk genanvendelse (chemcycling) af den nyudviklede epoxy resin (WP2), arbejdspakke 3 om Produktudvikling og test (WP3), arbejdspakke 4 om cirkulær økonomi: implementering og kommercialisering (WP4) og arbejdspakke 5 om projektledelse (WP5) [bilag 3; E315].
71. DTI og Olin skulle i samarbejde stå for udviklingen af den nye epoxy resin i WP1. Olin var en del af CETEC Projektet, fordi de er en af verdens største producenter af epoxy og dermed kunne bidrage til udviklingen og industrialiseringen af den nye epoxy resinteknologi, ligesom det ville skabe værdi for Olin at inkludere den nye bæredygtige epoxy resin i deres epoxy portefølje, jf. også projektplanens side 5 [bilag 3; E313]. Olins primære opgave i forbindelse med CETEC Projektet vedrørte altså udviklingen af den oprindeligt påtænkte nye epoxy resin.
72. Uanset det oprindelige formål med CETEC Projektet er Parterne enige om, at projektdeltagerne under CETEC Projektet erkendte, at eksisterende epoxybaserede vindmøllevinger også effektivt kunne adskilles ved hjælp af en separationsvæske, og at det derfor i sidste ende ikke var nødvendigt at udvikle en ny epoxy resin, som ellers forudsat i Projektplanens WP1. Uanset dette blev det besluttet i projektgruppen, at de resterende arbejdspakker ikke skulle ændres, og at arbejdet i WP2-WP5 godt kunne holdes inden for de oprindeligt definerede arbejdspakker på trods af justeringer. Erkendelserne under projektet havde den klare fordel, at den ville løse ovennævnte udfordring med de eksisterende vindmøllevinger.
73. Under CETEC Projektet blev der gjort tre opfindelser, som er søgt patenteret. Patentansøgningen, der udspringer af adskillelse af epoxykomposit ("Disassembly") er ejet i lige dele af Vestas, Olin og DTI (Fællesansøgningen), jf. nærmere nedenfor i afsnit C5 [bilag 6; E727]. Patentansøgningen, der udspringer af neddeling af epoxy partikler til BPA ("Chemcycling") er ejet af AU (AU ansøgningen), jf. nærmere nedenfor i afsnit C6 [bilag 5; E651]. Den sidste patentan-

søgning, WO2023/152245 A1, (WO 245) er ejet i lige dele af AU og DTI [bilag 4; E429]. Denne er dog ikke relevant for nærværende sag, hvorfor den blot nævnes for fuldstændighedens skyld.

74. Den ansøgte opfindelse omfattet af Fællesansøgningen blev gjort som led i et eksperiment, som falder direkte under en af CETEC Projektets arbejdsplaner. Opdagelsen, der ligger til grund for Fællesansøgningen, blev grundigt analyseret og diskuteret på adskillige tekniske møder, ligesom der blev designet eksperimenter til brug for undersøgelse. Resultaterne og konsekvenserne for CETEC Projektets retning blev forelagt projektets styregruppe, hvor det blev besluttet, at den nye erkendelse skulle inddrages i CETEC Projektet.
75. Den metode, der er søgt patenteret, ved Fællesansøgningen er således opstået som en direkte følge af arbejdet i de specifikke arbejdsplaner. Det er derfor gjort som led i CETEC Projektet uanset, at det, der søges beskyttet i Fællesansøgningen, ikke oprindeligt var det, man søgte at opnå med CETEC Projektet.
76. Retten kan således lægge til grund, at parterne er enige om, at Fællesansøgningen og arbejdet hermed er gjort som led i CETEC Projektet og dermed er omfattet af Samarbejdsaftalen.

4.3 Samarbejdsaftalens bestemmelser

77. Den 10. maj 2021 indgik Vestas, Olin, DTI og AU en investeringsaftale med IFD i relation til CETEC Projektet [bilag 2; E289]. Til Investeringsaftalen er vedlagt Projektplanen [bilag 3; E309] og Samarbejdsaftalen mellem DTI, AU, Vestas og Olin [bilag 1; E263].
78. Det fremgår af Samarbejdsaftalens punkt 22.1 [bilag 1; E279], at projektdeltagerne samtidig med CETEC Projektet har ret til at deltage i lignende projekter eller udføre andre aktiviteter:

“Nothing in the Collaboration Agreement shall imply any restrictions of competition between the Project Participants. Thus, the Project Participants shall be entitled to participate in similar projects or carry out other activities including, but not limited to, commercial activities with third parties.” [vores fremhævnings]

79. Af Samarbejdsaftalens punkt 7.1 [bilag 1; E271] fremgår desuden en eksplicit udnyttelsesret for parterne under overskriften ”Transfer of Rights”:

"The Parties shall have a non-exclusive right, with the right to sub-license to its suppliers and customer, to utilize, free of charge, any Foreground Knowledge generated and exchanged within the Project and not constituting an Invention during and after the Project. Publishing of the Foreground Knowledge belonging to another Party shall require that Party's consent, cf. Clause 12." [vores fremhævnin]

80. Det betyder med andre ord, at projektdeltagerne hver især må bruge "Foreground Knowledge" genereret og udvekslet under CETEC Projektet, så længe det ikke udgør en "Invention".
81. "Foreground Knowledge" er i Samarbejdsaftalen defineret som:
- "results created by the Project Participants while performing the Project, including soft ware, utility models, Inventions, patent applications, patents, know-how, data, and any other intellectual property rights." [vores fremhævnin]*
82. Nedenfor i afsnit C4.6 redegøres for, at resultater skabt "while performing the Project", nærmere bestemt betyder resultater, som er skabt af projektdeltagerne under udførelse af de specifikke arbejds-pakker i CETEC Projektet eller under arbejde eksplicit aftalt i styre-gruppen.
83. Det fremgår videre af definitionerne i Samarbejdsaftalens punkt 1 [bilag 1; E268], at "Invention" under Samarbejdsaftalen er defineret som "Foreground Knowledge which may enjoy protection as patent [...]". "Invention" er med andre ord en delmængde af "Foreground Knowledge".
84. Opfindelser omfattet af CETEC Projektet er således resultater, der kan patenteres, og som er skabt af projektdeltagerne under udførelse af de specifikke arbejds-pakker i eller i øvrigt aftalt arbejde under CETEC Projektet. Opfindelser, der ikke er skabt under udførelsen af arbejds-pakkerne i CETEC Projektet eller i øvrigt aftalt arbejde, falder dermed omvendt uden for CETEC Projektet og Samarbejdsaftalen.
85. Det fremgår endvidere af Samarbejdsaftalens punkt 8.1 [bilag 1; E273], at parterne skal oplyse hinanden om gjorte opfindelser, men at denne oplysningspligt udelukkende vedrører opfindelser, som er gjort som led i samarbejdet:

"If an Invention that is deemed patentable is made by a Project Participant's staff in the course of collaboration under this Collaboration Agreement, the inventor(s) will immediately inform the other Project Participants and the Steering Committee of this."

86. Endelig følger det af Samarbejdsaftalens punkt 9 [bilag 1; E273], at det står parterne frit for at indlevere patentansøgninger baseret på egen Foreground Knowledge, og at retten til at indlevere patentansøgninger baseret på fællesejet Foreground Knowledge tilhører ejerne i fællesskab, medmindre andet er aftalt:

"The right to file patent applications based on Foreground Knowledge belongs to the owner of the relevant Foreground Knowledge. The right to file patent applications based on jointly owned Foreground Knowledge belongs to the owner of the relevant Foreground Knowledge jointly, unless otherwise agreed."

87. Olin har i stævningen anført, at Vestas har indgivet en række patentansøgninger "parallelt med CETEC Samarbejdet, og mens Samarbejdsaftalen var i kraft [...] uden at informere Olin, DTI eller AU" [vores fremhævnings] [Stævning, punkt 2.6.1; E28]. Det er uklart, hvordan denne formulering fra Olin skal forstås.
88. Det er imidlertid centralt at være opmærksom på – således som det også fremgår ovenfor – at det ikke er et spørgsmål om tidsmæssig sammenhæng, hvorvidt en opfindelse eller andre udviklingsaktiviteter er omfattet af CETEC Projektet og Samarbejdsaftalen. Det afgørende er i stedet området for CETEC Projektet.
89. Med andre ord: Så længe en part gør en opfindelse, der ikke er omfattet af CETEC Projektets arbejdsplaner, står det parten frit for at indlevere en patentansøgning herom. Det kan parterne endvidere gøre uden underretning eller godkendelse fra de øvrige parter. Det er derfor også forkert, når Olin i stævningen anfører, at Vestas har misligholdt Samarbejdsaftalen, fordi Vestas ikke ved indlevering af patentansøgningerne har underrettet Olin eller fået Olins godkendelse heraf, jf. uddybende i afsnit C11 nedenfor.
90. Allerede fordi Stridsrettighederne ikke er omfattet af CETEC Projektet, er Olins henvisning til punkt 7.5 [bilag 1; E272] i Samarbejdsaftalen irrelevant i nærværende sag. Hertil kommer, at punkt 7.5 under alle omstændigheder ikke hjemler den ret, Olin påstår, jf. nærmere afsnit C11 nedenfor.

91. Som det også vil fremgå nedenfor under afsnit C8 og C9, er Stridsrettighederne ikke omfattet af CETEC Projektet, hvorfor indleveringerne har været fuldt ud berettiget som sket.

4.4 Parternes brug af viden fra CETEC projektet

92. Olin har for så vidt erklæret sig enig i, at punkt 22.1 i Samarbejdsaftalen [bilag 1; E279] giver projektdeltagerne fri adgang til at anvende informationer fra CETEC Projektet til andre formål. Olin skriver dog samtidig, at det er med det forbehold, at fortrolig information er beskyttet af Samarbejdsaftalens punkt 11.1 [bilag 1; E274], der omfatter Samarbejdsaftalens almindelige fortrolighedsbestemmelse. Om denne bestemmelse har Olin tillige anført, at *"ingen af parterne må benytte fortroliginformation udvekslet under CETEC projektet til andre formål end dem, der falder indenfor CETEC projektet"*.
93. Olin ignorerer derved fuldstændig Samarbejdsaftalens punkt 7.1 [bilag 1; E271], som netop er den bestemmelse, der eksplicit giver projektdeltagerne ret til frit at bruge ikke-patenterbar projektviden, uanset om den er fortrolig eller ej, jf. afsnit C4.3 ovenfor. Olins fortolkning af Samarbejdsaftalen er uforenelig med bestemmelsens klare ordlyd og selvstændige indhold. Samarbejdsaftalens punkt 7.1 udgør således *lex specialis* i forhold til punkt 11.1 [Werlauff; MS550]. En generel fortrolighedsforpligtelse kan ikke tilsidesætte en specifik og udtrykkelig brugsret. Olins fortolkning af Samarbejdsaftalen vil reelt medføre, at Samarbejdsaftalens punkt 7.1 er indholdsløs. Hertil kommer, at Olins fortolkning i praksis ville afholde projektdeltagerne fra at gennemføre udviklingsprojekter inden for deres eget tekniske felt, alene fordi de havde kendskab til information udvekslet under CETEC Projektet, hvilket er i direkte strid med Samarbejdsaftalens punkt 22.1.
94. Hele ideen med CETEC Projektet var da også, at parterne skulle kunne bruge den fælles viden fra projektet til egen videreudvikling.
95. Vestas' synspunkt understøttes ligeledes af Projektplanen, hvor det på side 6 [bilag 3; E314] fremgår, at:

"Vestas will implement results from the circular economy efforts in CETEC in a similar manner as the results from the predecessor Dreamwind by utilizing these results as direct input to the sustainability initiatives in Vestas. When implemented, the circular economy work will provide the methodology to evaluate the business case for future investment in facilities and equipment to recycle wind turbine blades. This al-

lows Vestas to actively engage waste handlers and chemical suppliers in the effort to develop the necessary infrastructure to realize a fully recyclable wind turbine. Further, results will be used to influence relevant political and societal stakeholders to accommodate best-available technology considerations in new regulations.

For Olin, the process for qualification and commercialization of epoxy systems is already established and, once technology and business case are in place, can be executed in close association with one of Olin's key suppliers, which is one of the world's largest companies within the chemical industry." [vores fremhævnin]

96. Flere af deltagerne er i øvrigt allerede begyndt at anvende resultaterne fra CETEC til at udforske andre potentielle markeder og industrier. Det fremgår eksempelvis på side 3 af Innovationsfondens slutrapport [bilag R; E1273], at:

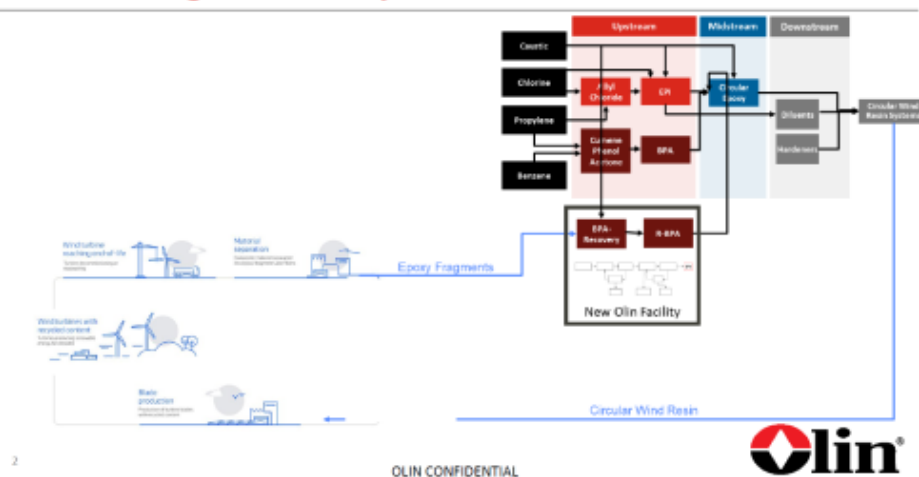
"For Danish Technological Institute the developments in the project and the knowledge gained within composite materials are already being used to explore other potential markets and industries dealing with recycling of composites."

97. Olins anbringende om, at Vestas ikke har dokumenteret en eksplicit hjemmel til at bruge fortrolig information til formål uden for CETEC, er med andre ord forkert.
98. Vestas har derfor været fuldt ud berettiget til sideløbende med CETEC Projektet at udvikle løsninger, som finder anvendelse parallelt med, 'længere oppe' eller 'længere nede' i værdikæden i forhold til den løsning, der er beskrevet i Fællesansøgningen.
99. Olin anfører ad samme linjer, at Vestas ikke har redegjort for, hvorfor Vestas mener, at anvendelsen af myresyre ikke udgør fortrolig information. Præmisserne for dette argument fejler, idet det er Olin, der bærer bevisbyrden, jf. afsnit B.4 ovenfor. Olin har hverken dokumenteret, at informationen om myresyre stammer fra Olin, at den var fortrolig, eller at dette om det havde været tilfældet ville have de påståede juridiske konsekvenser. Herudover er det under alle omstændigheder forkert, når det anføres, at Vestas ikke redegjort for, hvorfor anvendelsen af myresyre ikke er fortrolig information, jf. blandt andet nedenfor i afsnit C5.

4.5 Olins egen videreudvikling

100. Som det fremgår ovenfor, har Olin fastholdt det synspunkt, at fortrolig information fra projektet ikke må anvendes til formål uden for CETEC. Hvis dette er tilfældet (hvilket Vestas dog bestrider), må synspunktet nødvendigvis gælde for samtlige projektdeltagere, herunder Olin selv.
101. Vestas gør gældende, at Olins anbringende om, at fortrolig information fra CETEC Projektet ikke må anvendes til formål uden for projektet, er uforeneligt med Olins egne handlinger og indrømmelser.
102. Som bilag S [E1259] er fremlagt en e-mailkorrespondance mellem Olin og Vestas fra 2. maj 2024. Emailkorrespondancen viser, at parterne har holdt et møde den 1. maj 2024, hvor Olin har præsenteret et potentielt nyt samarbejde mellem Olin og Vestas i relation til vinge-/epoxy-cirkularitet.
103. På mødet viste Olin en PowerPoint-præsentation under titlen "Circular Wind Resin Path For-ward" [bilag T; E1251]. Præsentationen blev fremsendt til Vestas den 2. maj 2024 af Leif Ole Meyer fra Olin [bilag S; E1259].
104. Præsentationen viser, at Olin arbejder på at indlejre cirkularitet i Olins egen værdikæde ("Embedding Circularity in Olin's Value Chain"), hvor Olin planlægger at etablere et nyt anlæg til BPA-genvinding fra epoxykompositmaterialer fra vindmøllevinger. Præsentationen illustrerer hele værdikæden fra dekommissionering af vindmøller, materialeseparation, BPA-genvinding i et nyt Olin-anlæg, produktion af cirkulær epoxy og cirkulære vindresinsystemer, til produktion af nye vindmøllevinger med genbrugsindhold.
105. Illustrationen nedenfor ses på slide 2 af præsentationen:

Embedding Circularity in Olin's Value Chain

106. Til sammenligning illustreres nedenfor en af de figurer, projektdeltagerne har anvendt under CETEC Projektet [bilag U; E1385]. Olin har således helt enkelt erstattet "Resin production" med sin egen løsning.

107. Præsentationen viser også en af Olin udarbejdet detaljeret finansiell model med foreløbige omkostningsestimater for at bringe en cirkulær resin til Vestas, herunder beregninger af omkostninger ved genvinding af BPA fra epoxyfragmenter og præmier for forskellige blandingsforhold af genbrugsBPA og frisk BPA [bilag T; E1254].
108. Olin bruger derfor utvivlsomt aktivt resultaterne fra CETEC Projektet til at udvikle egen forretning og kommercielle aktiviteter, herunder etablering af nye produktionsanlæg, udvikling af nye produkter og forhandling om licenser og udviklingsprojekter. Det er uklart, om Olin har indleveret patentansøgninger i den forbindelse, men Olin har under samarbejdet flere gange omtalt en patentansøgning,

som de arbejdede på. Det fremgår eksempelvis på slide 50 af præsentation fra parternes møde den 7. december 2021 [bilag V; E376], at Olin er ved at forberede et patent, ligesom det fremgår af referatet fra det tekniske møde den 13. januar 2022 [bilag W; E407], at Olin har en sideløbende patentproces. Indholdet af den nævnte patentansøgning har de imidlertid holdt hemmeligt for de øvrige projektdeltagere.

109. Olin har henvist til et MoU (Memorandum of Understanding) indgået mellem Olin, Vestas og Stena Recycling A/S den 3. februar 2023 [bilag 37; E1157]. Det fremgår af præamblen, at

“D. Vestas and Olin have been part of a technology project (the CETEC project) in which an invention in the form of methods and technologies enabling wind turbine blades to be disassembled using a liquid was developed. This invention has the potential to enable recycling of all main parts of a wind turbine blade, including circular recycling of epoxy resin.

E. Vestas and Olin have the right to use and commercialize this invention.

F. The Parties are interested in exploring the potential commercialization and upscaling of this invention through a feasibility study where these methods and technologies will be developed to a stage that demonstrates if they can be further developed into industrial scale and obtain knowledge that will be necessary as input to the commercial business case.”

110. Olin har altså i en bindende aftale med en tredjemand anerkendt, at projektdeltagerne har ret til at anvende og kommercialisere opfindelsen fra CETEC Projektet.
111. Olins forsvar om at præsentationen af den kommercielle opskaleringsmodel på mødet den 1. maj 2024 [bilag T; E1251] var berettiget som led i JDA-forhandlingerne, er også uforeneligt med Olins egne anbringender.
112. Argumentet overser en grundlæggende kendsgerning: Samarbejdsaftalen er ikke en bilateral aftale mellem Vestas og Olin. Den er indgået mellem fire parter: Vestas, Olin, DTI og AU. Fortrolighedsforpligtelserne i punkt 11.1 beskytter samtlige projektdeltageres interesser, herunder DTI's og AU's. En eventuel misligholdelse af fortrolighedsforpligtelserne kan derfor ikke afhjælpes ved, at Olin har ori-

enteret Vestas om sine kommercielle aktiviteter. Det afgørende er, om Olin har overholdt sine forpligtelser over for alle aftalens parter. Olin ignorerer i øvrigt det faktum, at Stena Recycling A/S, som ikke var en del af CETEC, også var med i forhandlingerne.

113. DTI og AU har ikke givet samtykke til, at Olin anvender projektets fortrolige resultater til at opbygge en kommerciel forretningsmodel for BPA-genvinding i Olins egen værdikæde eller til at udarbejde detaljerede finansielle modeller med omkostningsestimater for etablering af nye produktionsanlæg baseret på teknologi udviklet under CETEC. Olins argument om, at præsentationen var "fortrolig" over for Vestas, ændrer ikke herved – det er Olins brug af projektresultaterne til egne kommercielle formål, der er det centrale, ikke om det konkrete møde var fortroligt.
114. Det fastholdes, at Olins præsentation fra mødet den 1. maj 2024 dokumenterer, at Olin aktivt har brugt resultater fra CETEC Projektet til at udvikle en kommerciel forretningsmodel for Olins egen værdikæde. Dette er ikke fælles projektudvikling – det er Olins selvstændige kommercielle udnyttelse af fælles projektresultater til egne forretningsmæssige formål uden de øvrige projektdeltageres viden og samtykke.
115. Olins egen brug af viden fra CETEC Projektet til videreudvikling uden for projektets oprindelige rammer understøtter Vestas' opfattelse af, at det netop var formålet med CETEC Projektet, at parterne skulle bruge resultaterne til egen udvikling og kommerciel udnyttelse.

4.6 Opfindelser omfattet af CETEC Projektet

116. Olin har anført, at opfindelser er gjort som led i CETEC Projektet, hvis de (i) er gjort under udførelsen af arbejdspakkerne (WP1-WP5), (ii) er gjort i forbindelse med andet arbejde efter projektkoordinatorernes bestemmelse, eller (iii) er baseret på konfidentielle resultater, know-how og/eller opfindelser skabt af projektdeltagerne som led i CETEC Projektet.
117. Vestas er enig med Olin i, at opfindelser er omfattet af CETEC Projektet, hvis de er gjort under udførelse af arbejdspakkerne (afsnit C4.6.1). Vestas er derimod ikke enig i og bestrider, at opfindelser er omfattet hvis de er gjort i forbindelse med andet arbejde efter projektkoordinatorernes bestemmelse (afsnit C4.6.2), eller hvis de er baseret på konfidentielle resultater, know-how og/eller opfindelser skabt af projektdeltagerne som led i CETEC Projektet (afsnit C4.6.3

og C10.1C10). Som det vil fremgå nedenfor, opfylder Stridsrettighederne i øvrigt ingen af disse kriterier.

4.6.1 Opfindelser gjort under udførelsen af arbejdspakkerne

118. Som det fremgår ovenfor i afsnit C4.3 kan det blandt andet udledes af Samarbejdsaftalens definitioner af "Invention" og "Foreground Knowledge", at opfindelser omfattet af CETEC Projektet er resultater, der kan patenteres, og som er skabt af projektdeltagerne *under udførelse* af CETEC Projektet. Opfindelser, der ikke er skabt under udførelsen CETEC Projektet falder dermed uden for CETEC Projektet og Samarbejdsaftalen.
119. Mere præcist er opfindelser omfattet af CETEC Projektet resultater, der kan patenteres, og som er skabt af projektdeltagerne under udførelse af de specifikke arbejdspakker (WP) i CETEC Projektet.
120. Olin har anført, at henvisningen til "Project" i definitionen af Foreground Knowledge ("results created by the Project Participants while performing the Project...") medfører, at det ikke kun er opfindelser udført specifikt i forbindelse med arbejdspakkerne, der er omfattet af CETEC Projektet. Det er forkert.
121. "Project" er i definitionsafsnittet defineret som "the Project entitled "Circular Economy for Thermoset Epoxy Composites" as further defined in Exhibit 1 to the Investment Agreement" [bilag 1, E268]. Exhibit 1 til Investeringsaftalen er Projektplanen [bilag 3; E309]. Projektplanen beskriver netop WP1-WP5 i detaljer. Henvisningen til "Project" er med andre ord en direkte henvisning til WP1- WP5.
122. Som beskrevet ovenfor under afsnit C4.2 er opfindelsen omfattet af Fællesansøgningen gjort som led i CETEC Projektet, fordi den er opstået som led i projektarbejdet og inden for projektets rammer.
123. Opfindelser, der ikke er skabt under udførelsen af arbejdspakkerne i CETEC Projektet, falder dermed uden for CETEC Projektet og Samarbejdsaftalen, medmindre parterne har aftalt andet, jf. nedenfor i afsnit C4.6.2. Det betyder også, at Stridsrettighederne ikke er omfattet af CETEC projektet.

4.6.2 Projektkoordinator kan ikke ensidigt udvide CETEC Projektets omfang

124. Olin har gjort gældende, at opfindelser er omfattet af CETEC Projektet, hvis de er gjort i forbindelse med andet arbejde efter projekt-

koordinatorernes bestemmelse.

125. Vestas bestrider, at opfindelser bliver omfattet af CETEC Projektet, fordi en projektkoordinator bestemmer det. Olin fortolkning ville i praksis betyde, at en projektkoordinator ensidigt og uden begrænsning kunne udvide projektets omfang til at omfatte opfindelser gjort uden for projektets arbejdsplaner og uden for projektets formål. Projektkoordinatorens rolle er defineret i Samarbejdsaftalen, og denne rolle omfatter ikke en beføjelse til ensidigt at bestemme, hvilke opfindelser eller for den sags skyld, hvilket arbejde, der skal anses for at være gjort "som led i projektet". Der blev i øvrigt slet ikke anvendt projektkoordinatorer under CETEC Projektet.
126. Olin synes da også at have ændret ordlyden af sit argument i Processkrift 1, punkt 4.1. [E118]. Heri anfører Olin, at *"arbejdet relateret til projektet, herunder på baggrund af konklusioner eller resultater vedtaget efter fælles beslutning i styregruppen, er omfattet af CETEC-projektet, også selv om de konkret ikke var forudsat i WP1–WP5."* [vores fremhævelse].
127. Parterne synes derfor nu at være enige om at arbejde, der de facto har været udført som led i CETEC Projektet, også kan være omfattet af Samarbejdsaftalen, uanset at det ikke er nævnt i en af projektets arbejdsplaner, forudsat, at det vedtages efter fælles beslutning i styregruppen. Det blev i de konkrete tilfælde besluttet af projektets styregruppe i henhold til Investeringsaftalens punkt 8.1.3 og punkt 8.1.4 [bilag 2; E299], og det var derfor ikke den enkelte projektkoordinator, der ensidigt kunne diktere dette. Der var således ikke noget til hinder for, at parterne i fællesskab besluttede at udvide CETEC Projektets omfang, hvis der var enighed herom i styregruppen.
128. Det var også det, der skete i forhold til Fællesansøgningen, hvor en del af det arbejde, der førte til Fællesansøgningen blev forelagt projektets styregruppe, hvorefter det blev besluttet, at det videre arbejde skulle inddrages som en del af CETEC Projektet.
129. Ingen af opfindelserne beskrevet i Stridsrettighederne var omfattet af nogle af de ændringer, der blev gjort i CETEC projektets scope. Olin har da end heller ikke forsøgt at pege på nogen sådan beslutning.

4.6.3 Konfidentielle resultater, know-how og/eller opfinder

130. Som det vil fremgå nedenfor i afsnit C10, er Stridsrettighederne ikke baseret på konfidentielle resultater, know-how og/eller opfindelser

skabt af projektdeltagerne som led i CETEC Projektet, men selv hvis de var, er Olins fortolkning forkert.

131. Det forekommer åbenbart, at en opfindelse ikke bliver omfattet af CETEC Projektet, blot fordi den er baseret på konfidentielle resultater, know-how og/eller opfindelser skabt af projektdeltagerne som led i CETEC Projektet.

132. Olins fortolkning indebærer, at enhver opfindelse, der på nogen måde relaterer sig til information fra projektet – uanset hvor perifer denne relation måtte være – automatisk skulle anses for at være en del af projektet. Dette ville i praksis betyde, at projektdeltagerne ville afstå fra at gennemføre udviklingsprojekter inden for deres eget tekniske felt, blot fordi de havde kendskab til information fra projektet. Olins fortolkning er i direkte strid med Samarbejdsaftalens ordlyd og formål.

5 Fællesansøgningen

133. Som nævnt ovenfor opdagede deltagerne i løbet af CETEC Projektet – som andre i industrien allerede havde gjort – at det var muligt effektivt at adskille allerede eksisterende epoxy resin ved brug af et almindeligt kendt middel; myresyre (på engelsk formic acid). Det var derfor ikke nødvendigt at udvikle en ny epoxy resin, som ellers oprindeligt forudsat i Projektplanen.

134. Den 13. december 2023 indleverede Vestas, Olin og DTI Fællesansøgningen med opfindere fra hver af de tre ansøgere, WO 2024/125740 A1 med titlen "A METHOD OF EXTRACTING THERMOSET RESIN FRACTIONS FOR DECOMPOSITION AND REUSE" [bilag 6; E727].

135. Fællesansøgningen omfatter en metode til at ekstrahere epoxy resin fraktioner fra en kompositstruktur, og at det sker ved brug af en separationsvæske indeholdende myresyre i en bestemt koncentration, ligesom hovedkravet blandt andet indeholder det skridt, at epoxy fraktioner skal separeres ud i en opslæmning.

136. I modsætning til hvad der løbende er antydnet af Olin, dækker opfindelsen ikke den blotte brug af myresyre til opløsning af komposit. Hvis det havde været tilfældet, havde Fællesansøgningen ikke opfyldt patenterbarhedsbetingelserne, idet den hverken ville være ny eller have opfindelseshøjde.

137. Anvendelsen af myresyre til udskillelse af hærdet epoxy fra fiberholdige epoxystrukturer så som vindmøllekomponenter var nemlig beskrevet i faglitteratur offentliggjort forud for Fællesansøgningens prioritetsdato. Det fremgår eksempelvis af den videnskabelige artikel af Ballout et al. Publiceret den 8. april 2022 "High performance recycled CDRP composites based on reused carbon fabrics through sustainable mild solvolysis route" [bilag X; E487].
138. Med andre ord er selve brugen af myresyre til opløsning af epoxykomposit hverken ny og har heller ikke opfindelseshøjde. Det er derfor forkert, når Olin anfører, at det fremgår af Fællesansøgningen, at lige netop dette var nyt og overraskende – det er da heller ikke det, der fremgår af citatet fra Fællesansøgningen i replikkens punkt 8, idet der eksplicit henvises til "as defined in the claims".
139. Det understøttes også af modholdet D1, WO 2017/175100 A1 (COMPOSITE TECH HOLDINGS LIMITED), der blev fremdraget i forbindelse med patentmyndighedernes behandling af Fællesansøgningen. WO 2017/175100 A1 (RECYCLING OF POLYMER MATRIX COMPOSITE) er fremlagt som Bilag Y [E171], og den internationale søgerapport er fremlagt som Bilag Z [E1299].
140. Det fremgår af den internationale søgerapport, at

"D1 describes a method of extracting of thermoset fractions from a composite structure comprising thermoset matrix and embedded solid elements, wherein the thermoset matrix has a network structure, the method comprising:

- *Providing a swelling fluid comprising a phenolic compound and an acidic or basic catalyst.*
- *Bringing into contact the composite structure with the swelling fluid wherein through contact with the swelling fluid the thermoset matrix (a) degrades via chain scission and becomes solubilised within the reclaim composition and (b) consequently releases the embedded solid elements into the swelling fluid.*
- *Separating the swelling fluid containing molecular fragments of the thermoset matrix from the solid elements.*

The acidic catalyst is selected from hydrochloric acid, acetic acid, lactic acid, formic acid, propionic acid, citric acid, methane sulfonic

acid, toluene sulfonic acids, sulfuric acid, benzoic acid, phthalic acid and combinations thereof, and the thermoset matrix is selected from epoxy resins, melamine formaldehyde, polyester resins, urea formaldehyde, vinyl esters, phenolic resins, polyurethanes, cyanate esters, polyimide resins, maleimide resins and combinations thereof." [vores fremhævning]

- 141. Det samme konkluderes i Patent- og Varemærkestyrelsens 1. tekniske prøvning af 2. juni 2023 [bilag Æ; E1179].
- 142. Anvendelsen af myresyre til opløsning af epoxykomposit er dermed ikke ny og har heller ikke opfindelseshøjde.

6. AU-ansøgningen

- 143. Den 6. oktober 2023 indleverede AU en patentansøgning WO 2024/074703 A1 ("WO 703") med titlen "BASE-MEDIATED DE-CONSTRUCTION OF EPOXY RESINS" (Chemcyclingopfindelsen) [bilag 5; E651]. Ansøgningens prioritetsdato er den 6. oktober 2022.
- 144. Chemcyclingopfindelsen er relateret til WP2 af CETEC Projektet. Den vedrører en metode, hvorved hærdede epoxy resinfraktioner undergives en kemisk proces, som neddelser epoxy resinen til de oprindelige molekyler. Med andre ord giver opfindelsen mulighed for at genbruge hærdede epoxy resin fraktioner, der eksempelvis vil fremkomme som resultat af, at hærdet epoxy undergives metoden i Fællesansøgningen.
- 145. Prioritetsansøgningen for WO 703 [bilag I; E603] blev indgivet cirka 2 måneder inden prioritetsansøgningen for Fællesansøgningen. WO 703 ville derfor blive et modhold for Fællesansøgningen.
- 146. Både Vestas og Olin blev orienteret om indholdet af prioritetsansøgningen for WO 703 den 4. november 2022 [bilag J; E711] og om udkast til WO 703 ansøgningen den 20. september 2023 [bilag K; E1189].
- 147. Prioritetsansøgningen og udkast til WO 703 indeholdt passager vedrørende myresyre og anvendelse af myresyre som "swelling agent". Dette indikerer, at AU betragtede forhold omkring myresyre som alment kendt eller i det mindste ikke et væsentligt element.
- 148. Uanset at både Vestas og Olin blev orienteret om indholdet af WO 703 ansøgningen, var det kun Vestas, der reagerede på indholdet af

passager om myresyre, som potentielt kunne svække Fællesansøgningen. I e-mails fra Jesper Rømer Hansen af 5. oktober 2023 og 6. oktober 2023 fremgår, at Vestas aktivt påvirkede indholdet af WO 703 ansøgningen således, at denne ikke refererede til myresyre. Motivationen hertil var at sikre, at dette aspekt af WO 703 ikke skulle påvirke vurderingen af Fællesansøgningen.

149. I e-mail af 5. oktober fremsendte Allan Korsgaard Poulsen forslag til ændringer i WO 703 ansøgningen [bilag L; E1191]. Ansøgningen med de foreslåede ændringer er fremlagt som bilag M [E1193]. Den 6. oktober 2023 svarede AU tilbage med en ren version, som efter deres opfattelse tog højde for bemærkninger fra Allan Korsgaard Poulsens og Jesper Rømer Hansen. Jesper Rømer Hansen svarede tilbage samme dag med en række yderligere rettelser til WO 703 ansøgningen. AU bekræftede samme dag at de var indforståede med rettelserne. E-mailkorrespondancen af 6. oktober 2023 er fremlagt som bilag N [E1245].

150. Hvis Olin havde haft interesse i at værne om Fællesansøgningen eller i forhold om myresyre, havde Olin formodningsvis også reageret på AU's henvendelse. Det gjorde de ikke.

7 Stridsrettighederne

151. Sideløbende med CETEC Projektet har Vestas internt gjort 17 opfindelser til forskellige teknologier, der beskriver nye løsninger, som finder anvendelse parallelt med, 'længere oppe' eller 'længere nede' i værdikæden i forhold til den løsning, der er beskrevet i Fællesansøgningen. Vestas har indleveret ansøgninger om patent for disse opfindelser. Nærværende sag vedrører 11 internationale patentansøgninger, som Vestas har indleveret til beskyttelse af disse opfindelser. Herudover vedrører sagen et udstedt amerikansk patent, der indgår i samme patentfamilie som en af de internationale ansøgninger.

152. Vestas har indleveret sine patentansøgninger på de 17 opfindelser ad 4 omgange. 6 ansøgninger blev indleveret den 13. december 2022, hvilket var samme dag, som Fællesansøgningen blev indleveret. 9 ansøgninger blev indleveret den 31. januar 2023, mens 1 ansøgning blev indleveret den 3. oktober 2023 og 1 ansøgning den 4. januar 2024. Fælles for de 11 sidste er, at Fællesansøgningen vil være et modhold.

153. Opfindelserne bag Stridsrettighederne er blevet til på forskellig vis, herunder er enkelte gjort forud for, at CETEC Projektets deltagere

eksperimenterede med brugen af myresyre til at ekstrahere epoxy resin-fraktioner, som ledte til Fællesansøgningen. En betydelig andel var imidlertid resultatet af to fysiske brainstorm-sessioner samt en online ideudvikling, som alle blev afholdt internt i Vestas. I disse deltog en række Vestas-medarbejdere med varierende baggrunde fra forskellige dele af Vestas, herunder Mie Rehmeier, der også var en del af CETEC Projektet, samt ansatte fra produktion, service, design af vingestruktur, kvalitet, reparation, HSE (Health, Safety and Environment) og kommunikation.

154. Deltagerne blev ikke præsenteret for detaljerne i Fællesansøgningen, men de blev præsenteret for et overordnet sammendrag af resultaterne fra CETEC Projektet. Opdraget var meget specifikt afgrænset til at generere ideer med udgangspunkt i deltagernes egen baggrundsviden fra vindbranchen kombineret med det faktum, at vindmøllevinger kunne genanvendes — ikke hvordan genanvendelsen nærmere kunne gennemføres. Deltagerne blev således opfordret til at kombinere muligheden for at genbruge vinger med deres eget ekspertiseområde. Opdraget var herefter at komme på ideer, hvor resultatet af at have anvendt metoden i Fællesansøgningen kunne anvendes andre steder i Vestas' værdikæde eller generelt.
155. Den specifikke afgrænsning af opdraget var bevidst og tjente et konkret formål. Med offentliggørelsen af CETEC-resultaterne i februar 2023 — der ikke indeholdt nærmere tekniske detaljer om metoden i Fællesansøgningen — ville Vestas' konkurrenter på nøjagtigt samme grundlag kunne foretage den samme idegenereringsøvelse. Formålet var således at beskytte Vestas mod konkurrenterne, idet de ved samme øvelse kunne reducere Vestas' freedom to operate.
156. Formålet med brainstorm-sessionerne var at udnytte deltagernes egen ekspertise fra forskellige dele af Vestas' organisation til at identificere anvendelsesmuligheder andre steder i værdikæden. Opfindelserne er således resultatet af deltagernes egen faglige viden og kreativitet kombineret med den overordnede viden om, at genbrug af vinger var muligt.
157. Idéerne blev indsamlet ved hjælp af en idéformular ("Idea Submission Form"), hvor titel, bidragsydere, emne og beskrivelse blev noteret. De mere end 40 idéer blev efterfølgende evalueret af Jesper Rømer Hansen, Mie Rehmeier, Sara Nejad og Torben Baun, som grupperede idéerne efter emne og besluttede, om de skulle gå videre til enten yderligere undersøgelse, patentering eller offentliggørelse. De ideer, der blev vurderet til at have et patenterbart indhold, blev

præsenteret for Vestas' Vice President for New Concepts, Kasper Roed Jensen. Herfra blev 9 ideer anbefalet til patentering, og der blev skrevet en ansøgning baseret på bidrag fra opfinderne.

158. Olins konklusion om, at "alle Stridsrettighederne er fremkommet på baggrund af information fra CETEC projektet" [Replik, punkt 6; E84] er både udokumenteret, uunderbygget og i modstrid med de faktiske forhold, som Vestas har beskrevet. Det faktum, at Vestas har søgt at få yderligere værdi ud af den indsats, der blev lagt i at nå CETEC Projektets overordnede resultater ved at identificere relaterede anvendelsesmuligheder, betyder ikke, at de deraf følgende opfindelser er "fremkommet på baggrund af information fra CETEC projektet" i den forstand, som Olin forsøger at lægge til grund.

7.1 Vestas' arbejde med stridsrettighederne forud for CETEC-projektet

159. Opfindelserne bag Stridsrettighederne er opstået på forskellig vis og på forskellige tidspunkter, herunder også forud for, at projektdeltagerne begyndte at eksperimentere med myresyre.
160. Olin har henvist til et teknisk møde, der blev afholdt den 13. januar 2022 som afgørende for, hvornår myresyre kom ind i CETEC projektet [bilag W; E405]. Det er korrekt, at projektdeltagerne på mødet diskutererede anvendelsen af myresyre, ligesom de diskutererede mange andre forskellige syrer. På det tidspunkt blev myresyre dog ikke tillagt nogen særlig vægt, da der på det tidspunkt ikke fandtes data, der viste, om myresyre var fordelagtigt. Ud over at DTI i sin præsentation af 13. januar 2022 [bilag Å; E409] har et punkt, hvor der står "Formic Acid?" under overskriften "Todo list", er det ikke nævnt, og myresyre er heller ikke nævnt i referatet fra mødet [bilag W; E405].
161. Efter mødet påbegyndte DTI tests med myresyre (og andre syrer), men først i maj 2022 nåede projektdeltagerne den konklusion, at myresyre kan anvendes også til eksisterende vindmøllevinger. Referatet fra mødet den 6. maj 2022 er fremlagt som bilag AA [E503]. Det samme understøttes også af referatet fra mødet den 8. november 2021 [bilag 7; E713].
162. For så vidt angår i hvert fald 6 ud af de 11 Stridsrettigheder, har Vestas arbejdet med opfindelserne allerede inden maj 2022, hvor projektdeltagerne erkendte, at myresyre kunne anvendes til eksiste-

rende vindmøllevinger.

163. Det understøttes af invention disclosures for henholdsvis WO 741 [bilag AG, E417], WO 742 [bilag AH, E585], WO 743 [bilag AI, E591], WO 744 og WO 745 [samlet AJ, E399] og WO 746 [bilag AK, E423], hvoraf det eksplicit fremgår, at disse seks opfindelser er dateret forud for maj 2022. Dateringen af de konkrete opfindelser ses under 'Date of origin of idea', som er angivet på side 4 i hver invention disclosure. Datoerne viser, at fire ud af seks af opfindelserne er gjort forud for mødet den 13. januar 2022. Det betyder, at Vestas har arbejdet med disse opfindelser allerede inden anvendelse af myresyre til eksisterende vindmøllevinger overhovedet blev nævnt under CETEC Projektet den 13. januar 2022.
164. Det er åbenbart, at anvendelsen af myresyre notorisk ikke kan være et centralt element i disse opfindelser. Det er således ikke vigtigt, om opfindelserne nævner myresyre eller en anden opløsning ("swelling agent").

8 Olins påståede bidrag

165. Olin gør gældende, at Olin som led i CETEC Samarbejdet har bidraget til den i Fællesansøgningen ansøgte opfindelse med følgende tre bidrag, der påstås at have fundet vej til Stridsrettighederne:

- 1) erkendelsen af, at myresyre var særdeles effektiv til at adskille vindmøllevinger med henblik på genanvendelse,
- 2) erkendelsen af, hvilke koncentrationsintervaller for myresyre, der er egnet i nedbrydningsprocessen, herunder har en acceptabel sikkerhedsprofil industrielt (under 80%), samtidig med at processen forbliver effektiv, og
- 3) erkendelsen af, at myresyre er særligt egnet til at separere blandinger af forskellige epoxyharpikser og andre komponenter, idet myresyren nedbryder forskellige typer af epoxy med forskellig hastighed.

166. Dette bestrides både faktuel og juridisk.

167. Olin har anført, at opfindelsen omfattet af Fællesansøgningen indgår som "et centralt element" i Stridsrettighederne under henvisning til, at brugen af myresyre indgår i kravene i alle Stridsrettighederne på nær WO 324. Det bestrides. Anvendelsen af myresyre til udskillelse af hærdet epoxy fra fiberholdige epoxystrukturer var beskrevet

i faglitteratur offentliggjort forud for Fællesansøgningens prioritetsdato, jf. afsnit C5 ovenfor. Stridsrettighedernes generelle omtale af myresyre beror således på viden, der var frit tilgængelig for enhver.

168. Hertil kommer, at Fællesansøgningen ikke dækker enhver anvendelse af myresyre. Fællesansøgningen dækker alene en konkret metode, hvor anvendelse af myresyre kun udgør et ud af en række tekniske elementer i det uafhængige krav 1, idet der blandt andet skal ske en ekstrahering af epoxy resin fraktioner ved at separere epoxy fraktioner ud i en opslæmning. Disse elementer genfindes ikke i Stridsrettighederne. Som det vil blive forklaret nedenfor i afsnit C9 er det andre elementer, der er centrale i Stridsrettighederne.
169. Olin gør videre gældende, at et eller flere af de tre bidrag genfindes i samtlige af Stridsrettighederne, og at Olin på den baggrund er medejder. Det bestrides. Olin har ikke dokumenteret, at de tre bidrag hidrører fra Olin, at de udgør selvstændige intellektuelle bidrag, eller at de genfindes i Stridsrettighederne.
170. Nedenfor redegøres for de enkelte bidrag (afsnit C8.1-C8.3), hvorefter der i afsnit C9 redegøres for, hvorfor bidrag 1-3 ikke genfindes i Stridsrettighederne.

8.1 Bidrag: Erkendelsen af, at myresyre kan nedbryde vindmøllevinger

171. Som anført ovenfor i afsnit C5 og C8 dækker Fællesansøgningen ikke den blotte brug af myresyre til opløsning af komposit. Brugen af myresyre til opløsning af komposit var i øvrigt allerede kendt på ansøgningstidspunkt.
172. Olin gør gældende, at Olin som led i CETEC Samarbejdet bidrog til erkendelsen af, at myresyre er særdeles effektiv til at adskille vindmøllevinger med henblik på genanvendelse. Olin gør i denne sammenhæng gældende, at dette udgør en ny erkendelse, som ikke følger af den forud for prioritetsdatoen offentliggjorte faglitteratur, herunder navnlig Ballout Artiklen [bilag X; E487].
173. Til støtte herfor gør Olin gældende, at:
- 1) den epoxyharpiks, der er anvendt og testet i Ballout Artiklen, er HexFlow® RTM6 kvalificeret til luftfartsapplikationer, og at egenskaberne og molekylerne i den epoxyharpiks adskiller sig fra den epoxyharpiks, der blev testet under CE-

TEC, nemlig Olin Airstone 760E/766H.

- 2) Ballout Artiklen omhandler epoxy-/kulfiberkompositter, mens CETEC Samarbejdet primært vedrørte glasfiberkompositter (materialer til vindmøllevinger) og/eller transparente støbninger i resin, og at man derfor ikke på baggrund af Ballout Artiklen ville vide, om myresyre ville virke for vindmøllevinger som testet under CETEC.

174. Det bestrides af flere årsager.
175. For det første er Olins sondring mellem HexFlow® RTM6 og Olin Airstone 760E/766H ikke afgørende. Det er korrekt, at forsøget i artiklen blev udført med en bestemt type resin, men det ændrer ikke ved, at myresyrens nedbrydende virkning på hærdet epoxy generelt var beskrevet i Ballout Artiklen. Valget af myresyre i artiklen er begrundet i, at myresyre blandt organiske syrer er den stærkeste med den højeste syredensitet og det laveste kemiske iltforbrug – en begrundelse, der knytter sig til myresyrens generelle kemiske egenskaber og ikke til egenskaberne ved nedbrydning af en bestemt epoxyharpiks. Ballout Artiklen omtaler generelt resinen som epoxy, og det er derfor ikke i artiklen afgørende, hvilken type epoxy, der er tale om. Der er således ikke noget i artiklen der indikerer, at virkningen af myresyren er begrænset til HexFlow® RTM6. Afprøvnin-gen af det samme princip på et konkret alternativt epoxysystem ud-gør ikke et selvstændigt opfinderisk bidrag i patentlovens forstand, men er udtryk for en rutinepræget faglig afprøvning.
176. For det andet er sondringen mellem epoxy-/kulfiberkompositter og glasfiberkompositter irrelevant for vurderingen. Dette forsøg på at indføre en distinktion mellem Ballout Artiklen og opfindelsen i Fællesansøgningen, er uforståeligt. Idéen i begge vedrører nedbrydning af selv epoxyen – det turde være åbenbart, at det i den sammen-hæng er uden betydning, om det er kulfiber- eller glasfiberkompo-nenter, der er indlejret i den pågældende resin. Det centrale punkt er ikke, om det i Ballout Artiklen i detaljer beskrives den eksakte materialesammensætning i CETEC-forsøgene. Det centrale punkt er, at myresyres egenskab som opløser af epoxybaserede kompositma-terialer var beskrevet i faglitteraturen forud for Fællesansøgningens prioritetsdato.
177. Afgørende er derfor, at Ballout Artiklen beskriver anvendelsen af myresyre til udskillelse af hærdet epoxy fra fiberholdige epoxy-strukturer. En vindmøllevinge er en fiberforstærket polymerkompo-

sit (FRP) opbygget af forstærkningsfibre – typisk glas- og/eller kulfibre – og hærdet epoxy som matrix. En vindmøllevinge er dermed pr. definition en fiberholdig kompositstruktur, som falder inden for den materialeklasse, Ballout Artiklen omhandler. Selv hvis man antog, at beskrivelsen i Ballout Artiklen ikke eksplicit eller implicit omfatter opløsning af epoxy i en vindmøllevinge, ville fagmanden på baggrund af Ballout Artiklen uden yderligere opfinderisk indsats erkende, at det samme princip finder anvendelse for glasfiberkompositter i vindmøllevinger.

178. Så langt er der imidlertid ingen grund til at gå, idet Ballout Artiklens forfattere selv anfører, at processen kan behandle blandede og forurenede materialer med glasfibervæv, malede overflader, skumkerner og metalindsatser, der typisk er til stede i alle kompositstrukturer. Artiklens egne konklusioner bekræfter dermed, at metoden ikke er begrænset til kulfiberkompositter, men finder generel anvendelse for fiberholdige kompositstrukturer, herunder de glasfiberholdige materialer, der kendetegner vindmøllevinger.
179. Ballout Artiklen nævner da også selv vindmøller som et af de voksende anvendelsesområder for kulfiberforstærkede polymerkompositmaterialer i gennemgangen af baggrunden for behovet for genanvendelsesmetoder. Forfatterens bevidsthed om vindmøller som relevant anvendelseskontekst understreger, at artiklen er skrevet med sigte på den brede kompositindustri, herunder vindmølleindustrien. Dette understøttes tillige af artiklen "Sustainable decommissioning: Wind Turbine Blade Recycling Report" publiceret i marts 2021 [bilag AB; E257] hvor HexFlow® RTM6 er nævnt på side 41 og dermed koblet direkte til vindmøller.
180. Vestas fastholder på den baggrund, at Ballout Artiklen dokumenterer, at anvendelsen af myresyre til udskillelse af hærdet epoxy fra fiberholdige epoxystrukturer så som vindmøllekomponenter var beskrevet i faglitteraturen forud for Fællesansøgningens prioritetsdato.
181. Der henvises endvidere til det modhold, der blev fremhævet som D1 under behandlingen af Fællesansøgningen, jf. afsnit C5.
182. Olins påståede bidrag 1 er derfor alene udtryk for en 'erkendelse', der baserer sig på offentligt tilgængelig viden om myresyres reaktivitet over for epoxykompositter. Det udgør notorisk ikke et selvstændigt intellektuelt bidrag i patentlovens forstand. Nedenfor under afsnit C9.2 redegøres der endvidere for, at Stridsrettighederne

under alle omstændigheder ikke er begrænsede til en bestemt syre.

183. Olins argumentation hænger i øvrigt ikke sammen, når den sammenholdes med sagens andre faktuelle omstændigheder:
- Fællesansøgningens krav 1 indeholder alene en generisk beskrivelse af en "*composite structure comprising thermoset epoxy matrix and embedded solid element(s)*" [bilag 6; E778]. Fællesansøgningen er således ikke begrænset til bestemte epoxyresiner eller bestemte kompositstrukturer, endsige til vindmøllevinger. Olins synspunkt ændrer derfor ikke på, at Ballout Artiklens beskrivelser dækker over løsninger, der også er omfattet af de brede generiske angivelser i Fællesansøgningen.
 - Fællesansøgningen er endvidere i sig selv bevis for, at Olins forsøg på distinktion i forhold til Ballout Artiklen er opfundet til lejligheden. Under CETEC Projektet blev der alene udført forsøg på bestemte vingetyper og dermed bestemte resiner med bestemte indlejrede komponenter. Alligevel er 'opfindelsen' i Fællesansøgningen beskrevet i brede generiske termer, der rækker langt ud over det, som CETEC Projektets forsøg blev gennemført på, hvilket skyldes det åbenlyse; kan myresyre bruges til én resin kompositstruktur, kan den også bruges til andre – det er netop denne slutning, som Vestas gør gældende, også kan foretages ud fra oplysningerne i Ballout Artiklen. Vestas bemærker i denne forbindelse, at det næppe kan være Olins synspunkt, at Fællesansøgningen er ugyldig, fordi dens beskyttelsesomfang ikke er begrænset til specifikke resin-kompositstrukturer.

8.2 Bidrag 2: Koncentrationsintervaller under 80%

184. Olin gør gældende, at Olin under CETEC Samarbejdet har bidraget med erkendelsen af, hvilke koncentrationsintervaller for myresyre, der er egnet i nedbrydningsprocessen, herunder som har en acceptabel sikkerhedsprofil industrielt samtidig med at processen forbliver effektiv.
185. Olin støtter sig i den forbindelse reelt på referatpassagen i bilag 7 [E715]: "We gave the input of going under 80% of formic acid in terms of flammability and toxicity" og DTI's bekræftelse: "Agree on the pushing from Olin to test formic acid and going below 80%".
186. Det bestrides, at dette udgør Olins selvstændige opfinderiske bidrag.

187. Indledningsvis bemærkes imidlertid, at bidrag 2 slet ikke fremgår af Fællesansøgningen. Koncentrationsrækken, der fremgår af krav 1 i Fællesansøgningen [bilag 6; E778], omfatter fra 1 mol/L til 26 mol/L. Idet 1 mol/L myresyre omregnet til volumenprocent svarer til ca. 3,8 vol% og 26 mol/L til ca. 100 vol%. Allerede Fællesansøgningens krav 1 dækker dermed koncentrationer under såvel som over 80%.
188. Vestas bestrider ikke, at det under CETEC Projektet blev drøftet at anvende koncentrationsintervaller under 80 % af sikkerhedsmæssige årsager. Det er dog ikke dokumentation for, at der overhovedet er tale om noget opfinderisk element, der hidrører fra Olin.
189. Det bestrides endvidere, at Olin skulle have bidraget til erkendelsen af, at processen forbliver effektiv, hvis koncentrationsintervallerne holdes under 80 % eller i øvrigt ligger på noget andet konkret niveau. Det har Olin heller ikke dokumenteret er tilfældet, og det kan navnlig ikke læses ud af referatet gengivet ovenfor.
190. Selv hvis det antages, at forslaget om at teste myresyre i koncentrationer under 80 % stammer fra Olin, gøres det gældende, at bidraget ikke er opfinderisk. Det er der flere årsager til.
191. For det første er afprøvningen af forskellige koncentrationsintervaller en grundlæggende og sædvanlig faglig fremgangsmåde inden for kemi. En fagperson, der arbejder med en kemisk nedbrydningsproces, vil systematisk undersøge, om lavere koncentrationer kan opnå tilstrækkelig effekt af hensyn til omkostninger, sikkerhed og håndterbarhed. Dette er ikke udtryk for opfinderisk indsats, men for rutinepræget faglig optimering for en kemiker.
192. Dette bekræftes af forsøgsbeskrivelserne i Fællesansøgningen, hvor parterne netop systematisk afprøvede myresyre i koncentrationerne 20, 40, 60, 80 og 100 v/v % [bilag 6; E764]. Der er tale om en klassisk og systematisk koncentrationsrække, der dækker hele spektret med jævne intervaller. En så- dan fremgangsmåde er grundlæggende og sædvanlig og udgør på ingen måde et selvstændigt intellektuelt bidrag.
193. Det sædvanlige og systematiske i fremgangsmåden bekræftes endvidere af, at den samme metode blev anvendt under Dreamwind, hvor man gennemførte forsøg med eddikesyre. Det ses direkte af referatet fra det tekniske møde under CETEC Projektet afholdt den 13. januar 2022 [bilag W; E406] samt præsentationen vist på mødet [bi-

lag Å; E412], hvor elementer fra Dreamwind blev gennemgået.

194. For det andet er myresyre i koncentrationer under 80 % – herunder navnlig 78 % – en veletableret og kommercielt tilgængelig produktstandard, der bl.a. sælges bredt til landbrugsmæssig anvendelse. Den kommercielt mest tilgængelige koncentration af myresyre, og dermed det mest oplagte valg, er således 78 %. At foreslå at reducere koncentrationen til et niveau, der svarer til den standardkoncentration, der i forvejen er bredt tilgængelig på markedet, og hvis sikkerhedsmæssige egenskaber dermed er veldokumenterede, er en grundlæggende fagmandsviden inden for kemi og udgør ikke et selvstændigt intellektuelt bidrag til en opfindelse. En fagperson ville naturligt tage udgangspunkt i den kommercielt tilgængelige standardkoncentration, og valget heraf udgør ingen opfindermæssig indsigt. På slide 9 og 10 i DTI's præsentation fra det tekniske møde under CETEC Projektet afholdt den 6. maj 2022 fremgår det eksplícit, at det var almindelig fagmandsviden, at en koncentration af myresyre på 78 % var helt sædvanlig [bilag AC; E515-516]
195. For det tredje er hensynet til sikker håndtering af koncentreret myresyre en almen og velkendt sikkerheds betragtning. Det er således almindeligt kendt, at myresyre i høje koncentrationer (98– 100 %) er forbundet med særlige sikkerhedsrisici, og at lavere koncentrationer foretrækkes i industriel sammenhæng netop af denne grund. Erkendelsen af, at man bør anvende en lavere koncentration af sikkerhedshensyn, kræver ingen opfinderisk indsats og udgør ikke et selvstændigt intellektuelt bidrag.
196. Vestas fastholder på den baggrund, at Olins påståede bidrag 2 er udtryk for en sædvanlig sikkerhedsfaglig betragtning og en rutinepræget optimeringsovervejelse, der ikke udgør et selvstændigt intellektuelt bidrag i patentlovens forstand.
197. Nedenfor under afsnit C9.3 redegøres der for, at bidrag 2 ikke findes i Stridsrettighederne.
- 8.3 Bidrag 3: Adskillelse af epoxyharpikser med forskellige nedbrydningshastigheder**
198. Olin gør gældende, at Olin har bidraget til erkendelsen om, *“at myresyre var særligt egnet til at adskille blandinger af flere typer af epoxy og andre komponenter, som findes i vindmøllevinger”*, og navnlig *“at myresyre er velegnet til at separere forskellige epoxyer, fordi de nedbrydes med forskellig hastighed”* [vores fremhævnning] [Processkrift 1, punkt 5.4; E121]. Olin gør som led heri gældende, at Olin har bidraget til er-

kendelsen af, at myresyre er egnet til at nedbryde de forskellige epoxyharpikser med forskellige nedbrydningshastigheder.

199. Det bestrides.
200. Bidrag 3 fremgår da heller ikke af Fællesansøgningens beskrivelse eller patentkrav. Olin har da også konsekvent undladt at henvise til, hvor i Fællesansøgningen, at dette påståede bidrag skulle kunne findes.
201. Bidrag 3 har intet at gøre med CETEC Projektet. CETEC Projektet havde til formål at finde ud af, hvorledes epoxy lod sig nedbryde tilstrækkeligt hurtigt til, at processen blev industrielt interessant og skalerbar. Oprindeligt indebar dette, at der skulle udvikles en ny og hurtigt nedbrydelig epoxy.
202. Efter erkendelsen af, at myresyre kunne nedbryde eksisterende epoxyer blev fokus at nedbryde disse hurtigst muligt. Konkret søgte projektet at identificere, hvilke syrer og procesparametre, der hurtigst og mest effektivt kunne nedbryde kompositmaterialer med henblik på genanvendelse.
203. Der blev omvendt ikke arbejdet med at udnytte forskellene i nedbrydningshastighed mellem epoxyharpikser til separationsformål, og der blev heller ikke ledt efter en kombination af en hurtigere og en langsommere nedbrydelig epoxy, der kunne nedbrydes i samme proces.
204. Den erkendelse, som Olin nu gør gældende som et selvstændigt opfindermæssigt bidrag, ligger således uden for det mål, CETEC Projektet søgte at opnå. Der er desuden intet i de fremlagte dokumenter, der antyder, at dette bidrag i øvrigt blev gjort af Olin under CETEC Projektet.

8.3.1 Bidrag 3 er allerede udviklet inden CETEC Projektet samt af andre uafhængigt af CETEC

205. Inden vi ser på, hvad der skete under CETEC Projektet i denne henseende, er det væsentligt at få sat 'baseline' for, hvad der var kendt allerede inden projektets start, samt hvad der var offentligt kendt inden indleveringen af Fællesansøgningen.
206. For det første var det bidrag, Olin påstår at være kommet med, allerede en etableret forudsætning, da CETEC Samarbejdet tog sin begyndelse. Forud for CETEC havde projektdeltagerne i det tidligere

Dreamwind Projekt, som var baseret på forsøg med eddikesyre, konstateret, at forskellige additiver til epoxy medførte nedbrydning ved forskellige hastigheder. Grundkonceptet var altså kendt på forhånd.

207. Hertil kommer, at erkendelsen af, at nedbrydning af epoxy i forskellig hastighed kunne anvendes kommercielt ved at anvende epoxyer med forskellig nedbrydningshastighed allerede eksisterede internt i Vestas inden CETEC Projektet. Blandt andet nåede en af Vestas' ansatte, Henrik Thede, således frem til netop den erkendelse allerede i 2017. Som dokumentation herfor er fremlagt en e-mailkorrespondance, hvor Henrik Thede den 6. december 2022 beskriver sin erkendelse tilbage fra 2017 under Dreamwind Projektet [bilag AD; E723]. Af samme årsag blev Henrik Thede tilføjet som medopfinder på Vestas' patentansøgning WO 743.

8.3.2 Bidrag 3 var ikke en del af CETEC og er ikke Olins bidrag

208. I lyset af ovenstående står det klart, at Bidrag 3 ikke udgør en erkendelse, der blev tilvejebragt under CETEC, og allerede af den grund er den heller ikke Olins bidrag.
209. Det understøttes også direkte af bilag 34, slide 7 [E561], hvor fokus er, om prøverne er hurtigt eller langsomt opløst, og hvor der dermed allerede ligger som en underliggende forudsætning i forsøgene, at der sker opløsning med forskellige hastighed.
210. De af DTI og Olin udarbejdede præsentationer i bilag 32-36 [E527, E551, E555, E563 og E981] viser således udelukkende et additivoptimeringsspor, hvor formålet var at identificere den additivsammensætning, der hurtigst og mest effektivt fremskyndede nedbrydning af én og samme type epoxy i myresyre.
211. Den eneste test under CETEC Projektet, hvor der blev arbejdet med nedbrydning af en kompositstruktur indeholdende forskellige resinsystemer, var en nedbrydningstest af en vinge-sample, der viste, at de to varianter af epoxy i vingen reagerede forskelligt i forhold til nedbrydningshastighed. Vinge-samplen blev leveret af Vestas, og testen blev gennemført af DTI. Olin bidrog ikke til disse tests.
212. Olin anfører, at DTI's præsentation fra det tekniske møde den 13. januar 2022 dokumenterer, at Olin bidrog til tests med pultrusionsprøver, og henviser til bilag W. Bilag W er imidlertid mødereferatet fra det tekniske møde [E405], mens DTI's præsentation til samme

møde er fremlagt som bilag Å [E409]. Under alle omstændigheder omtaler hverken bilag W eller bilag Å tests til udførelse med pultrusionsprøver. Hertil kommer, at myresyre slet ikke var en del af CETEC Projektet på dette tidspunkt – myresyre er ikke nævnt i referatet fra mødet (bilag W), og præsentationen (bilag Å) nævner alene myresyre på det afsluttende slide i en "to-do"-liste som et åbent spørgsmål ("Formic Acid?").

213. Det er i øvrigt påfaldende, at Olin ikke på noget tidspunkt under CETEC Samarbejdet har fremhævet de påståede erkendelser, der ifølge Olin udgør bidrag 3, herunder at det skulle udgøre Olins selvstændige intellektuelle bidrag. Hvis Olin på tidspunktet for indleveringen af Fællesansøgningen mente, at bidrag 3 udgjorde et opfinderisk bidrag, havde Olin vel sørget for en tilføjelse heraf til Fællesansøgningen. Det gjorde Olin ikke. Alternativt måtte Olin i det mindste forventes at have fremhævet dette bidrag på det tekniske møde, der netop havde til formål at klarlægge hver parts bidrag til det, der blev Fællesansøgningen. Det gjorde Olin heller ikke.
214. Det fremgår ikke noget sted af Fællesansøgningens patentkrav, at forskellige typer af epoxy nedbrydes med forskellige hastigheder. Det fremgår alene af beskrivelsen. Det fremgår imidlertid hverken af kravene eller beskrivelsen, at det forhold kan bruges til at nedbryde kompositstrukturer med forskellige epoxyresiner med forskellig hastighed. Det er således alene udtryk for en efterrationalisering, at Olin nu påstår, at dette bidrag udgør Olins selvstændige intellektuelle bidrag.
215. På baggrund af ovenstående er bidrag 3 ikke Olins selvstændige intellektuelle bidrag til Fællesansøgningen.

9 De påståede bidrag genfindes ikke i Stridsrettighederne

9.1 Det giver ikke medejerskab til en Stridsrettighed, at bidrag er nævnt i beskrivelsen

216. Det er et grundlæggende krav for medopfinderskab til et patent, at der er leveret (i) et opfinderisk bidrag til (ii) den patenterede løsning. I afsnit C8 ovenfor har vi behandlet det første forhold, nemlig spørgsmålet om det manglende opfinderiske element i hvert af bidragene 1-3, herunder at bidraget slet ikke er kommet fra Olin. Det andet element indebærer, at det påståede bidrag skal indgå i patentkravene.
217. Den opfindelse, der beskyttes af et patent, defineres af patentkravene, jf. patentlovens § 39. 1. punktum [Patentloven § 39 med Kar-

novs noter; MS197]. Beskrivelsen tjener alene til vejledning, men giver ikke nogen selvstændig beskyttelse, jf. patentlovens § 39, 2. punktum. Såfremt et bidrag ikke indgår i patentkravene, er bidraget per definition ikke søgt patenteret, og allerede derfor er der ikke noget at få medejerskab til.

218. Konsekvensen heraf er, at for så vidt angår alle de Stridsrettigheder, hvor et af bidragene 1-3 alene indgår i beskrivelsen, men ikke i et patentkrav, kan Olin allerede af den grund ikke hævde medopfinderskab/medejerskab baseret på det pågældende bidrag.

219. Det betyder nærmere, at Bidrag 1-3 ikke kan give medejerskab som følger;

- Bidrag 1 fremgår ikke af kravene i WO 324.
- Bidrag 2 fremgår ikke af kravene i WO 741, WO 742, WO 743, WO 744, WO 745, WO 746, WO 324, WO 328 og WO 330.
- Bidrag 3 fremgår ikke af kravene i US 480, WO 741, WO 742, WO 746, WO 324, WO 326, WO 328, WO 329 og WO 330.

220. Her bemærkes særligt, at for så vidt angår WO 324 fremgår ingen af bidragene 1-3 af kravene. Disse er derfor under alle omstændigheder udelukket fra Olins ejerskab, selv hvis det antages at bidrag 1-3 er opfinderiske. Tilsvarende noteres, at bidrag 2 kun fremgår af patentkrav i WO 326, WO 329 og US 480, mens bidrag 3 kun fremgår af patentkrav i WO 743, WO 744 og WO 745.

221. Selv i de tilfælde, hvor et af bidragene 1-3 påstås at have fundet vej til et af kravene, er dette imidlertid ikke tilstrækkeligt.

9.2 Bidrag 1 er ikke centralt for Stridsrettighederne

222. I modsætning til hvad Olin gør gældende, udgør brugen af myresyre ikke et centralt element i Stridsrettighederne.

223. Det forhold, at både Fællesansøgningen og Stridsrettighederne omtaler myresyre, er ikke ensbetydende med, at der er tale om den samme tekniske løsning eller at Stridsrettighederne er baseret på Fællesansøgningen. Det er derfor også forkert, når Olin anfører, at "Vestas har selv anerkendt, at Stridsrettighederne alle er fremkommet på baggrund af information og resultater vedrørende brugen af myresyre fra CETEC projektet" [Replik, punkt 9; E85].

224. Stridsrettighedernes tekniske løsninger kan anvendes uanset, om der benyttes myresyre eller en anden opløsning til nedbrydning af kompositmaterialet. Myresyre er blot én af flere mulige kemiske forbindelser, der kan anvendes i forbindelse med de processer, som Stridsrettighederne beskriver. Det er derfor forkert, når Olin anfører, at Stridsrettighederne ikke kan realiseres uden brug af myresyre i effektive koncentrationer til at nedbryde kompositstrukturene. Realiteten bag dette synspunkt er, at Olin gør gældende, at selve brugen af myresyre er et sine qua non for, at opfindelserne i Stridsrettighederne kan bruges. Det synspunkt er forkert.
225. Stridsrettighederne er således ikke begrænset til en bestemt syre. Det centrale er derimod, at løsninger i Stridsrettighederne kan anvendes i forbindelse med en hvilken som helst resin, der kan opløses i et opløsningsmiddel. Dette ses eksempelvis tydeligt i beskrivelsen i WO 744, der tillige angiver, at blødgøringsvæsken eksempelvis kan bestå af alkohol eller vand i en kritisk tilstand, en syre som eddikesyre eller myresyre, eller et organisk opløsningsmiddel. Stridsrettighederne peger ligeledes på anvendelsen af markedsførte resiner, der kan opløses på anden vis end med myresyre. Til eksempel henvises der i flere af Stridsrettighederne til alternativer så som recyclamin, som er nedbrydelige i eddikesyre. Der henvises i Stridsrettighederne blandt andet til La Rosa, Angela & Blanco, Ignazio & Banatao, Diosdado & Pastine, Stefan & Björklund, Anna & Cicala, Gianluca (2018), "Innovative Chemical Process for Recycling Thermosets Cured with Recyclamines® by Converting Bio-Epoxy Composites in Reusable Thermoplastic—An LCA Study."
226. Dette illustreres endvidere med særlig tydelighed af WO 745. "Myresyre" er nævnt i to af patentkravene, henholdsvis krav 2 og 10. Imidlertid fremgår det, at opfindelsen ikke er teknisk afhængig af netop denne syre, men derimod tager afsæt i anvendelsen af syrenedbrydelige epoxypolymerer i specifikke strukturelle komponenter, herunder i bladskallen. Dette ses tydeligt af behandlingen af en ansøgning, EP 4 644 692, der er afledt af WO 745 og som alene er baseret på krav 1 og 7 – og dermed ikke på krav, hvori myresyre nævnes. Denne afdelte ansøgning har modtaget "decision to grant". Som bilag AE [E1349] er fremlagt "Text intended for grant (clean copy)" og som bilag AF [E1375] er fremlagt "Decision to grant" af 19. marts 2026.
227. Patentmyndighederne har med andre ord vurderet, at opfindelsens centrale tekniske elementer, de syrenedbrydelige epoxypolymerer i vindmøllevingernes strukturelle komponenter, er patenterbare og

besidder selvstændig nyhed og opfindelseshøjde, uanset at de krav, hvori myresyre nævnes, ikke er inddraget i den afdelte ansøgning. Patentmyndighedernes vurdering dokumenterer således utvetydigt, at myresyre ikke udgør et centralt element i stridsrettigheden. Olin anbringende om, at "myresyre" er centralt for WO 745, er hermed direkte modsagt af patentmyndighedernes egen vurdering.

228. Eksemplet med WO 745 er ikke enestående, men afspejler et mønster, der går igen på tværs af Stridsrettighederne. Myresyre udgør ikke et nødvendigt teknisk element i Stridsrettighederne, og Olin har endnu ikke ført bevis for, at myresyre er centralt og uundværligt for realiseringen af Stridsrettighederne.
229. Ovenstående understøttes af det faktum, at flere af opfindelserne beskrevet i Stridsrettighederne blev til forud for, at projektdeltagerne under CETEC Projektet begyndte at eksperimentere med myresyre, jf. afsnit C7.1 ovenfor.

9.3 Bidrag 2 findes generelt ikke i Stridsrettighederne

230. Selv hvis det lægges til grund, at Olin har bidraget med bidrag 2, og at bidraget er opfinderisk, genfindes bidrag 2 reelt ikke i Stridsrettighederne.
231. De citater, som Olin fremhæver som dokumentation for sit bidrag, glimrer ved alene at relatere sig til sikkerhed. Olin citerer, at de pegede på, at myresyrekoncentrationen af sikkerhedsmæssige årsager skulle være "under 80%". Det giver mening at sætte en øvre barre for koncentrationen af sikkerhedsmæssige årsager. Det er imidlertid per definition ikke det samme som, at alle koncentrationer under 80% er resultatet af et opfinderisk bidrag fra Olin – det er i givet fald alene det, at det sikres, at man ikke overskrider 80%.
232. Det er da også kendetegnende, at de koncentrationsangivelser, der er nævnt i Stridsrettighederne, ikke har fokus på sikkerhed, men derimod på effektiviteten af koncentrationen – altså hvad skal der til for, at det virker. De koncentrationsangivelser, som Olin identificerer i Stridsrettighederne, opererer derfor generelt med koncentrationer over en bestemt procentsats og har generelt ikke grænsen "under 80%" som fokus.
233. Eksempelvis henvises i US 480 til en koncentration "of at least 20% by volume" [bilag 21; E1155], i WO 741 til "at least 50% formic acid" [bilag 9; E813] og i WO 742 ligeledes til "at least 50% formic acid" [bilag 10; E847]. Denne type formulering omfatter per definition

også koncentrationer, der er over 80%.

234. Dette bliver endnu tydeligere i WO 746, der eksplicit nævner koncentrationer i intervallerne "60 weight-% to 100 weight-% formic acid in aqueous solution and more preferably 75 weight-% to 95 weight-% formic acid" [bilag 14; E963] samt i WO 328 og WO 329, der angiver intervallet "at least 80 wt-%. formic acid" [bilag 18; E1048 og bilag 19, E1103]. Der er dermed eksplicit angivet intervaller, der ligger over grænsen på 80%, som Olin mener at have bidraget med.
235. Realiteten er, at der alene kan findes intervaller, der har en øvre grænse på 80% i WO 741 og WO 742. Disse rettigheder anfører imidlertid ét sted i beskrivelsen blot, at der skal være "at least 50% formic acid" [bilag 9; E813 og bilag 10; E847], men tilføjer et andet sted muligheden; "Optionally, the separation agent is a solution of dilute (20-80%) formic acid" [bilag 9; E815 og bilag 10; E849]. Der er således intet i denne rettighed, der angiver, at man skal holde sig på en koncentration, der er under 80%.

9.4 Bidrag 3 er ikke relevant for Stridrettighederne

236. Olin påstår, at bidrag 3 er nævnt i WO 743 (krav 1), WO 744 (krav 9) og WO 745 (krav 9). Ingen andre Stridsrettigheder nævner bidrag 3, hverken i patentkrav eller beskrivelse.
237. I krav 1 i WO 743 [bilag 11; E886] beskrives således det, som Olin påstår er deres bidrag 3. Omstændighederne vedrørende denne rettighed er imidlertid ganske rammende for, hvorfor Olin ikke har nogen rettigheder til bidrag 3.
238. *For det første* er opfindelsen i WO 743 således i sin grundform udviklet af Vestas-medarbejdere længe før man i CETEC Projektet erkendte myresyres effektivitet. *For det andet* kan det på nuværende tidspunkt konstateres, at WO 743 har været gennem den sædvanlige prøvelse hos patentmyndighederne, der indtil videre har fundet, at krav 1 som ansøgt ikke har opfindelseshøjde. Med andre ord: selv hvis det antages, at bidrag 3 hidrører fra Olin, så er det per definition ikke et opfinderisk bidrag. Det er anvendelsen af myresyre i øvrigt heller ikke, da krav 2, som Olin også fremhæver som et opfinderisk bidrag, ligeledes er vurderet ikke at have opfindelseshøjde. Patentmyndighedernes vurdering er foretaget af to forskellige examiners ved EPO, ligesom Fællesansøgningen er vurderet af Nordic Patent Institute. Fælles for disse er blandt andet, at de uafhængigt af hinanden ikke tillægger anvendelsen af myresyre betydning for

vurderingen af opfindelseshøjde. Olin afviser denne vurdering fra patentmyndighederne med det simple argument, at den er foreløbig, men fremlægger intet modbevis herfor. Som bilag AL [E1305-1311] fremlægges "International Preliminary Report on Patentability".

239. Krav 6-7 samt krav 10-13 blev derimod af patentmyndigheden vurderet at have opfindelseshøjde, og Vestas har derfor indleveret en afdelt ansøgning, hvor krav 1 er kombineret med krav 5 og 6.
240. WO 744 [bilag 12; E905] og WO 745 [bilag 13; E933] beskriver begge vindmøllevinger og sammensætningen heraf. Kernen i disse rettigheder er, at forskellige komponenter er lavet af samme epoxy, hvilket betyder, at når vingen nedbrydes, resulterer det i det samme organiske output. Det giver den fordel, at dette materiale ikke skal sorteres i sine enkeltbestanddele. Først i krav 9 nævnes det påståede bidrag 3, som derfor ikke er centralt eller afgørende for disse rettigheder.
241. Vestas antager, at fremhævelsen af krav 1 i WO 330 [bilag 20; E1134] betyder, at Olin er af den opfattelse, at dette krav – der ikke beskriver myresyre (bidrag 1) eller koncentrationer heraf (bidrag 2) – beskriver bidrag 3. Vestas kan imidlertid ikke se, hvorledes dette overhovedet skulle være udtryk for bidrag 3. Krav 1 dækker over, at man i tillæg til vindmøllevingen laver andre komponenter i vindmøllen, for eksempel nacellehuset, i epoxy, således at begge komponenter kan opløses ved samme syrebehandling. Det siger intet om, at dette skal eller ikke skal ske i forskellige tempi.

9.5 Stridsrettighederne indeholder ikke andre elementer, der kan danne basis for medejerskab til Olin

242. Olin anfører, at det kan lægges til grund, at Stridsrettighederne helt eller delvist bygger på resultaterne fra de forsøg, der er udført som led i CETEC Samarbejdet, vedrørende hvilke koncentrationer myresyre effektivt kan nedbryde forskellige epoxyharpikser i, fordi Vestas ikke har fremlagt dokumentation for gennemførelsen af egne eksperimenter.
243. Olin er tilsyneladende af den videre opfattelse, at hvis det således "*kan lægges til grund*", at Stridsrettighederne bygger på resultater fra CETEC-samarbejdet, så er konsekvensen, at Olin skal være medejers af Stridsrettighederne.

244. Den sammenhæng bestrides. Medopfinderskab forudsætter, at der er bidraget med noget opfinderisk. Olin har alene påberåbt sig bidrag 1-3 som opfinderiske bidrag fra Olins side. Disse forhold er allerede behandlet ovenfor. Uanset om 'resultaterne' i øvrigt fra CETEC Projektet måtte være anvendt i Stridsrettighederne, gør dette ikke Olin til medejer.
245. Hvilke 'resultater' Olin specifikt henviser til, er i øvrigt fortsat uklart.
246. Såfremt Olin henviser til resultaterne af eksperimenter med nedbrydning af epoxypolymerer, så udgør disse ikke opfinderiske bidrag. Det er en helt sædvanlig og rutinemæssig fremgangsmåde for en kemiker, at når der udføres forsøg med anvendelse af – her – syrer, gøres disse forsøg ved anvendelsen af forskellige koncentrationer, ligesom det blev udført forsøg ved forskellige temperaturer. Begge er kendte variabler, der kan have en indflydelse på processen. I modsætning til de tidligere forsøg med eddikesyre under Dreamwind Projektet, viste forsøgene med myresyre under CETEC Projektet imidlertid intet, der kunne beskrives som en overraskende effekt; effektiviteten af myresyre var mere eller mindre ligefrem proportional med koncentrationen. Herefter fremstår valget alene som et spørgsmål om, hvorvidt der er kommercielle forskelle ved at vælge én koncentration frem for en anden, eksempelvis at den i forvejen mest anvendte koncentration af myresyre – og derfor den, der er lettest tilgængelig og billigst – er på 78%.
247. Det bestrides i øvrigt for fuldstændighedens skyld, at fraværet af praktiske udførelseseksempler i Stridsrettighederne skulle understøtte nogen del af Olins synspunkter. Et patent er ikke afskåret fra at have gyldige krav alene fordi det ikke indeholder praktiske udførelseseksempler.
- 10 Stridsrettighederne er ikke baseret på fortrolig information fra CETEC Projektet**
248. Olin har gjort gældende, at Stridsrettighederne er fremkommet på baggrund af fortrolige informationer fra CETEC Projektet, herunder fortrolig viden og projekresultater om anvendelsen af myresyre til nedbrydning af kompositstrukturer, og at Olin derfor har krav på at blive anført som medansøger/medindehaver på Stridsrettighederne. Det bestrides og er i øvrigt udokumenteret.
249. Olins påstand hviler på to fejlagtige præmisser: (i) at anvendelsen af myresyre udgør fortrolig information fra CETEC Projektet, (ii) at

Vestas ikke har ret til at anvende sådanne informationer fra CETEC Projektet. Begge præmisser er forkerte, som det redegøres for nedenfor.

250. Selv hvis Stridsrettighederne hypotetisk skulle være baseret på oplysninger fra CETEC Projektet i strid med Samarbejdsaftalen, ville dette imidlertid ikke medføre de retlige konsekvenser, som Olin gør gældende. Det er ikke den retlige konsekvens af at have forbrudt sig mod en fortrolighedsforpligtelse, at Olin automatisk opnår medejerskab, eller at Stridsrettighederne automatisk er en del af CETEC projektet.

10.1 Anvendelsen af myresyre udgør ikke fortrolig information

251. Som det fremgår ovenfor i afsnit C8, udgør ingen af de tre påståede bidrag fortrolig information delt under CETEC Projektet.

252. For så vidt angår bidrag 1 var anvendelsen af myresyre til udskillelse af hærdet epoxy fra fiberholdige epoxystrukturer beskrevet i faglitteraturen forud for Fællesansøgningens prioritetsdato. Det faktum, at anvendelsen af myresyre er en del af Fællesansøgningen og dermed CETEC Projektet, gør ikke automatisk, at anvendelsen af myresyre bliver fortrolig information. I henhold til Samarbejdsaftalens punkt 11.3 udgør information, der er eller senere bliver offentligt kendt, ikke fortrolig information. Allerede af den grund har projektdeltagerne været fuldt ud berettiget til at bruge den viden om myresyre til deres egen videreudvikling. Se yderligere i afsnit C8.1.

253. For så vidt angår bidrag 2 udgør koncentrationsintervaller under 80 % ligeledes ikke fortrolig information, herunder blandt andet fordi sikkerhedsprofilen for koncentreret myresyre er en velkendt og offentligt tilgængelig faglig betragtning, jf. afsnit C8.2.

254. For så vidt angår bidrag 3 bemærkes det, at dette bidrag under alle omstændigheder ikke er et bidrag fra Olin, idet erkendelsen eksisterede internt i Vestas allerede inden CETEC Projektet. Selv hvis bidrag 3 måtte udgøre fortrolig information er det i givet fald Vestas' egen fortrolige information, som Vestas selv sagt er berettiget til at anvende, jf. afsnit C8.3.

10.2 Udnyttelsesret i medfør af Samarbejdsaftalens punkt 7.1

255. Selv hvis et eller flere af bidragene måtte anses for at udgøre fortrolig information – hvilket bestrides – er der intet til hinder for, at projektdeltagerne anvender denne information uden for CETEC Projek-

tet. Som beskrevet nedenfor i afsnit C4.4, kan projektdeltagerne frit bruge ikke-patenterbar projektviden, jf. Samarbejdsaftalens punkt 7.1 [bilag 1; E271]. Alle parter har en ikke-eksklusiv ret til vederlagsfrit at udnytte Foreground Knowledge, der ikke udgør en opfindelse (Invention), både under og efter projektet.

256. Allerede fordi ingen af bidragene 1-3 i sig selv udgør en opfindelse i Samarbejdsaftalens forstand, kan informationen herom også frit anvendes af projektdeltagerne. Vestas har derfor haft ret til at anvende den generelle viden om myresyres egenskaber og anvendelsesmuligheder i forbindelse med udviklingen af Stridsrettighederne. Dette gælder uanset, om projektdeltagerne først blev bekendt med denne viden under CETEC Projektet.

257. Olins anbringende om, at den fælles håndtering af erkendelsen om myresyre som patenterbar – herunder indlevering af Fællesansøgningen – understøtter, at den relevante viden ikke kan karakteriseres som ikke-patenterbar projektviden, er cirkulært. Argumentet forudsætter, at anvendelsen af myresyre udgør en opfindelse i sig selv, og at Olin har medopfinderskab hertil. Det er netop et af sagens centrale tvistetemaer, som Olin ikke har godtgjort. Olin kan ikke bruge egen opfattelse af svaret på det spørgsmål, der er til pådømmelse, til støtte for sit anbringende.

258. Hvis retten måtte komme frem til, at der er anvendt fortrolig information i strid med udnyttelsesretten i punkt 7.1 – hvilket bestrides – gøres det gældende, at Olin selv har gjort netop dette. Som det fremgår af afsnit C4.5 ovenfor, har Olin nemlig på samme vis brugt fortrolige resultater og viden fra CETEC Projektet til at udvikle løsninger, som finder anvendelse i Olins egen værdikæde.

11 Vestas har ikke væsentligt misligholdt Samarbejdsaftalen

259. Vestas bestrider, at Samarbejdsaftalen er misligholdt, og at en eventuel misligholdelse skulle være væsentlig.

260. Vestas gør overordnet gældende, at Samarbejdsaftalen slet ikke finder anvendelse på Stridsrettighederne, allerede fordi disse ikke er en del af CETEC-projektet. Denne konsekvens følger direkte af det, der er anført ovenfor i afsnit C7 om, at Stridsrettighederne er udviklet uden for CETEC-projektets faglige og kontraktuelle scope.

261. Samarbejdsaftalen regulerer alene det samarbejde, der er defineret i CETEC-projektet og de tilhørende arbejdsopgaver. Rettigheder, opfindelser og aktiviteter, der falder uden for dette scope, er Samar-

bejdsaftalen uvedkommende.

262. Olin gør gældende, at Olin – som følge af den påståede misligholdelse – har krav på en vederlagsfri licens i overensstemmelse med Samarbejdsaftalens punkt 7.5. Det bestrides.
263. Selv hvis Stridsrettighederne var omfattet af CETEC Projektet (hvilket bestrides), ville Olin ikke have krav på licens i medfør af Samarbejdsaftalens punkt 7.5 [bilag 1; E272].
264. *For det første* fordi Samarbejdsaftalens punkt 7.5 alene regulerer forholdet mellem en institution og en eller flere virksomheder. Punkt 7.5 regulerer ikke forholdet mellem to virksomheder indbyrdes eller tilfælde, hvor en opfindelse er gjort af en virksomhed alene. Olin forsøger derfor – ganske overraskende – at gøre gældende, at DTI er medopfinder, og at det er årsagen til, at situationen er omfattet af bestemmelsen. Det er forkert, og det er i hvert fald ikke et forhold, som Olin kan gøre gældende al den stund, at DTI har frafaldet sit ejerskabskrav mod Vestas. Det må derfor i sagen lægges til grund, at DTI ikke er medejer, hvorfor bestemmelsen i punkt 7.5 ikke er relevant. Olin kan ikke udlede rettigheder af en retsstilling, som den part, der skulle bære den, selv har opgivet.
265. Det er i den forbindelse bemærkelsesværdigt, at Olin inddrager eller udelukker DTI alt efter, hvad der tjener Olins egne anbringender. På den ene side påberåber Olin sig Samarbejdsaftalens punkt 7.5 og gør herved indirekte gældende, at DTI er medejer af Stridsrettighederne, idet det er en nødvendig forudsætning for, at bestemmelsen overhovedet kan finde anvendelse. På den anden side ignorerer Olin fuldstændigt DTI's stilling, når det gælder Olins eget forsvar mod fortrolighedsbrud, jf. ovenfor i afsnit C4.5.
266. Licens mellem virksomheder er reguleret i Samarbejdsaftalens punkt 7.7, hvorefter hver virksomhed er berettiget til at forhandle en ikke-eksklusiv, uigenkaldelig licens med ret til at viderelicensere til leverandører og kunder til opfindelser skabt af den anden virksomhed inden for deres Field of Use.
267. *For det andet* er Olins anbringende om, at en væsentlig misligholdelse af Samarbejdsaftalen giver Olin krav på en vederlagsfri licens i medfør af Samarbejdsaftalens punkt 7.5, både forkert og ubegrundet.

268. Samarbejdsaftalens punkt 7.5 er ikke en misligholdelsesbestemmelse og indeholder ingen sanktion for misligholdelse. Bestemmelsen regulerer alene den situation, hvor en opfindelse er fællesejet af en institution og en eller flere virksomheder, og fastslår, at den medejendomsberettigede part i så fald er berettiget til vederlagsfri kommerciel udnyttelse. Der er således tale om en selvstændig retsstilling, der forudsætter, at den pågældende parts medarbejdere har ydet et intellektuelt bidrag til opfindelsen. Den retsstilling opstår ikke – og kan ikke opstå – som følge af en påstået misligholdelse af Samarbejdsaftalens bestemmelser.
269. Punkt 7.5 er således en foruddefineret licensordning, ikke en misligholdelsessanktion. Olins anbringende om, at Olin som følge af Vestas' påståede misligholdelse skal stilles "som om misligholdelserne ikke havde fundet sted" ved at tildele Olin en vederlagsfri licens, savner ethvert grundlag i Samarbejdsaftalens ordlyd og i dansk kontraktret i øvrigt, ligesom der ikke er årsagssammenhæng mellem den påståede misligholdelse og den stilling Olin ønsker at ændre.
270. Misligholdelse af Samarbejdsaftalens punkt 8.1, 9, 11.1 og/eller 13.1 kan således aldrig medføre, at licensordningen i punkt 7.5 udløses. Samarbejdsaftalens misligholdelsessanktioner er reguleret andetsteds i aftalen, og den beføjelse, Olin påberåber sig, svarer ikke til nogen af disse. Olin har ikke identificeret nogen bestemmelse i Samarbejdsaftalen eller noget dansk kontraktretligt grundlag, der hjemler en vederlagsfri licens som følge af en påstået misligholdelse. Olin har endnu mindre peget på noget juridisk princip, der berettiger til, at der skabes en retsstilling, som Olin aldrig har haft, og som Samarbejdsaftalen ikke hjemler.
271. Hvis Olin ønsker at påberåbe sig rettigheder efter punkt 7.5, må dette ske blandt andet på det selvstændige grundlag, at Olin er medej af den relevante opfindelse – en påstand, der må godtgøres uafhængigt af spørgsmålet om misligholdelse.
272. I lyset af Olins seneste revidering af sine påstande (ved processkrift af 9. april 2026) bemærkes det, at såfremt retten giver Vestas medhold i, at Vestas skal frifindes for Olins principale påstand 2 og dermed fastslår, at Olin ikke er medej af Stridsrettighederne, er den nødvendige forudsætning for licenskravet i den subsidiaire påstand 2 automatisk bortfaldet. Frifindelse over for Olins principale påstand 2 medfører derfor per definition frifindelse over for Olins subsidiaire påstand 2.

D OPSUMMERENDE ANBRINGENDER**1 Afvisning****1.1 Olin er ikke rette sagsøger i forhold til Olins påstand 1**

273. Til støtte for de nedlagte afvisningspåstande gøres det gældende, at Olin ikke er rette sagsøger i forhold til Olins påstand 1, idet påstanden vedrører Markus Schroetz og Konrad Geissler's påståede medopfinderskab til Stridsrettighederne. Medopfinderskab er en personlig ret, der tilkommer den eller de fysiske person(er), der måtte have gjort en opfindelse, og Markus Schroetz og Konrad Geissler er ikke parter i sagen.
274. De fremlagte procesfuldmagter afhjælper ikke den grundlæggende mangel, at det ikke er Markus Schroetz og Konrad Geissler, der optræder som sagsøgere i sagen. En procesfuldmagt er et processuelt instrument, som regulerer, hvem der kan repræsentere en part under sagens behandling, og spørgsmålet om rette sagsøger kan derfor ikke løses gennem procesrepræsentation.
275. Olin har heller ikke selv en selvstændig retlig interesse i de nedlagte påstande. Medejskab og medopfinderskab er selvstændige retlige spørgsmål, der kan behandles uafhængigt af hinanden, og registrering af Markus Schroetz og Konrad Geissler som opfindere i patenregistrene er ikke en nødvendig forudsætning for registrering af Olins påståede ejerskab. Da sagens udfald for så vidt angår denne påstand heller ikke vil have retsvirkninger for Olin, mangler Olin den fornødne retlige interesse i søgsmålet. Hertil kommer, at påstanden om medopfinderskab reelt er et anbringende til støtte for påstanden om medejerskab.
276. Hensynet til Vestas taler desuden afgørende imod Olins bemyndigelseskonstruktion idet de fremlagte procesfuldmagter ikke begrænser Markus Schroetz og Konrad Geissler's adgang til selv at anlægge sag om medopfinderskab på et senere tidspunkt.
- 1.2 Olins påstand 1 og principale påstand 2 er ikke egnede til fuldbyrdelse**
277. Olins påstand 1 og principale påstand 2 er endvidere ikke egnede til fuldbyrdelse fordi de er formuleret på en så uklar måde, at de ikke egner sig til fuldbyrdelse. Forpligtelsens rækkevidde lader sig således ikke fastlægge på forhånd.
278. En påstand kan ikke opdeles i et "primært pligtindhold" og en efterfølgende tilføjelse med henblik på at afskærme uklarhedsindsigel-

sen. Det er den samlede påstand, der skal være egnet til fuldbyrdelse. Hertil kommer, at opfyldelse ikke kan udelukkes at forudsætte medvirken fra tredjemand, som Vestas ikke kan fremtvinge - påstandene retter sig således ikke kun mod Vestas' egen handling. I det omfang påstandes opfyldelse – helt eller delvist – beror på tredjemands frivillige handlinger, vil en dom være umulig at fuldbyrde.

1.3 Olin har ikke oplyst sagen tilstrækkeligt

279. Olin har ikke oplyst sagen tilstrækkeligt, og Olins manglende besvarelse af Vestas' opfordringer skal tillægges processuel skadevirkning. For det første skal Olins mangelfulde svar på Vestas' opfordringer fortolkes indskrænkende, således at Olin alene påberåber sig de tre konkrete bidrag (bidrag 1-3), jf. retsplejelovens § 344, og for det andet skal Olins mangel på relevante svar på Vestas' opfordringer have omkostningsmæssige konsekvenser, jf. retsplejelovens § 318.

2 Frifindelse

2.1 Olins ansatte er ikke medopfindere af Stridsrettighederne

280. Olin gør gældende, at Stridsrettighederne er resultat af en fælles opfinderisk indsats, som Olins ansatte, Markus Schroetz og Konrad Geissler, har bidraget til under CETEC Projektet. Det bestrides.

281. Olin har ikke dokumenteret, at de tre påståede bidrag hidrører fra Olin, at de udgør selvstændige intellektuelle bidrag, eller at de genfindes i Stridsrettighederne.

282. Olins påståede bidrag 1 er alene udtryk for en erkendelse, der baserer sig på offentligt tilgængelig viden om myresyres reaktivitet over for epoxykompositter, og udgør ikke et selvstændigt intellektuelt bidrag i patentlovens forstand. Brugen af myresyre udgør heller ikke et centralt element i Stridsrettighederne.

283. 283. Olins påståede bidrag 2 er udtryk for en sædvanlig sikkerhedsfaglig betragtning og en rutinepræget optimeringsovervejelse, der heller ikke udgør et selvstændigt intellektuelt bidrag i patentlovens forstand. Bidrag 2 genfindes reelt heller ikke i Stridsrettighederne – flere af Stridsrettighederne angiver endda eksplicit koncentrationsintervaller, der overskrider 80 %

284. Bidrag 3 udgør endvidere ikke en erkendelse, der blev tilvejebragt under CETEC, idet bidraget ikke stammer fra Olin, men er opstået internt i Vestas.
285. Medopfinderskab forudsætter under alle omstændigheder, at der er bidraget med noget opfinderisk. Uanset om resultater fra CETEC Projektet måtte være anvendt i Stridsrettighederne, gør dette ikke Olin ansatte til medopfindere og dermed heller ikke Olin til medejere af Stridsrettighederne.
286. Det er et grundlæggende krav for medopfinderskab, at der er leveret et opfinderisk bidrag til den patenterede løsning, der defineres af patentkravene, jf. patentlovens § 39. Beskrivelsen tjener alene til vejledning og giver ikke selvstændig beskyttelse. Såfremt et bidrag ikke indgår i patentkravene, er bidraget per definition ikke søgt patenteret, og der er allerede af den grund ikke noget at være medopfinder til.
287. Der henvises til et af Vestas udarbejdet støttebilag [E1393], hvor de enkelte påståede bidrag gennemgås for hver enkelt Stridsrettighed.
288. Det bestrides endvidere, at Stridsrettighederne er fremkommet på baggrund af fortrolige informationer fra CETEC Projektet, og at dette i givet fald skulle medføre medejerskab for Olin. Som anført ovenfor udgør de påståede bidrag ikke fortrolig information, og selv hvis de gjorde, havde Vestas ret til at anvende sådanne informationer i medfør af Samarbejdsaftalens punkt 7.1.
289. På baggrund af ovenstående gør Vestas gældende, at Markus Schroetz og Konrad Geissler ikke har bidraget til de opfinderiske elementer i Stridsrettighederne, og at de derfor heller ikke skal anføres som medopfindere på Stridsrettighederne, jf. patentlovens § 1.

2.2 Olin er ikke medejere af Stridsrettighederne

290. Vestas gør gældende, at Markus Schroetz og Konrad Geissler ikke er medopfindere af Stridsrettighederne og at Olin allerede af den grund ikke er berettiget til at blive nævnt som medindehaver/medansøger på Stridspatenterne. Selv hvis retten mod forventning måtte nå frem til det modsatte resultat, har Olin ikke dokumenteret, at opfindelserne beskrevet i Stridsrettighederne er overdraget til Olin.
291. Overdragelsesaftalerne relaterer sig til opfindelsen i Fællesansøgningen. Stridsrettighederne udgør imidlertid selvstændige opfindel-

ser, og de fremlagte overdragelsesaftaler dokumenterer derfor ikke, at opfindelserne beskrevet i Stridsrettighederne er overdraget til Olin.

292. Det bestrides derudover, at Stridsrettighederne skulle være bygget på Foreground Knowledge skabt i fællesskab under CETEC Projektet, og at Olin af den grund, uafhængigt af spørgsmålet om medopfinderskab, har krav på at blive anført som medindehaver/medansøger.

2.3 Vestas har ikke misligholdt Samarbejdsaftalen og Olin er ikke berettiget til en licens til Stridsrettighederne

293. Til støtte for frifindelsespåstandene over for Olins påstande om misligholdelse og licens gøres det gældende, at Samarbejdsaftalen ikke finder anvendelse på Stridsrettighederne, allerede fordi de ikke er omfattet af CETEC Projektet. Samarbejdsaftalen regulerer alene det samarbejde, der er defineret i CETEC Projektets arbejdsplaner eller aftale mellem parterne i øvrigt, og rettigheder og opfindelser, der falder uden for dette scope, er Samarbejdsaftalen uvedkommende.

294. Allerede fordi Stridsrettighederne ikke er omfattet af CETEC Projektet, har Vestas ikke misligholdt Samarbejdsaftalens punkt 8.1, 9, 11.1 og/eller 13.1. Af samme årsag er Samarbejdsaftalens punkt 7.5 irrelevant.

295. Selv hvis Stridsrettighederne var omfattet af CETEC Projektet — hvilket bestrides — ville Olin ikke have krav på licens i medfør af Samarbejdsaftalens punkt 7.5.

296. For det første fordi punkt 7.5 alene regulerer forholdet mellem en institution og en eller flere virksomheder, ikke forholdet mellem to virksomheder indbyrdes. DTI, hvis medvirken ville være en nødvendig forudsætning for aktivering af bestemmelsen, har frafaldet ethvert ejerskabskrav mod Vestas, og Olin kan ikke udlede rettigheder af en retsstilling, som den part, der skulle bære den, selv har opgivet. Licens mellem virksomheder er reguleret i Samarbejdsaftalens punkt 7.7 — ikke punkt 7.5.

297. For det andet fordi en væsentlig misligholdelse af Samarbejdsaftalen ikke giver Olin krav på en vederlagsfri licens i medfør af Samarbejdsaftalens punkt 7.5. Punkt 7.5 er ikke en misligholdelsesbestemmelse og indeholder ingen sanktion for misligholdelse. Bestemmelsen er en foruddefineret licensordning, der forudsætter, at den pågældendes medarbejdere har ydet et intellektuelt bidrag til opfin-

delsen — ikke en beføjelse, der kan udløses som følge af en påstået misligholdelse af punkt 8.1, 9, 11.1 og/eller 13.1. Olin har ikke identificeret nogen bestemmelse i Samarbejdsaftalen eller noget dansk kontraktretligt grundlag, der hjemler en vederlagsfri licens som følge af en påstået misligholdelse, og en sådan beføjelse eksisterer ikke i aftalen.

298. Hvis Olin ønsker at påberåbe sig rettigheder efter punkt 7.5, må dette ske på det selvstændige grundlag, at Olin er medejer af den relevante opfindelse – en påstand, der må godtgøres uafhængigt af spørgsmålet om misligholdelse. Frifindelse over for Olins principale påstand 2 vil derfor også per definition medføre frifindelse over for Olins subsidiære påstand 2, idet den nødvendige forudsætning for licenskravet hermed er bortfaldet.

299. Det bestrides i øvrigt, at en eventuel misligholdelse kan karakteriseres som væsentlig.

3 Vestas' selvstændige påstand

300. Til støtte for Vestas' selvstændige påstand, som retten alene skal tage stilling til, såfremt retten giver Olin medhold i sin påstand 3, gøres det overordnet gældende, at hvis retten måtte komme frem til, at Vestas har anvendt fortrolig information i strid med udnyttelsesretten i Samarbejdsaftalens punkt 7.1 (hvilket bestrides) gælder det i så fald, at Olin selv på tilsvarende vis har anvendt fortrolige resultater og viden fra CETEC Projektet til at udvikle løsninger, der finder anvendelse i Olins egen værdikæde. Med andre ord: hvis Vestas har misligholdt Samarbejdsaftalen ved at anvende fortrolige resultater og viden fra CETEC Projektet til egne kommercielle formål uden de øvrige projektdeltageres viden og samtykke, så har Olin også.

E SAGSOMKOSTNINGER

301. Vestas begærer sig tillagt sagsomkostninger.

302. Olin har angivet værdien af sine tre påstande til i alt DKK 500.000. Vestas har ved meddelelse til retten af 14. april 2026 anfægtet denne fastsættelse. Vestas fastholder, at den af Olin angivne sagsværdi på kr. 500.000 ikke afspejler sagens reelle økonomiske betydning. Sagen vedrører rettigheder til et udstedt amerikansk patent samt 11 internationale patentansøgninger, og Olin gør krav på notering som medopfinder og medejer på samtlige 12 patenter/ansøgninger, en vederlagsfri kommerciel udnyttelsesret og sublicensret til opfindelserne heri samt anerkendelse af misligholdelse af parternes samarbejdsaftale.

303. Vestas gør gældende, at sagens værdi overstiger DKK 6.000.000, og anmoder retten om at fastsætte sagens værdi ved skøn under hensyntagen hertil, jf. retsafgiftslovens § 3, stk. 4, 2. pkt.
304. Sagsomkostningerne bør fastsættes i overensstemmelse med en korrekt og realistisk sagsværdi svarende til sagens faktiske omfang og kompleksitet.
- ...”

Rettens begrundelse og resultat

Vestas påstand om afvisning

Det første spørgsmål er, om Olins påstand 1 og principale påstand 2 skal afvises.

Vestas har til støtte for sin påstand om afvisning af påstand 1 gjort gældende, at Olin ikke er rette sagsøger og har henvist til, at medopfinderskab er en personlig ret, der tilkommer de(n) fysiske person(er), der har gjort en opfindelse.

I sagen har Markus Schroetz og Konrad Geissler underskrevet overdragelseserklæringer og procesfuldmagter samt i retten afgivet bindende proceserklæring om, at de vil respektere sagens udfald. Markus Schroetz og Konrad Geissler er desuden ansat ved Olin, hvilket tillige var tilfældet, da det påståede medopfinderskab opstod.

Uanset at retten til at blive angivet som (med)opfinder er en personlig ret, afskærer dette ikke en (med)opfinder fra at bemyndige en anden til at føre sagen i eget navn, såfremt konkrete hensyn til modparten ikke taler afgørende imod. I lyset af de fremlagte overdragelseserklæringer og procesfuldmagter samt de afgivne bindende proceserklæringer lægger retten til grund, at Markus Schroetz og Konrad Geissler har bemyndiget Olin til at anlægge retssag om deres medopfinderskab i eget navn.

Olin har desuden en selvstændig retlig interesse i sagens udfald, idet eventuelt medejerskab og øvrige økonomiske rettigheder afledt af det påståede medopfinderskab som led i Markus Schroetz' og Konrad Geisslers ansættelsesforhold er overdraget til Olin. Herefter, og da sagens karakter og hensynet til Vestas ikke taler afgørende imod at anerkende denne bemyndigelse, har Olin kompetence til på vegne af Markus Schroetz og Konrad Geissler men i eget navn at nedlægge påstand 1.

Vestas har derudover til støtte for sin påstand om afvisning gjort gældende, at Olins påstand 1 og principale påstand 2 er uklare og ikke egnede til fuldbyr-

delse. Vestas har særligt henvist til, at formuleringen "... opfyldte de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske ..." er uklar, samt at opfyldelse af eventuelle krav forudsætter medvirken fra tredjemand. Retten finder, at det forhold, at opfyldelse af påstandene eventuelt forudsætter tredjemands medvirken, på det foreliggende grundlag må antages ikke at forhindre Vestas i at efterkomme Olins påstand 1 og 2. Herefter, og henset til organiseringen af det internationale patentsystem og til, at det ikke på forhånd kan defineres, hvilke formelle krav de nationale patentmyndigheder vil stille, er formuleringen af påstandene tilstrækkeligt klare og ikke til hinder for, at påstandene tages under realitetsbehandling.

Vestas' påstand om afvisning tages derfor ikke til følge.

Medopfinderskab og ret til patentansøgninger og patent

Det næste spørgsmål er, om Markus Schroetz og Konrad Geissler er medopfindere af Stridsrettighederne, og om Olin som følge heraf skal stå som medansøger/medindehaver af Stridsrettighederne.

Det følger af patentlovens § 1, stk. 1, at den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, i overensstemmelse med patentlovens bestemmelser har ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt.

For at kunne anses som opfinder eller medopfinde, skal en person have ydet et selvstændigt, intellektuelt bidrag til opfindelsen. Dette bidrag må ikke være helt uvæsentligt og kan for eksempel bestå i at være ophavsmand til idéen bag opfindelsen, jf. UfR 2004.1018 H. Det følger forudsætningsvis af patentlovens § 2, at et bidrag, der består af kendt teknik, ikke kan danne grundlag for medopfinderskab.

Det er i retspraksis anerkendt, at en opfinder eller medopfinder, eller den, der afleder sin ret fra en sådan (med)opfinder, kan kræve ejendomsret eller delvis ejendomsret til en patentansøgning eller et udstedt patent om den pågældende opfindelse, som er indgivet af en anden, hvis patentansøgeren har baseret ansøgningen på viden, som er opnået under omstændigheder, hvor adkomsthaveren til opfindelsen med rette kunne forvente, at patentansøgeren ville respektere adkomsthaverens ret til opfindelsen, herunder adgangen til at søge om patent herpå og blive angivet som (med)opfinder. Dette er i retspraksis navnlig anerkendt i tilfælde, hvor parterne har haft et samarbejde, som har ledt til den opfindelse, som søges patenteret.

Det følger af referater og præsentationer fra den tekniske gruppes møder, herunder særligt møderne afholdt den 13. januar 2022, den 6. maj 2022 og den 8.

november 2022, sammenholdt med de under sagen afgivne vidneforklaringer, at Markus Schroetz og Konrad Geissler har bidraget til den fælles opfindelse, som er søgt patenteret ved indlevering af Fællesansøgningen, og hvor Markus Schroetz og Konrad Geissler står anført som medopfindere. Opfindelsen benævnes i det følgende CETEC-opfindelsen.

Det centrale element i CETEC-opfindelsen angår myresyres effektivitet i forskellige koncentrationer til at swelle, blødgøre og nedbryde eksisterende vindmøllevinger med henblik på at udvinde epoxy. Det blev i forsøg udført under CETEC-samarbejdet konstateret blandt andet: (i) metalgitter og andre fibre, herunder glasfibre, kunne fjernes under behandling med myresyre, (ii) myresyre var mere effektivt til at swelle, blødgøre og nedbryde epoxykompositstrukturer sammenlignet med andre syrer, herunder eddikesyre, (iii) myresyre virkede effektivt i forskellige koncentrationer ved stuetemperatur, herunder i koncentrationer under 80 %, (iv) behandling med myresyre nedbrød epoxykompositsystemerne i forskellige hastigheder, og (v) myresyre kunne nedbryde eksisterende epoxykompositssystemer blandt andet i eksisterende vindmøllevinger, herunder epoxykompositssystemer bestående af Olin Airstone 760.

Olin har gjort gældende, at Markus Schroetz og Konrad Geisslers bidrag til CETEC-opfindelsen relaterer sig til 1) brugen af myresyre til effektivt at nedbryde vindmøllevinger, 2) brugen af myresyre i særlige koncentrationsintervaller og 3) brugen af myresyre til adskillelse af forskellige typer epoxy i forskellige hastigheder, og Olin har anført, at disse bidrag genfindes i Stridsrettighederne.

Vestas har bestridt, at bidrag 1) til 3) genfindes i Stridsrettighederne og har med henvisning til Ballout-artiklen, som blev offentliggjort den 8. april 2022, gjort gældende, at Markus Schroetz' og Konrad Geisslers bidrag 1) til CETEC-opfindelsen må anses for kendt teknik og derfor ikke udgør et selvstændigt intellektuelt bidrag i patentlovens forstand.

Ballout-artiklen omhandler genanvendelse af kulstoffibre fra en epoxykompositstruktur. I artiklen beskrives brugen af myresyre i en koncentration på 98-100 % til at nedbryde epoxyen med henblik på at genanvende de vævede kulstoffibre. Testen beskrevet i artiklen er udført på et kulstoffiberkompositpanel i luftfartskvalitet fremstillet med en højtydende epoxy - HexFlow® RTM6. Det fremgår ikke af artiklen, at der er lavet forsøg med nedbrydning af andre typer epoxy, eller at myresyres effektivitet til at nedbryde epoxykompositstrukturer i forhold til for eksempel eddikesyre er blevet undersøgt.

Retten finder på baggrund heraf, at Vestas ikke har ført det fornødne bevis for, at bidrag 1) udgjorde kendt teknik på grundlag af Ballout-artiklen.

Vestas har i forhold til bidrag 2) gjort gældende, at Olin ikke har dokumenteret, at brugen af myresyre i særlige koncentrationsintervaller er et opfinderisk element, der hidrører fra Olin. Vestas har desuden anført, at bidraget ikke udgør et selvstændigt, intellektuelt bidrag til CETEC-opfindelsen.

Retten finder, at det på baggrund af referatet af den tekniske gruppes møde den 8. november 2022 sammenholdt med forklaringerne fra Leif Ole Meyer, Konrad Geissler, Markus Schroetz og Mie Rehmeier må lægges til grund, at idéen om at benytte myresyre i koncentrationer under 80 % stammede fra Olin, hvilket de øvrige projektdeltagere ifølge referatet var enige i. Idéen om at anvende myresyre i en lavere koncentration end 80 % til at nedbryde epoxykompositstrukturen udgør et selvstændigt, intellektuelt bidrag til CETEC-opfindelsen. Det forhold, at det var kendt, at man i landbruget benyttede en koncentration af myresyre på 78 % til gødning, ændrer ikke herved.

Vestas har vedrørende bidrag 3) gjort gældende, at bidraget ikke stammer fra CETEC-samarbejdet og ikke er Olins bidrag, samt at bidraget desuden ikke fremgår af Fællesansøgningen.

Retten finder, at Olin ikke har ført det fornødne bevis for, at bidrag 3) stammer fra Olin. Retten har herved lagt vægt på, at man på mødet i den tekniske gruppe den 8. november 2022 gennemgik de enkelte projektdeltageres bidrag, og at Konrad Geissler, som deltog for Olin, ikke nævnte noget om bidrag 3) på mødet. Retten har desuden lagt vægt på, at hverken Markus Schroetz eller Konrad Geissler har forklaret om, hvad deres bidrag har været til erkendelsen af, at myresyre var egnet til at adskille forskellige typer epoxy i forskellige hastigheder. Desuden har Olin ikke påvist, at bidrag 3) fremgår af Fællesansøgningen.

Da Markus Schroetz og Konrad Geissler som anført ovenfor har ydet selvstændige, intellektuelle bidrag til CETEC-opfindelsen i form af bidrag 1) og 2), er spørgsmålet herefter, om disse bidrag genfindes i Stridsrettighederne.

I WO 741 med titlen "METHOD OF TRANSPORTING PIECES OF COMPOSITE MATERIAL" genfindes bidrag 1) i krav 15 samt i beskrivelsen, og bidrag 2) genfindes i beskrivelsen, hvor en udførelsesform for opfindelsen er behandling med myresyre i koncentration på mindst 50% eller 20-80% til at nedbryde og blødgøre epoxykompositsystemer, herunder vindmøllevinger.

I WO 742 med titlen "METHOD OF RECYCLING COMPOSITE MATERIAL" genfindes bidrag 1) i krav 11 sammenholdt med krav 10 og i krav 16 samt i beskrivelsen, og bidrag 2) genfindes tillige i beskrivelsen, hvor en udførelsesform for opfindelsen er behandling med myresyre i koncentration på mindst 50% eller 20-80% til at nedbryde og blødgøre epoxykompositsystemer, herunder vindmøllevinger.

Viden om, at myresyre er effektivt i koncentrationer under 98% til at nedbryde og blødgøre vindmøllevinger, stammer fra CETEC-opfindelsen (Fællesansøgningen) og -samarbejdet. CETEC-opfindelsen var derudover, ifølge forklaringen fra Troels Bach Nielsen om den interne Vestas workshop i Aarhus, afsættet for, at opfindelserne i WO 741 og WO 742 blev gjort.

I WO 743 med titlen "WIND TURBINE BLADE PROCESSING" genfindes bidrag 1) blandt andet i krav 1 sammenholdt med krav 2, hvor en syrebehandling bestående af fortrinsvis myresyre eller eddikesyre anvendes til i flere trin at nedbryde og blødgøre en vindmøllevinge. Viden om, at myresyre effektivt nedbryder epoxykompositsystemer, herunder epoxykompositsystemer anvendt i vindmøllevinger, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 744 med titlen "WIND TURBINE BLADE MANUFACTURE" genfindes bidrag 1) i krav 11, samt i beskrivelsen. Det fremgår af krav 11, at den til syrebehandlingen anvendte syre fortrinsvis skal være myresyre. Af beskrivelsen fremgår blandt andet: "Preferably the acid comprises formic acid, as it was found that formic acid provides relatively fast chemical disassembling and/or chemical disassembling within a practical timeframe at a lower temperature than most other acids." Viden om, at myresyre sammenlignet med andre syrer effektivt og i forskellige hastigheder nedbryder epoxykompositsystemer, herunder viden om forsøgsresultater og forsøg med myresyre, eddikesyre og andre syrer indeholdende tidsmåling og notering af temperaturforhold, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 745 med titlen "WIND TURBINE BLADE MANUFACTURE" genfindes bidrag 1) i krav 2 og krav 10, hvor det fremgår af krav 2, at epoxykompositsystemerne nedbrydes i en syreholdig væske indeholdende eddikesyre og/eller myresyre, og hvor der ifølge krav 10 til den angivne syrebehandling fortrinsvis anvendes myresyre. Bidrag 2) genfindes i beskrivelsen, der blandt andet foreslår eksempelvis anvendelse af myresyre i koncentrationer på 40% eller 20-50%. I beskrivelsen i WO 745 gentages også formuleringen fra WO 744, "Preferably, the acid comprises formic acid, as it was found that formic acid provides a relatively fast swelling and/or swelling within a practical timeframe at a lower temperature than most other acids." Beskrivelsen i WO 745 foreslår desuden anvendelse af Olin Airstone 760. Viden om at myresyre i koncentrationer under 98% effektivt sweller, blødgør og nedbryder vindmøllevinger, herunder vindmøllevinger, der indeholder Olin Airstone 760, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet. Derudover stammer viden om forsøgsresultater og forsøg med myresyre, indeholdende tidsmåling og notering af temperatur, fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 746 med titlen "METHOD OF TREATING ANCILLARY ARTICLES USED IN MANUFACTURE OF EPOXY POLYMER CONTAINING ITEM" genfindes bidrag 1) i krav 2 sammenholdt med krav 1 og i beskrivelsen, hvor det fremgår "Surprisingly it was found that the release of the contaminant was particularly fast when the release agent comprises an organic acid and particularly when the release agent comprises formic acid and/or acidic acid." Bidrag 2) genfindes også i beskrivelsen, hvor det fremgår, at anvendelse af myresyre i koncentration på over 50%, 60-100%, 60-90% og 75-95% er effektivt og hurtigt til at blødgøre og nedbryde, hvilket muliggør adskillelse af epoxykompositsystemer, der indgår i vindmøllevinger. Viden om, at myresyre i koncentrationer under 98% effektivt sweller, blødgør og nedbryder epoxykompositsystemer i vindmøllevinger, herunder viden om forsøgsresultater og forsøg der sammenligner myresyre, eddikesyre og andre syrer stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 324 med titlen "A METHOD FOR RECYCLING A COMPOSITE STRUCTURE WITH A METAL CONTAINING MEMBER" genfindes bidrag 1) i beskrivelsen. Af beskrivelsen fremgår blandt andet to eksempler på, hvad der med opfindelsen ifølge WO 324 er blevet opdaget: "The epoxy of the epoxy composite structure or epoxy based coating may be an amine cured epoxy-based resin. It was found by the inventors of the present invention that such epoxy composite structures or epoxy based coatings were particularly advantageous in being readily softened by release agent comprising consisting of formic acid, and preferably more than 50 wt-% formic acid" og "... the inventors of the present invention found that formic acid is an efficient release agent with respect to epoxy resins applied in some relevant epoxy composite structure, such as certain wind turbine blades." Viden om forsøgsresultater og forsøg, der anvender myresyre på epoxykompositsystemer, herunder vindmøllevinger, og hvor effektiviteten af myresyre sammenholdes med eddikesyre og andre syrer, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 326 med titlen "RECYCLING PRINTED CIRCUIT BOARDS USING SWELLING AGENT" genfindes bidrag 1) i krav 1, og bidrag 2) i krav 19 samt i beskrivelsen. Krav 1 angår den udførelsesform for opfindelsen i Fællesansøgningen, der omtales i Fællesansøgningens krav 40. Det fremgår af krav 1, at "... the swelling agent includes an effective amount of formic acid" I krav 19 henvises til, at "... the swelling agent includes formic acid in a concentration of at least 20% by volume". Af beskrivelsen fremgår, at en udførelsesform for opfindelsen er at anvende myresyre i en koncentration på mindst 20%, og det fremgår desuden af beskrivelsen, at "Swelling agents with at least 50 wt-% formic acid at ambient temperature and pressure is typically found to be effective". Derudover fremgår det af beskrivelsen, at opfindelsen virker på blandt andet epoxykompositsystemer såsom Olin Airstone 760. Endvidere fremgår der af beskrivelsen blandt andet to eksempler i forlængelse af hinanden "By way of

example, an effective amount of formic acid may be about 75% concentration by volume for the same sample exposed to the swelling agent for 24 hours at 20°C and one atmosphere without agitation. In contrast, the effective amount of formic acid may only be about 20% concentration by volume for the same sample exposed to the swelling agent for 62 hours the same temperature and pressure without agitation." Viden om, at myresyre effektivt nedbryder og blødgør epoxykompositsystemer såsom Olin Airstone 760, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet. Fra Fællesansøgningens figur 12 fremgår en tabel over et forsøg fra CETEC-samarbejdet, hvor tabellen indeholder information om koncentration af myresyre mellem 20-100%, udvikling over en tidsperiode på 0-120 timer, og de omtalte eksempler fra beskrivelsen med henholdsvis 24 og 62 timer stammer således fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 328 med titlen "METHOD OF RECONDITIONING A COMPOSITE BODY" genfindes bidrag 1) i krav 2 og 3 samt i beskrivelsen, hvor det fremgår: "It was found that for composite bodies with a thermoset epoxy matrix cured by an amine curing agent, a dissociation fluid comprising formic acid were particularly efficient at degrading the thermoset epoxy matrix in the application area, which allowed for very mild reaction conditions (such as acid concentration and temperature) and/or short treatment time as compared to a dissociation fluid with other acids." Bidrag 2) genfindes desuden i beskrivelsen, hvor det fremgår: "As noted previously, in some preferred examples the dissociation fluid may comprise formic acid. In some examples, the dissociation fluid may comprise at least 20 wt-% formic acid, preferably at least 50 wt-% formic acid, more preferably at least 80 wt-%." Viden om forsøgsresultater og forsøg med anvendelse af forskellige koncentrationer af myresyre, og hvor effektiviteten af eddikesyre, myresyre og andre syrer testes og sammenlignes, samt hvor der tages højde for behandlingstidens varighed og notering af temperatur, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 329 med titlen "METHOD OF ASSESSING CONSTITUENT COMPONENTS OF A COMPOSITE STRUCTURE" genfindes bidrag 1) i krav 1 og 10 samt i beskrivelsen og bidrag 2) genfindes i krav 10 samt i beskrivelsen. Det fremgår af krav 1, at behandlingsvæsken indeholder myresyre og/eller eddikesyre, og af krav 10, at væsken indeholder myresyre i koncentrationer på mindst 20 wt-%, fortrinsvis mindst 50 wt-% og mere fortrinsvis mindst 80 wt-%. Det fremgår endvidere af beskrivelsen, at opfindelsen virker på epoxykompositsystemer såsom Olin Airstone 760 samt på "traditional type epoxy resin". Af beskrivelsen fremgår også: "For formic acids, a solution of at least 50 wt-% formic acid at ambient temperature and pressure was found to be highly effective." Derudover omtales i beskrivelsen behandling med myresyre i koncentration på mindst 20 wt-%, fortrinsvis mindst 50 wt-% og mest fortrinsvis mindst 80 wt-% til at nedbryde og blødgøre epoxykompositsystemer. Viden om, at behandling med myresyre i forskellige koncentrationer under 98% effektivt ned-

bryder og blødgør epoxykompositsystemer, herunder epoxykompositsystemer af Olin Airstone 760 og eksisterende/traditionelle typer af epoxy, som blandt andet eksisterende vindmøllevinger består af, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I WO 330 med titlen "WIND TURBINE AND METHOD FOR RECOVERING MATERIAL FROM WIND TURBINE" genfindes bidrag 1) i krav 5 og i beskrivelsen, hvor bidrag 2) tillige genfindes. Det fremgår af krav 5, at behandlingsvæsken indeholder eddikesyre og/eller myresyre. Det fremgår af beskrivelsen, at opfindelsen virker på epoxykompositsystemer såsom Olin Airstone 760, samt at der til nedbrydning af vindmøllevinger anvendes en syrebehandling, der anvender enten eddikesyre eller myresyre i koncentration på 20-100%. I forbindelse med gennemgang af figur 4 nævnes desuden, at behandlingsvæsken kan bestå af en vandbaseret opløsning med en koncentration på for eksempel 80% myresyre. Viden om, at behandling med myresyre i forskellige koncentrationer under 98% effektivt nedbryder og blødgør epoxykompositsystemer såsom Olin Airstone 760, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

I US 480 med titlen "RECYCLING PRINTED CIRCUIT BOARDS USING SWELLING AGENT" genfindes bidrag 1) i krav 1, 15, 16 og 18, og bidrag 2) genfindes i krav 16 samt i beskrivelsen. Krav 1 angår den udførelse af opfindelsen i Fællesansøgningen, der omtales i Fællesansøgningens krav 40, og omfatter, at "...the swelling agent includes an effective amount of at least one of formic acid and acetic acid,...". Krav 16 beskriver, at den anvendte myresyre skal være i en koncentration på "at least 20% by volume". Af beskrivelsen fremgår, i lighed med WO 326, blandt andet to eksempler med brug af myresyre: "By way of another example, an effective amount of formic acid may be about 75% concentration by volume for the same sample exposed to the swelling agent for 24 hours at the same temperature and pressure without agitation. In contrast, the effective amount of formic acid would only be about 20% concentration by volume for the same sample exposed to the swelling agent for 62 hours the same temperature and pressure without agitation." Viden om, at myresyre effektivt nedbryder og blødgør epoxykompositsystemer, stammer fra CETEC-opfindelsen og -samarbejdet, og specifikt fremgår dette af forsøgsresultaterne præsenteret på den tekniske gruppes møde af 2. september 2022. Fællesansøgningens figur 12 indeholder også en tabel med data over et forsøg fra CETEC-samarbejdet med information om forsøg med koncentration af myresyre mellem 20-100% og identificerer nedbrydning/udvikling over en tidsperiode på 0-120 timer. De omtalte eksempler fra beskrivelsen med henholdsvis 24 og 62 timer stammer således også fra Fællesansøgningen, CETEC-opfindelsen og -samarbejdet.

På grundlag af den ovennævnte gennemgang af de enkelte Stridsrettigheder, og på baggrund af de i sagen afgivne vidneforklaringer om Vestas' interne workshops, herunder særligt forklaringerne fra Mie Rehmeier, Troels Bach Nielsen,

Benjamin Green, Payam Javadian og Allan Korsgaard Poulsen om, at deltagerne fik forevist en timelapse video fra CETEC-samarbejdet, hvor et stykke af en vindmøllevinge blev nedbrudt og blødgjort i myresyre, finder retten det godt gjort, at Stridsrettighederne i hvert fald delvist er baseret på Markus Schroetz' og Konrad Geisslers bidrag 1) og 2) til CETEC-opfindelsen. Markus Schroetz og Konrad Geissler skal derfor noters som medopfindere på samtlige af Stridsrettighederne.

Da Markus Schroetz og Konrad Geissler har overdraget deres rettigheder til opfindelserne til Olin, skal Olin desuden noteres som medansøger på/medindehaver af samtlige af Stridsrettighederne. Dette følger tillige af samarbejdsaftalens pkt. 9, da det efter bevisførelsen, herunder de ovenfor nævnte forklaringer må lægges til grund, at Stridsrettighederne blandt andet er baseret på "jointly owned Foreground Knowledge".

Olin påstand 1 og principale påstand 2 tages derfor til følge.

Misligholdelse af CETEC-samarbejdsaftalen

Retten skal desuden tage stilling til, om Olin og/eller Vestas har misligholdt CETEC-samarbejdsaftalen.

Olin har gjort gældende, at Vestas har misligholdt samarbejdsaftalens pkt. 8.1., pkt. 9, pkt. 11 og pkt. 13.1, hvilket Vestas har bestridt. Vestas har desuden anført, at hvis retten kommer frem til, at Vestas har overtrådt samarbejdsaftalen, gælder dette også Olin, hvilket Olin har bestridt.

I CETEC-samarbejdsaftalen er de fire aftaleparter defineret som henholdsvis "the Institutions", der udgøres af DTI og AU, og "the Companies", der udgøres af Vestas og Olin. Hver af aftaleparterne er desuden omtalt som "Project Participant" og samlet som "Project Participants".

Det fremgår af aftalens definitioner, at "Project" henviser til projektet med titlen "Circular Economy for Thermoset Epoxy Composites" som nærmere defineret i bilag 1 til investeringsaftalen, der indeholder CETEC-projektplanen.

Af aftalens definition af "Foreground Knowledge" fremgår, at "Foreground Knowledge" omfatter "results created by the Project Participants while performing the Project, including software, utility models, Inventions, patent applications, patents, know-how, data, and any other intellectual property rights."

Da det som ovenfor anført kan lægges til grund, at samtlige af Stridsrettighederne i hvert fald delvist er baseret på bidrag fra Olin ansatte under CETEC-samarbejdet, og som er kommet til udtryk i Fællesansøgningen, finder retten, at

Vestas ved at undlade at informere de øvrige parter i samarbejdsaftalen om Stridsrettighederne, har overtrådt underretningspligten i pkt. 8.1.

Idet Stridsrettighederne åbenbart begrænser de øvrige CETEC-partners mulighed for at udnytte projektresultaterne fra CETEC, har Vestas ligeledes ved ikke at orientere de øvrige CETEC-partnere om indlevering af Stridsrettighederne misligholdt CETEC-samarbejdsaftalens punkt 13.1 om interessekonflikt.

Der var på møderne i den tekniske gruppe den 8. november 2022 og i styregruppen den 9. november 2022 enighed om, at den opfindelse, som var gjort under CETEC-samarbejdet, og som er kommet til udtryk i Fællesansøgningen, var en opfindelse frembragt i fællesskab af DTI, Olin og Vestas. Bidragene til opfindelsen må derfor anses for "jointly owned Foreground Knowledge". Det følger af pkt. 9 i samarbejdsaftalen, at retten til at indlevere patentansøgninger baseret på "jointly owned Foreground Knowledge" tilkommer ejerne af den relevante Foreground Knowledge i fællesskab. Ved at indlevere Stridsrettighederne, der som tidligere nævnt til dels er baseret på fællesejet Foreground Knowledge, uden at involvere Olin (og DTI) har Vestas ligeledes misligholdt samarbejdsaftalens pkt. 9.

Det fremgår af samarbejdsaftalens definition af "Confidential Information", at dette blandt andet omfatter "Foreground Knowledge". Af samarbejdsaftalens pkt. 11 om fortrolighed fremgår det af pkt. 11.1, at fortrolige oplysninger, som er udvekslet mellem projektdeltagerne – altså de fire parter til aftalen – under projektet, kun må benyttes til at gennemføre projektet. Det følger desuden af pkt. 11.2, at projektdeltagerne skal sikre, at ingen fortrolige oplysninger videregives til en uautoriseret tredjemand.

Bestemmelsen om fortrolighed må imidlertid læses i sammenhæng med aftalens pkt. 7.1., hvoraf fremgår, at parterne har en ret til at udnytte enhver Foreground Knowledge skabt og udvekslet i projektet, både under og efter projektet, så længe der er tale om Foreground Knowledge, som ikke udgør en opfindelse. Det er ikke gjort gældende af Olin, at den Foreground Knowledge, som Olins bidrag 1) og 2) er udtryk for, i sig selv udgør en opfindelse. Vestas har allerede af den grund ikke udnyttet fortrolig information i strid med fortrolighedsbestemmelsen i pkt. 11.1.

Hverken Vestas eller Olin har desuden videregivet fortrolig information til en uautoriseret tredjepart, men har alene anvendt oplysningerne fra CETEC-samarbejdet internt i deres egen organisation eller i fortrolige forhandlinger mellem de to.

Olin har ikke i øvrigt misligholdt samarbejdsaftalen.

Det følger af det anførte, at Olins påstand 3 tages til følge, mens Olin frifindes for Vestas' selvstændige påstand.

Sagsomkostninger

Efter udfaldet af sagen, der ikke er omfattet af retshåndhævelsesdirektivet, skal Vestas betale sagsomkostninger til Olin med i alt 309.500 kr.

Af beløbet dækker 9.500 kr. retsafgift og 300.000 kr. eksklusive moms Olins udgifter til advokatbistand. Retten har ved fastsættelsen af beløbet taget hensyn til sagens værdi, forløb og omfang, herunder at hovedforhandlingen har varet fire hele retsdage.

THI KENDES FOR RET:

Vestas Wind Systems A/S påbydes skriftligt at anmode de relevante patentmyndigheder om at notere Markus Schroetz og Konrad Geissler som medopfindere på

US 12035480

og følgende internationale patentansøgninger:

WO 2024/125741
WO 2024/125742
WO 2024/125743
WO 2024/125744
WO 2024/125745
WO 2024/125746
WO 2024/160324
WO 2024/160326
WO 2024/160328
WO 2024/160329
WO 2024/160330

og opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske og at afholde de hermed forbundne udgifter.

Vestas Wind Systems A/S påbydes skriftligt at anmode de relevante patentmyndigheder om at notere Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG som medindehaver på US 12035480 og som medansøger på de i påstand 1 nævnte internationale patentansøgninger og opfylde de formelle krav, som patentmyndighederne måtte stille som betingelse for at notering kan ske og afholde de hermed forbundne udgifter.

Vestas Wind Systems A/S skal anerkende, at Vestas Wind Systems A/S har misligholdt Collaboration Agreement (bilag 1).

I sagsomkostninger skal Vestas Wind Systems A/S inden 14 dage betale 309.500 kr. til Olin Germany Upstream GmbH & Co. KG.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning om anke af Sø- og Handelsrettens dom

Du kan som udgangspunkt anke (klage over) afgørelsen til landsretten.

Du kan i særlige tilfælde anke direkte til Højesteret.

Fristen for anke er **4 uger**, fra Sø- og Handelsretten afsagde dom.

Du kan kun anke bestemmelser om sagsomkostninger særskilt med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet. Du skal i givet fald indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Dette kan ikke ske via minretssag.dk. Fristen for ansøgning om anketilladelse er **4 uger**.

Du kan læse mere om anke og anketilladelse i retsplejelovens §§ 368 – 373.

Reglerne er også kort beskrevet på Sø- og Handelsrettens hjemmeside under "Sagsbehandling og vejledninger", underrubrik "Anke og kære".

Praktiske oplysninger

Du kan oprette en anke direkte på sagen på minretssag.dk ved at trykke på "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen.